

1a

Et ecce agnus Dei

qui tollis

Cent

quadragesimae

92

100

Benedicite

Caja C-102

1189
 Inuentu cuncta forent pfacilia
 Et vt mea fert opinio, sacris in
 literis nihil est difficile, quod
 ijs libris nō fiat pfacile. Quo
 circa vt hos libros perlegas sē
 pius et rogo, et obsecro. He
 braea latina feci, apices et accen
 tus subiecti, loca citavi è diuis
 nis literis, ne quid post hac scru
 puli, aut difficultatis, tibi, cōs
 terisq; studiosis, relinqueretur.
 Quæ res vt liber esset prolizi
 or, effecit. Sed eius (vt arbi
 troz) prolinitatem, breuissimaz
 reddent, non modo eius utilita
 tas, commoditasq; verumeti
 am præstantia, et excellentia
 hebraicæ linguæ, vt pote quæ
 deum habet authorem, quæ na
 turam et sequitur, et imita
 tur: quamquam sunt pleriq;
 suis studijs, suaq; lingua con
 tenti, qui post Diui Hierony
 mi interpretamenta, Hebrai
 cis literis operam dare, super
 uacaneum putant, quibus pri
 mum dicendum est hanc lin
 guam (vt et ceteræ) propria ha
 bere idiomata, proprios habere
 tropos, ⁊ peculiare loquendi

modos, quos aliena exprimere
 lingua ita significanter aut im
 possibile, aut certe perdiffici
 le sit. Quo fit vt non modo or
 natus, verumetiam et sensus
 nonnihil patiantur et iniuriæ,
 et iacturæ sacræ literæ, etiam
 perfidos interpretes translataz,
 vt interim taceam quod in ali
 enam linguam translataz sem
 per ad intelligendum difficilio
 res, ingratiorez, nonnunq; a
 licenæ: nedicam alia sunt, vel
 ob interpretum ignoracionem,
 vel ob linguæ latinæ paupertate
 tem. Sacris præterea in lite
 ris ob easdem causas sunt plæ
 raq; non interpretata tam he
 braea, quam græca vocabula,
 quæ ob harum ignoracionem
 linguarum deprauatim, et scri
 buntur: et pronunciantur.
 Omitto multiplicia sensa, ta
 ceo mysteria, quæ ex ipsis vere
 bis: et verborum excuti posse
 sunt interpretamentis, quæ lin
 guarum duntaxat peritia, erui
 possunt. Multa præterea ob li
 briorum in curiam sunt vicia
 ta, immutata: corrupta quæ

non nisi per viros linguarū peritos emēdari possunt Hebræa vero volumina, nec vna ī dictione corrupta reperies. Quocirca explodenda ē illozū sentētia, qui dicūt sensū quærimus, non verba. Unde, n. nisi ex ipsis verbis, sensus elicitur? Quæ si quipiam ignorauerit, quo pacto authoris sensū, assequi poterit? Sed Hieronymū inquit habemus linguarū peritissimū, quod nobis vtrūque trāstulit instrumentū, non est opere precium vt curā, operā, studiumve impedamus literis hebraicis pro arcanis literis, tāquam suopte gladio perfodi nequeant. Dicat mihi. Ante Hieronymi tempora (immo Hieronymi tempore) non fuerunt viri doctissimi, qui hebraicā, qui græcā, qui latinās callebāt literas, quod opus erat Hieronymi translatione? Sed emendatiores inquit sunt latina exemplaria græcis, et hebraicis citantes illud Hieronymi in epistola ad Desideriū, quæ arcanis præponit litteris. Emendatiores sunt exemplaria latina quam græca, græca quam hebræa, vt inte-

rim taceā? Hieronymi perueritū sensum, Si latina exemplaria sunt emendatiores, vt quid Hieronymus tot annis in hebraicis trāstulit desudauit? Cur operatur eius translatione? Cur nobis tradidit in emendatiores? Quāobrem suscepimur, colimus in emendatiores? Quare pro illis diligiamur? Si hebraicis in literis, vt in eadē Hieronymus perdidit epistola, sunt pluraque testimonia ab euāgelistis citata vt illud. Ex Aegypto vocaui filium meum, et quoniam Nazareus vocabitur, et videbunt in quem transfixerunt, et flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ, quæ non inueniebantur in latinis codicibus, quo pacto latina erant emendatiores? Si emendatiores sunt latina, quam ob causam in emendationibus emendat emendatiores? Cur hebræa præcipit volumina petere, vbi quippiam scrupuli, aut mendii veteri incidit in instrumento? Optarim præterea vt Hieronymi mihi germanam ostenderent translationem. Quæ, n. passim legitur, non

est Hieronymi incorrupta trās-
latio, vt in epistola ad Clemen-
tem pontificem maximuz mul-
tis ostendimus argumētis. præ-
terea Hieronymū fuisse homi-
nez, et potuisse errare sua in trās-
latione, vel ob sui præceptoris
imperitiā (vt interim taceam
impietatem q̄ Christianus non
fozet) vel ob ipsius Hieronymi
celerem aditionem, inficiabitur
nemo. Quippe et ipse Diuus
Hieronymus veritatis amator
et retractare, quæ errauit, et se
deceptum verbi ambiguitate,
ob transferendī celeritatē, suis
in Isaiam commentarijs, fate-
ri non est veritus. Melius in-
quit reor etiam proprium erro-
rem repræhendere, q̄ dum eruz-
besco imperitiā confiteri, in

errore persistere etc. Quis. n. vn-
q̄ fuit adeo doctus. qui non sit
alicubi hallucinat⁹? Labor Di-
uini Hieronymi nostræ non de-
bet patrocinari negligentia,
Sed pellicere ad linguarum
studia, præsertim hebreæ, et græ-
cæ, ne semper alienis cernamus
oculis, ne alienis ambulemus
(vt aiunt) pedibus, ne sacras
tractemus literas, non instruo-
cti linguis ipsis, quibus aditæ
sunt, sine quibus (vt par est) pro-
fecto tractari nequeūt. Sed ne
Adineruam docere, et currētem
calcaribus vrgere, videamur,
receptui canentes, iam de lin-
gua hebraica dicere aggredia-
mur. Vale tui ordinis decus
et columen.

**INDEX Primi Li-
bri Hebraicarum
Institutionū.**

Apud pri-
mum quid
sit lingua,
et quo ap-
pelletur no-
mine, et
quis ei⁹ au-

thor.

C de linguae diuisione in tres
partes. Caput. 2.

C de literis, qđ sit litera, quot
sunt, quæ figuræ, quæ nomina,
quæ significata. Cap-
put. 3.

C de pūctis. Cap. 4.

C de daghēs, et raphēb. Cap-
put. 5.

C de sceuá. Cap. 6.

C de duobus sceuá in pcurrēti-
bus in medio, vel in fine dictio-
nis Cap. 7.

de literis quæ in fine dēscunt,
aut pūctāť cū séua, et de Hæ, quā
do in fine mouetur Cap. 8.

C de pūctis magnis, et paruis
Cap. 9.

C de lris ^{יִיָּא} et ^{תָּבָא} ^{דָּבָא}
accētibus regijs, et deseruētib⁹
Cap. 10.

C de Cachic, et Attemerachic
Cap. 11.

C Quod alix quoq; literæ præ-
ter Beghád chepháth daghes
sátur, vel raphátur sequētes li-
teras ^{יִיָּא} Cap. 12.

C de naturali literarū diuio-
ne penes uocum instrumēta, et
exitus. Cap. 13.

C de lřarum potestate. Cap. 14.

C de altera literarum diuio-
ne penes earū vsum: et quomo-
do deseruiunt, et pūctátur **ADē**,
et **Scin** deseruētes lřa. Cap. 15.

C de **He** deseruēte, et eius pū-
ctatura. Cap. 16.

C de **Laph** deseruiente, et ei⁹
punctatura. Cap. 17.

C De **Lau**, et **Beth** deseruien-
tibus, et pūctatura **Beth**. Ca-
18.

C De **Aleph**, et **Lámed** deser-
uientib⁹, et punctatura **Lámed**
Cap. 19.

C De **Jod**, et **nun** deseruientib⁹
bus. Cap. 20.

C De **Uau** deseruiente, et eius
punctatu

Punctatura. Cap. 21.

¶ Quod **U**au ponitur vicevel super, quanto magis **L**amed, nunquid, cum, si, anteq̄, post, siue postea. Caput. 22.

¶ Quod **U**au est sicut **P**e raphab in lingua **I**smabelitica, et quod ponitur vice quando, sic, **S**ed. Caput. 23.

¶ Quod **U**au ponitur vice q̄ uis, et quod est principium sermonis, et redundat, et quod ponitur vice vt, vel ne forte, et vice quia, in Cap. 24.

¶ Quod literæ deseruientes interdum deficiunt, Cap. 25.

¶ De literarum permutatione Caput. 26.

¶ De punctozū permutatione Caput. 27.

CINDEX secundi libri.

Uid noz men, et de nominis diuisione, et partieu latide noz mine **U**au

dauar, proprio et appellativo, et carentibus singulari vel plurali, et de dualibus Caput. 1.

¶ De generibus nominum, et de nominibus generum, et specieserum, quæ vtrūq̄ comprahē dunt sexum, et de nominibus quæ vtroq̄ in genere iueniūtur Caput. 2.

¶ Quod masculinum genus à fœminino di scernit appositio ne, nominū adiectiuozū, et participiozum, et verborum, quibz bus genera accidunt Cap. 3.

¶ Quod masculinum à fœminino discernitur terminatione, et de nominibus heteroclitis, et q̄ honoris gratia plurale interdū dicitur de singulari, Caput. 4.

¶ De nomine **H**atôar quid sit et in quo differat à participio Caput. 5.

¶ De nomine **H**appôhal, siue **H**ammacôz, et q̄ interdum capitur pro præterito, participio imperatiuo, et futuro. Ca. 6.

¶ De nomine gentili tam masculino, q̄ fœminino, et eius terminatione. Caput. 7.

**De cōparatiuo, superlatiuo,
et diminutiuo. Cap. 8.**

**De nominibus numeralibus
cardinalibus vsq; ad viginti
Cap. 9.**

**Quomodo Benotificatiuū:
venit cum numeris cardinali-
bus: vel numeratis. Cap. 10.**

**De numeralibus nomi-
bus à viginti vsq; ad centum.
Cap. 11.**

**De nominibus cardinalibus
à centum vsq; ad mille. Ca-
put. 12.**

**De nominibus numeralibus
ordinalibus. Cap. 13.**

**De nominum coniunctione.
Caput. 14.**

**De cōiunctione nominū cum
pronimine. Caput. 15.**

**De speciebus nominum in
communi: et specialiter de perfe-
ctis: et eorum punctatura, accen-
tu: et cōiunctione. Caput. 16.**

**De nominibus desinentibus
in He. Cap. 17.**

**De nominibus lōgis desinē-
tibus in Tau. Cap. 18.**

De nominibus breuib; des-

inentibus in Tau. Cap. 19.

**De nominibus desinentibus
in Mem: et Nun, et Nun: Jod
Tau. Cap. 20.**

**De noībus geminatis Ca-
put. 21.**

**De nominibus ppositis, quæ
habent Mem, vel vel Tau, vel
Nun, vel Jod, vel Aleph, vñ He
in principio dictionis, quod non
est radicale. Cap. 22.**

**De nominibus defectiuis ha-
bētibus in principio Mem. Ca-
put. 23.**

**De nominibus quorum se-
cunda litera radicalis quæ est
Tau, quiescit, habentibus in
principio Mem deseruiens Ca-
put. 24.**

**De nominibus alijs quorum
secunda litera radicalis, quies-
cit, quæ est Tau, vel Jod, quæ
non habent Mem in principio.
Cap. 25.**

**De nominibus, quæ secunda
litera quiescente habent He:
vel Tau in fine. Caput. 26.**

**De nominibus quorum vl-
tima: quæ est He: quiescit. sed**

interdum

interdū, cadit ⁊ succedit **H**e fœmineū: interdum remanet radicalis litera: et assumunt varias literas: et in principio: ⁊ in fine. **Caput. 27.**

De nominibus quorum vltima radicalis litera est Aleph quiescens. **Cap. 28.**

De nominibus quorum prima radicalis litera: quæ est Nun: deficit: tertia quiescente: de his quorum extrema: quiescunt. **Caput. 29.**

De nominibus quæ veniunt à geminatis. **Cap. 30.**

De nominibus quattuor literarum non geminantium aliquã ex eis. **Cap. 31.**

De nominibus quinq; literarum. **Cap. 32.**

De alia nominum diuisione secundum dialecticos. **Caput. 33.**

De pronomine quid sit, vnde dicatur: quid significet: et de eius diuisione. **Caput. 34.**

INDEX Libri
Tertij.

Quid sit verbum: et quot literas com-
plectuntur verborum radices, et

quo appellantur nomine. **Caput. 1.**

De verborum duplici diuisione in perfecta, quiescentia, defectiua, geminata, et transitiua, et intransitiua. **Caput. 2.**

De diuisione verbi in suas species, siue coniugationes, quibus appellantur nominibus, quot sunt, et quis earum ordo. **Cap. 3.**

Quod sunt sex duntaxat cōiugationes, quid vnaquæq; significet, quo pacto inter se conueniant nonnulla, et discrepent ab alijs, et specialiter **Hif hál,** et **Hithpabál.** **Caput. 4.**

Quod **Binián Tal,** et **pibél haddaghús,** et **Hiphphíl,** et **pobél** æquantur in significatioue. **Cap. 5.**

De

De partibus cuiuslibet binian, de modis, temporibus, et personis, et generibus, et earum ordine, et nominibus. Caput. 6.

De prima coniugatione quæ dicitur binian cal, et præteriti accentu, et punctatura. Cap. 7.

De punctatura, et accentu participij tam actiui quæ passiuui. Caput. 8.

De Macór, et eius varietate, siue punctatura, Caput. 9.

De imperatiuo, et eius varietate, et punctatura. Caput. 10.

De futuro, et eius varietate et punctatura. Caput. 11.

De temporum permutatione. Caput. 12.

De coniunctione pronominis cum verbo, et specialiter cum præterito perfecto. Caput. 13.

Quomodo Participia iunguntur pronominibus. Caput. 14.

Quomodo Macór iungitur pronominibus. Caput. 15.

De coniunctione pronomini

cum imperatiuo. Caput. 16.

De coniunctione pronomini cum futuro. Caput. 17.

De verbis quiescentibus primæ coniugationis, et eorum primo genere. Caput. 28.

De secunda specie quiescentium, quorum prima, quæ est Iod, quiescit. Caput. 16.

De tertia specie, quæ est eorum quorum secunda littera quæ est vau, quiescit. Caput. 20.

De quarta specie verborum, quorum secunda quiescit, quæ est iod. Caput. 21.

De quinta specie, quæ est verborum desinentium in aleph quiescens. Caput. 22.

De sexta specie, quæ est verborum, quorum vltima quiescit, quæ est he. Caput. 23.

De septima specie, quæ est eorum, quorum prima quæ est aleph, et tertia quiescit, quæ est he. Caput. 24.

De octaua specie, quæ est eorum, quorum prima, quæ est iod, et tertia (quæ est aleph) quiescunt.

cunt .Caput .25.

De nona specie quæ est verborum, quorum prima (quæ est iod) et tertia (quæ est he) quiescunt .Caput .26.

De specie decima verborum, quorum secunda quæ est áleph, et tertia (quæ est he) quiescit, et de yndecima .Caput .27.

De duodecima, et tertiadecima specie .Caput .28.

De verbis defectivis, quorû prima (quæ est nun) deficit .Caput .29.

De verbo defectiuo incipiente à nun, et desinente in nun .Caput .30.

De verbo incipiente à nun deficiente, et desinente in he quiescens .Caput .31.

De verbo incipiente à nun deficiente, et desinente in áleph quiescens .Caput .32.

De verbo defectiuo incipiente à lámed deficiente p̄cipue in ma cõr, ipatiuo, et futuro .Cap .33.

De verbo secũdã literã geminate .Caput .34.

De verbis geminatis quorû p̄ma quæ est iod, quiescit, aut nun, quod

deficit aut quorû scõ.1 est q̄ van, vel iod, quiescit .Caput .35.

De verbis geminatis p̄mã, et tertiã quæ quiescit, et quorû secunda, quæ est van, vel iod, quiescit .Caput .36.

De secunda verborum coniugatione, quæ dicitur pibél hado daghús, et primum de verbis perfectis eiusdem, et eorum punctatura, et accentu .Caput .37.

De verbis quiescentibus, et primũ de his quorû p̄ria, quæ est áleph, quiescit deinde de alijs quorû p̄ria q̄ est iod quiescit .Caput .38.

De verbis quorû tertia, quæ est he, quiescit .Caput .39.

De verbis quorû vltima, quæ est áleph, quiescit .Caput .40.

De verbis quorum prima q̄ est iod, et vltima, quæ est áleph, quiescit, et quorum secũda quæ est iod, et tertia quæ est he, quiescunt, et quorum prima quæ est nun deficit, et tertia quæ est áleph, quiescit .Caput .41.

De verbis geminatis .Caput .42.

De binian hisbãl perfecto .Caput .43.

De verbis

De verbis quorū prima q̄ est áleph, quiescit. Caput. 44.

De verbis definētib⁹ i áleph ⁊ in he quiescens. Caput. 45.

De verbis quoz sc̄da, q̄ ē vau vel iod, quiescit. Cap. 46.

De verbis quoz vltima q̄ est áleph, q̄ escit, ⁊ quorū p̄ia q̄ est iod, quiescit. Cap. 47.

De verbis quorū p̄ia, q̄ ē iod ⁊ vltima, quæ est áleph, aut he, quiescunt. Cap. 48.

De verbis quorū secunda, q̄ ē vau, v̄ iod, ⁊ tertia q̄ est áleph, vel he, quiescunt. Caput. 49.

De verbis quorū prima, quæ est nun, deficit. Cap. 50.

De verbis quorū prima q̄ est nun, deficit, ⁊ tertia quæ est he, aut áleph, quiescit. Cap. 51.

De verbis quæ secundam, et tertiam geminant. Caput. 52.

De verbis quorū prima, quæ est iod, quiescit, secūda ⁊ tertia geminata, ⁊ de verbis quorum p̄ia, ⁊ tertia geminañ, et de his quorum prima, et tertia geminañ, secūda quæ est vau, vel iod, quiescente. Cap. 53.

De verbis perfectis quarti

biniá pobelhaccabéd. Cap. 54.

De verbis perfectis binián niphbál. Cap. 55.

De verbis quoz p̄ia, quæ est áleph, vel iod, q̄ escit. Cap. 56.

De verbis quorū secūda, q̄ ē vau, vel iod, q̄ escit. Caput. 57.

De verbis quorū vltia, q̄ est, hevel áleph, quiescit. Cap. 58.

De verbis quorū prima, quæ est iod, ⁊ extrema quæ est áleph vel he, quiescunt. et de his quorum prima, q̄ est nun, vel lámec deficit. Cap. 59.

De verbis quorū p̄ia, quæ ē nun, deficit, ⁊ tertia, quæ ē áleph vel he quiescit, ⁊ de his quoz deficiunt extrema. Cap. 60.

De verbis quæ secundam, et tertiá geminát aut eadē habēt, ⁊ de his quorū sc̄da. ⁊ tertia q̄ escit. Cap. 61.

De verbis binián hit hpabál perfectis. Caput. 62.

De verbis quorū prima, quæ est áleph, vel iod, et secunda, quæ est vau, vel iod. Caput. 63.

De verbis quorū prima quæ est iod, et extrema quæ est he, vel áleph,

Castigationes.

vel áleph, quiescunt, ⁊ quoz vltima quæ ē he, vlt áleph quiescit, et cuius prima, apparet secūda quiescit, et tria geminat. Ca. 64.

De verbis quozū prima quæ est nun, vel lámed, deficit, ⁊ quorum prima, quæ est nun, deficit, et vltima, quæ ē áleph, quiescit. Caput. 65.

De verbis geminatis. Ca. 66.

De pubál perfecto, ⁊ quiescente. Caput. 67.

De pubál defectiuo, et geminato. Caput. 68.

De binián hoshál. Cap. 69.

De verbis quattuor literis constantibus. Caput. 70.

De verbis ppositis. Cap. 71.

INDEX Quarti Libri.

Quid sit mil lab, aut mil láth batháham, et de ei⁹ diuisione ⁊ de prepositionibus.

Caput. 1.

De aduerbijs. Caput. 2.

De modo iueniendi radices hoc ē themata, ⁊ primitiua om-

nium hebraicarū dictionum et particulatim nominū. Cap. 4.

De coniunctionib⁹. Cap. 3.

De modo inneniēdi radices verborū. Caput. 5.

De regulis putilibus ad itel ligētia simplicē idest literalē solum sacrarū literarū. Cap. 6.

Castigationes.

Pagina .5. colūna .1. linea .9.

scribe **קָוָה**. Et pagi. 7. co. 1. li. 3.

חָוָה, ⁊ co. 2. li. 24. **חָוָה**. Et pa.

10. co. 1. li. 9. **חָוָה**. Et pag. 13.

co. 2. li. 19. **יְחִיעֵזֶר**. Et pag. 15.

co. 1. li. 18. **יְחִיעֵזֶר**. Et pag. 19. co. 1.

li. 13. sic **יְחִיעֵזֶר**. Et pag. 20. co. 1. li. 21.

מֶלֶךְ, Et pag. 39. co. 2. li. 7. **מֶלֶךְ**

Et pa. 40. co. 1. li. 22. **מֶלֶךְ**. Et

pa. 47. co. 1. li. 12. **מֶלֶךְ**, Et co.

2. li. 16. **מֶלֶךְ**. Et pagi. 50. co. 2.

li. 29. **מֶלֶךְ**. Et pa. 55. co. 1. li.

8. **וְשִׁמְעוּ**. Et pag. 56. co. 2. li. 3.

dele. in ⁊ scribe fortitudinē. Et

pagi. 60. co. 2. li. 5. **הַיָּד**. Et pa.

61. co. 1. li. 8. **הַיָּד**. Et pa. 63. co.

1. line. 24. **וְרִשְׁתֶּם**, et co. 2. li. 22.

וְרִשְׁתֶּם. Et li. 29. **מִפִּירֹת**. Et pag.

64. co. 2. li. 20. **וְשִׁבְעֵנִי**. Et pa.

69. co. 2. li. 30. **שְׁחֹרָה**. Et pagi.

71. co. 2. li. 19. **הָעֵר**. Et pagi. 74.

colūna .1.

Castigationes

colū. 1. linea. 9. **קָרַח** Et pa. 77.
 col. 2. linea. 28. guntur. Et pag.
 78. colum. 2. linea. 28. quod lati
 ni infinitiuū. Et pagi. 82. col. 2.
 liñ. 18. licet **אָרַח** Et pagi. 83. col. 1.
 li. 25. **וַיִּשְׁרַח** Et pagi. 89. colum.
 2. linea. 6. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 90. colū. 1.
 li. 3. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 93. colū. 2.
 linea. 20. ducēti. Et pagi. 97. co
 lum. 1. lib. 2. **וַיִּשְׁרַח** scribe **וַיִּשְׁרַח**. Et pa
 gina. 100. colum. 2. li. 13. pro ma
 nicantibus scribe surgentibus.
Et pa. 101. colum. 1. lib. 21. iaciē
tium. Et pagina. 102. colum. 2.
lib. 5. 7. 6. וַיִּשְׁרַח Et pagina
 106. colum. 2. linea. 27. **וַיִּשְׁרַח**
 Et colum. 2. linea. 5. vestra et liñ.
 28. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 109. co. 1. li. 23.
 speciei Et pagina. 110. colum. 1.
 linea. 7. **וַיִּשְׁרַח** Et pagi. 119. colū.
 1. linea. 18. pa. Et pagi. 120. col.
 1. lin. 18. dele. **וַיִּשְׁרַח** Et pagi. 121.
 col. 2. linea. 4. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 131.
 col. 1. linea. 23. terrores. Et pa
 gi. 133. colū. 2. linea. 2. **וַיִּשְׁרַח** Et
Et pagi. 138. col. 1. linea. 27. est.
Et. 140. col. 1. linea. 24. וַיִּשְׁרַח et
 colum. 2. linea. 26. **וַיִּשְׁרַח** Et pag
 na. 144. colū. 2. li. 14. absolutū
Et pa. 150. col. 1. linea. 8. וַיִּשְׁרַח Et

pa. 151 col. 1. linea. 22. Jabazér
 Et pa. 152. col. 1. li. 6. capite. Et
 pagina. 153. col. 1. li. 21. **וַיִּשְׁרַח** Et
 pa. 156. col. 2. li. 30. **וַיִּשְׁרַח** Et pa.
 171. co. 2. li. 7. **וַיִּשְׁרַח**. Et pagi.
 159. co. 1. li. 12. dele chiric Et scri
 be Jod. Et co. 2. li. 4. **וַיִּשְׁרַח** pa. 166.
 co. 1. li. 19. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 167. co. 1. li.
 12. nē adde significet, et pa. 175.
 col. 2. li. 16. iod adde **וַיִּשְׁרַח** Et pa.
 177. co. 2. li. 3. **וַיִּשְׁרַח** Et li. 9. siue Et li.
 11. bouis. Et pa. 188. col. 2. liñ. 13.
 dis. Et li. 16. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 193. co. 1. li.
 13. post sūt adde cū. Et pa. 196. co.
 1. li. 28. sic. Et co. 2. li. 27. us. Et pa.
 199. co. 2. li. 23. vna cāticor. Et
 pa. 200. co. 2. li. 4. speræ. Et li. 15.
 ple Et pa. 201. co. 2. li. 7. alia. et li.
 15. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 215. col. 1. li. 23.
 Qd Et pa. 224. co. 1. li. 16. **וַיִּשְׁרַח** et
 li. 22. itrāsitinū. Et pa. 225. co. 2.
 li. 3. doceo. et pa. 233. co. 2. li. 5.
 breuis scribe lōga. Et pa. 236. co.
 2. li. 17. ratura. Et pa. 242. col. 2.
 li. 11. lauādū. Et pa. 248. co. 2. li.
 24. **וַיִּשְׁרַח** Et pa. 251. pa. 2. li. 18. po
 puli scribe polluit, et linea. 24.
וַיִּשְׁרַח Et pa. 252. co. 1. linea. 8.
 dele. secunda Et liñ. 10. Dele. Se
 cunda et linea. 11. dele. eandem
 habent

Bartholomei Ruffi Gri
maldēsis prouicialis En
decasyllabon in Sanctē
Pagninū Lucen. Sa
cra Theolo. Do
ctorem.

Iknatam nitido (ferūt)
lyceo.

Urbē Mopsopiā, decus
q̄ linguæ
Præstās, ⁊ titulos tulisse Pith⁹
Ut nomē fuerit datū perenne,
Hic pars italia vocata magna
Olim græcia, sic parauit ingēs
Nomē: sic pueros nutriuit illa
Phocis romuleos, docēs M^o
nerua.

Mores egregios: fuitq̄ miris.
Insignita bonis, vt inde qcqd̄.
Mētis perspicuæ feror̄ ppago
Gallos retinet, trahat, qd̄ aut̄
Est mirū? mō Auenio refulget
Pulchris dotibus his, bonus,
disertus.

Solers, ⁊ triplicis decore liguæ
Romana, et solyma, simulq̄
grata,

Sactes hāc decorat refert⁹ ille.
Otu nūc moderatoꝝ vrbis, atq̄
frācise eximio monarcha sce
ptro.

Suffulte. accipies viz lubēter
Qui te post cineres feret per
orbem.

Multū se tibi Auenio fatetur
esse.

Deuinctam, regioq̄ franca, tā
to,

Oratore, poeta ⁊ hinc trilingui
Ornato eloquio, et dei potētis
Aura, quid melius viro potēti.
Quam virtutem. animo viros
habentes

Amplecti, notat id qd̄ illa dotis
In se palladiæ fouet nitentis
Ciues vos rogitō pedem fera
tis.

Omnes vnanimēs. parum pu
tatis.

Ad cœlum gerere: et referre fa
mam,

Hic vos ad superos vehet, fa
ucte.

est Aemiliae. 13. Et nesciebāt loqui **יהודית** iebudith. cui astipulātūr nomina Adām: chauuāb, idest Euae, Cāin, Seth, et id genus, quae à nominibus, aut verbis ducuntur Hebraicis: vt. 3. et 4. Geneseos habes capite. Haec igitur lingua sancta à Deo creata, perfecta, simplex, et immixta fuit, anteq̃ ob hominum superbiam, confunderetur: modo vero praeter libros sanctos, vt caeterae linguae, mixta est: vt aliis in locis copiosius disseruimus.

De Linguae diuisione in tres partes. Cap. 2.

Omnis lingua (vt testant̃ Rabbi Jonāb in Michmāb, et Rabbi Dauid in Adichlōl) tres habet principales partes: videlicet **שם** sem idest nomen: **השם** pōhal, idest verbum: **מלת** millāth batthābam, idest dictionē rationis: idest rationalē per quā

intelligunt omnes partes orationis apud nos indeclinabiles, vt praepositiones, vt aduerbia, vt coniunctiones: quae res significant in ratione, aut sermone existentes, vt suo dicem⁹ in loco. Hanc partem pleriq̃ **שם** chelīm appellāt, idest instrumenta: idest colligationes quaedam inter substantiam, et accidēs: seu inter nomen et verbum. Nomen enim significat per modum substantiae: verbum vero per modum accidētis. Et annotandum q̃ quemadmodum mundus diuiditur in creaturas penitus spirituales semper manentes: nulli vel motui, vel alterationi obnoxias: vt angelos: de quibus dictum est, Qui facis angelos tuos spirit⁹. Et creaturas corporales, quae mouentur in loco, vt coeli, vt sphaerae: et in creaturas quae generationi, corruptioni, alterationi, motuiq̃ subiiciuntur: itidem et lingua diuiditur in nomen, quod significat per modum substantiae per se, et stantis, et perma-

nentis: et in verbū, quod signifi-
cat cum tēpore, quod est mens-
sura motus: et in milláth bat-
táham, quod est colligatio no-
minis et verbi, quae nō perma-
net. Et in hoc lingua hebraea
non modo, quia prior est caete-
ris linguis: verumetiam quia
naturā sequitur entis, non fle-
ctens, nec per casus sua variās
nomina, vt Graeca, vt Latina.
Et quia grammatica est facul-
tas recte loquendi et recte scri-
bendi: quod sine voce effici nō
potest: vox autem constat syl-
laba vel syllabis: syllabae ve-
ro ex literis et punctis compo-
nuntur: idcirco de literis, pun-
ctis, et syllabis differendū est.

De Literis: quid sit li-
tera: quot sunt: quae figu-
rae: quae nomina: quae si-
gnificata. **Caput. 3.**

Álph **א** **אלף**
idest lite-
ra, est si-
gnum ad
placitū
impositū
voci bu-

manae habenti aliquod pun-
ctum quod vice ponitur voca-
lis. **א** **אותיות** **Áoethiúth**, idest
literae sunt vigintiduae, quae
rum figurae et noia sunt haec

א	אלף	áleph	A
ב	בית	Beth	B
ג	גימל	Ghímal	G
ד	דלת	Dáleth	D
ה	הא	He	E
ו	ויו	Váu	V
ז	זין	Záin	Z
ח	חית	Cheth	Ch
ט	טית	Tbeth	Tb
י	יוד	Jod	J
כ	כף	Caph	C
ל	למד	Lámed	L
מ	מם	Mēm	M
נ	נו	Nūn	N
ס	סמך	Sámecb	S
ע	עין	Hááin	Ha
פ	פא	Pe	P
צ	צדו	Sádi	S
ק	קוף	Coph	C
ר	רוש	Res	R
ש	שין	Scin	S
ש	שה	Sin	S
ת	תו	Táu.	T.

Harum quinq; sunt duplices:
idest duplicē habent figuram:
videt;

videlz caph, mem, nun, pe, fadi:
 priorib⁹ more Hebraico videz
 licet פפנכס scribit in princi-
 pio, z medio dictionis. Alteris
 videlz פאקמ in fine dumtaxat
 dictionis, vt כִּי quia: אכֵל
 achál comedit, חֵלֶב halách am-
 bulauit, מַיִם máim aquae, אָמֵן
 amén, נָתַן nathán dedit, יָדָא
 náa fuxit, lactauit: פָּחַד pachád
 timuit, עָפֶר épher cinis, אֶפְרַיִם
 aph etiam, שַׁדְדַּי saddic iustus, אֶסֶל
 ésel apud, אֶסֶל as velox. Adem
 tamen finale semel dumtaxat,
 non citra magnum mysterium
 in principio repperitur dictio-
 nis. 9. Isaïae capi. in dictione
 מְרַבָּה. i. multiplicatio. Quid au-
 tem hac significet lrae in epla
 ad Paulam vrbicā diuus Hiero-
 nymus hoc pacto interpretat,
 áleph doctrina, Beth domus,
 Ghímal plenitudo, Daleth ta-
 bularū, He ista, Váu et, Záin
 haec, Etheth vita, Theth bo-
 num, Jod principiū, Caph ma-
 nus, Lamed disciplinae, siue
 cordis, Adem ex ipsis, Nun
 sempiternum, Samech adiuto-
 riū, Haáin fons, Veh os oris,

Sádi iustitiae, Coph vocatio,
 Kes capitis, Sin dētium, Táu
 signa. idest Doctrina domus
 plenitudo tabularum, ista, et
 haec vita, bonum principium,
 man⁹ disciplinae (siue cordis)
 ex ipsis sempiternum adiuto-
 rium, fons (siue oculus) oris iu-
 stitiae, vocatio capitis, dentiū
 signa. Hoc est Doctrina eccle-
 siae, quae est domus Dei, in li-
 brorum repperitur plenitudi-
 ne diuinorū. Ista z haec est vi-
 ta. Quae enim alia potest esse
 vita sine scientia scripturarū,
 per quas etiam ipse Christus
 agnoscitur, qui est vita creden-
 tium. Et Quis nunc sciamus
 vniuersa, quae scripta sunt, ta-
 men ex parte cognoscimus, et
 ex parte prophetamus, z nunc
 per speculum in aenigmate vi-
 demus. Quum autem inuerer-
 rimus esse cum Christo, z simi-
 les angelis fuerimus, tunc li-
 brorū doctrina cessabit, z tunc
 videbimus facie ad faciem bo-
 num principium sicuti est. Ad-
 nus in opere, cor, et disciplina
 intelligūtur in sensu, quia nis

hil facere possumus, nisi prius
 quae facienda sunt, sciuerim,
 ex ipsis scripturis sempiterna
 subsidia ministrantur, et sunt
 fons, siue oculus oris iustitiae.
Et vocatio capitis nostri Chri
 sti est in his dentium: idest ar
 ticularū vocum signis. Scin
 quādo habet punctū in dextro
 cornu hoc pacto שׁ est s lene, et
 communiter legitur scin, et ap
 pellatur Scibóleth, quod spi
 cam sonat. Sin vero sit in sini
 stro hoc modo שׂ communiter
 legitur sin densum, videlicet s
 vt sadi, vel sámech, et appellat
 sibóleth quod alueum notat.
 vnde. 12. Judi. ca. legitur. Dic
 scibóleth. At ille dixit Sibó
 leth &c. Quod hebraei à dexte
 ra ad sinistram et scribant, et les
 gant: qui addubitet est nemo.

De Punctis. Cap. 4.

Lecudóth,
 לוד id
 est puncta
 dicunt vos
 calium si
 gna, ob eo
 rum tenui

tatem, et paruitatem sic appella
 ta. Vocantur et לשון resca
 mím. i. impressiones: et לשון te
 nubáóth, idest motiones: aut
 motus שׁ per illa moueatur li
 tera. i. pronúcietur, et לשון me
 lachím, idest reges שׁ ad eorū
 imperium moueantur literae:
 et sunt decem teste. **R.** David
 in Michlól, quorum quinque di
 cunt tenubóth haghedolóth,
 idest motiones magnae: et sunt
 vocales longae. Primum pun
 ctum est virgula cum pūcto ia
 cens sub litera hoc modo שׁ quod
 facit a longum, vt שׁ hamád,
 idest stetit: שׁ iascáb sedit. Et
 vocat שׁ camés ghadól,
 idest camés magnum. Secun
 dum est duo puncta sub litera
 iacentia hoc pacto שׂ quod fa
 cit e longum, vt שׂ épher, id
 est cinis: שׂ hes, idest lignum,
 arbor. Et vocatur שׂ séri, et
 שׂ camés cathán, idest ca
 més paruū, שׂ saepe veniat lo
 co eius et quiescentē post se ha
 beat literam, vt camés: vt infe
 rius sumus dicturi. Tertiū est
 punctū sub litera sequente iod

hoc modo

hoc modo וּ וּ facit i longum: vt וּא is idest vir: וּם cbis crumena, et vocatur וּרֵעַ chirec, aut וּרֵי chirié. Quartum est punctum in superiori sinistra parte literae positum et cum וּא uel וּא qd facit o longum: vt וּבֵי póbhal opus: וּבֵי holám saeculum: et appellatur וּבֵי chólem. Quintum est punctum in ventre, siue in medio וּא uel וּא positum hoc modo וּ וּ facit v longum: vt וּבֵי hu. i. ipse: וּבֵי scathúl: idest planctatus: et vocatur וּבֵי scu réc. Sunt et alia quinq; puncta quae vocantur ténubóth chetan nóth: idest motiones paruae: quae sunt vocales breues. Horum primum est virgula, seu linea sub litera, iacés hoc pacto וּ וּ facit a breue vt וּבֵי cal, idest lene: וּבֵי halách, ambulauit: et vocatur וּבֵי patách ghadól, idest magnum. Secundum est tria puncta sub litera, hoc modo posita וּ וּ facit e breue, vt וּבֵי éres, idest terra: וּבֵי chéfed, idest misericordia: וּבֵי léchem, idest panis, et appella-

tur וּבֵי seghól: et וּבֵי patách cathán: idest paruum, qd sepe eius veniat loco, et eius participet proprietates, vt suo in loco sumus dicturi. Tertium est punctum sub litera positum nullo iod sequente: et facit i breue, vt וּבֵי im, idest si: וּבֵי him, idest cum: et vocatur וּבֵי chirec belo iod, idest absq; iod. Quartum est virgula, seu linea cum puncto, cui haerent duo puncta subalternatim posita hoc pacto וּ וּ facit o breue, vt וּבֵי oní, idest nauis: וּבֵי cholí, idest ægritudo. et interdum non scribuntur illa duo puncta: et hoc quando sequens litera habet punctum, quod daghés appellant, vt וּבֵי rónní, idest lauda: וּבֵי rónnu. i. laudate: et ita sequente sceuá quiescente, vt וּבֵי corbán. i. oblatio: וּבֵי chochmáb. i. sapientia: וּבֵי codscó. i. sanctitas eius: et ita quando duo sequuntur sceuám, vt וּבֵי iocthél: וּבֵי iocthám: וּבֵי iochmeám: quae propria sunt nomina, et nomen eius וּבֵי camés chathépb.

primum quidem ob defectum nun radicalis literae, vt in verbis defectiuis sumus dicturi, et in fine dictionis, vt נתן נתת nathan, natatta. i. dedit, dedisti: et propter defectum literae deseruientis, vt מבת מibbêth, pro בית מ min beth, è domo: משדה מissadêh, pro מן שדה מ min sadêh. i. ex agro: et propter defectum nun quod est proprium coniugationis niphâl, vt אפחד אפחד, i. eppachéd, פ אפחד אפחד, i. ippachéd, visitabor: ויפחד ויפחד, i. ippachéd, visitabitur. Apponitur etiam ad ostendendû coniugationis grauitatem, vt in cõiugatione pihél haddaghús, et pubál, et bitbpahál, quorum secûda radicalis litera daghessatur, vt דברך דבבך, i. dibbér, idest locutus est: et id genus. Praeterea quû fuerint duae literae similes, prior re deficiente, altera, ob eius defectum, daghessatur, vt סבת סבת, i. sabbóta, idest circumdedisti a סבב. Ad haec post omne He, Laph, Lamed, et Beth notificatiuum: et He vocatiuum est daghês, vt הבית הבבêth, idest do-

mus: הגדול bagghadól. i. magnus. et Psalm. 132. בשכנתי בשכנתי, i. cassémen hattbób. i. sicut vnguentum optimum, pro כהשמן כהשמן, i. cum He notificatiuo. et Psalm. 73. Respice לבבתי לבבתי, i. ad pactum, pro להבבתי להבבתי, i. berith. et Psalm. 34. Humiliaui עצמי עצמי, i. in ieiunio animam meam. Et Numeri. 16. הורה הורה, i. haccabál, idest congregatio praeceptum vnum, siue statutum vnum vobis: de quibus et alio in loco copiosius scripsimus. Praeterea quum váu vertit praeteritum in futurum, vel contra, sequens littera daghessat, vt ויאמר ויאמר, i. vattómer, idest et dixit. ויאמר ויאמר, i. vattómer, idest et dixisti. Sed et euphoniae gratia multoties littera daghessat teste Rabbi Dauid in Michlól, vt Isaiæ. 64. Montes נלוו נלוו, i. nazóllu, idest defluerunt. Ezech. 27. In nundinis tuis נתנו נתנו, i. nethanánu, idest dederunt. Iudicum. 5. In Israël חדלו חדלו, i. chadéllu, idest cesauerunt. Exodi. 15. מישכן מישכן, i. michechéas, idest sanctuarium domine &c.

mine &c. Prouer. 4. נִסְפָּה nisse
 réba. i. custodi eam: et id ge-
 nus. Postremo dagbessatur li-
 tera ob defectum táu in omni-
 bus verbis, quorum vltima ra-
 dicalis litera est táu, vt הִכְרַתִּי
 hiecarti, idest succidere feci, pro
 הִכְרַתְתִּי hiebráthti à כָּרַתְתִּי caráth
 et sic הִשְׁבַּתִּי hisbáthti, idest ces-
 sare feci, pro הִשְׁבַּתְתִּי hisbáthti
 à שָׁבַתְתִּי sauáth. **C** Literae vero
 non dagbessabiles (teste rabbi
 Dauid in Michlól) sunt quae
 continentur in hoc memoratio-
 no signo אַחַבֵּר achhabér, quã
 ð in nõnullis locis dagbessa-
 tur: vt Ezech. 16. Non est prae-
 cisus שֹׁרֶחַב sozréch. i. vmbilicus
 tuus. & 1. Reg. 10. הַרְאִיתֶם
 harreithém. i. num vidistis quem
 elegerit dñs. Idem. 4. Reg. 6.
 & 1. Reg. 1. eo הַרְעִימָה harre-
 himáb. i. impropérabat. & Pro-
 uerb. 14. Cor quod nouit מְרַתֵּ
 morráth. i. amaritudinem ani-
 mae suae. Cant. 5. שִׁשְׁרֹסִי
 rosi. i. quia caput meum plenũ
 est rose. Et sic qñ est in mono-
 syllaba dictione, si longa prae-
 cedat dictio: vt Prouerb. 15.

מַעֲנֶה mahanéh rach. i. res-
 sponsio mollis. & Psalmo. 51.
 אָבֹאֲתָ רַחֵב abáuta rah. i. dilexio-
 sti malum. & Jeremi. 39. Ne fa-
 cias ei מַעֲמָה meámah rah,
 idest quicq̃ mali. & Chabacúc-
 ca. 3. מַחֲבִיטָה מַחֲבִיטָה machásta ros,
 id est trássixisti caput. **C** Aleph
 quoq̃ quatuor in locis inueni-
 tur dagbessatum teste. R. Da-
 uid in Michlól. Leuitici. 23.
 לֶחֶם תֹּאֲכֹלוּ táu lu léchem, affere-
 tis panem. Gene. 43. וַיִּבְרָאוּ
 vaiiaú' lo. i. & attulerút ei. et
 1. Hezrae. 8. וַיִּבְרָאוּ vaiias-
 úu lánu. i. & attulerút nobis.
 & Job. 23. לֹא רָאוּ lo rúu. i. non
 fuerút visae. De Kaphéb. 8. &
 9. dicemus capite nonnulla.

De Scená. Cap. 6.

Scená non
 connume-
 ratur in-
 ter alia pũ-
 cta, q̃ vo-
 cales bre-
 ues, aut lō-
 gas efficiunt: tum q̃ eius pro-
 nunciatio est vt Seghól, imo
 breuior eo, tum q̃ per se haud
 quað

qua^q reperiatur. Sed semper
 cum alijs regalibus punctis.
 Proinde זָּבַח béued. i. seruū
 eum appellant. Deseruit au-
 tem praecipue punctis camés,
 patách, זָּבַח seghól, quando corri-
 piūtur. Sceuá igitur omne (vt
 prodidit Rabbi Jehudáh in li-
 bro Hassétber, et Hámésech)
 quod est in capite dictiōis mo-
 uetur. i. pronuncia^t, vt בְּרֵאשִׁית
 berescíth. i. in principio. שְׂמֹת
 scemóth nomina, סֵפָרָה sepbar
 dí, idest Hispanus: דְּבָרִים deua-
 rím. i. verba, זָּבַח id gen⁹. Et hoc
 nisi sequat vna ex literis gut-
 turalibus $\text{גְּזֵרָה$. Quippe gut-
 turali litera sequēte sceuá pro-
 nunciatur secūdam punctum
 gutturalis literae: vt כִּי chi
 chi. i. accipe: $\text{כּוּחֻבֻּ$ chuchú. i. acci-
 pite: תְּנֵאבֹה teenáb. i. ficus: פְּעֵרָה
 Pohó: nomen idoli, יֵאָבֵד iaáb
 bed. i. perdet: מִגְּבוּחַ miggho-
 hó: bach. i. ab increpādo te: יִהְיֶה
 íhí. i. erit. excipitur tñ camés:
 quia sequēte camés, sceuá pro-
 nunciatur vt patách, sicut נִצְבָּרָה
 ghabaráb. i. increpatio: נִצְבָּרָה
 cabaráb, scutella: נִצְבָּרָה nabae

rim. i. pueri, זָּבַח id genus. Quod
 et Kab, Dauid in Michlól, se-
 quitur vbi de sceuá haec tradit
 praeepta. ¶ Annotandū q̄ soe-
 uá non est motus. i. punctum:
 sed pūctorum minister tribus
 modis. ¶ Primus est, quū fue-
 rit sceuá iuxta literas גְּזֵרָה de-
 clinat eius lectio. i. pronuncia-
 tio ad pronunciationē sequen-
 tis literae gutturalis, siue ha-
 beat camés, siue patách, siue se-
 re, siue chiréc, siue sírech, siue
 chólem, siue camés cathéph, vt
 in praedictis patet exēplis. Et
 si cum sceuá fuerit accent⁹ gha-
 haiá, cuius proprium est elon-
 gare pnunciationē, tunc sceuá
 ptrahit, זָּבַח et elógat: vt Psal. 35.
 Justitia tua בְּרֵאשִׁית chábare
 re el. i. sicut montes dei. זָּבַח psal.
 80. זָּבַח súzimráb. i. sumē
 te cáticū. זָּבַח psal. 118. זָּבַח íchi. i.
 viuet anima mea. ¶ Secundus
 est quum fuerit sceuá iuxta li-
 terá iod, eius lectio, זָּבַח et pnuncia-
 tio semper declinat ad chiréc,
 quamq̄ iod nō est cum chiréc.
 sed cū alio pūcto, vt בְּיוֹם bíóm
 i. in die: זָּבַח itachél. i. expe-
 ctabit:

et ablit: בִּיאָד *bíad*, idest in manu.
 Et si fuerit accentus *ghabaia*
 cum eo, dilatabitur, et elōgabitur:
 vt *Psal. 76. בִּיאָד מִשְׁהָ* *bíad*
Aboséch. i. in manu Aboséch.
 et. *52. וַיֵּדְבֹּחַ* *v'iedhu. i. et scient,*
 quia Deus dominatur in *Ja-*
hacób. Sin vero cū *sceua* iun-

gatur *seghól*, vel *patách*: tunc
 eius *pnūciatio* declinat ad *se-*
ghól, vel *patách*: vt *הִיֵּב* *heiéb*,
 idest esto: *חַיֵּב* *chaiéb*, idest vi-

ue. Tertius est, quum fuerit
sceua iuxta alias literas, quae
 aliquod habeāt pūctum, eius
 lectio, et *pronūciatio* declinat
 ad *patách*: vt *בָּרַכָה* *baracháb*,
 benedictio: *כְּלָלָה* *chalaláb*, ma-

ledictio: *רַשְׁעִים* *rascabím*, idest
 impij: *שְׂמָנִים* *scamaním. i. pin-*
gues: *גְּבַלִּים* *ghalilím*, idest cir-

culi: *גְּבַדּוּדִים* *ghadudím. i. exerci-*
tus, cunei. Et si fuerit cum eo
ghabaia, dilatatur, et elonga-

tur: vt *Psal. 67. בָּמַחֶלֶת* *bá-*
macheloth. i. in ecclesiis bene-
 dicite deo. Sed Hebraei nos-

trac tēpestatis (vt est in libro
Ephód) non seruant praedi-

ctum legendi modū in primo,

et tertio modo praedictis. sed
sceua legūt vt *seghól*, idest per
 e breuissimum *נְעָרִים* *neharím*,
 et ita in caeteris.

De duobus *sceua* in con-
 currentibus in medio, vel
 in fine dictionis. Ca. 7.

Si vero fue-
 rit duo *sce-*
ua in me-
 dio, vel in
 fine dictio-
 nis, prius

quiescit, alterum vero moue-
 tur, idest *pronūciatur*, vt *וְשָׁמְעוּ*
ismebú, idest audient: *וְלִמְדוּ* *ilo-*
medú. i. docebunt. Et quando
 sunt in fine dictionis, quae *se-*
 quēti cohaeret dictioni per vir-
 gulam *maccáph*, tunc secundū
 legitur, et profert s̄m *pronūcia-*
 tionem sequentis dictionis: vt
Genes. ca. 50. וַיִּבְרַךְ עָלָיו *vaieb*
chaláu. i. et fleuit super eum. *Je-*
rem. 42. וַיִּשְׁבּוּ וַיִּשְׁמְעוּ *vaiesb*
Ismaél, idest et captiuū durit
Ismaél residuum populi. Et
Proverb. 30. אַל תִּסְפַּח עַל דְּבָרָיו
Al tosp hal deuaráu, idest *Ne*
 addas super verbis eius. Et
 Isa. 47.

זפא. 47. על ליהב שמתאליה על ליהב
 had lo fantélleb hal libbéch:
 donec non posueris ista super
 cor tuum. אל ישש אל דרבתה לבך
 al iesthél el derachéab libbé
 cha: idest Ne declinet ad vias
 eius cor tuum. Si vero princi
 pium sequentis dictionis fue
 rit cum Seuá: siue Seuá se
 ghol: tunc erunt tria seuáim:
 et duo quae sunt in fine dictio
 nis quiescent: vt Genes. ca. 9.
 יפתאלהים iaphthelohím idest
 dilatet deus. Idem vsu venit
 quú duo fuerint seuáim in dic
 ctione versum terminante, vt
 Gene. 46. Et cecidit super col
 lum eius ויבך vaiéuch: idest et
 fleuit. Alij vero arbitrátur q
 semper quiescant duo seuáim,
 quae in fine veniunt dictionis,
 etiá quae primo loco sunt me
 morata: et ita inuenitur in lis
 bzis correctis Jiób. 31. capite.
 ויפת במתח לבני vaiaphth basé
 ther libbí: idest et seductum est
 in abscondito cor meum. et Ge
 nes. 16. וילדת בן וילדת בן
 idest et paries filium. et Numes
 ri. 21. ca. וישב ומנו שבו vaiésb

mimménnu séui, idest et captio
 uam duxit ex eo captiuitatem:
 in quibus beth in baséther, et
 in ben est cum daghés, et post
 vaiésb est accentus páséc, et ita
 dictiones praecedétes nō sunt
 coniunctae cum sequentibus:
 sed per se singulae leguntur cū
 duobus seuáim quiescētibus.
 Si enim essent connexae beth
 esset raphatum, et non esset pa
 séc inter illas duas dictiones.
 ¶ Praeterea, si in medio dic
 ctionis fuerint duo Seuáim,
 et secundum fuerit sub literis
 תבבך בנך, tunc secundum mo
 uetur, et pronunciat, et daghes
 satur litera ipsa leni accentu:
 vt יכתבו ichteú, idest scribent:
 וישכרו ischerú, inebriabunt: et
 id genus. Duo tamen inueniū
 tur quiescentia יכתבאל iochté,
 וקדעו iocdbám, quod forsan
 accidit propter sequentes lité
 ras gutturales, teste. R. Da
 uíd in Adichlól.

¶ De Literis quae in fine
 quiescunt, aut punctátur
 cum seuá, et de Ide quádo
 in fine mouetur. Ca. 8.

Litera

Itera in fine dictionis posita, quae non est ex literis אָרְיָ , neq̄ habet punctum, legitur cum seuá apparenter quiescente, quamq̄ sub litera non ponitur seuá, quia in ea nullus error contingere potest, vt אָכַל achál comedit: אָמַר amár dixit. Sub caph vero pronomine foemineo ponit̄ seuá, vt $\text{בְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל}$ benáich. i. oculi tui: צִיָּאָרְךָ sauarécb. i. collutū: quia si poneret̄ ibi camés esset p̄nomen masculinū. Neq̄s ergo errandi capiat ansam, et occasione, scribit̄ cum seuá. Caph quoq̄ radicalis litera in fine dictionis posita, semper est cū seuá, vt שָׁפַח saphách effudit: דָּרַח darách, calcavit: et sic omnis litera בְּנֵי דָגְבֵשׁ dagbesfata in fine dictionis, est cum seuá, siue radicalis, siue sit deseruiens, vt וַיֵּיכֶה vaiéuche, et fleuit: וַיִּבֶשׁ tiste, bibes: וַיִּבְחַל vaiphte, et seductum est: et in

aliis literis, vt וַיֵּיכֶה vaiásche, et potum dedit: וַיִּשְׁכַּח declinabit. Et hoc quia praecedens litera est cum seuá, et manifeste quiescit. Sed in וַיִּבְחַל vaiichab de, idest et laetatus est יְתְרוֹ Jthró, Exodi. 18. debuerat esse cheth cum seuá: sed est cum patách propter cacophoniam, et dáleth est cum seuá. ¶ Quando vero litera est raphata, tunc non habet seuá, siue radicalis siue deseruiens fuerit, quia non praecedit eá litera manifeste quiescens, vt בָּנִיתָ basítba, fecisti: בָּנִיתָ banítba, aedificasti: praeter caph de quo paulò superi⁹ dictum est. ¶ De quoq̄ litera in fine dictionis posita, non habet seuá. Sed punctum sub se, quod appellant mappé, quod eam manifestat, siue sit radicalis, siue deseruiens litera, vt גְּבוּאָה gheuáb, idest altitudo ei⁹: יָדָאָה iedáb manus eius. ¶ Praeterea quando seuá mouetur, et profertur, et ei cohaeret vna ex literis בְּנֵי דָגְבֵשׁ : tunc ipsa litera raphatur, praeter וַיִּבְחַל scettáim: et וַיִּבְחַל scetté, idest duo:

est duo: quia in capite dictionis, cuius scin quiescit, praececidit áleph, quod vocant גְּבוּנָהּ gbenuáb, idest furto ablatú, eo q non scribitur. Sed apud orientales scribitur אֶשְׁתִּים astím אֶשְׁתִּי asté. Inuenit tamen cum táu rapháto s̄m normam: vt Judicum. 16. מִשְׁתֵּי עֵינַי misthé benái. i. de duob⁹ oculis meis. Sed Jonáb. 4. ca. מִשְׁתֵּי יַמֵּי יוֹנָתָן plusq̄ duodecim. Adem est cū accentu maarícb: et scin quiescit propter daghés ipsius táu. Et sic quādo sunt duae dictiones inter quas est maccáph virgula coniūgens: vt Zacha. 4. מַחְסֵי מַחְסֵי mabscé, idest quid duae spicae &c. Scin em̄ quiescit propter eius coniūctionem ad מַחְ, et due dictiones leguntur ac si forent vna. Et ita in aliis literis s̄m earum, et asperitatem, et lenitatem: vt Genes. 43. שָׂאֵל שְׂאֵל הָאִישׁ scaól scaál háis, idest interrogādo interrogauit vir. scin est forte. Et Numeri. 27. וְשָׂאֵל הַיְהוָה vescaál lo. i. et interrogauit eum. scin est lene. et לָמָּה lámáb, i. vt qd. láméd est for

te. sed in לָמָּה velámáb. i. et vt quid. 1. Reg. 28. est lene. et nunt in גְּבוּלוֹ נָפְלוּ nápblu panécha, cōciderūt nullus tui. est forte: Gen. 4. Sed Hamós. 8. וְנָפְלוּ וְנָפְלוּ venapblú. i. et cadēt, et non resurgēt. est lene. Et sic in aliis literis p̄ter iod quod semp est lene nisi daghessetur. ¶ Praeterea si post seuá quiescēs fuerit vna ex literis כָּפֶת כָּפֶת: literae ipsae non erūt raphatae paucis exceptis, vt עֲבָדֶי עֲבָדֶיךָ habdé habdehém: seruí, seruí eorum מַלְכֵי מַלְכֵי מַלְכֵי מַלְכֵי malche, malchebém, malchúth: reges, reges eorum, regnū. Pauca sunt quae legi consueuerunt cum raphéb, q̄ tamen plaeriq̄ (vt rectum est) quū daghés legūt: et ita inuenit in plaerisq̄ libris in Hispania. Et s̄m Hāmasóreth nōnulla inueniunt et raphata, et daghessata. Daghessata vt בְּרִכְוֹ בְּרִכְוֵי בְּרִכְוֵי בְּרִכְוֵי birché, bircháu, birchebém: genua, genua eius, genua eoz. Excipiūtur duo quae sunt raphata. Jud. 7. Incuruauerūt se sup בְּרִכְוֵי גְּבוּלוֹ gēna sua. et Dañ. 6. In die ipsa incuruauit se sup

בִּרְחֹבֵי birchóbi, idest genua sua. Et cum daghés Cantic. 8. רִשְׁפֵּי רִשְׁפֵּי Rispé es, carbones ignis. Et cum raphéb Psal. 75. רִשְׁפֵּי קַסֶּת־ risphé cáseth, idest sagittas arcus. ¶ Ad haec macór, idest infinitiuum, et gerundium addita litera deseruiente, et seuá quiescente communiter daghessatur, vt לִשְׁבֹּר lisghór ad claudendum לִשְׁבֹּר lisbór ad conterendum: לִחְפֹּר lachpór ad fodiendum. Sed לִשְׁוֹב lisuó, idest ad pugandum. Isaiae. 31. Et sic omne לִשְׁוֹב lisuó, idest ad circúendum terram Edóm, Nume. 21. quidá cum raphéb: nonnulli legunt cum daghés, vt Tiberiades.

De Punctis magnis, et paruis.

Cap. 9.

¶ Notádú quoq; est, qd post qnq; puncta magna, q̄ lōgas constituūt voo

cales, semper est נַח nach quiescens, idest aliqua litera quiescens, quae videlicet non profertur, actu, vel potentia: idest vna ex literis יְיָיָ. Post camés est áleph actu, vt Hoséab 10. וְקָמָם vecám, idest et surrexit. et Zacha. 14. וְרָאָם verám, idest et exaltabitur. et Prouerb. 24. רָמֹת ramóth, idest excelsae stulto sapiētiac. Potētia vt in עָמ cam, idest surrexit עָב scab reuersus est, et in fine dictionis est áleph, vel he, vt סָמָא samá sitiuit, הָסָא hasáb fecit post séri, siue sére est iod: et sic post chíric est iod, post chólem, et sírec est váu, et in laterali siue sequēti litera non est daghés, nisi sit dictio lōga, vt est לָמָא lámma vt quid, שָׁמָא scammab illuc: יָמָא lámma ad mare, ad occidentem, חָדָלָא chadéllu cessauerunt, נָזָלָא nazóllu stillauerunt, שָׁמָא sammu obstupuerunt. עָמָא scammám coeli. ¶ Praeterea, quando in latere puncti magni est seuá, dilatatur puncti prolatio, et seuá mouetur, et sentitur, vt זָכָרָא zácheru, idest recordati

nus, cuius figura est vt sceuá,
 videlicet: vt Psal. 5. Intende
 voci יָיָו scaubí . i. clamoris
 mei. ¶ Quintus est זָרָהּ זָרָהּ za
 cbéph gbadól . i. magnū, cuius
 figura est: vt Exodi. 21. חֲבֻרָה
 חֲבֻרָה חֲבֻרָה chabburáb táchath
 chabburáb . i. liuorē p liuore.
 ¶ Sextus est רֵיָיָ reuías, et est
 pūctū supra líam hoc modo &
 vt Psal. 1. Beat⁹ אִישׁ אִישׁ bals . i.
 vir . ¶ Septim⁹ est תֵּיָיָ teuir,
 cui⁹ figura est sic & vt Num. 29.
 et numeri eorū duo et אִישׁ אִישׁ
 chamisim éléph . i. quinquagin
 ta milia. ¶ Octauus est אִישׁ אִישׁ
 et est virgula hoc modo / vt
 Psal. 16. Conserua me אִישׁ el . i.
 deus. ¶ Nonus est שֵׁיָיָ גֵרִישׁ
 scené gheriscin hoc modo & vt
 Deuter. 27. Isti יָיָ יָיָ iabam
 dú . i. stabunt ad benedicendū.
 ¶ Decimus est אִישׁ אִישׁ tal
 scá ghedoláb . i. magnū, quod
 videlicet est in capite dictionis
 hoc modo & vt Deutero. 29.
 אִישׁ אִישׁ vebaiáb caascér . i. et
 erit quando &c. ¶ Undecimus
 est אִישׁ אִישׁ carné phará: id
 est cornua vacca, hoc modo &

vt Psal. 2. Osculamini יָיָ var
 idest filium. ¶ Duodecimus
 est אִישׁ אִישׁ zarcá, hoc modo ~ vt
 Psal. 1. Beat⁹ vir qui non אִישׁ
 halách . i. ambulauit. ¶ Ter
 tiusdecim⁹ est אִישׁ אִישׁ segbuláb
 et est vt seghól supra literam
 hoc modo & vt Deuter. 9. Et
 combussi eum אִישׁ אִישׁ baés, idest
 igni. ¶ Quartusdecim⁹ est אִישׁ אִישׁ
 אִישׁ אִישׁ pazér gbadól hoc modo & .
 ¶ Quintusdecim⁹ est אִישׁ אִישׁ
 pazér cathón, hoc pacto & vt . i.
 Paralipo. 19. Et conduxerunt
 אִישׁ אִישׁ labém . i. sibi. ¶ Sextusdes
 cimus est אִישׁ אִישׁ quæ est in prin
 cipio dictionis hoc modo & vt
 Gen. 27. Etiam אִישׁ ani . i. ego.
 Addunt pleriq; et אִישׁ אִישׁ qui
 fit hoc modo & . Isti accētus di
 uidūt inter duas dictiōes, et id
 circo literæ אִישׁ אִישׁ q̄ veniunt
 post אִישׁ daghessant: vt Psal.
 29. Quæ vtilitas אִישׁ אִישׁ
 bedamí beridí, i. sāguine meo
 dum descēdo ad foueam. Exo.
 21. vel אִישׁ אִישׁ amathó ba
 scéueth . i. ancillam eius virga.
 Item אִישׁ אִישׁ Chabo
 buráb táchath chabburáb . i.

liuorem pro liuore. i. Paral. 19. וַיִּרְאוּ בְנֵי עֲמֹן. vairú bené hammón, et viderunt filij ham món. Psal. 5. Audies מוֹלֵי בְּקֹרְכוֹ colí bócher. i. vocé meam, mane præparabo. Item וַאֲנִי בְרֹב־וּאֲנִי vaaní berób, et ego in multitudine &c. Item quia אַתָּה תְּבָרַךְ attáh teuaréch, tu benedices. Sunt et alij accentus qui appellantur מְשַׁרְתִּים mescartím, idest ministrantes, et deseruien tes qui nõ diuidüt dictiones: sed trahunt dictionem in qua est litera אֲרוֹי ad aliã sibi prox imam, vñ literæ בְּנֵי בְּנֵי raphantur post literas אֲרוֹי tali bus accentibus in dictione exi stentibus. Et primus horũ ac centuum est שׁוֹפָר יִשְׂרָאֵל scophár iascár: et fit hoc modo - : vt Psal. 1. וְלֹא עָמַד lo hamád, non stetit. Secundus est שׁוֹפָר מַבְּחֵיךָ scophár mahabhéché hoc modo - vt Psal. 1. Beatus vir אֲשֶׁר ascér, idest qui. Tertius est וְרָגַע ita - vt Gene. 39. In gressus est ad me הָעֶבֶר seruus hebreus. Quartus est מְאַרִיךְ maarích, ita - : vt Beatus vir

qui לֹא לֹא, idest nõ ambulauit. Quintus est מַקָּף maccáph, virgula duas coniungens di ctiones: vt Psal. 1. וְלֹא עָמַד lo halpalghemáim, secus riuos aquarum. Sextus est קַדְמָה cadma, hoc pacto אֶ: vt. 1. Pa ralipom. 12. וְהֵנָּה vebénnah, et isti. Septim⁹ est תַּלְשָׁה קֶטְפָה talsá chetáná quæ est in fine di ctionis hoc modo אֶ. Octa uus est חוֹשֶׁק תָּרַן חוֹשֶׁק תָּרַן dua virgulæ hoc modo אֶ. Non⁹ est שְׂרָחָה תַּחְרֹנָה tharchá acharonáb, id est posterior, hoc modo אֶ vt שִׁנֵּי idest dentes. Jiób. 4. cap. Decimus est גְּחַלְגַּל גְּחַלְגַּל ghalghál hoc pacto אֶ. appellatur וְיָרַח יָרַח יָרַח iaréach ben iomó, luna filia diei sui. i. diē habens vnū, quia videlicet ei similat. Sed iam horum citemus exempla: quõ raphentur literæ. בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי Psal. 12. Cantabo domino כִּי כִי כִי chighamál halái, idest quoniam retribuit super me, et 103. וְיִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים isberú phe raím, expectabüt onagri. Jiób 4. ca. וְשִׁנֵּי כְּפִירִים vesinné cheo pbirím, i. dentes leunculorum

euulsi

cuulsi sunt. Et. 9. אֶבְחָרָה דְּבָרִי Eucharáb deuarái, eligam verba mea. Nume. 19. Et affercut אֶלְיָיִךְ פָּרָה elécha pharáb. i. ad te vaccam. Et illud. וַיְהִי כִשְׁמֹאב Uaib' chismóab. i. et fuit cum audisset dominus eius. Psal. 4. אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם Imru vilbau / chém. i. dicite in corde vestro. et Psal. 5. דֹּוֹרֵי בָוֶבֶב Douré cha / záb, loquentes mendacium: et eodem Psalm. אֲנֹכִי בָּתֵּךְ Auo / vethécha. i. ingrediar domum tuam. Itē. וְכֹל חֹסֵי יְיָ ol chós / se yach. i. omnes sperantes in te. Et. 7. וַיִּמְלֹךְ בְּלֵאָשָׁי hamaló veroscó, labor eius in capitei. Et. 8. כִּי תִפְקְדֶנּוּ Chi / thiphchedénnu: quia visitabis eum. Itē. תִּמְשַׁלְּהוּ בְּמַעֲשֵׂיךָ Tam / filébu vemaséh. i. dñari facies eum in opere. Est autem an / notandum q̄ quando cum so / phár iascár, et maarích accenti / bus est פָּסֵעַ paséc, accentus inter / dictiones iacens, tunc instar ac / centuum regalium diuidunt, et / litera דַּגְבֵּשָׁנֵת dagbessant: vt / Genesis. 18. וַיִּשָּׂא בָרָה Basú cá / lab. i. fecerunt cōsummationez.

et Deuter. 9. Et combussi אֶת־ / שֵׁנֵי othó baés, eū igni. Et / talsa minor, et tarcha posterior / quæ sunt in fine dictionis, et tes / ren chuthzin et athnách in li / bro Psalmozum et Job, et Pro / uerbijs sunt vt accentus desero / uietes et litera דַּגְבֵּשָׁנֵת raphā / tur, vt supra memorauimus, / Est etiam annotandū q̄ non / omne מַצָּפֵחַ maccáph est accentus / deseruiens, et exigens, vt litera / prædicta דַּגְבֵּשָׁנֵת raphentur. / Quippe maccaph existente in / monosyllabo habente ante li / teras אֶת־ patách. vel camés, / vel seghól, quia duæ dictiones / vt vna (propter coniunctiōem) / reputantur, litera דַּגְבֵּשָׁנֵת dag / gnessantur vt in Cæclic sumus / dicturi. Itidē dagbessant quā / do non habent quampiam ex / ipsis literis כָּכָר כָּסֵת: vt Gen. / 27. וַיִּשָּׂא נָפֶתֶת Sbesanná, appro / pinqua nunc: Si vero non ha / buerint maccáph non dagbess / antur, vt Gen. 27. Decepit me / וַיִּשָּׂא זֶבֶח־זָבָח zeb phahamám. i. / iam duabus vicibus. Et sic quā / habent séri: chiric, chólem et su

rec memorata litera raphant:
 vt Exo. 21. אֶרֶב Quén. i. vel fi-
 lium cornupetierit. Genes. 1.
 וַיְהִי אַיִבִּיחֵן: et fuit sic. Et
 18. וְהָיָה אֶבְיִנְהוּעֵן, et ce-
 ce filius Saræ. 7. 4. Regū. 4.
 וְהָיָה אֶבְיִנְהוּעֵן: id est
 Hum petiui filium. 7. Ester. 6.
 וַיַּעַשׂ אֶבְיִנְהוּעֵן: id est
 Et fac ita. 7. Isa. 43. Et rheto-
 res tui וַיִּשְׁפָּטוּ פַשְׁבּוּזִים: praua
 ricati sunt in me. Excipiuntur
 tamen nōnulla cum maccáph
 quæ daghessantur, vt Exo. 15.
 Quia וַיִּגְבֹּהַּ גְּבֹהִים gbaób gbaáb:
 magnificādo magnificauit. Et
 iterū וַיִּדְדֵםוּ דְדָמָה ddemu caauē,
 siluerūt vt lapis. Et rursus eo.
 ca. Duristi in misericordia tua
 וַיִּחַלְצֵנִי מִיַּד הַמִּצְרִיִּים hamzú gbaáta: po-
 pulum quem redemisti. Et ite-
 rum. וַיִּכְמֹדְךָ Dichamócha. i.
 quis sicut tu. Exodi. 28. Et po-
 nes eos וַיִּשְׁתַּחֲלֵף לָךְ חֵטְאֵי חֵיטְפְּהוֹת
 ré chit tephóth. i. in duob⁹ late-
 rib⁹. 7. Deut. 13. וַיִּחַלְצֵנִי מִיַּד הַמִּצְרִיִּים
 Uscaltó baauanim. i. 7. lapida-
 bit eum lapidib⁹. De Dachic,
 et Attemerachic, sequenti dice-
 mus capite.

De Dachic, 7. Atteme-
 rachic. Caput. 11.

Dachic דַּחִיק
 dicitur à דַּחַק
 dachac, qd
 est coarta-
 re. vnde da-
 chic coar-
 tatú, eo qd

exigat coartatá dictionē. i. mo-
 nosyllabā, de qua 7. in precedē-
 ti dictū est capite. Est ergo da-
 chic coniūctio monosyllabæ di-
 ctionis pūctatæ cū patách, vel
 camés, aut seghól, ad líras be-
 ghád chepháth, quæ exigit vt
 memorata litera daghessent:
 sicut Gen. 38. מַה פָּרַצְתָּ מַה
 parásta: qd diuisisti. 7. 1. Regū
 28. מַה תִּצְרֶנִּי Ab taoró: quid
 pro qualis forma eius. 7. Psal.
 29. מַה בִּעֲפַרְתָּ Ab bésab: qd vti-
 litatis, siue quæ vtilitas in san-
 guine meo. Si vero punctes cū
 séri, aut chiric, vel chólem, aut
 sírech, tunc raphant: vt habes
 precedenti capite. 7. Exodi. 22.
 וַיִּחַלְצֵנִי מִיַּד הַמִּצְרִיִּים Chithése es. i. quū
 egressus fuerit ignis. Et. 23.
 וַיִּחַלְצֵנִי מִיַּד הַמִּצְרִיִּים Chithiréh. i. quū vi-
 deris

deris asinum. ⁊ Leuiti. ca. 25. **חִיבְּחָוֹן** Chibhauón. i. quū ingressi fueritis. Et sunt qui dicunt q̄ **דַּחְלִיע** est quando litera quæ est ante be finale habet seghól, ⁊ sequēs litera beghád chepháth habet accentū in primo puncto regali: vt **פְּסַל**. 18. Et nox nocti **יֵחָוֵהוּ** iechauuehdábatb, indicabit scientiã. et Jere. 4. **הִנְמַהְלִי** Hómehli: turbatio mibi. Sed primū est cōmunius, ⁊ magis p̄sentaneū. **אַתְּמֵרָחִיע** Athám erachíci potest veniens procul siue a lōge **אַתְּ** atháb enim est venit, et merachíe procul: à longe, q̄ accētus videlicet sit procul. Et est Attemerachíe quādo finis dictionis est **ה** De non radicale actu vel potētia, ⁊ præcedēs litera habet camés, accent⁹ vero est in prima syllaba sequentis dictionis incipiētis ab vna litera beghád chepháth, quæ datur **גְּהֵסֵאֵל**. Si vero accentus non sit in prima syllaba, raphatur. **גֵּנֵהוּ** Gene. 30. **וַיַּעֲנֵהוּ** Uebanta bí: idest Et respondebit in me iustitia mea. ⁊ **יִשָּׂא** Isa. 4. **וַיִּשָּׂא**

מַסֻּבָּבֹה: idest Sufflauit in eo. Excipiunt **פְּסַל**. 83. Etiam passer **מַסֻּבָּבֹה** masabuáth: inuenit domū. ⁊ **יֹאֵל**. 3. Quia **מַלֻּבְּגָתִּי** malabgháth. i. plenū est torcular. In potentia vero est, **עֶזְכִּיע**. 19. **וַיִּתְּנֵהוּ** Uebitbútha táu. i. et signa táu. et **יִשָּׂא**. 12. Quia **אֲנִי־עָרִיב** anáphota bí. i. iratus es in me. In potētia enim camés quod est sub táu est be, quum sit punctū magnum, vt dictum est supra. Et sic **גֵּנֵהוּ**. 38. **וַיִּחַדְּכֵנִי** Haléchapáres: super te diuisio. Et 42. **וַיִּבְרָךְ** Uábauadécha báu: ⁊ serui tui venerūt. Item. Et venerunt ad **יַעֲקֹב** patrem suū **אֶרְצָה** ársab che náhan. i. in terram Chanáan. Si vero non fuerit accētus in primo: sed in secundo puncto sequentis dictionis, tunc raphant literæ beghád chepháth: vt **וַיַּעֲבִדְהוּ** vebasítha pharóchetb. i. et facies velum. **וַיִּבְרָךְ** Gene. 27. ca. **וַיִּבְרָךְ** Unuarchécha varúch: idest et benedicētes te benedictus. Et. 47. Et intulit **יֹסֵף** ar-

gentū פְּרִיעָה בֵּיתָה béthab phar
 hób. i. in domum Parahonis.
 et id genus. Excipiuntur illud
 Psalm. 76. גִּבְעֹתַי בְּרֹחַ עַמֶּךָ
 gbaálta bizróab hammécha .
 i. redemisti in brachio populú
 tuum. Job. cap. 5. Ecce hoc
 חֲמֵרֵינוּ חֲמֵרֵינוּ חֲמֵרֵינוּ
 hacarnúbachen hi, inuestigauimus illud sic est.
 Et Deutero. 22. עֲכָרְתָּ בְּשֵׁתֶךָ im
 pinguasti te, dilatasti te. Si ve
 ro sequens dictio non incipiat
 ab vna litera beghád chepáth
 dūtarat. Sed plures iungūtur
 literis אָרוּ tunc aut sunt eedē
 litera, vt puta duo beth, duo
 caph: aut sunt diuersæ ⁊ eiusdē
 exitus, vt puta labij, vel palati,
 aut dentium ꝛc. aut sunt duos
 rum exituum. Si sint eedem ⁊
 prima fuerit cū seuá, tunc pri
 ma daghessatur, et secunda rap
 hatur. Isa. 10. הֲלֵא כְּכַרְכְּמִישׁ
 haló checharchemis . i. nonne
 sicut charchemis calnób. et. 3.
 Reg. 18. חֲטָבָה כְּכַף אִישׁ חֲטָבָה
 idest parua vt vola viri. Ezec.
 27. בְּנֵי דֶדָן בְּנֵי דֶדָן bené Dedán . i. filij
 Dedán negociatores tui. Si ve
 ro prima non fuerit cum seuá

tunc ⁊ ipsa raphatur, vt leuiti.
 12. Et ipse אִשְׁתָּה בְּתוּלֵיהָ . i. vxor
 rem in virginitate eius accepe
 rit, aut accipiet. Et. 4. כֶּגֶזֶן . 3.
 וַיְהִי בַבֵּיּוֹר vaichi vaúócher . i.
 et fuit mane. Et Isai. 13. וְהָיְתָה
 'לְבַבַּיִל vebaitá vauel . i. et erit Ba
 bél. ¶ Si vero litera non fue
 rint eedem, sed eiusdem exitus,
 eandem sequitur normam. i. q
 prima daghessatur: et secunda
 raphatur, vt Exod. 14. וְאֶבְרָהָה
 וַיְעִיֵּדָהּ בְּבַרְרָהּ veicaudáh bepharhób
 idest et glorificabor in Phara
 hone. Venit. 23. מִן בְּפִיךָ מִן בְּפִיךָ
 irdénnu bephérech . i. non domi
 nabitur ei in rigore. Sopho. 3.
 Et non מִפִּי אֶמְצָא כְּפִיָּהֶם im
 masé be phihém . i. inuenietur i ore eor.
 Et Job. 38. אֲזוּרָא כְּנֶבֶךְ Ezor
 na che ghéuer: accinge nunc si
 cut vir lumbos tuos, quamq̄
 raphatum legūt hoc filij naph
 tali. Beth enim et pe sunt eius
 dem exitus . i. labij: ⁊ caph, ⁊ gbi
 mal palati. Si vero fuerint di
 uersorum exituum siue prima
 fuerit cum seuá, siue cū alio pū
 cto, raphatur: vt Psalm. 147.
 Projiciens: siue projicere fa
 ciens

clens **קרחו קבתי** christallum
 suam sicut bucellas .i. **1. Reg. 2.**
Me multiplicetis loqui נבואה
הה גהוואב גהוואב: sub-
 lime, sublime. **Et .2. Regu . 13.**
הי גהדולאב בן גדולה ה טבאיה
hassinab, quia maius odium.
Caph enim est exitus palati, et
 pelabij. **7 ghimal** exitus pala-
 ti, **7 beth** labij, et **daleth** den-
 tium. Et quia **caph** raphatum
 in voce simile est ipsi **cheth**, id
 circo euphoniae causa **caph** se-
 quente **cheth**, dagheffatur: vt
Dani. 5. **Et חכמה בחכמת אלהיך**
chochmab chechochmab ela-
 him. i. sapientia sicut sapietia
 deorum. **Et ca. 3. סבכה פמנתרון.**
Sabbechab pefanterin .i. samo-
 buca, et psalterij. quod itidem
 euphoniae gratia dagheffatur.
Et eodem ca. ארתורא נדרורא
adargazraia ghedarbraia. i. du-
 ces, tyrannos. **ghimal** est da-
 gheffatu eo qd concurrunt tres
 literae **beghad chephath**. **Caph**
 quoq; (quamq; non est cum sce-
 ua) dagheffatur: vt **Isaia. 54.**
חשמי חוד **Uesamti chod**
chod .i. **7 ponam vnionem, siue**

margaritam. Jere. 20. וכלאתי
כלכל **Et laboraui ferendo.**

Quod alia quoq; literae
 praeter literas **beghad che-**
phad dagheffantur, vel ra-
 phantur sequentes literas
איהו **Cap. 12.**

Itera quo-
 q; alia, pra-
 ter literas
קנדרא
phan, aut
dagheffan-
tua, si vco-

niant post literas **איהו** daghef-
 sant: vt **psal. 18. Et לילה לילה**
 nox nocti indicabit scientiam
Et .1. Reg. 1. ובעסתה צרתה. **Et**
 irritabat eam inimica ei.
Et Isa. 58. חמה צמנו **Et** quid ieo-
 iunauimus. **Et Prouerbio .7.**
וושקה לו idest. **Et osculat⁹** est
 eum. **Et .30. הנהלי בנים. i. Da**
 mihi filios. **Et .45. השבעה לי**
Jura mihi. Excipiuntur illud
Isai. 40. משלה לו **Dominans**
 ei. **Et וילדהו. i. Et peperit ei** fi-
 lios. **Exo. 21. Et si quando est be**
 est radicalis litera, vt **וישה לו**
 et fecit ei tunicam, siue quando
 scribitur

scribitur litera quiescēs, vt est
 he, áleph ꝛc. post camés, vel sé-
 ri: vt plurimū raphātur: sicut
 Deut. 8. **לַיְהוָה** fecit mihi sub-
 stantiam. Jonæ. 4. **הָרָה לִי** Ira-
 tus est tibi. Jeremiæ. 5. **אֶלְמָה לִי**
 Ibo mihi. ꝛ Gene. 27. **וַיַּעַשׂ לִי**
 idest Et fac mihi. Et. 35. **וַיַּעַשׂ לִי**
עֹז Et fac ibi altare. Pauca ta-
 men inueniuntur cum daghés
 post camés quæ memorata sūt
 in principio hui⁹ capituli. ꝛ Ge-
 ne. 25. **וְהָאֵלֶּיךָ** Et quid iste (vel
 iam) ego? ꝛ Jere. 31. Et somn⁹
 meus **וַיִּתְּנֵהּ** dulcis fuit mihi.
 Sed post séri non inuenit dag-
 ghés, quia post ipsum nunq̄ est
 litera quiescens in fine dictio-
 nis scripta: vt in **אֶדְחִלֹּל** scri-
 psit rabbi Dauid. Sed quādo
 dictio est punctata cum patách
 magno, vel paruo, magno exi-
 stente in medio dictionis, ꝛ par-
 uo in fine, tunc daghessatur se-
 quens dictio: vt Gene. 35. ca.
וַיַּעַשׂ לִי Et faciam ibi altare
 deo. ꝛ Jere. 22. **וַיִּבְנֵהּ** Aedifi-
 cabo mihi domū. Et si henon
 sit radicalis litera: sed redun-
 dans in fine dictionis, si fuerit

punctata cum camés: sequens
 daghessabitur: vt **אֶדְחִלֹּל**. 22.
 וַיִּבְנֵהּ **אֶדְחִלֹּל** Maledic mihi. Et codē
 capi. וַיִּבְנֵהּ **אֶדְחִלֹּל** Maledic mihi. et
 id genus.

**De naturali literarum
 diuisione penes vocū in-
 strumēta, ꝛ exitus. Ca. 13.**

**Instrumē-
 ta quibus
 locutio pfi-
 cit (nemis-
 ne discre-
 pāte) sunt
 qnq̄, gut-**

tur, palatum, lingua, dentes, et
 labium: ex quorum diuisione,
 naturalis vocum, ꝛ literarum
 sumitur discrimē. Proinde vt
 prisca prodiderūt grammatici
 omnes. **א**. Jonáb in **אֶדְחִלֹּל**,
א. Dauid in **אֶדְחִלֹּל**, literarum
 quædam dicuntur literæ
וַיִּבְנֵהּ baggharón. i. gutturis,
 videlz áleph, he, cheth, haám,
 quarū memoratiuū signū est
וַיִּבְנֵהּ. Aliæ sunt **וַיִּבְנֵהּ** hachéché,
 idest palati, videlicet ghímal,
 iod, caph, coph, quarū signum
 est **וַיִּבְנֵהּ**. Aliæ **וַיִּבְנֵהּ** halla scón,
 idest linguæ,

id est linguæ. videlicet dâleth,
 tchet, lamed, nun, tau: quarum
 signum est תָּוּ שָׁוֵי. Aliæ הַשֵּׁנַיִם
 bassinnaim. i. dentium, videlicet
 zain, samech, scin, res, sadi: qua-
 rum signū est שָׁוֵי בֵּי. Aliæ sūt
 הַשְּׁלֹשָׁה bassaphab, vcz beth, vau
 mem, pe: quarū signū est בְּתוּכָה.
 Hæc est antiquorū traditio. sed
 ex iuniorib⁹ pleriq; quas anti-
 qui palato, ipsi linguæ tribuūt
 non citra rationē. Si enī capia-
 tur palatū pro superficie oris,
 vt vulgus cōmuniter accipit,
 quum sit iunctū maxillæ super-
 riori, quæ nō est mobilis in ali-
 quo viuente per se (quamq; ad
 capitis mouetur motū) præter
 cocodrillū, de quo fert pro mi-
 raculo qd maxillam moueat su-
 periozem: constat luce clarius
 palato non posse attribui lite-
 rarum motum, exitū, et pronū-
 ciationem. Sin vero capiatur
 palatū pro inferiori superficie
 oris sub lingua existēs, ex qua
 prouenit ad linguam viscosa
 quadā humiditas in qua perfic-
 citur sapor. **Iob. 12. Palato**
cibus sapit. Prouerb. 24. Co-

mede fili mi mel, quia bonum
 est, et fauum dulcissimum super
 palato tuo. quum per seipsum
 nullo pacto moueatur, liquet
 ipsum non esse locutionis in-
 strumētum. Literæ igitur קָוֵי
 non sunt palati, sed linguæ: si-
 cut et literæ תָּוּ שָׁוֵי. Sed mo-
 tus linguæ in קָוֵי est facilis
 ad superiorem tendens oris su-
 perficiē: in literis vero טָוּלָה
 motus est in longitudine lin-
 guæ cum aliqua eleuatione, et
 mot⁹ linguæ magis apparet in
 תָּוּ שָׁוֵי q̄ in גִּיכָה. Res quoq;
 litera tam cum raphēb q̄ cum
 daghēs, est ex literis linguæ, et
 ita sunt decem literæ linguæ,
 quarū signū est שָׁוֵי לְנֶחֱמָה.

De Literarum potestate. Cap. 14.

Is ita no-
 tatis dicē-
 dum est de
 literarum
 potestate,
 vbi est an-
 notādū qd

hebræis hui⁹ tēpestatis, non est
 ea in legendo peritia, et in mor-

moratis

raphéb כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי va, ve, vi,
 vo, vu: et quinq̄ fortes cum da
 ghés כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי ba, be, bi, bo, bu.
¶ Gh'imāl consonans dupli
 cem quoq̄ habet vocem, le
 nem cum raphē, et fortem cum
 daghés: et quādo quiescit, vt in
 דָּג dag, idest piscis, facit g no
 strum, vel gh. Et cum punctis
 itidem decē reddit voces, quin
 q̄ cum raphéb כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי gba,
 gbe, gbi, gbo, gbu, et quinq̄ cū
 daghés fortes כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי ggba,
 ggbe, ggbi, ggbo, ggbu. Sed
 hęc pronūcianda sunt perinde
 ac si esset duplex ggb, et secun
 do aspirato, כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי bagghói, gēs.
 Debet enim vox esse asperior,
 et forti spiritu enunciata pro
 pter daghés. Et caue ne in pro
 latiōe vnq̄ dicas ga, ge, gi, go,
 gu: vt dicis in gero, et gibbus, et
 id genus. Sed vt pronuncias
 Gabriel, galbanus, gomoz, gu
 bernator, gula, ac si scriberen
 tur gba, gbe, gbi, gbo, gbu, vel
 leniter, vel aspere.

¶ Daleth consonans sine pun
 cto facit d nostrum, vt כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי ha
 mád, stetit: כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי gbad. et habet

duplicē vocem, lenem, et asperā
 siue fortem, vt duæ præcedētes
 כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי da, de, di, do, du: et
 cum daghés כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי quæ in
 vocenihil videntur habere di
 scriminis in principio dictiōis
 à raphatis, siue lenibus, vt in
 כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי dauid. Sed in medio, et in
 fine dictionis eius percipitur
 asperitas, quia vt duplex do
 pronunciatur, vt in כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי addir,
 idest fortis, admirabilis: כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי
 vaii chadde. i. et lætatus est.

¶ He à plerisq̄ vocalis, ab
 aliis cōsonans putat vt áleph,
 et est gutturalis litera, et leni
 aspiratione pronūcianda, et si
 ne punctis facit h nostram aspi
 rationem, vt כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי hasab, fecit:
 כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי panab, respexit, et quando
 habet in fine sub se punctum
 mappic, sentitur, vt dictum est
 supra. Et habet quinq̄ voces
 כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי ha, be, bi, bo, bu.

¶ Uau à plerisq̄ connumerat
 tur intervocales, ab aliis inter
 consonantes: vt dictum est de
 áleph: et sine puncto in fine fao
 cit v, vt כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי deuarau, verba
 eius, כַּו כֹּו כֵּו כִּו כִּי auu, pater eius. Et

babet

habet cum punctis quinque voces: scz ו וי ויו ויא, ve, vi, vo, vu, vel ו ו vocalis.

Ⓒ Zain consonans sine punctis facit zeta nostrum vel græcum vt זא az, tunc. Et cum punctis quinque reddit voces, ז זז זזז זזזז זזזזז.

Ⓒ Beth à quibusdam vocalis putatur, quibus non assentior, et sine punctis facit x græcum, hoc est ch è medio gutture fortiter sonans, vt חא ach, frater. Et cum punctis quinque reddit voces ח חח חחח חחחח חחחחח.

Ⓒ Beth consonans sine punctis facit θ græcum, hoc est th, et cum punctis quinque reddit voces, ט טט טטט טטטט טטטטט.

Ⓒ Iod vocalis putat vt de alpha dictum est. Et ab Hispanis hebræis in principio dictionis leniter profertur, vt יא iad, manus: יא iam, mare. in medio vero dictionis acute, vt in יאם יאם aiám, daiám. Germani vero et Galli ubique legunt leniter, vt in יא iad. Antiqui vero quum

ponant iod inter palati literas ubique. i. et in principio et in medio dictionis legebāt acute vt legunt Hispani יאם aiám, et יאם daiám. Nam iod lectum vt יא iad ab hispanis citra omnem dubitationem est ex literis linguæ. In fine positum interdum sentitur vt in יאם deuarái verba mea, quādoque quiescit, vt in יאם diure verba, et sic in medio vt יאם is, vir: יאם addír, fortis. Et quinque reddit voces cum punctis, vt יא יא יא יא יא ia, ie, i, io, iu. Et quando habet daghès sonat vt duplex iod, vt יאם vai iómer. i. et dixit. nec assentior his qui legendum putant vagómer cum g. daghès enim eandem literam fortius sonare facit.

Ⓒ Caph consonans cum raphéb leniter profertur, vt θ græcum, et cheth hebræum, nec faciunt nostri Hebræi discrimen inter caph raphatú, et cheth in pronunciatione, et caph daghessatum, et coph: vt scribis in libro Ephód: quāquā apud antiquos nonnihil erat discriminis, sicut erat inter beth raphatú, et váu, et inter

et inter samech, et sadi, et sin: fertur Ismabelitas sensibilibiter inter ea discrimē facere. Sed nostrates Hebraei caph daghessatum, ut coph pronunciant. Habet igitur caph decem voces, quinque lenes כו כו כו כו כו cha, che, chi, cho, chu: et quinque fortes כו כו כו כו כו ca, ce, ci, co, cu. quo pacto pronunciat coph, ut suo dicam in loco, et in fine cum sceua facit ch, ut חלח halach ambulavi: et cum camēs cha, ut חאח auicha, pater tuus.

¶ **Lamed** consonans sine puncto facit l nostrū, ut לחל achal, comedit. Cum punctis quinque habet voces לה לה לה לה לה la, le, li, lo, lu.

¶ **M** consonans facit m nostrum sine puncto, ut ממ em, mater: ממ im, si. Et cum punctis quinque reddit voces מו מו מו מו מו ma, me, mi, mo, mu.

¶ **Nun** consonans sine puncto facit n nostrum, ut נמן scēmen, oleū. et cum punctis quinque reddit voces נו נו נו נו נו na, ne, ni, no, nu.

¶ **Samech** consonans facit s no-

strum: sed densius, et sine puncto ut ססס, tinea. Et cum punctis quinque reddit voces סו סו סו סו סו sa, se, si, so, su.

¶ **Haain**, vel sine aspiratione Ain (ut aliis placet) à plarisque putatur vocalis: quibus non assentior: pronunciatu difficilis est, et gutturis tangit summitatem in prolatione, et admodum difficile, ne dicam impossibile est scripto eius tradere potestatem, siue pronuciationem. Et in fine dictionis sine puncto sonat ab: ut שפפ scamaab, audiuit: eundem reddit sonum quando habet patach in fine: ut שפפ scomeab, audies. Et quinque cum punctis efficit vocales quarum sonus incipit ab ha et desinit in a, e, i, o, u: hoc est ששששש haabae, hai, hao, hau: ut שש haam, populus: שש haen, fons, oculus: שש bain, cum: שש haomer, mensuræ genus: שש haugh, coque re inter prunas. Hæc ut possumus, exprimimus ad viam vocem nos remittentes.

¶ **De** duplicem habet vocem lenem, et fortem, et in fine sine puncto

puncto facit ϕ Græcum, hoc est ph, vt פֶּה aph, etiam. Cum punctis vero decem reddit voces $\text{פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה}$ pha, phe, phi, pho, phu. Et $\text{פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה פֶּה}$ pa, pe, pi, po, pu, cum daghês. Sed in medio dictionis vt duplex pe pronuntiatur, vt פֶּה appô, furoz eius: et id genus.

CSádi, siue sáde, facit s denarius סָדֵי sámech, quam סָדֵי (vt diximus) nostrates Hebraei nil faciunt inter ea discriminis, quæ admodum faciunt Israhelitarum, nec illis assentior qui differentia causa per c, vel z, scribendum censent, vt סָדֵי ción, vel zión. Sed per s scribendum est. Et ita cõmuniter obseruarunt, qui in Græcum vetus transtulerunt instrumentum. Et quinq; reddit distinctas voces $\text{סָדֵי סָדֵי סָדֵי סָדֵי סָדֵי}$ sa, se, si, so, su.

CCoph facit κ Græcum, aut c nostrum exile, vt קֹפֶה rac, tantum: קֹפֶה ric, inane: et cum punctis, quinq; reddit distinctas voces $\text{קֹפֶה קֹפֶה קֹפֶה קֹפֶה קֹפֶה}$ ca, che, chi, co, cu. Sed aduertendum, et diligenter annotandum, qd coph cum e, et i,

siue séri et chiric non pronuntiat, vt cepe, et cingo. Non enim dicunt hebraei קֹפֶה cedár, sed chedár: neq; קֹפֶה céren, sed chéren. i. cornu: neq; קֹפֶה ciso, sed chiso, idest cucumis: neq; קֹפֶה cir, sed chir. i. paries. vnde et cum ch, hæc scribere consueui, non tamen pronuntianda sunt gutture, vt χ Græcum, vel cheth Hebraicum, quum sit. litera palati, vel linguæ, vt dictum est.

CKes facit ρ Græcum, siue r nostrum, vt כֶּסֶף ner, lucerna. Et cum punctis, quinq; differetes efficit vocales $\text{כֶּסֶף כֶּסֶף כֶּסֶף כֶּסֶף כֶּסֶף}$ ra, re, ri, ro, ru.

CScin cum scibóleth facit s nostrum, siue σ Græcum: cum scibóleth vero pronuntiat, vt sámech (vt dictum est) vt שָׁכֵן ros. et quinq; reddit distinctas voces, videlicet $\text{שָׁכֵן שָׁכֵן שָׁכֵן שָׁכֵן שָׁכֵן}$ sca, sce, sci, sco, scu. vel potius sa, se, si, so, su. Et quando habet scibóleth cum s dēfiori, sa, se et c.

CTau duplicem habet vocem, lenem, et asperam, seu fortem: cum raphêh pfertur vt τ græcum, siue ט hebraicum, idest th, vt טֶבֶל

vt $\eta\psi\chi$ $\epsilon\sigma\kappa\theta$. i. $\nu\rho\sigma$: et cum da
ghés profertur vt t forte, siue
duplex tt, in medio, et in fine di
ctionis, vt $\eta\psi\chi$ ittách, tecum: et
 $\eta\psi\chi$ átte, tu: et id genus.

Est autem annotandú, qd sin
gula litera prater gutturales
et res, possunt habere daghés,
vt supra dictum est. Idcirco no
tanda sunt regula superi⁹ me
morata de daghés, et raphéb, et
vbi inueneris daghés eam vo
cem fortius sonare facies, vbi
raphéb, lenius. Sciendum est
etiam qd motus minores, siue
puncta, minora (de quibus di
ctum est) non reddút alias vo
ces à magnis, qmuis illa bre
ues, et ista longas efficiant vo
cales: vt dictum est: sicut apud
Græcos eadem vocem, reddit
o micron breue, et ω mega, et a
pud Latinos a in dictione ar
ma, et ab cum tamen prius sit
longum, et alterú breue. Et id
circo dictum est saepe qd reddút
quinq, vel decem voces distin
ctas subaudi distinctione sen
sibili.

De altera literarú dí

uisione penés earú vsu:
et quomodo deseruiunt et
punctátur mem, et scin des
seruiétes litera. Ca. 15.

Ost natu
ralem lite
rarum di
uisionē di
cédú est de
alia ipsa
rum diui

sione, quæ sumitur penés earú
vsum. Literarum igitur vnde
cim semper sunt $\eta\psi\chi$ scar
scióth. i. radicales, quia vide
licet sunt de radice, et substátia
dictionis, et harum signum est
 $\eta\psi\chi$ $\eta\psi\chi$ $\eta\psi\chi$, quamq, alia
alij tradunt signa. Aliæ vero
vndecim et radicales sunt, et
 $\eta\psi\chi$ nosaphóth. i. additæ, et
scimuscióth. i. ministrantes, et
deseruiétes, vtpote ad osten
dendú genus, singulare, et plu
rale, prateritum, et futurum, et
id genus, de quibus suo pte in
loco dicturi sumus, et harum si
gnú est $\eta\psi\chi$ de qua
rum singulis dicendum est qd
breuissime, quoniã in magnis
D I pertractata

institutionib⁹ nostris copiose pertractata sunt hæc. **C**Adem igitur deseruit participiis in principio, vt מַדַּבֵּר medabbér, loquens: de quibus in verbis suo loco dicemus, et infinitiuis vt אִפְּרָא ab irascendo, siue irasci. i. ne irascar etc. et nominib⁹, vt מִלְּחָן fornax: et in fine nominum, vt צַדִּיקים iusti, et מִלְּאֵת batthábam, vt מִלְּבַעַד præter: מִן gratis. **C**Adem præterea materialē denotat causam, vt **Jiób. 33.** מִלְּחָרִים idest ex luto excisus fui. Et interdū deficit, vt **Exo. 37.** Et fecit propitiatoriu^m מִלְּחָרִים מִלְּחָרִים pro מִלְּחָרִים idest ex auro mūdo. Et causam per se efficiētē connotat, vt **Gen. 24.** מִלְּחָרִים idest à domino egressus est sermo, et per accidens: vt **Thre. 1.** **U**ta Siuón lugēt מִלְּחָרִים eo q^o non sint venientes ad solēnitatem. Et motum à loco, vt מִלְּחָרִים idest inde contemplata est escam. **Jiób. 39.** Et tempus vt מִלְּחָרִים à die: מִלְּחָרִים à sæculo, et partem, aut partes alicui⁹ totius, aut vniuersalis, vt **Canti. 1.** Osculetur me מִלְּחָרִים ex

osculis oris sui. i. vno, aut duobus, vel plurib⁹ osculis. **C**Et vice cum **Isa. 57.** Depigisti fœdus מִלְּחָרִים. i. cum eis. **C**Adbuc mem ponit vice ióther. i. magis, plus, q̄ augentis aduerbium, vt **Prouer. 3.** Melior est negotiatio eius מִלְּחָרִים. i. negotiatioe argenti. **C**Et loco pro permutatini, vt **Psal. 106.** Stulti מִלְּחָרִים pro via. i. loco viae prauaricationis eorū, et pro iniquitatib⁹ eorum, humiliabūtur. **C**Et vice propter, vt **Psal. 37.** Rugiebam מִלְּחָרִים. i. propter gemitum cordis mei. **C**Et vice in, vt **Psal. 71.** Et florebunt מִלְּחָרִים. i. in ciuitate. **C**Et vice מִן. i. à, vel ab, et possessionem, vt **Gene. 49.** מִלְּחָרִים de ascér. i. terra Ascér pinguis panis eius. **C**Et vice ne. **Jiób 33. ca.** Redemit animā meam מִלְּחָרִים à transeūdo. i. (ne transiret) in foueā. Et quia mem ponitur vice מִן daghessaf sequēs litera ob defectū nun, vt dictū est superi⁹, et in prædictis patet exemplis: et hoc nisi sequat vna ex literis מִלְּחָרִים quæ non sunt

dagheffabiles, et illis sequentibus mem punctatur cum séri, præter cheth quod et cum séri, et cum chiric punctatum inuenitur. Psalmo. 138. **הָרְחֵל** idest **Præ arena multiplicabūtur.** Genes. 14. capi. **סִי** idest à filo et. **רְסֵס** quoq; inuenitur cum chiric. 1. Regum. 23. **מִרְרָה** à sequendo: idest **Ne sequeretur Dauid.** Et sic quando **He** punctatur cum sceuá, vt. 1. Regum ca. 15. **מִהָרְחֵל** idest **Ne esset rex.** Et si post **Adem** venit iod cum Sceuá, tunc iod quiescit, vt **Isaia**. 2. capi. Et verbum domini **מִרוּשָׁלַיִם**. et. 3. Regum. 13. **מִהָרְחֵל**: et id genus. Excipiūtur duo. **דָּנִי**. 12. Et multi **מִשְׁכָּנֵי** de dormientibus terræ. Et. **מִתְּרֵי** de possessione, vel hæreditate tua.

Scin ponitur vice **וְ** idest qui, quæ, quod, quia, et: et vice propter, et inuenitur punctatū cum seghól, seuá et patách loco **Seghól**, et **Camés** ad producendum áleph interdum, iuxta quod ponitur **Cantico**. 1. capi. **Ne aspiciatis me** **וְאַשׁוּ**: idest

et sim fusca. **Et capite**. 4. **הַיָּבֵשׁ** idest **Quæ ascenderunt.** **Gene**. capi. 6. **וְשֵׁנִי** idest **Et** etiam est caro. **Judicum** ca. 6. **וְאַתָּה** idest **Quæ tu loqueris mecum.** **Eccel**. 3. **Ut videret** **וְהָיָה** et ipsi animal sunt.

De He deseruiente, et eius punctatura. **Ca**. 16.

Est instituit coniugatio / nes nōnulas verbo / rū vt **hiph** / bil, **bitb** / pabál, et

hophbál: et nomina vt **הַקָּרָה** a / gnitio, **הַנְּחָה** requies: et ponit in fine interdū imperatiui, infinitiui, et futuri, et milláth **hat** / thábam, vt **קִמָּה** surge, **לְרַצְרָה** ad lauandum, **לְאֶמְרָה** latabor, **הַנְּדָה** coram: et nominū vt **יְשׁוּעָה** / salus. **De** præterea est notificatiuum, et appellat **he** **הַדְרִיעָה** notificationis, vt est articulus apud **Græcos**, et iunctum literis in hoc signo contentis **וְיָהֵא** punctatur cum **camés**, vt **Psalmo**. 1. **Beatus** **וְהָיָה**

D 2 idest vir.

ideſt vir. Eze. 18. הנפש החוטאת
 Anima quæ peccauerit. 7 Ero.
 13. In mense הַאֲבִיב nouarū fru-
 gum. i. Hezre. 9. Usq; ad sacri-
 ficium העֶרֶב vesperæ. i. vesper-
 tinum. Leuiti. 6. Est העֶרֶב ho-
 locaustum. Et. 35. הַדְּרוֹמִים domi-
 nates: שׂוֹרֵץ caput. Sed iuxta
 be, 7 haáin, 7 cheth, interdū est
 cum patách. Ero. 29. Quartū
 הַבִּין bin. Isa. 42. Et העֵרִים cæ-
 ci aspiciate. Gene. 11. Et הַחֵמֶר .i.
 bitumen fuit eis pro cemento.
 Et cum camés præter normā.
 2. Para. 34. Et הַחֲמָנִים .i. simu-
 lacra. Idem Isa. 17. 7 Isa. 3. Et
 הַחֲרִישִׁים .i. acus. Inuenitur etiā
 he cum camés in הַרָרַי vt dilas-
 tétur he notificatiuū, quia he
 radicale est cum camés. Ero.
 19. Tremuit omnis הַרָרַי mons.
 Et sic quoties iungitur mono-
 syllabo etiā camessato, vt הַרָרַי
 ideſt tener, שׂוֹרֵץ vir, שׂוֹרֵץ ignis.
 Et quādo principiū dictio-
 nis est cum camés, interdū he
 euphoniæ gratia est cū seghól,
 vt Ero. 8. ca. Et remouit העֶרֶב
 muscam. Et Deutero. 28. Et
 הַעֲנָנִי .i. delicatus. Et Adichea

2. הַאֲמֹר ideſt O dicta domus
 Jabacób. Judi. 5. Super capi-
 ta הַרְרִים montiū. Et sic sequen-
 te cheth camessato, vt הַרָרַי vi-
 uus, patáchato vero est cū pa-
 tách, vt Super caput hirci הַרָרַי
 ideſt viuentis. Leuiti. 16.

¶ He notificatiuum non venit
 iuxta nomen propriū, quia no-
 men proprium non indiget no-
 tificatione. Non enim dicim⁹
 הַאֲנָרִים vnde illud Geneſ. 4.
 הַאֲנָרִים Agnouit Chauuáb vro-
 rem suam, est nomen appellati-
 uum. i. homo. 7 הַנְּהַלֵּת est adie-
 ctium. i. cōcionator. Et illud
 2. Reg. 24. In area Araunáb
 הַיְבוּסִי Jebusæi est nomen genti-
 le. Et sic הַמְּנַשֶּׁה pro הַמְּנַשֵּׁי est
 gentile. Josue. 12. Et dimidia
 tribui הַמְּנַשֶּׁה. Et sic illud Eze-
 chie. 38. Et terrā הַמְּנַשֶּׁה. Nam
 iuxta nomina gētilia 7 localia
 venit he notificatiuū, vt Gene-
 sis. 39. Seruus העֶבְרִי .i. Hez-
 bræ⁹. Et Jehosue. 2. Et הַאֲמֹרִי
 הַחִיטִי Emoræus, 7 Chittæus.
 Et si nomen fuerit cōpositum
 he quandoq; venit iuxta secun-
 dam dictionem; vt. 1. Reg. 17.

Et Iscái

Et Iscaí בֵּית הַחַיִּים Bethba-
lachmita. De locali Josue. 17.
rex יַחְזִיבַי. Et annotadū q̄
be interdū non notificat parti-
culatim, vt Ecclia. 4. Et si prae-
ualuerit הַאֶרֶץ vnus. Gene. 19.
הָאֶרֶץ Unus venit ad peregrin-
nandum. Et. 42. Et aperuit
הָאֶרֶץ .i. vnus sacco suū. Et
interdū be notificatiuū prae-
ponitur ⁊ adiectiuo, ⁊ substantiuo
simul, vt Isa. Abiecit הָעַם הַזֶּה
populus iste. Gene. 39. Ingres-
sus est ad me הַעֲבָדִים הַעֲבָדִים seru-
hebraeis. Et eo. ca. Quomodo
faciā הַמַּלְאָכִים הַגְּדֹלִים malū
grande hoc. Et si post be se-
quatur litera daghessabilis, da-
ghessatur, nisi sit pūctata cum
sceuá, quia tunc vt plurimū ra-
phatur vt הַדְּבָרִים verbum:
הַמֶּלֶךְ rex: quod ⁊ superius annotaui-
mus. ⁊ Levitici. 13. Et adipem
יִכְסֶה אֶת הַקֶּרֶב qui operit inte-
stinū. Mich. 3. הַתְּעֵבִים Qui
abominamini iudiciū: ⁊ id ge-
nus. ⁊ sic הַלְוִיִּם הַלְוִיִּם leuitæ, הַבְּנֵי הַנְּתִיבִים
filij, הַשְּׂוֹעָה הַיְּמִינִית substātia,
הַיְּמִינִית הַיְּמִינִית rana. Sed illud
Exo. 8. ⁊ ascēdit יַרְיֵץ הַרְיָא הַרְיָא rana.

est cum daghés. Et sic qñ post
iod sequitur litera gutturalis
יָחִיבַי vt plurimum daghessatur,
vt הַיְּעָלִים lassī: הַיְּעָלִים ceruī
vel caprea הַיְּהוּדָיִם Jehudæus,
הַיְּהוּדָיִם Jehudæi. Sed הַיְּאֵרִים
הַיְּאֵרִים riuus, riuī, vel fluuius,
fluuij, sunt cum raphéb. The
notificatiuum non venit iuxta
præteritū, ⁊ sicubi inueniat po-
nitur vice אֲשֶׁר .i. qui, quæ, quæ,
vt Isa. 51. הַשֵּׁחָה id est Quæ pos-
suit. Psal. 65. הַשֵּׁחָה id est Qui
posuit. ⁊. 1. Paral. 26. הַקִּיִּים
id est Qui sanctificauit. ⁊ Jeho-
sue. 10. הַהֲלֹכִים Qui ambulaue-
runt. The interdū est vocādi
aduerbiū, vt Deute. 32. Audis-
te הַשָּׁמַיִם o coeli. Ezech. 37. Veni-
t הַרוּחַ o spiritus. The est inter-
rogantis, ⁊ admirātis aduersi-
bium, an, nūquid, vtrum, si, ⁊c.
⁊ punctat cum sceuá, ⁊ patách,
vel cum seghól si principiū di-
ctionis sequētis fuerit cum ca-
més, alleuiādi causa. Et si fue-
rit principium dictionis litera
gutturalis be est cū patách tm̄
vel cū seghól. Gene. 19. הַשֹּׁפֵט
i. nunqd iudex omnis terræ ⁊c.

Et. 37. אָהֵא Num veniendo ve
niemus ꝛc. Sed illud Leui. 10.
quod est admirātis, est cum pa
tách tīm, ꝛ iod cum daghés, vi
delz הַיִּשְׁבֵּב בְּעֵינַי יְהוָה .i. Num
bonum erit (vel placitū) in ocu
lis domini? Sic illud Exo. 14.
הַיִּשְׁבֵּב .i. Numquid nō erāt sepul
cra ꝛc. est cū patách tīm fm. 18.
Jonáb, ꝛ fm normā debuerat
esse cū sceuá, ꝛ patách: vt est il
lud. 4. 18. Reg. 1. הַיִּשְׁבֵּב .i. Numquid
non est deus in Israél ꝛc. ꝛ ita
est in thargū Jeroscolimitano.
18. tīm Da. in Adichlól dicit se
illud inuenisse in oībus libris
correctis cum sceuá, ꝛ patách.
Et sequēte litera gutturali, vt
2. Hezra. 6. וְשִׁיבֵב .i. Numquid vir
vt ego fugiet? Jere. 12. הַיִּשְׁבֵּב .i.
Numquid auis tincta hæreditas
mea mihi? Numeri. 31. הַיִּשְׁבֵּב
Num viuificastis .i. viuas re
seruastis omnē fœminā: Et cū
seghól: vt Num. 11. הַיִּשְׁבֵּב Num
quid ego cōcepti omnē populū
hūc? Joël. 1. הַיִּשְׁבֵּב Numquid fuit
hoc in dieb⁹ vestris? Gen. 24.
וְשִׁיבֵב .i. Numquid reducēdo re
ducā filiū tuū ꝛc. Et interdū

post he admirātis venit אָהֵא qđ
est interrogātis, confirmātis, ꝛ
admirātis particula. Augēdæ
admiratiōis gratia, vt Jiób. 6.
אָהֵא Numquid nō est auxiliū meū
in me? Venit etiā cū sceuá, ꝛ
patách ad p̄firmationē ꝛ rei ve
ritatē confirmādā, fm. 18. Jo
séph patrē. 18. Dauid qđ ipse
18. Da. admirantis esse putat:
vt. 1. 18. 2. הַיִּשְׁבֵּב .i. Numquid re
uelādo reuelat⁹ sum domui pa
tris tui? ꝛ. 3. 18. 21. הַיִּשְׁבֵּב Num
quid occidisti, ꝛ etiā possedisti:
ꝛ Num. 20. הַיִּשְׁבֵּב Num de pe
tra hac educem⁹ vobis aquā?
Et si addat sibi אָהֵא .i. non, est
p̄firmatiuū: vt Jiób. 22. אָהֵא .i.
Numquid nō malitia tua multa?
Et. 31. אָהֵא .i. Numquid non ipse
videbit vias meas? Psal. 52.
אָהֵא Numquid nō nouerūt operā
tes iniquitatē? Et sic cum אָהֵא: vt
Jiób. 5. qđ paulò superi⁹ cita
uim⁹. ꝛ Num. 17. אָהֵא Numquid
cōsumpti sum⁹ ad obeūdū, vel
moriēdū: De præterea poni
tur vice lamed, vt אָהֵא ad, in fine
dictiōis, vt Gen. 28. Dilatabe
ris וְיָמָה וְקָרְמָה וְצַפְיִנָה וְנַגְבָּה .i.
ad occis

ad occidentē, et ad orientē, et ad aquilonē, et meridiē. Et vice uāu, ut **Gen.** 9. In medio **הָאָרְצָה** tabernaculi sui. et **Amos.** 7. **הָאָרְצָה** migravit. **Exo.** 31. quia **הָאָרְצָה** nudauit eū **Abaron** pro **הָאָרְצָה** etc. Et vice aleph, ut **וְהָאָרְצָה** i. educā. **Ezec.** 11. et **וְהָאָרְצָה** saluū faciā. 2. **1 Reg.** 3. pro **וְהָאָרְצָה** etc.

De caph deseruiente, et eius punctatura. Ca. 17.

Aph iterū dū est similitudinis ad uerbiū, ut **כְּשִׁוּלִים** sicut vulpes **Ezech.** 13. **כְּשִׁוּלִים** sicut liliū inter spinas. **Ca. 2.** Et ponit pro circiter, quasi, ut **Judi.** 3. et percusserunt **Abdoab** in tpe ipso **כְּעֶשְׂרִים** .i. circiter decē milia viros. Est etiā tpe aduerbiū. **Gen.** 38. **כְּמִשְׁעֵי** quā reduxit manū suā. Et quā sunt duo, ut **Genesis.** 44. **כְּמוֹךְ** **כְּפָרְךָ** sicut tu, sicut **parhob**, sic exponit teste. **R.** **Abzahā**, et aliis grāmaticis. Tu es sicut **parhob**, et **parhob** sicut tu, et sic

Gen. 18. **כְּעֶרְבִים** Sicut iustus, sicut impius. .i. iustus ut impius, et impius ut iustus. **Caph** in fine nominū, verborū, et milōth **batthabā** secūdā denotat psonā pnois, ut **כְּאָבִיךָ** pater tuus **כְּהָתִיךָ** dedi te, **הֵנָּה** ecce tu: de quibus suo in loco copiose sumus dicturi. **Caph** interdū in potētia, habet he notificatiuū, et ad hoc denotādū punctat cum **patách**, ut **psal.** 132. **כֶּשֶׁם הַשֶּׁן** sicut unguētū bonū, vel oleum bonum, idest oleū notū, quod est oleum unctionis. Ac si esset scriptum **כְּהֶשֶׁם** et **Isaia.** 30. ca. **כְּהוֹלֵךְ** pro **כְּהוֹלֵךְ** sicut pergens cum tibia. Et cū **seghól**. **Jere.** 20. **כְּעָרִים** idest sicut ciuitates quę subuertit dñs. **Caph** cōiuncter punctat cū **seuā**, ut **ptz** ex locis primo loco memoratis. Si vero fuerit iuxta **l̄as** gutturalis punctatas cū **seuā**, et **patách** **patachaf**. **Num.** 23. dormiuit **כְּאַרְיֵל** sicut leo. **Numeri** ca. 24. **כְּאַרְזִים** sicut cedri iuxta aquas. **Isaia** capite. 44. **כְּעֵרְבִים** Sicut salices. **Exodi.** 12. capite. **כְּחֻצֵי** Circa medium noctis. et

sic quando cheth est cum séri: vt **Psal. 118.** Coagulatum est כְּחֵלֶךְ sicut lac cor eorum. **Et** si litera gutturalis fuerit cum seghól, et sceuá, caph est cum seghól: vt **Eze. 36.** כְּאַמֹּר cum dixerint eis popul⁹ domini isti.

Et si venerit iuxta literá pūctatá cum sceuá, caph est cum chiric: vt **Num. 24.** כְּנַחְלִים .i. sicut valles. **Et** si áleph dictionis principium, quiescat. i. non pronūcietur, tunc caph est cū séri.

Gene. 3. Eritis כְּאֱלֹהִים sicut dij. **Si** vero principíū dictionis fuerit cum sceuá, adueniente caph, iod quiescit: vt **Isa. 10.** כְּיִקְרָךְ sicut exustio ignis **Psal. 89.** כְּיִמְוָה sicut dies. Sed iuxta nomen dei magnū quatuor literarū est cū patách: vt **Psal. 112.** Quis כְּיָרֵךְ sicut dominus. **Et** sic áleph quiescēte.

Et quādo res est nota, caph est cum camés siue principium dictionis sit cū sceuá, et patách, siue cū sceuá, et seghól. **Isa. 38.** כְּאַרְיֵהוּ Sicut leo, sic conteret etc.

Idem Psal. 21. s̄m Hebræos.

Et si vero litera prima fuerit cum camés chatéph punctato cum sceuá, tūc caph est cum camés, quamq̄ res non est nota: vt **Prover. 31.** fuit כְּאֵנֶיךָ .i. sicut naues mercatoris. **Si** vero camés chatéph non habuerit sceuá (qđ accidit seq̄nte sceuá, vel litera daghessata) tunc caph est cum sceuá, s̄m ei⁹ nomam: vt. **3. Regū. 2.** **Et** facies כְּחַיֵּיךָ .i. s̄m sapientiá tuam.

Caph sequente macór. i. infinitiuo, seu gerundio ex verbis quorum secūda litera quiescit, vel ex verbis geminatis, semp est cum sceuá, vt כְּהִוֶּהוּ quū incaluerit à verbo כָּהַם: et כְּשִׁוּבֵי quū cōuerterit כָּרַם quum exaltate fuerint vilitates. **Psal. 11.**

De Táu, et Beth deservientibus, et punctatura Beth. **Cap. 18.**

Au in præteritis verborū vtriusq̄ numeri denotat psoná, in futuris vero

secūdá masculini vtriusq̄ numeri, et

meri, et secundā, et tertiā foemis
 nei vtriusq; numeri, et in fine po
 nitur interdū infinitiuor; et par
 ticipior;, vt suo in loco patebit,
 et in principio, et in fine nominū
 vt מצנפת coronā, mitra: תמונה
 resurrectio: תְּהִלָּה gloria: et cum
 vāu plurale constituit foemineū,
 vt בתות filia;, et interdum mascu
 linum, vt בתות patres. **Beth**
 causam notat materialē, id est è
 ex: vt Exo. 38. Et fecit labium
 aeneum cum basi sua במראות. i.
 ex speculis mulierū. Et. 35. Ad
 faciēdum בְּהָרָה. i. ex auro, qñq;
 vero instrumētū. Isa. 7. Radet
 dñs בתעי. i. innouacula. Et co.
 ca. במעדר. i. in sarculo sartien
 tur. **Beth** quoq; et locum, et
 tempus signat. Isa. 2. Ingrede
 re בצור in petrā. Exo. 5. Et sac
 rificet mihi במדבר in deserto.
 Gen. 7. בחוש in mense. Deut.
 4. בצאתם. i. quādo egressi sunt
 ex aegypto. **Beth** etiā ponit
 vice by. i. cum. Isaia. 7. בחצים
 במקשת Cum sagittis, et arcu ve
 niet illuc. Exo. 15. ingressus est
 eques parhob ברבבו ובפרשו
 cum curru suo, et cum equitib;

suis. Et vice propter Gen. 29.
 Seruiam tibi septē annis ברחל
 propter Rachel. Et. 18. Nun
 quid disperdes בתמש. i. ppter
 quinq;, et vice מן id est è, ex, de.
 Leuiti. 8. Et quod supest בבשר
 ובחם. i. de carne, et pane, igni
 cōburetis. Exo. 12. Omnis fie
 lius alienigenæ nō comedet בן
 id est exeo. Et vice עי. i. vsq;. **Beth**
 Psal. 35. Dñe בהשמים. i. vsq;
 ad coelos misericordia tua, et vi
 ce adeo, intantū Thre. 4. Pol
 luti in sāguine בל. i. adeo vel
 intātum q non poterāt pertin
 gere ad vestimēta eorum, et vi
 ce lamed. i. ad: vt Leuit. 16. Et
 mittet hircum במדבר. i. ad des
 sertum. Et vice עי. i. super: vt
 2. Hezra. 2. Sedebam בה. i. su
 per eo. Nume. 13. Portauerūt
 cum במוט. i. super vectē, quāq;
 et vecte potest exponi, vt notet
 instrumētum. Isaia. 21. Onus
 בערבה. i. super Harabiam. Est
 etiā iurantis. Gene. 22. בני. i.
 Per me iuravi. Jehos. 2. Jura
 te mihi בהיה p dñm. **Beth**
 quoq; et de praterito d; et futu
 ro. i. ponit vice ante, et vice post

vt Gen.

vt **Scñ. 2.** Cōpleuit deus בְּיוֹם יוֹמֵי הַשְּׁבִיעִית die septima (.i. añ diē septimā) op^o suū. 7 septē ebdomas בְּשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבָע .i. post ebdomas v̄sas. **C**irca punctaturā beth est annotādū q̄ beth cōit pūctat cū scená. Si vero seq̄ns l̄fa fuerit gutturalis punctata cū scená, 7 patách, tūc beth est cū patách. **Psal. 1.** בְּצַדִּיק .i. i. 2 si lio ipioz. 7. 53. בְּאֱמֶתֶךָ In veritate tua. Et si fuerit cū scená 7 seghól, beth est cū seghól. **Ho/ sex. 2.** d̄spōsabo te mihi בְּאֱמוּנָה .i. in fide. **S3 illud. 1.** **Para. 15.** וַיַּיָּצֵק .i. dū iuuaret de^o leuitas, est cū seghól, qđ 2suenit esse cū patách, qđ haáin debuerat esse cū scená, 7 patách, q̄uis sit cū scená t̄m̄, 7 seghól ipsi^o beth indicat qđ haáin debuerat esse cū scená 7 seghól, quāq̄ noluit author illud breuiare. Et si seq̄ntis dictionis p̄ncipiū est cū scená, beth est cū chiric, vt בְּהַלְלֶיךָ p̄pter te. **Scñ. 30.** בְּתַרוּעָה in iubilatiōe. **Psal. 46.** Et si áleph quiescēs fuerit dictiōis p̄ncipiū, beth est cum séri, vt **Psal. 55.** בְּאֵלֹהִים In deo speraui. Et

59. בְּאֵלֹהִים In deo faciem^o fortitudinē. 7 cum noīe magno cū patách. **Deut. 4.** בְּיוֹהוּה In dño deo n̄ro. 7 **Psal. 72.** בְּאֵרְצֵךָ In dño deo. **C**Et si iod cum scená fuerit dictiōis p̄ncipiū, iūcto sibi beth, q̄escit vt בְּהוֹרֶה in iehudáb, בְּיְרוּשָׁלַיִם in ierusaláim. **2. Para. 30.** בְּיִשׁוּעָתֶךָ In salute tua, **Psal. 9.** בְּיִשְׁמֹרְךָ Per desertum, **Psal. 67.** **C**Et interdum iod q̄escit, q̄q̄ nō est cū scená, vt psal. 44. filia regū בְּיַקְרוֹתֶיךָ cū honorabilib^o tuis, cui^o coph euphonix gr̄a est daghessatū: 7 s̄m normā beth debuerat esse cū scená, 7 iod cū chiric. **C**Et si res fuerit nota, beth est cū camés, vt psal. 85. **Ad** est sicut tu בְּאֵלֹהִים in diis. **Jere. 22.** quā nificas בְּאֲרָצֵם in cedris. **Psal. 96.** בְּאֵלִילִים In idólis. **C**Et si p̄ncipiū dictiōis fuerit cū camés chatéph cū scená pūctato, beth est cū camés, q̄uis res nō sit nota. **Isa. 7.** בְּתַרְוֵי אַף In ira furoris **Resin. 7. 1.** **Re. 1.** si vidēdo videris בְּצַעֲךָ .i. in afflictionē ancillæ tuæ. **C**Si vero non fuerit cū scená, vt accidit sequēte scená,

sceua, vel lfa daghessata, tunc beth est cū sceua fm ei⁹ norma, vt Isa. 66. Erit de mēse כְּרִדְּתָהּ i. in mēsem ei⁹. et Jere. 2. כְּרִדְּתָהּ In mēse ei⁹. i. mēstruo ei⁹ inue niēt eam. Illud autē Leui. 26. כְּשֶׁמֶת מִן הַמִּדְבָּר Quū desolati fuerint ex eis. hz beth cum camés chatéph, et he cum sceua, et fm norma beth debuerat esse cum sceua, et he cū camés chatéph: vt est eo. ca. Oibus dieb⁹ חֲשֵׁמֶה Sz ad alleuiadū he, positū est camés sub beth. Demum beth cū infinitiuo, siue gerūdio verborū, quorū secūda lfa quiescit, vel geminatorū, est cū sceua, vt כִּשְׁוֹן in quertēdo, כִּסְוֹן in circū eundo, et id genus.

De aleph, et lamed, et ei⁹ pū ctatura deseruiēte. Ca. 19.

Aleph dser uiēs est signum pū ctaturae psonae futuri, vt אֶמְרָא clama bō אֶמְרָא

timebo. Ponit etiā in pncipio noim, vt אֶמְרָא brachiū, אֶמְרָא

heri, et infinitiuorū, seu gerūdiorū vt אֶמְרָא triturare, tritुरando. Isa. 28. et in medio iterdū quiescit, vt אֶמְרָא caput, אֶמְרָא dextera. et in fine vt אֶמְרָא mirabile, miraculū, et id gen⁹. **L**amed est signū datiuū, vt אֶמְרָא aīa mea, אֶמְרָא voci, et ex eo multa fiūt pnoīa, vt אֶמְרָא ei, mibi et c. de qb⁹ quū d pnoīb⁹ erit sermo, disse rem⁹. **L**amed etiā causā idiat cat materialē, vt Exo. 4. versa est אֶמְרָא in serpētē. i. i serpētis materiē. Isa. 2. **L**oslabunt gladios suos אֶמְרָא. i. inuomeres. et finalē, vt אֶמְרָא. i. vt illuminēt אֶמְרָא vt diuidāt. gen. 1. **P**onit etiā vice ppt, vt Gen. 1. dic אֶמְרָא. i. ppt me. et Leui. 4. אֶמְרָא. i. ppter delictū ppli. **E**t vice in, vt Job. 2. et sederūt cum eo אֶמְרָא. i. in terra. Gene. 4. **E**lirū occidi אֶמְרָא. i. in vulnere meo. **M**ōnū q̄ psonā dnotat patie tē, siue est signū accusādi casus vt Psal. 115. Soluisti אֶמְרָא. i. vricula mea. Jere. 40. tulit pnceps laniorū אֶמְרָא Jeremiā. Isa. 36. **N**e seducat אֶמְרָא. i. vos. **I**nterdū tamen cōtra ponit ex parte

ex parte subiecti: vt Iſaia. 32. וְהַשְׂרִים .i. Et principes in iudicio principatū tenebūt. 7 Exo. 27. וְהָלַךְ כְּרֵלֵךְ .i. Et omnia vasa eius facies ærea. Sed hoc licet præponat est personæ patiētis signum. Deuter. 27. Non erit לֶאֱלֹהִים idest fortitudo in manib⁹ tuis. ¶ Ponitur etiam vice à, vel ab, vel ex, 7 hoc habet aut ratione præcedentis verbi, aut rei sic exigentis, vt Nume. 22. Declinavit וַיִּפְּחֵן à facie mea. Deute. 28. fugiēt וַיִּפְּחֵךְ .i. à facie tua. Gene. 14. Benedictus Abrām לֵאלֹהִים .i. à deo excelso. ¶ Ponit 7 vice pro, vt Gen. 11. Et fuit eis later וַיִּבְנֶן לֵאלֹהִים .i. pro lapide. i. loco lapidis. Exo. 5. Ad colligendū stipulam וַיִּבְנֶן לֵאלֹהִים pro palea. Exo. 14. Dñs pugnabit לָאֵלֹהִים .i. p vobis. ¶ Et vice sicut, quasi: vt Eze. 11. Eritis in medio eius כַּעֲרֹךְ .i. sicut caro. et Psal. 108. וְכַמֶּלֶךְ .i. Et sicut zorna. 1. Regū. 1. Reputavit eam כַּעֲרֹכָה .i. sicut ebriā. ¶ Et vice vsq̄, vsq̄ad, adeo, intantum. Exo. 21. Et seruiet ei לְעֹלָם .i. vsq̄ in sæculū. 7. 2. Paral. 14.

Deciderūt de æthiopibus וַיִּפְּחוּ אֵדֶּוּ q̄ non fuit ei victus. et. 2. 1. Regū. 13. Et angustia fuit ipsi ammon וַיִּפְּחוּ אֵדֶּוּ adeo vt ægro taret. ¶ Et vice super, apud, iuxta: vt. 1. 1. Reg. 5. Dagbón ceciderat וַיִּפְּחוּ .i. super faciem suā. quod tamē potest exponi ante eam. i. aream. 7 Leui. 19. Incisionem וַיִּפְּחוּ .i. super animā. Num. 1. Unusquisq̄ iuxta vexillum suum וַיִּפְּחוּ .i. iuxta exercitū suum. Gene. 49. וַיִּפְּחוּ Juxta littus mariū habitabit. ¶ Et vice post, postq̄: vt Leui. 13. וַיִּפְּחוּ .i. Postq̄ mundavit eum, ostēdetur secundo sacerdoti. potest etiā exponi vt mundet eum. ¶ Est etiam iurantis fm. 1. 1. Jonáb: vt. 2. 1. Regum. 3. וַיִּפְּחוּ Per quem est terra. i. per deū cuius est terra. potest etiam exponi interrogatiue, cuius est terra. ¶ Ponitur 7 vice he notificatiui, teste. 1. 1. Jonáb, et Rabbi Dauid in Alchilól: ad quod significandū punctatur cum patách, vel camés: vt Psalmo. 73. Respice וַיִּפְּחוּ ad pactum. Et. 68. Et וַיִּפְּחוּ idest cono

id est consolates, et non inueni.
 Et. 67. Et fortitudines עַיִן po-
 pulo. Et. 65. Ingressi sumus
 הַרְחֵל ad irriguam. Et. 120. Can-
 ticum לְהַלְלֵהוּ pro לְהַלְלֵהוּ id
 est graduum. Ezech. 10. Ingre-
 dere in mediū לְהַלְלֵהוּ pro לְהַלְלֵהוּ
 לְהַלְלֵהוּ krotæ. Item de medio לְהַלְלֵהוּ
 Cherubinoꝝ.

¶ Lamed communiter puncta-
 tur cum sceuá, vt caph, et beth,
 vt etiam memoratis locis fa-
 tis liquet. Exterum si sequens
 litera sit gutturalis punctata
 cum sceuá, et patách. lamed pu-
 ctatur cū patách, vt לְעַכָּר id est
 ad transeundum, לְעַשׂוֹת ad fa-
 ciendum: לְאַרְצוֹת in possessionē.

¶ Et si fuerit cum seghól, et sce-
 uá, pūctat̄ cum seghól, vt לְאַרְצוֹת
 ad alligandum: לְאַרְצוֹת ad come-
 dendum. Et si sequatur áleph
 quiescens, est cum séri, vt לְאַרְצוֹת
 dicere, dicendo. ¶ Et si sequēs
 litera sit cum sceuá, lamed est
 cum chiric, vt לְאַרְצוֹת ad videndū,
 לְאַרְצוֹת esse: לְאַרְצוֹת in pactū.

¶ Et si áleph quiescat, lamed
 est cum séri, vt לְאַרְצוֹת deo, in-
 deum, vel patách, vt לְאַרְצוֹת do-

mino meo: sequente vero iod
 punctato cum sceuá, iod quies-
 scit, vt לְאַרְצוֹת iebudæ, לְאַרְצוֹת di-
 lecto meo: לְאַרְצוֹת timentib⁹ eū:
 לְאַרְצוֹת adiaciēdum. ¶ Et inter-
 dum quiescit quamq̄ iod non
 est cum sceuá, et transfert̄ mo-
 tus eius in literam deseruien-
 tem. Proverb. 30. Et contēnit̄
 לְאַרְצוֹת .i. obedientiā matris
 pro לְאַרְצוֹת . ¶ Et quādo res est
 nota, lamed est cum camés vel
 patách, vt supra dictum est. Et
 Exo. 22. Sacrificans לְאַרְצוֹת
 diis. et Numc. 22. Quæfecit Is-
 raél לְאַרְצוֹת Emoræo. et 3. Reg:
 12. Ut immolaret לְאַרְצוֹת .i. via-
 tulis. et Exo. 34. Custodiēs mi-
 sericordiā לְאַרְצוֹת .i. milibus.
 Omnia alia לְאַרְצוֹת sunt cum
 patách. ¶ Gene. 19. Tantum
 לְאַרְצוֹת .i. viris istis, ne facia-
 tis quicq̄. Omnia alia לְאַרְצוֹת
 sunt cum patách. ¶ Et si pri-
 ma litera fuerit cū camés cha-
 téph punctatum cum sceuá, la-
 med est cum camés, etiā q̄ res
 non sit nota, vt Ezech. 47. Necq̄
 consumeſt fructus eius לְאַרְצוֹת
 per menses eius. Inuenitur ta-

men præter

men præter normã cū seghól. Isa. 47. Scire faciētes לְחַרְשֵׁים i. mēses. Si vero sit cū camés tīm, 7 nō sceuá, vt accidit, qñ se quēs lfa est cū sceuá, vel cū da ghs, tūc lámec est cū sceuá, vt Isa. 19. Et erit terra Jebudáb ægypto לְחַרְשֵׁים. i. in cōmotionē, vel tripudiū. 7 לְאֶכְלָהָ ad come dendū. Scñ. 1. לְעֶבְרָה. i. Et co leret eum. Et qñ iungitur monosyllabo, vel dictioni lon gæ, est cum camés, vt לְעַם popu lo, לְעִיר ciuitati, לְחַת ad dandū, לְשׁוֹב ad reuertendum, לְקוֹם ad surgendum, לְבָּא ingredi, לְלֶרֶת ad pariedū, לְשׁוֹבָה ad manēdū, לְלֶבֶת ad cundū, לְבֶטֶח confiden ter, לְשׁוֹבֵב ad saturitatē, לְרַמֵּץ firmamēto, לְעֵינַי oculis.

De Jod, et Hun deser uientibus. Ca. 20.

Qd cum tãu in fine verborū, primã si gnat pso nã vtriufq̃ generis

vt וְשׁוֹבָה sedi, 7 in principio ter

tiam vtriufq̃ numeri, masculi ni vt וְיָמֹךְ visitabit, וְיָסִיב visitabunt. Et in fine est signū se cūdæ psonæ fœminæ, vt תְּשַׁמְחֵךְ letaberis: etiã sequēte nun, vt תְּרַבְּבֶךָ haberebis. 7 impatiui sin gularis fœminci, vt אָמַר dic, et nomen cōstituit gentile, quod gētem, 7 familiã notat, vt עֲבָרָי hebræus, מִצְרַיִם ægyptius, רְאֵיבָנָי reuuenita, גְּבָדִיתָ gbadita: 7 nomē tóar, vt מַבְרִיתָ eleuator, מְשַׁפִּילָה humiliator, quãq̃ sunt plariq̃ ornatus gratia additū esse pu tãtes, vt suo dicem⁹ in loco. Et in fine cum mem pluralē cōstituit numerū masculinū cōmu niter, interdū tamē 7 fœmineū vt רְשָׁעִים impij, נְשִׁים mulieres, et sine mem est in regimine ge nitiui, vt מַלְכֵי אֶרֶץ reges terræ. Et præcedēte caph p nomen no tat fœmineū secundæ personæ, vt Psal. 102. Qui propitiatur omni עֲוֹנוֹתֵי iniquitati tuæ. Et cū chiri, 7 seri, ponitur ad protra hendum, 7 producēdū, vt שְׂרִיר superstes, וְיָרַד 7 descēdit. Chi ri enim cum iod vocalē i cono stituit longã, vt superius dictū est: 7 in

est: et in potētia séri est iod radi
calis litera. Radix enim est רד
et iod producit. Et interdū po
nitur vice literæ geminādæ, vt
רצו sagitta, pro רצו à רצו. i. Res
gum. 20. Fecit רצו. i. sagittā.

Cum cum vau in fine præte
ritoꝝ, primā signat psonā plu
ralis numeri, vt רבנו ambula
uimus. et in principio sine vau,
primā pluralis numeri psonā
futuri, vt אשמע audiem⁹. **C**In
terdū etiā ponit in fine præteri
toꝝ, futuroꝝ, et infinitiuoꝝ, vt
רצו sciuerūt, רצו sciēt, באנו
in pendo. **E**t cū be in futu
ro tertiæ psonæ fœmineo, et secū
dæ masculino, vt Judi. 5. Ad
num suam ad clauum תשלחנה
mittet p misit. Eze. 4. תשלחנה
Adites cū exercitu eius. **E**t
cum iod in infinitiuis, siue ge
rundiis pronomē passiuum, et
actiuum constituit, vt להצילני
vt eruat me, להחמיני ad conso
landum me בשבכיני dum reuer
sus essem ego. **P**onit inter
dum et vice daghēs geminādæ
literæ significatiui, vt Thre. 3.
Misericordix domini, quia nō

מנו pro מנו siue מנו consum
ptæ sunt. Isa. 23. Ad perdendū
מנו. i. fortitudinē eius, pro
מנו, quāq̄ dici pōt q̄ nun in
his redūdat. **E**t in noibus, et
verbis cū vau primā pluralis
numeri cōstituit personam, vt
מנו præuaricatiōes nostræ,
מנו exaudies nos, et si Nun
fuerit cum daghēs pronomē
efficit singulare tertiæ psonæ,
vt אנרלנו magnificabo eum, et
in fine multitudinis numero,
secundam constituit personam
vt אמרת dixistis, facit et nomē
tōar, vt באמן fidelis, רעני vir
dis, רחמינו misericordes.

De vau deserviente, et
eius pūctatura. Ca. 21.

Au est con
iunctio co
pulative: et interdū
p̄teritū in
futurum, et
futurū ver
tit in præteritū, et copulat, quā
doq̄ tamen non copulat, vt su
mus dicturi. **V**au communi
ter punctat cum sceus, vt רצו
et foliū

et foliū

et foliū ei⁹: וְכֹל וְ omne: וְכָל וְ
 et peccatores: et id genus multa. **U**áu literis gutturalib⁹
 iunctum punctatis cum sceuá,
 et patách, punctatur cum pa-
 tách, vt וְכָל וְכָל וְ possessionem
 tuam: וְכָל וְ ego: וְכָל וְ syna-
 goga: וְכָל וְ et restituet ter-
 ram וְכָל וְ et asini. Et sic cum sce-
 uá t̄m, vt וְכָל וְ et pulli decem.
 Gene. 32. et Job. 4. וְכָל וְ et con-
 tinere in sermonibus quis po-
 terit. **E**t si litera gutturalis
 fuerit cum sceuá et seghól, vel
 cum sceuá t̄m, váu est cum se-
 ghól, vt וְכָל וְ et veritas: וְכָל וְ
 et fortitudinē eius. Psal. 77.
 Et cū sceuá t̄m, vt Prover. 7.
 Custodi praecepta eius וְכָל וְ et
 vine. **E**t si principiū dictio-
 nis fuerit áleph quiescēs, váu
 est cum séri, vt וְכָל וְ et deum
 praeter me nō scies. Hosea. 13.
Et si litera gutturalis fue-
 rit cum sceuá, et camés, váu est
 cum camés, vt וְכָל וְ et nauem fe-
 cit. 3. Regū. 9. et Isa. 60. וְכָל וְ
 et naues Tharséis. et Deuter. 28.
 וְכָל וְ Et infirmitates ma-
 las. Et si principium dictionis

fuerit iod punctatum cum sce-
 uá, iuncto váu, quiescit, vt וְכָל וְ
 et Jebudáb. Et interdū quies-
 seit iod, quibus non fit cum sce-
 uá, et eius motus in literá tráso-
 fertur deseruientē, vt Job. 26.
Adhi audierūt וְכָל וְ et expecta-
 uerunt, pro וְכָל וְ. et Jerem. 25.
 וְכָל וְ id est Et ululatus fortiū
 pecudum. váu cum chiric, et
 iod quiescente, vt legit filius
 Ascér, pro וְכָל וְ váu cū sceuá,
 et iod cum chiric, vt legit filius
 Naphtali. **E**t si principiū di-
 ctionis fuerit áleph quiescēs,
 váu est cū patách, vt וְכָל וְ Et
 domin⁹ deus veritas. Jere. 10.
 et Nume. 36. וְכָל וְ Et domi-
 nus me⁹ iustus est. **E**t si iun-
 gatur monosyllabo, aut dictio-
 ni lógæ, váu est cum camés, vt
 וְכָל וְ et ultra, vel in saculum, וְכָל וְ
 et cor: וְכָל וְ et pauper: וְכָל וְ et ini-
 quitas: וְכָל וְ et fouea, et las-
 queus. Isa. 24. Et sic iunctum
 macór, id est infinitiuo, seu ge-
 rundio verborum, quorum sed-
 cunda litera quiescit, vel gemi-
 nantium, quæ sunt monosylla-
 ba. Et hoc quando suam retin-
 ent signis

nent significantiam infinitiui, alioqui est cum sceuá, vt וְשׁוּבָה idest Et reuertere ad me. Est enim macóz vice imperatiui. ¶ Si vero prima litera fuerit cum sceuá, vel sequatur betb, mem, et pe, cum quouis púcto, váu est cum scúrec, vt וְיָדָרְךָ et in via, וְיָמֹשֶׁבֶת et in sede, וְיָתֻרְךָ et in lege eius, וְיָחִירְךָ et in furore suo, וְיָבִטְךָ et sperate, וְיָמְרִים et probans, וְיָמְרִים et vltor, וְיָמְרִים et exaltans, וְיָמְרִים et os meú, וְיָמְרִים et populi. ¶ Et si iungatur futuro retinenti futuri significãtiam incipienti à iod punctato cum sceuá, iod quiescit, et váu punctatur cum chiríc, vt וְיָמְרִים et eruct. Psal. 106. וְיָמְרִים et narabunt, וְיָמְרִים et benedicet. Sin vero futurum vertat in prateritum, punctatur cum patách, vt וְיָמְרִים .i. Et exaudiuit me, Psal. 3. Et. 7. וְיָמְרִים .i. Et effodit eum, et cecidit in foueam. Et sic secunda persona et tertia foeminea, et prima pluralis, táu et nun daghessatis, vt Nume. 12. וְיָמְרִים .i. Et locuta est Miriám .i. Maria, et Ruth

2. וְיָמְרִים idest Et collegit in agro. Gene. 43. וְיָמְרִים Et ino dicauim⁹ ei. ¶ Et quádo váu est cum patách (prateritú verotens in futurum) iod quiescit cum sceuá, et non daghessat, vt Exo. 36. וְיָמְרִים .i. Et coniunxit cortinas. et Exo. 39. וְיָמְרִים Et extenderunt bracteas. Et quædam sunt cum ghabíá, quadã sine ghabíá, iod tamẽ quiescẽte: vt Leuiti. 9. וְיָמְרִים .i. Et impleuit manum suam. Quando vero significãt futurum, et nun et táu fuerint cum sceuá, tunc váu est cum scúrec: vt Cant. 5. וְיָמְרִים .i. Et quæremus eum tecum. Sed iuncto primæ personæ futuri in prateritú versi, est cum camés: vt וְיָמְרִים Et iuravi, Ezech. 16. וְיָמְרִים Et ingressus sum, Zacha. 5. וְיָמְרִים Et cõuersus sum, et leuavi oculos meos, Ibidem. Et Gene. 27. וְיָמְרִים Et benedixi eum. Excipiuntur illud. 2. Regú. 10. וְיָמְרִים Et interfeci eum. et Ezechi. 16. וְיָמְרִים .i. Et operui te serico, quæ sunt cum patách vice camés. Potest tamen dici

¶ sunt futura vice prateritorū
 fm morē linguæ multis in lo-
 cis. Quando ergo áleph signū
 futuri est cum sceuá, z patácb, z
 váu cum patácb, tunc váu co-
 pulat tñ, z non vertit futurū
 in prateritum: vt Jiób. 33. Au-
 di me, z tace אָלֵךְ .i. z Do-
 cebo te sapientiam. z Isa. 46.
 Ego portabo אָנֹכִי .i. z cruā.
Cáu deseruiens non iūgitur
 prateritis verborū cum patácb
 vel camés, ne multiplicet pro-
 tractio motuum, siue punctoz,
 praterq̄ praterita verborū quo-
 rum secūda quiescit radicalis
 litera, z geminatorum, in qui-
 bus non sunt multi motus. i.
 multa puncta, iuxta quæ váu
 est cum camés, manentib⁹ prae-
 teritis in sua pprietate. Deu-
 terono. 22. Lapidabūt eam vi-
 ri ciuitatis lapidibus אָבָרֶהָ .i. z
 morietur. Eteo. ca. Lapidabis
 tis eos lapidibus אָבָרֶהָ z moriē-
 tur. Et sic qñ dictio stat cum
 accentu solo, vt Gene. 33. אָבָרֶהָ
 Et moriētur omnes pecudes.
 et Isa. 6. אָבָרֶהָ .i. Et reuertatur,
 et sanem eum. Et sic quādo di-

ctio, alteri coniungitur mono-
 syllabæ dictioni: vt. 4. Reg. 7.
 אָבָרֶהָ et moriemur ibi. Et
 quando non manet in sua pro-
 prietate: vt Deutero. 22. אָבָרֶהָ
 idest Et morientur etiam amo-
 bo ipsi, quod est cum scúrec lo-
 co sceuá. Et sic Prouerb. 24.
 Septies cadet iustus אָבָרֶהָ z sur-
 get. est cum camés, quia dictio
 manet in sua proprietate. Sed
 illud Deutero. 31. אָבָרֶהָ Et sur-
 get populus iste. non manet in
 sua proprietate. Et sic ingemis-
 natis, vt Gene. 49. Et amaris
 cauerunt eum אָבָרֶהָ z iaculauo-
 runt. Sed iuxta אָבָרֶהָ surrexi-
 stis, z אָבָרֶהָ reuersi estis, non ve-
 nit váu camessatum, vel pata-
 chatum propter motuum, seu
 punctozum multiplicitatē. Si
 igitur praterito longo iungas-
 tur váu vt plurimum copulat,
 et non conuertit. Excipiuntur
 illud Ezec. 17. אָבָרֶהָ Et plan-
 tabo ego. Et eodem ca. אָבָרֶהָ
 Et sumam de medulla cedri. z
 Prouerb. 30. Et depauperer
 אָבָרֶהָ idest et furer. z Venitici
 10. אָבָרֶהָ Et comedam peccas-

tum, idest

tum, idest peccati hostiam, quæ sunt longa, et futura. ¶ Si vero iungat præterito breui, uertit ipsum in futurum, et communiter est cum sceuá: et cum scú rec quando sequit beth, mempe, et cum patách, quãdo sequitur litera pūctata cum sceuá, et patách, ut dictum est: ut יהיה. Et erit, Psalmo. 1. Et וְיָחִי. Et eliges, Exodi. 21. capite. וְיָחִי. Et delebit, Exodi capite. 28. וְיָחִי. Et redimet, Leuitici. 27. ca. וְיָחִי. Et custodietis, Leuiti. 20. וְיָחִי. Et seruietis, Gene. 6. וְיָחִי. Et stas tues, Exo. 26. וְיָחִי. Et cogitabis, Jehosue. 24.

¶ Quod Cláu ponitur uice vel, super, quantomagis, lámed, nunquid, cum, si, anteq̃, post, siue postea.

Caput. 22.

Au præter ea quæ dicta sunt, multas habet proprietates, sicut in rabbi Jo-

náb, et Rabbi Dauid in Michlól, et rabbi Abraham.

¶ Cláu ponit uice ו. i. vel: ut Exo. 21. Percutiens patrem suum וְאָבִי. i. vel matrē suam. Potest rectius exponi Et matrem suam: idest Percutiens patrem suum, et percutiēs matrem suam. Et Psalmo. 65. Ingressi sumus ignem וְאֵשׁ וְיָחִי vel aquam, secundum Rabbi Abraham: vel Et aquam. Et Judicum capite. 11. Et erit domino וְיָחִי וְיָחִי vel offeram illud holocaustum. Potest exponi Et offeram.

¶ Cláu ponitur uice hy idest Super: ut. 3. Regum. 1. capite. Descendit Sadóc sacerdos, et Nathán propheta, et Benaiáhu filius Jehoiadá. וְיָחִי וְיָחִי Super Cerethí, et Pelethí. Et sic est. 2. Regum capite. 20. Et Benaiáhu filius Jehoiadá super Cerethí et Pelethí. Potest exponi Et Cerethí: quia Benaiáhu et Cerethí, et Pelethí super quibus ille erat, ascendere fecerunt Selomób, et cetera.

Uáú ponitur vice קָלִי שֶׁנֶּהֱיָה .i. quantomagis, **Jiób.** 28. Non equabitur ei aurum, וְזָכְרֵיָהוּ .i. quantomagis vitrum? Potest exponi, et zechochith quod est genus lapidis preciosissimi, auro etiam preciosior. **U**áú ponitur vice láméd. 2. **1. Reg. 5.** Et edificauit Dauid in circúitu à **דִּלּוֹ**, וְכִבְיָהוּ pro וְכִבְיָהוּ .i. intrinsecus. Potest exponi et intrinsecus. et **Ezech. 44.** In porta atrij interioris וְכִבְיָהוּ, intrinsecus, vel et intrinsecus. et **Num. 35.** A pariete ciuitatis וְרֹצֵהוּ extrinsecus, vel et extrinsecus. et **1. Reg. 30.** A die ipsa וְעַלֶּיָהּ supra, vel deinceps, vel et supra. **U**áú ponit vice וְהִתְרַחֵק nunquid erit ita, siue אֲלֵהֶן nunquid non. **4. Reg. 5.** **M**óne lauabor in eis וְטָהַרְתִּי nunquid munda bor? **U**el est sermo admirátis. **N**onne lauabor, et mundabor? **E**t sic **Zacha. 1.** וְהִתְבָּרַאֲם **N**unquid prophetae in saeculum uiuent? vel et prophetae etc. et **Eze. 18.** **E**t amplius, et vsuram accipit וְיִחַי **N**unquid uiuet? vel et uiuet. **E**t sic cum dictione אֲלֵ

non: vt. **4. Reg. 5.** **E**t dixit **Abamán** אֲלֵי **N**unquid non dabitur núc (vel quæso) seruo tuo onus paris mulorum etc. vel et non etc. et **2. Reg. 13.** אֲלֵי **N**unquid non ibit nunc nobiscum **Amnón** frater meus, vel et non etc. **U**áú ponitur vice וְיִּי id est cum. **E**t hoc habet ex vi copulandi. **N**am idem est **E**t iste et iste fecit, et iste cum isto fecit. **1. Reg. 14.** **E**rat enim arca dei וְיָצֵאתָ cum filiis **Israél.** et **Exo. 1.** וְיִּוֹסֵף **C**um **Joséph** qui fuerat in **Aegypto** erát septuaginta animæ, et **Isa. 1.** **N**on possum (subaudi ferre) iniquitatē וְיִצְרָה cum coetu, vel collectione. **Jere. 49.** **A**ngustia וְתִתְלִים cum doloribus, tenuit eā. **Q**uæ omnia copulatiue possunt exponi. **U**áú habet in potētia וְיִּי id est si, vt **Exo. 3.** וְיִּאמְרוּ לִי .i. **E**t si dixerint mihi, quod est nomen eius etc. et **Psal. 138.** וְאֵיךְ, id est **E**t si dixerō, verumtamē etc. **Gene. 33.** וְיִּתְּנֶם, id est **E**t si pulsauero ea die vna, morietur omnia pecora. **Isa. 30.** וְיִתֵּן, id est **E**t si dederit vobis **dominus panem**

nus panem artum ꝛc. et Psal. 67. וְלֶחֶם. Et si laborauerit ꝛc. Et hæc omnia copulatiue pos sunt exponi. ¶ Glau post dictio nem ׀ si ׀ dditionalis particu la, eius significat correspōden tiam, vt Leuiti. 6. Et si in vase æreo cocta fuerit וְכִי יִשְׁפָּךְ דֶּסֶף fricabitur, et lauabitur aqua. Et Leuitici ca. 12. Et si foemi nam pepererit וְכִי יִלְדָּהּ immunda erit. Et. 15. Et si mūda fue rit à fluxu suo וְכִי יִשְׁפָּךְ נִמְצָא נִמְצָא numerabit sibi ꝛc. Et. 26. Si in sta tutis meis ambulaueritis, et mādata mea custodieritis, ꝛ fe ceritis ea וְכִי יִשְׁפָּךְ דָּבַר דָּבַר dabo pluuias vestras in tempore suo. ꝛ Exo di ca. 18. Si rem hanc feceris וְכִי יִשְׁפָּךְ יָבִיחַ poteris stare. Ec clesiastes. 10. Si ferrum obtu sum fuerit וְכִי יִשְׁפָּךְ יִבְרָךְ exerci tus roborabit. ꝛ Leui. 15. Et si concumbendo cōcubuerit vir cum ea וְכִי יִשְׁפָּךְ עִרְוָה erit immundicia eius super eum. ꝛ Jere. 23. Et si steterint in secreto (vel consi lio) meo, ꝛ audire fecerint ver ba mea populū meum וְכִי יִשְׁפָּךְ וְכִי יִשְׁפָּךְ conuertēt eos à via eorum ma

la ꝛc. Et hoc habet ex vi dictio nis si, aut ex vi sermonis. Et potest dici ׀ vāu aut copulat, aut vertit præteritum in futu rum ꝛc. ¶ Glau ponit vice ׀ ׀ ׀ ׀ anteq̄ sic, vt Deute. 22. Ne seres vineam tuam atheroge neis, ne forte sanctificet pleni tudo seminis, qđ seres וְכִי יִשְׁפָּךְ וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. ante fructū vineæ: vel copulat Et fructus ꝛc. ¶ Glau ponitur vice ׀ ׀ .i. post, postq̄. vel ׀ ׀ .i. iam, vt Leuiti. 9. Et eleuauit Aharón manus suas ad populū, ꝛ benedixit eis וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. postq̄ descendit: vel ꝛ iam deo scēderat, sm. 18. Abra. ꝛ Psal. 64. Uisitasti terrā וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. postq̄ cōcupiuiisti, vel desidera sti eam: vel et iam ꝛc. Isa. 64. Tu iratus es וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. postq̄ peccauim⁹: vel ꝛ iam peccaue ramus. Exo. 16. Et scatere cœ pit vermib⁹ וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. postq̄ cō putruit: vel ꝛ iam computruer rat, Ezechie. 3. Tolle in corde tuo וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. postq̄ auribus tuis audieris, Isa. 34. Et scindet וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. postq̄ collegerit. Gen. 2. וְכִי יִשְׁפָּךְ .i. Et iam forma

uerat dominus ꝛc. et Exo. 18.
 וְאֵתְּנֶהָ .i. Et iam dixerat ad Mo-
 scéb, Ego socer tuus. ꝛ Nume.
 23. וְיָצֵאתִי .i. Et iam profecti erāt
 de Raphidím, Psal. 77. וְיָצֵאתִי .i.
 Et iam præceperat. Item eo.
 Psal. וְיָצֵאתִי idest Et iam plue-
 rat. Et illud וְיָצֵאתִי .i. Et iam di-
 xerat dominus ad Moscéb in
 Midian. Possunt ꝛ copulatio-
 ue omnia prædicta exponi.

¶ Quod Uáu est sicut pe-
 rapháb in lingua Isma-
 belitica: ꝛ q̄ ponitur vice
 quando, sic, sed. Ca. 23.

Au quoq̄
 fm. R. Jo-
 náb, rabbi
 Abra. R.
 Da. R. Le-
 uí est sicut
 pe rapháb

in lingua Ismabelitica, quod
 est sicut וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc. vel redúdat
 vt alij prodiderūt, vel præteri-
 tum vertit in futurum, aut fu-
 turum in præteritū. Gene. 22.
 Die tertia וְאֵתְּנֶהָ .i. tūc leuauit
 Abrahám oculos suos, Leuit.
 22. Bos, vel agnus, vel capra,

quum natus fuerit וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc
 erit septem diebus sub matre
 sua. ꝛ ca. 12. Mulier quum sus-
 ceperit semen, ꝛ pepererit ma-
 sculum וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc immūda
 erit septem diebus. Deute. 21.
 Quum fuerit viro filiꝝ protero-
 uis, ꝛ rebellis ꝛc. וְאֵתְּנֶהָ idest
 tunc apphēdēt eum. ꝛ. 24. Si
 inuentꝝ fuerit vir furās animā
 ꝛc. וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc vēdet eum. ꝛ. 1.
 Regum. 9. Et Scemuél vidit
 Scaúl וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc dñs respō-
 dit ei. ꝛ. 1. Reg. 26. Ecce lancea
 regis וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc transfuit
 vnus ē pueris, ꝛ tulit eā. Deu-
 tero. 4. Quū angustiis fueris
 affectꝝ וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc inuenient
 te omnia verba ista in nouissi-
 mo dierum, וְאֵתְּנֶהָ .i. tunc reuer-
 teris ad dominū. Ibidē. Pos-
 sunt prædicta copulatiue expo-
 ni. ¶ Uáu ponitur vice וְאֵתְּנֶהָ .i.
 quando: vt Exo. 2. וְאֵתְּנֶהָ .i. quādo
 voluit Moscéb habitare cū
 eo, dedit ei Sipozam. Jere. 32.
 וְאֵתְּנֶהָ .i. Quādo cognoui q̄ ver-
 bum domini esset, emi agrum.
 Gene. 14. וְאֵתְּנֶהָ .i. Quādo au-
 diuit Abrahám, q̄ captꝝ esset fra-
 ter suus,

ter suus, instruxit vernaculos
 ꝛc. Et hæc copulatiue possunt
 exponi. **U**au ponitur vice ꝛ
 i. sic. Et hoc nõ habet vau sua
 pte natura. sed exui sermonis
Prouer. 25. Aquæ (idest sicut
 aquæ) frigida super animã las
 sam **קָרְדָּוּ**. i. sic audit⁹ bonus
 de terra longinqua. ꝛ. 27. Stil
 licidium (.i. sicut stillicidium)
 continuãs in die frigoris **כְּפִי
 אֵשׁ** idest sic mulier contentionũ. et
 26. Spina (.i. sicut spina) ascen
 dit in manu temulenti **כְּפִי
 אֵשׁ**. i. sic parabola in ore stultorũ. In
 uenitur ꝛ sine vau talis compa
 ratio: vt **Prouer. 11.** Circulus
 (.i. sicut circulus) aureus in naso
 suis, vel porci, mulier pulchra,
 ꝛ carēs ratione. i. sic mulier ꝛc.
Uau etiã ponitur vice **כִּי**
 idest sed. **Gen. 42.** Et dixerũt
 ad eum, **אֲנִי** domine mi **אֲנִי**
 idest Sed serui tui venerũt, vt
 emerent escã. **Psal. 7.** Si retri
 bui pacifico meo malũ, **אֲנִי**
 sed erui hostes meos gratis. et
Deut. 11. **אֲנִי**. i. sed terra ad
 quã vos trãsitis illuc, ad possi
 dendũ eam, terra montiũ ꝛc.

U Quod **U**au ponit vice
 quibus: ꝛ q̄ est principiũ ser
 monis, ꝛ redundat: ꝛ q̄ po
 nitur vice vt, vel, ne, forte:
 et vice quia, in. **Ca. 24.**

U Au prater
 ea ponit vi
 ce **וְ** i. quibus: vt
Eccles. 9.
וְ i. quibus
 uis sapiẽtia
 paupis ꝛcepta. **U**au quoq̄ ẽ
 sermonis initiũ quibus sũt q̄ dicũt
 ip̄m redũdare vt. **R. Abz.** ꝛ plæ
 riq̄ alij, aut quertedi ꝛ nõ copu
 lãdi mũere fũgi, vt **Estér. 1.** **וְ**
 i. Et fuit in dieb⁹ Achasuerõs
 ꝛc. ꝛ **Judi. 1.** **וְ**. i. ꝛ fuit postq̄
 mortu⁹ est ꝛc. vel fuit ꝛc. Et sic
 vau nõ copulat, sed futurũ ver
 tit in ptm̄. **U** Redũdat aut mul
 tis in locis, vt **Gen. 36.** isti filij
Sibbõ **וְ** **וְ**. i. **Aiab,** ꝛ **Ha
 nah.** ꝛ. **1. Re. 28.** ꝛ sepelierũt eũ
 in **Amãb** **וְ**. i. in ciuitate
 sua. ꝛ. **2. Re. 15.** **Seru⁹** p̄fis tui
וְ. i. ego extũc ꝛc. ꝛ. **2. Re. 13.**
 ꝛ mãsit **Tamar** **וְ**. i. d̄sola
 ta. **Dañ. 9.** adificabit platea, ꝛ

fouea וַשֹּׁמֵר .i. in angustia temporum. Psal. 75. Dormitauit וַיִּשָּׁן .i. currus, et equus. Dan. 2. rex in furore et ira magna וַיִּמְרַם .i. idest dixit etc. Et. 8. Dare וַיִּשָּׁן .i. idest sanctitatē (.i. sanctuariū) et militiam in cōculcationem. 4. Reg. 4. Et dixit וַיִּקַּח .i. accipite farinam. Chabba. 2. Usq̄ quo וַיִּמְרַם .i. aggrauat super sedensum lutum. 2. Hebra. 4. Medium (vel medietas) corū tenebant וַיִּמְרַם .i. lanceas. Job. 23. A p̄cepto labiorum eius וַיִּשָּׁן .i. non recedam. Sed meo iudicio hæc, et similia non redūdant, sed copulāt. ¶ Clau ponitur vice ו .i. vt: vel ה .i. ne forte: vt. 3. Reg. 18. Junge curum tuum, et descende וַיִּשָּׁן .i. vt (vel ne forte) coartet te plura, Ego copulatiue exponerē. ¶ Clau ponitur vice כ .i. quia: vt וַיִּשָּׁן quia ecce tu quæris ire ad terram tuam, Ego copulatiue intelligo. ¶ Clau ponitur vice ב .i. in: vt Num. 12. וַיִּשָּׁן .i. in visione, et non in enigmatibus. Isaia. 13. Dominus וַיִּשָּׁן .i. in vasis furoris sui. Et. 48.

Dominus deus misit me וַיִּשָּׁן .i. in spiritu suo, et quærite dominum וַיִּשָּׁן in fortitudine eius, Psal. 104. et Isa. 60. וַיִּשָּׁן .i. Et in gloria sua super te videbitur. Sed copulatiue omnia hæc non absurde intelligūtur. Quomodo vāu deseruiat pro nominibus, et verbis, suo in loco dicemus.

¶ Ad litera deseruientes interdū deficiūt. Ca. 25.

Itera memorata deseruietes, sacris i literis iterum deficiūt. ¶ Et

primū mem deficit, vt Gene. 3. quia וַיִּשָּׁן pro וַיִּשָּׁן .i. ex puluere es. Exo. 37. Et fecit ppitatorum וַיִּשָּׁן pro וַיִּשָּׁן .i. ex auro. Isaia. 52. Solue te וַיִּשָּׁן pro וַיִּשָּׁן .i. a vinculis colli tui. et 3. Reg. 6. Ostia וַיִּשָּׁן pro וַיִּשָּׁן .i. ex lignis oleæ. Jehosue. 10. Donec vlcisceretur se gens וַיִּשָּׁן pro וַיִּשָּׁן .i. de inimicis suis. et Exodi. 19. Cauete vobis וַיִּשָּׁן pro

pro מַחֲלֵהָ ab ascēdēdo in mon-
tem. et. 2. Regū. 23. Elchanán
filius patruī eius בְּיַת־לְחָם pro
מְבוֹר־לְחָם de Bethláchem. Eze-
cle. 9. Et oleum לַחֲרֹץ־אֶשֶׁךְ pro
מַחֲלֵהָ. i. desuper caput tuum, ne
deficiat. ¶ Scin quoq; interdū
deficit, vt Exo. 14. Et notifica
bis eis viam יִלְכּוּ־בָהּ pro שִׁילְכּוּ
vel יִלְכּוּ־בָהּ per quā ambulent
per eam. Jehof. 10. Supstites
שְׂרָרִי pro שְׂשָׂרָרִי. i. qui superfue-
runt. 2. Reg. 2. Ne multiplice-
tis שְׂתַדְבְּרוּ־קַ תְּדַבְּרוּ. i. vt loqua-
mini. Eze. 32. cū auxiliatorib⁹
suis יִרְדּוּ pro שְׂרָרִי. i. qui descē-
derunt. Hosceā. 6. Et sciemus
שְׂנַרְדֵּפָה pro נַרְדֵּפָה. i. quod (vel
vt) sequamur. Isa. 42. Popu-
lo יִלְיָהּ pro אֲשֶׁר־יִלְיָהּ. i. qui su-
per eam. Exo. 13. Propter hoc
שָׁעַתָּה pro שָׁעַתָּה quod fecit dñs
mibi. 7. Psal. 70. Omni יָבֵא־
אֲשֶׁר־יָבֵא. i. qui veniet fortitudinē
tuam. 2. Hezra. 5. Et ex eis nō
quærem⁹ sic נַעֲשֶׂהָ pro שְׂנַעֲשֶׂהָ
idest quod faciem⁹, quēadmo-
dum tu dicis, quamq; potest, 7
hūc habere sensum: 7 ex eis nō
quærem⁹ onus, 7 sic faciemus

quēadmodum tu dicis q; restitue-
mus eis agros eorū. Jiób
32. Quia nō cognoui אֲכַנְנָה pro
שְׂאֲכַנְנָה. i. vt cognominem (vel
quod cognominē.) Exo. 9. Ex
omnibus לְבָנֵי־יִשְׂרָאֵל. i.
quæ erant filiis Israhel. Et hui-
us generis sunt multa. ¶ He-
norificatiuum nominis tóar. i.
adiectiui, quādoq; deficit, vt. 1.
Regū. 15. וְכָל־הַמְּלָאֲכָה נִמְצְוָה. i.
Et omnem substantiā contem-
ptibilem 7c. pro הַנְּמֻצָה. Et sic
nominis substantiui, vt Psal.
103. Et הַרְרִים הַגְּבוּהִים pro הַהַרְרִים
idest montes excelsi ceruis (vel
capreis.) Et sic in verbis defi-
cit, vt Psalmo. 25. לִשְׁמִיעַי pro
לְהַשְׁמִיעַי Et audirē faciam vocē
laudis. ¶ Iod etiam deficit, vt
habet libro. 2. cap. 4. ¶ Caph
similitudinis aduerbium saepe
deficit, 7 præcipue in puerbiis.
Gen. 49. כְּנֹר־כְּנֹר pro כְּנֹר. i. sicut ca-
tulus leonis Jehudáb. Et eo-
ca. Maschár כְּמֹר־כְּמֹר. i. sicut asin⁹.
Prouer. 11. כְּנֹר־כְּנֹר. i. Sicut in au-
ris aurea in naribus porci 7c.
Et. 10. כֶּסֶף. i. Sicut argentum
electum, lingua iusti. Adich. 3.

Sión שִׁיּוֹן .i. sicut ager arabiz
 tur, et Jerusalēם .i. sicut acer
 uis erit. Iob. 11. Et עֵץ .i. sicut
 pullus onagri homo nascitur.
 Psal. 10. Trāsmigra in montē
 עֵץ idest sicut passer, vel auis.
 Prouer. 17. Cor gaudēs bonis
 ficabit (vel iocundabit) נְהִיָּה .i.
 sicut medicina. ¶ Beth mult
 tis in locis deficit, vt Num. 12.
 Stetit פֶּתַח p פֶּתַח .i. in ostio.
 et. 13. Ascēdite בָּהָרָה .i. per
 hanc viā. Psal. 55. וְהָ .i. in hoc
 cognoui. et. 65. Ad ipsum הָ .i.
 ore meo clamaui. Deuter. 28.
 Nō erit fortitudo בְּיָדֶיךָ .i. in ma
 nib⁹ tuis. Psal. 43. יָדֶיךָ .i. Ma
 nu tua gentes disperdidisti. et
 79. Operti sunt montes הַבָּרִצָּה .i.
 ymbra. Deut. 23. שֵׁשׁ יָמִים sex
 dieb⁹ facies et. Isa. 26. נֶפֶשׁ .i.
 Aio meo desiderauit te. ¶ Vā
 med quoq; multis in locis defi
 cit, vt Ero. 29. פֶּתַח pro פֶּתַח .i.
 Ad ostiū tabernaculi. Nume.
 11. Et populus venit חֶזְקוֹתָהּ pro
 חֶזְקוֹתָהּ ad cheserōth. Et. 14.
 Proficiscimini vobis הַמִּדְבָּרָה p
 הַמִּדְבָּרָה ad desertū. Et. 16. Of
 feres חֶזְקוֹתָהּ pro חֶזְקוֹתָהּ .i. in odorem.

Deute. 28. Reducet te domin⁹
 מִמִּצְרַיִם pro מִמִּצְרַיִם .i. in ægyptū.
 Et. 33. Habitabit Israhel בְּטַח
 pro בְּטַח confidēter. Jere. 23.
 וְכָל הָאָרֶץ pro וְכָל הָאָרֶץ .i. et omni am
 bulāti in temeritate cordis sui
 dixerūt et. et Reg. 16. וְהָרִירָה
 וְהָרִירָה .i. Dauid nūciauit dicen
 do Achitophel inter cōiurato
 res. et. 1. Parali. 2. Omnes istæ
 (subaudi vrbes) בְּנֵי בְנֵי .i.
 filius Adachar patris gibilhad.
 et. 2. Reg. 4. Et duo viri prin
 cipes militū fuerunt בֶּן־בָּרַךְ
 idest filio Scaul. Leuitici. 21.
 Non contaminabitur בְּעַלְמָה
 idest super viro, vel pro
 pter virum, vt polluat. ¶ Vā
 quoq; deficit Chabachuc. 3. ca
 pite. Sol יָרַח luna, idest et lu
 na. Hosceæ. 8. Propter onus
 regis שְׂרָפִים principum, idest et
 principum. Machum ca. 3. Leo
 אֵלֶּיָּהּ leena, idest et leena. Isaia
 27. Spinam תֵּיבֵּשׁ veprem, idest
 et veprem. et. 28. Omnes meu
 se repletæ sūt vomitu זָוָא for
 de, idest et forde.

De Literarum permut
 atione. Ca. 26.

Permutatur

Ermutā
tur literæ,
7 præcipue
q̄ sūt eius
dem exit⁹,
seu instru
menti: vt

Hebræi asserunt omnes.

Aleph ponitur vice He: vt

עָלָה Elevationem, Eze. 31. וְשָׁנָה

Et mutauit. 4. Regū. 25. אֲמָרָה

Amarā, Ruth. 1. אֲשָׁנָה Somnū,

Psal. 126. אֲתַחֲבֵר Junctus est,

vel iunxit se. 2. Paralipo. 20.

אֲשָׁתוּלְהוּ Spoliati sunt, Psal.

75. אֲנִי אֶרְאֶה Inquinaui, Isa. 63.

אֲתַחֲבֵר Caluicium, Eze. 27. אֲתַחֲבֵר

Uoles, acquiesces, Prouer. 1.

אֲשָׁנָה Pluuia, Prouer. 11. אֲשָׁנָה

Cresecet, Job. 8. אֲשָׁנָה Esto, Job

37. אֲשָׁנָה Erit, Job. 38. אֲשָׁנָה Erit,

Eccles. 11. אֲשָׁנָה Onager, Jere. 2.

אֲשָׁנָה Ad consumendū, Dañ. 9.

אֲשָׁנָה Quomodo. 1. Paralip. 13.

אֲשָׁנָה Et egrotauit. 2. Paralip.

lip. 19. אֲשָׁנָה Obluiscēdo, Jere.

23. אֲשָׁנָה Volando, Jerem. 48.

Aleph ponitur vice iod, Ecce

cle. 12. אֲשָׁנָה Et florebit. אֲשָׁנָה

Et placabor, Ezech. 43. אֲשָׁנָה

Curauimus, Jere. 51. אֲשָׁנָה Di

rigite, Isa. 1. **A**leph ponitur

vice literæ geminata, vt אֲשָׁנָה

pro אֲשָׁנָה Liquefiāt, Psal. 57.

אֲשָׁנָה pro אֲשָׁנָה Diripuerūt, Isaia

18. אֲשָׁנָה pro אֲשָׁנָה Liquefacta

est, Job. 7. אֲשָׁנָה pro אֲשָׁנָה Spl

cabitur, sm. R. Jonáb, Jerem.

30. **A**leph ponitur vice vau,

vt אֲשָׁנָה Diripientes te, אֲשָׁנָה

habitacula, pasqua, Jeremiae

23. et. 25.

Beth ponit vice e, sm. R.

Jonáb, vt. 2. 1. Regū. 18. **B**dulus

ingressus est subter אֲשָׁנָה pro

אֲשָׁנָה. i. dēsitatem quercus: sed

vnus rei diuersa possunt esse

nomina.

Bimal ponitur loco caph,

vt אֲשָׁנָה pro אֲשָׁנָה, idest Iste, Eze

chielis. 47. ca. אֲשָׁנָה **B**istum,

Antico. ca. 7.

Daleth ponitur loco tau: vt

Dañ. 2. אֲשָׁנָה **D**oueneritis.

sed hoc Syrum est, non He

braum. Et vice res, vt plarisq̄

placet, vt אֲשָׁנָה אֲשָׁנָה אֲשָׁנָה

nomen volucris, Venitici. II.

quamquam dici potest nomis

na esse distincta, et cum Res,

et non

et non cum dáleth scripta.

CHe ponitur vice áleph, vt
 אָרְצָא pro אָרְצָא Educā, Eze. 2.
 אֲשִׁיעַ p. אֲשִׁיעַ Saluabo. 2. אֶשְׁ
 גִּימ. 3. אֶתִּי p. אֶתִּי Uenite, Jer
 rem. 12. אֵיךְ Quomodo, pro אֵיךְ
 דָּאן. 10. 7. 1. אֶרָא. 13. אֶרָא
 Ueniens, Eze. 14. אֶרְמֹנָה pro
 אֶרְמֹנָה Aedes, palatium, אֶרְמֹנָה
 מֹס. 4. אֶלְהֵךְ p. אֶלְהֵךְ Et la
 teas. 3. אֶרְגָּא. 22. אֶרְגָּא pro
 אֶרְגָּא In tempore, P̄sal. 80. אֶרְפָּא
 אֶרְפָּא Sana, P̄salmo. 59. **C**He
 quoq̄ ponitur vice literæ gemi
 natae, f̄m. אֶרְ. Jonáb, vt אֶרְ אֶרְ
 dauit à אֶרְ, אֶרְ אֶרְ uixit à אֶרְ,
 אֶרְ אֶרְ iratus est à אֶרְ, quãq̄ non ab
 surde dici potest duas esse radi
 ces eiusdem significatiæ. **C**He
 ponit̄ vice táu, f̄m. אֶרְ. Jonáb,
 vt אֶרְ אֶרְ אֶרְ Requies, Threno. 3.
 Potest etiã deduci à אֶרְ. **C**He
 ponit̄ vice nun, f̄m. אֶרְ. Jonáb,
 vt אֶרְ אֶרְ A Mercedē, Eze. 16. Di
 ci etiã potest q̄ he est radica
 lis litera. **C**He ponit̄ loco iod
 vt אֶרְ אֶרְ אֶרְ pro אֶרְ אֶרְ אֶרְ. i. Aũcio
 rum tuor̄. Machū. 2. **C**He po
 nitur vice váu, vt dictum est ca
 pite. 16. in fine.

CZáin ponit̄ loco sámec̄h, vt
 אֶרְ אֶרְ אֶרְ Añstum, Lati. 7. **C**Záin
 ponitur vice Res, vt אֶרְ אֶרְ ful
 men, Eze. 1. pro אֶרְ אֶרְ. Et vice
 dáleth, vt אֶרְ אֶרְ pro אֶרְ אֶרְ idest
 Añdudi estote, Isa. 1.

CBeth ponitur loco táu, vt
 אֶרְ אֶרְ Añstum, Gene.
 44. אֶרְ אֶרְ. i. Et parauerunt
 escam, Jehosue. 9.

CJod ponit̄ vice táu, vt אֶרְ אֶרְ
 Añstum, Dañ. 8. pro אֶרְ אֶרְ à
 singulari אֶרְ אֶרְ אֶרְ Superiora,
 Jehosue. 15. pro אֶרְ אֶרְ אֶרְ
 אֶרְ אֶרְ Añstum, Prouer. 25.
 pro אֶרְ אֶרְ אֶרְ quamq̄ hæc duo à
 singulari אֶרְ אֶרְ אֶרְ forma
 ta magis videntur.

CLaph ponitur vice beth, vt
 אֶרְ אֶרְ. i. In quatuor v̄tos cœ
 li dispersi vos, Zach. 2. 7. Jere.
 18. אֶרְ אֶרְ. i. Spiritu (vel vento)
 orientali dispersgã eos. 7. Eze
 chielis. 16. ca. אֶרְ אֶרְ idest Et in
 sanguinibus filiorum tuorum.
 Et אֶרְ אֶרְ idest Quo ambulēt,
 extendam. **C**Et vice Loph, vt
 אֶרְ אֶרְ idest In compedibus,
 P̄salmo. 63. אֶרְ אֶרְ idest Dires
 rit, Isaia. 40. ca. אֶרְ אֶרְ
 lei, P̄sal.

lei, Psal. 73. Et vice ghímal, vt וַכְּנָה pro וַכְּנָה. i. Et hortum, Psal. 79. Potest etiam exponi Et locum &c.

Lámed ponit vice beth, vt dictū est in lámed deseruiēte.

Ládem ponitur loco nun, vt כְּדִיּוֹם Redēptio, Hume. 3. מְנִים Draco, Psal. 43. וַיִּגְרָשׁוּ Et expulerunt eas, Exo. 2.

Lámun ponitur vice mem, vt פִּרְמֵתָא frumēta, Ezech. 4. מְלִכֵּי Reges, Jiób. 24. הַיָּמִין Insulæ, Ezech. 26. הַיָּמִין Dies, Dañ. 2. אֲצֵרִי Acerui, Mich. 3. אֵלִיטָא Uita, Jiób. 24. אֲלִיִּי Alij, Jiób. 31. Et vice lámed, vt הַגִּזְפוּלִים Sazophilacia, 2. הֶזְרָא. 12. גַּנִּים Horti, pro גַּנִּים, Cantic. 4. Et loco he, vt מֶרְצֵס Mercēs, Ho. sex. 9. Et vice daghés, seu litera geminata, vt dictum est superius in nun deseruiēte.

Sámecc ponitur vice sin, vt בְּלִיִּים Bellicans, Hamós. 7. Et גִּבְרָה pro גִּבְרָה leua, eleua, Psal. 4. Et וַיִּקֶּר pro וַיִּשָּׁר præerit, principatum tenebit. i. Paral. 15.

Haáin ponitur vice cheth, vt וַיִּשְׁרֵץ congregamini, vel festi-

nate, Joél. 3.

Sádi ponitur vice záin, vt וַיִּשְׁרֵץ Mouebit, Jiób. 40. Et vice Sámecc, vt וַיִּשְׁרֵץ Opprimēs, Psal. 70.

Coph ponitur loco ghímal, vt וַיִּשְׁרֵץ Et statuerūt. 2. Reg. 15. Unde eo in loco targhum habet וַיִּשְׁרֵץ.

Kes ponitur vice nun, vt רַחֲוּם rachúm pro nachúm proprium nomen. potest tamē dici q̄ erat binomius.

Sin ponitur vice sámecc, vt נִשְׁתַּחֲוֶה Turbine affecta, Psal. 49. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה Et turbo erit, Dannie. 11. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה Ira, Jiób. 5. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה Ira mea, Jiób. 6.

Táun fm. K. Jonáb ponitur vice áleph, vt תְּלַפְּוֹת p תְּלַפְּוֹת propugnacula, Cantico. 4. Et vice he, vt רַבִּי multum, sape, Psal. 64. r. 122. r. 128. רַבִּי Labium, Psal. 80. שֵׁנָה Somnus, Psal. 131. מִקְדָּמָה Ad orientem, Gene. 2. מִקְדָּמָה Postis, Ezech. 41. מִקְדָּמָה Hæreditas, Psal. 15. מִקְדָּמָה Auxilium, Psal. 59. מִקְדָּמָה Laus, Psal. 117. מִקְדָּמָה Latitia, Isa. 8. מִקְדָּמָה Sapientia, Isa. 33.

הלל laus, Jere. 49. תולת torta,
 leui. 8. מכה plaga, percussio, Jsa.
 14. חמת למ furor. vel venenū
 illis, psal. 57. יגלה vitula, Jsa.
 15. מנה ocium, des. Thre. 2. גלה
 exultatio. isa. 35. יצו flos. isa.
 28. קריה ciuitas, Jsa. 29. גבול
 in titulo psal. 80. מרחב
 sartago. leui. 2. שפג globus. 4.
 Re. 9. ושב reuertet, eze. 46.

De punctorum permuta-
 tione. Cap. 27.

Ermutatur quoque
 puncta. Ca-
 mes enim
 ponitur vi-
 ce patach,
 vt Hezrae

ca. 8. Et receperunt sacerdotes,
 et Leuita מקל המטה idest pon-
 dus argenti, pro מקל: quia est
 in regimine genitiui. 7. 2. Pa-
 ralipo. 31. ומת המלך idest Et
 pars regis. et Jerem. 49. הברו
 pro הברו. i. verterunt se. Non
 est enim imperatiuum, quo car-
 ret coniugatio scelo nizchar po-
 balo, teste rabbi David in li-

bro radicum. Sed est praeter-
 tum, Et vice camés chatéphi
 vt שמר Custodi, Psalmo. 85.
 חכמה Sapiétia, Prouer. 1. Et
 vice chiric, vt וקמר pro וקמר
 Et vastabit, Aume. ca. 24. Et
 משרו pro משרו trahite, Ezech.
 42. Et ויולי pro ויולי exulta,
 Soph. 3. Et vice séri, vt אמלם
 pro אמלם idest Succidam, aut
 succidere faciá eos, Psal. 117.
 Et וילבש pro וילבש idest In-
 duet eos, Exo. 29. Et מורעתו
 pro מורעתו cognatio nostra.
 Ruth. 3. והוציאנו p להוציאנו
 vt educeres nos, Exo. 14. Et
 Jsa. 47. רואני Videns me, pro
 רואני. Plarique tamen codices
 habent patách loco séri, teste
 M. D. in commen. Et vice se-
 ghól, vt וישע Et delectabor,
 Psal. 118. Et וישתע Et deles-
 tabimur, Jsa. 41. Et תכרה de-
 ficiet. 3. Reg. 17. Et ויהי ascen-
 dens. 3. Reg. 18. Et illud, Ho-
 die dominus נראה apparet. Est
 enim participium masculinū,
 quod est cum seghól, vt נלה.
 Et vice scúrec, vt וקטר cremas
 bitur, Leuit. 6, Et שרה vastas-
 ta est,

ta est, Machum. 3. Et הַחֲרִית exci-
sum est, Joél. 1.

¶ Séri ponitur vice camés, vt
רוֹדֵם pro רוֹדֵם Dominans eor-
rum. i. eis, Psal. 67. Et הַמַּעֲלִי
qui ascēdere fecit eos, Isa. 63.
וְיִסְרֹנִי. i. et corripuit me, Isa. 8.
וְלֵוִי. 21. si הַחֲרִית coeperit forni-
cari. Et vice chiric, vt הַחֲרִית ef-
fudit, Jerem. 6. Et הַחֲרִית an flo-
ruerint, Canti. 6. Et הַחֲרִית et ce-
ligauit, Jiób. 17. Et הַחֲרִית et er-
rauit, Gene. 21. Et הַחֲרִית des-
cēdere fecisti, Jeho. 2. Et הַחֲרִית
educens, Psal. 134. Et vice pa-
tách, vt הַחֲרִית diligetis, Pro-
uer. 1. Et Eze. 20. Ut non הַחֲרִית
violaret, pro הַחֲרִית: et הַחֲרִית tur-
bine rapietur, Hoses. 13.

¶ Chiric ponitur vice patách,
vt. 1. Reg. 1. הַחֲרִית Postulas-
ui eum, et הַחֲרִית genui eum.
Et Mala. 4. הַחֲרִית et multipli-
cabimini. Et הַחֲרִית et hæredi-
tabitis, Jeho. 1. Et הַחֲרִית et ro-
tæ eius, Isa. 5. Et Ezechie. 38.
וְהַחֲרִית Et magni-
ficabor, et sanctificabor. Et
הַחֲרִית Sanguinē vestrū. Ge-
ne. 9. Et. 4. Regū. 10. Donec

הַחֲרִית pdidit eum. Et vice se-
gból, vt הַחֲרִית Et cum exten-
deritis, Isa. 1. Et הַחֲרִית et cō-
gregans vos, Isa. 52. Et הַחֲרִית et
cōfregit, Judi. 9. Et vice scūrec
vt הַחֲרִית Corrupt⁹, Isa. 52. Et
וְהַחֲרִית et aperient, Isa. 60. et הַחֲרִית
et posit⁹ est, Gen. 50. pro הַחֲרִית
et הַחֲרִית congregata est, Mich. 1. et
הַחֲרִית Confract⁹ est, Jere. 51. et
הַחֲרִית apta est, Isa. 48. Dicit tñ
pōt q̄ hæc tria vltima sunt in-
trāsitiua ex pibél haddagh⁹ te-
ste. R. Da. in li. ra. Ponit et vi-
ce camés, vt הַחֲרִית custodi, psal.
140. in quo sádi euphoniæ gr̄a
est dagbessatū, teste. R. Da. in
li. ra. Et vice séri, vt הַחֲרִית. i. et nō.
1. Re. 21. et הַחֲרִית et gr̄a, Jiób. 41. et
הַחֲרִית addo, Isa. 29. et הַחֲרִית sustē-
tans. psal. 15. ¶ Chólem ponit
vice camés, vt הַחֲרִית detestare,
Hum. 23. et הַחֲרִית cū inuenie-
ritis, Gen. 32. et הַחֲרִית et loq̄, Isa.
ca. 59. et vice camés chatéph vt
הַחֲרִית deturpata, soph. 3. Et lo-
co scūrec vt הַחֲרִית et testimoniū
meū, psal. 131. et הַחֲרִית ex aduer-
so, 2. bez. 12. et הַחֲרִית nūe-
ros, psal. 70. et הַחֲרִית plagā
tuam,

tuam, Deute. 28. Et **וְהָיָה** colli-
gatus, Isala. 25.

שְׂעִירֵע ponit vice cholem,
vt **וְאָנָּה** Et dolui, Psal. 68.
Et **וְשִׁפְטוּם** iudicabunt ipsi,
Exodi. 18. Et **וְשָׂרָה** vastabitur,
Psal. 90. Et **וְהָיָה** laudabitur,
Prouer. 29. Et **וְכִסְיוֹם** operiet
eos, Ero. 15. Et **וְעַבְרָה** transi-
bis, Ruth. 2. Et **וְצָרָה** desola-
ta, Isala. 1. Et **וְכִבְּרוּם** coartati.
Ero. 14. Et **וְשִׁמְרוּם** custodiet
eos, Prouerb. 14. Et **וְיָצַד** cons-
iliamini, Isala. 8. Et **וְהָרַד** sicut
tritatur, Isala. 25. Et loco pa-
tách, vt **וְהָיָה** máfuetudo eius,
Psal. 131. Et **וְנָגַד** furádo, Gene.
40. Et vice camés, vt **וְהָיָה**
magnitudo eius, Psal. 150.
וְהָיָה Pugillus eius, Leui. 2.

פַּתָּח ponit vice seghól,
vt **וְהָיָה** quæ tu, Judi. 6. pro **וְ**
Et **וְהָיָה** pro **וְ**. i. quia surre-
xi, Judi. 5. Et. 2. Regü. 17. **וְהָיָה**
maneas pro **וְהָיָה**, fm rab.
Jonáb. quamq̄ codices habet
ferè omnes seghól. Et vice ca-
més, vt **וְהָיָה**, Et operui te.
Ezec. 16. pro **וְ** zc. Et **וְהָיָה**
Et interfeci eum. 2. Reg. 1. pro

וְ zc. Et loco secuá, vt **וְהָיָה**.
Et benedicam ei. Isa. 50. pro **וְ**
zc. Et vice chiric, vt Judi. 19.
In platea ne **וְהָיָה** maneas (vel
pernoctes) pro **וְהָיָה**, Idè Jiób
ca. 17. Et **וְהָיָה** Ab horreis,
Joël. 1. pro **וְ**. Et **וְהָיָה** A labo-
re Malach. i. pro **וְ**. Et loco sé-
ri, vt **וְהָיָה** Ad succédédum lis-
tem, Prouer. 26. pro **וְהָיָה**, et
וְהָיָה Ad decipiendum me. 1.
Parali. 12. Et **וְהָיָה** minister
regis. 3. Reg. 1. Et **וְהָיָה** Et
sedere fecit me. 3. Regü. 2. Et
וְהָיָה Amabit me, Gene. 29.
Et **וְהָיָה** Reuertere, Ezech. 21.
Et **וְהָיָה** Diuidet me, Isala
56. Et **וְהָיָה** Uidebit me, Ero.
ca. 33. **וְהָיָה** Adhærebit mihi,
Gene. 19. **וְהָיָה** Saturabit
me, Jiób. 9. Et **וְהָיָה** videns
me, Isala. 47.

שֶׁגְהוֹל ponitur vice camés
vt **וְהָיָה** Et morabitur, Zacha.
5. Et **וְהָיָה** pugnavit, Judicü. 5.
Et **וְהָיָה** Et quod confortum,
Isa. 59. Et **וְהָיָה** Et vocaui.
1. Reg. 28. Et **וְהָיָה** Incinera-
bit, Psal. 19. Et vice patách
vt **וְהָיָה** Ad miserédü, Psal.

titas, siue qualitas, aut qualis
tatis species, aut significat ope
rationem absolutam: vt puta
amare, docere, legere: et id ge
nus. et hæc operatio siue in
terior, siue exterior fuerit com
prehenditur sub nomine **הממר**
quod nos infinitiuum appel
lamus: de quibus paulò infe
rius sumus dicturi. Adodo di
cendum est de nomine **האד**
דאואר, idest rei. Nomen igitur
האדדאואר diuiditur in
Proprium, et Appellatiuum
nomen. Proprium nomen
nō habet plurale, vt apud græ
cos: neq̄ vnq̄ ponitur in regio
mine genitiui, neq̄ præponit ei
he notificatiuum, vt superius
dictum est, neq̄ ex eo potest for
mari verbum. Quippe non di
cimus **אברהם אברהם**: neq̄
אברהם העיר Abrahā urbis, neq̄
אברהם האברהם: neq̄ **אברהם אברהם**
At contra nomen appellatiuū
multis est commune, et idcirco
habet plurale, et ponitur in re
gimine genitiui, et he notifica
tiuum potest ei præponi: et ex
eo potest verbū formari, quā

q̄ raro huiuscemodi verba in
scripturis reperiātur diuinis,
et hæc sunt nomina generum,
et specierū, vt **אדם** homo, **חמור**
asinus, **בגד** vestis, **חמור** bitumen
vnde fit verbum, **Exodi. 2. ca.**
וַתַּחַמְרֵהוּ בַחֲמֹר idest Et bitumis
nauit bitumine, et **יצהר** oleum
vnde fit verbum, **Job. 24.** In
ter trapeta eorum **וַיַּצְהֲרוּ** idest
facient oleum: et **לִבָּב** cor vnde
fit verbum, **Canticorum. 4. ca**
pite. **לִבְבִי תִקְוֵי** idest Transfixio
sti, vel tulisti cor meum. Et **זנב**
Cauda, vnde fit verbum, **Jebo**
sux capite. 10. **וַיִּזְנְבוּ אֹתָם** id
est Et decaudabitis eos: idest
castrorum extremos qui sunt
instar caudæ interficietis. Et
Genesis capite. 37. **מְאַלְמָם**
אֲלָמִים Manipulantes, idest
colligentes, vel ligantes ma
nipulos. Sub nomine **האד**
דאואר continentur etiam no
mina abstracta, vt **נְבִהוּת** Elao
tio, **טְפִלְיוּת** Stultitia, **טְחִיבּוּת**
Nigredo: et id genus. Est
autem annotandum, q̄ omnia
nomina, præter propria, habēt
et singulare, et plurale, pau
cis exco

שְׁנַיִם דֵּן שֵׁן Dens, dentes. Et sic
 quæ paulò superius memora-
 uimus מִן שָׁמַיִם צְהָרִים eandem
 sequuntur formam. Et sic dici-
 mus אַרְבַּע רַגְלִים quatuor pes-
 des: אַרְבַּע כְּנָפִים quatuor alas:
 שִׁבְעָה עֵינַיִם septem oculi.

De generibus nominũ,
 et de nominibus generũ, et
 specierum, quæ utrumq̃
 cõprehendunt sexum, et de
 nominibus quæ utroq̃ in
 genere inueniũtur. Ca. 2.

Enus nos-
 trum a-
 pud He-
 braeos est
 duplex וְכַר
 masculi
 נַמְכָּה, et
 femini-
 num, quamq̃ sunt non
 nulla quæ utroq̃ in genere in-
 ueniuntur, et sub quocunq̃ ge-
 nere inueniãtur, utrumq̃ com-
 prehendunt sexum. Unde est
 annotandum q̃ nomina gene-
 rum, et specierũ in quibus in-
 uenitur et masculinum, et femi-
 ninum, sub quocunq̃ genere,
 sub quacũq̃ venerint termina-

tionem etiam in ה, utrumq̃ com-
 prehendunt sexum, ut בְּהֵמָה ani-
 mal, אָוִי auis, volatile, צִמְרִי as-
 uis, אֶזְרָא pecus, שֵׁן pecus, et id ge-
 nus: quibus diuina utitur scri-
 ptura nunc masculino, nũc fœ-
 mineo genere, sub masculino
 fœmineum comprehendens, et
 e contra, ut הַבְּהֵמָה וְאֵת הַבְּהֵמָה hoc ani-
 mal quod comedetis. Deuter. 14.
 quod est sub genere fœmi-
 neo. et Gen. 7. Et omni הַבְּהֵמָה
 aiali mundo capies tibi שִׁבְעָה
 שִׁבְעָה septem, septem, quod est
 sub genere masculino. et Eze. 34.
 Ecce ego iudicauit בַּיּוֹם הַהוּא
 וְכָרְתִי אֶת הַרְחֵק וְאֶת הַרְחֵק
 כְּרִיאָה וְכָרְתִי אֶת הַרְחֵק. i. inter pec-
 cus pingue, et inter pecus maci-
 lentum, sub genere fœmineo. et
 Genes. 30. כָּל שֵׁן נִמְכָּה. Omne
 pecus punctatum sub genere
 masculino. Et Exo. 23. Si uide-
 ris הַמִּינִי odientis te
 עֹבֵר וְרוֹכֵץ id est cubantem sub onere
 suo etc. sub genere masculino. et
 2. Regum. 16. Sternam mihi
 עָלַי אֶת הַמִּינִי a sinã, et equitabo
 עָלֶיהָ super eã, sub genere fœmineo.
 Et Deuterono. 14. Omnem
 אֶת הַמִּינִי אֶת הַמִּינִי id est Aueni mundã

comedetis, sub genere fœminæ.
 neo. Et Psal. 101. fui **וְיָרֵךְ**
וְיָרֵךְ auis solitaria, sub genere
 masculino. Et Deuter. 14.
כָּל-עוֹף שָׁמַיִם Omnē auem mun-
 dam comedetis, sub masculi-
 no genere. Et Leuitici. 4. cap.
וְאִם-כִּבְשֵׁי יִבְיֵא מִרְכָּבָה לְחִטָּאת גְּמִינָה
וְאִם-כִּבְשֵׁי יִבְיֵא מִרְכָּבָה לְחִטָּאת גְּמִינָה. i. Et si ouem (sci-
 licet anniculā) attulerit obla-
 tionem suam pro peccato, fœ-
 minam immaculatam afferet
 eam. Et sic **כִּבְשֵׁי** est nomen spe-
 ciei masculinum cōprehensum,
 et fœminā: et sic **כִּבְשֵׁי** nomen est
 speciei, sicut et **שׂוֹר** bos, et **יָצֵן** ca-
 pra. Et diuina scriptura quū
 particulatim fœminā, aut mas-
 culum cuiuspiam vult speciei
 memorare, exprimit, et declarat
 manifeste, vt Leui. 4. Adducet
 oblationē suam **שְׂעִיר עִזִּים זָכָר**
שְׂעִיר עִזִּים זָכָר hircum caprarum mas-
 culum immaculatum. Et rursus
 eo. capi. Adducet oblationem
 suam **שְׂעִירָתָּה עִזִּים תְּמִימָה גְּמִינָה**
שְׂעִירָתָּה עִזִּים תְּמִימָה גְּמִינָה
 Hircam caprarum immacula-
 tam fœminam. Vitera ergo he-
 in fine nominibus generum, et
 specierum apposita, non est si-

gnum fœmineū, vt plarīq; pu-
 tauerunt, quia (vt iam dictum
 est) huiusmodi noīa sub quos-
 uis genere vtrumq; comprahē-
 dunt sexum. Sed in nominib⁹
 sub specie contētis est signum
 fœmineū, vt **הַבָּמָר** bos, quod est
 nomen speciei continet **מָר** iu-
 uencum, et **מָרָה** iuencam, et **עֵגֶל**
 vitulum: et **עֵגֶלָה** vitulam, sicut
 et homo continet sub se infan-
 tem, puerum, adolescentē, iuue-
 nem, senem. Est etiam anno-
 tandum q̄ sunt plarāq; nomina
 quæ vtroq; in genere inue-
 niuntur, vt **מַחֲנֶה**. i. castra, tur-
 ma: fœmineo quidem, vt Psal-
 mo. 26. **אִם-תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה**. id est
 Si castrametata fuerint ad-
 uersum me castra. Et Genes.
 capi. 32. Si venerit Hefau ad
הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד. i. turmam vnā.
 Masculino vero eo. capi. **וְהָיָה**
וְהָיָה. i. Et erit turma
 quæ remanserit &c. Et sic **מָקוֹם**
 id est locus. Masculino, vt Ge-
 nesis. 1. Congregētur aquæ ad
מָקוֹם אֶחָד locum vnum. fœmineo,
 vt Job. 20. **תִּשְׁרַבְנֵנּוּ מִמָּקוֹמוֹ**
 i. Intuebit eum locus eius. Et

sic **שֵׁשׁ**

sic אש idest ignis. foemineo, vt
 Psal. 38. In meditatione mea
 אש תבער אש. i. exardescet ignis.
 masculino, vt Job. 20. capite.
 אש לא נפח Ignis non sufflat.
 Et וקן barba. foemineo, vt Isa.
 ca. 15. Et omnis וקן נרדעה. i.
 barba excisa. masculino, vt. 2.
 Reg. 12. Donec וקן וקן גר
 minet barba vestra. Et sic וקן
 clypeus, scutum. foemineo, vt. 3.
 Reg. 10. Super וקן הצחה cly
 peo vno. masculino, vt Lanti.
 4. ארף וקן תלוי עליו. Mille
 clypei suspensi sunt super eam,
 vel in ea. Et sic sunt pleraq; a
 lia, quæ non sunt in exemplum
 trahenda, nisi sacrarum probẽ
 tur testimonio literarum.

Quod masculinum ge
 nus à foeminino discerni
 tur appositione nominũ
 adiectiuorum, et partici
 piorum, et verborũ quibus
 genera accidunt. Ca. 3.

Masculinum ge
 nus à foemi
 neo discerni
 tur communi
 ter in sacris li

teris, et aliis libris anthozum,
 adiectiuorum, participiorum,
 et verborũ appositione quibus
 genera accidunt et masculina, et
 foeminea, vt liquido constat ex
 nominib; vtroq; in genere in
 uentis: de quibus præcedẽti ca
 pite dictũ est, quamq; sunt plæ
 raq; foeminea, verbis, partici
 piis, et dictionibus aliis mascu
 leis iuncta, et ptra masculina fœ
 mineis iuncta dictionib;, sacris
 in lris, q̄ annotada sunt. Et in
 p̄mis foeminea masculinis, vt. 1.
 Reg. 25. Bndictionẽ hãc quã
 וקן אש אש attulit acilla tua,
 et. 4. Re. 3. et vidit rex Moab q
 וקן אש אש fortius eo es
 set plium. et Deut. 21. וקן אש
 וקן אש. i. et erit ciuitas vicina. et
 Gen. 24. וקן אש אש. i. Et erit
 puella. Et rursus וקן אש אש
 erit puella. et Deut. 22. quũ וקן אש
 וקן אש fuerit puella vir
 go. et Gen. 39. וקן אש אש et
 fuit benedictio dñi. et. 1. Para
 lipome. 2. Et cõcubina Caleb
 אש אש peperit
 Sèber. Et Isaia. 47. וקן אש
 וקן אש Et veniet super te malum.

Et Jere. 51. וְבָא בְשָׁנָה הַשְּׁמוּעָה **id est Et veniet in anno audis-**
tus. Exo. 12. מְלֹאכָה לֹא יֵעָשֶׂה **opus non fiet in eis. Et**
1. Reg. 2. תַּחַת הַשָּׂאִיִּה אֲשֶׁר שָׂאֵל **Pro petitione quam petiuit.**
Et Prouerb. 8. וְתִבְרָאתוֹ מִכֶּסֶף **Et fructus meus argen-**
to electo. Et eo. ca. 1. מִחֲרוֹץ **Et scientiam quæ aurum electum.**
Et Michæ. 2. וְעוֹלָה לֹא נִמְצְאָה **Et holocaustum non est inuen-**
tum in labiis meis. Et Jere.
49. יְדוֹלֵם תִּפְלֵצְתָךְ הַשֵּׁיטָא אוֹתְךָ **Ido-**
lum tuum decepit te. Et So.
1. וְעִמָּה נִשְׁמָע בְּגוֹיִם **Et clamor in gentibus auditus est. Et Ec-**
clesiasticis. 7. וַיִּאֲבֵד אֶתֶּלֶק מִתְּנָה **Et perdet cor donum. Et Exo-**
di ca. 11. **Et fuit clamor in vni-**
uersa terra Aegypti כְּמוֹהוּ אֲשֶׁר
לֹא נְהִיִּתָה **Qui sicut ipse non**
fuit. Et Leuitici ca. 2. וְהִבָּאת **Et**
afferres sacrificium quod fiet ex
his. Et Isaiæ. 14. וּמִן־הַעֲבֹרָה **Et a seruitu-**
te dura qua seruitum est in te.
Et eodem capite. Subter te
יִצָּע רִימָה וּמִכֶּסֶף תִּוְלָעָה **sternetur**

vermis, et operiens te vermis.
Et. 2. Regum. 14. **Et dixit rex**
loquens ad te, adduc eum ad me.
Et Jere. 3. וַתַּעַשׂי הַרְעוֹת וַתִּיבָל **Et fecisti mala, et præualuisti.**
Et Isaiæ. 57. וַתִּכְרַתְלֵךְ מֵהֵם **id est**
Et excidisti tibi ex eis. Et
1 Machum. 3. ca. נְעֻלְמָה **id est**
Eris occulta. Et Jeremia. 4.
Uſquequo תִּלָּךְ בְּמִדְבָּר **morabis**
tur in medio tui et. Et Ezech.
ca. 22. וַתָּבֵא **id est Et venisti vs-**
que ad annos tuos. Et. 1. Regum
ca. 15. וְכָל־הַמְּלָאכָה נִמְדָּוָה וְנִמְסָה **Et omnem substantiam contem-**
ptibilem, et dissolutam et. Et
Isaiæ. 8. וַאֲפִלָּה מִנְדָּח **Et caligo**
impulsa. Et. 47. שֹׁבֵן דוּמָה **Sede**
tacens. Et Chabbacuc
ca. 2. **Surge לְאַבְנֵי דוּמָה** **lapidi**
tacenti. Et. 3. Regum. 22. ca.
וַיַּעֲבֹר הַרְכָּה בְּמַחֲנֵה **Et transi-**
uit præconiū per castra. C
Da
sculea vero femineis iungunt
ut. 2. Reg. 13. וַתִּבְלֵ דוּדָה **et deside-**
ravit Dauid. i. aia dauid. et Ec-
cle. 7. אָמְרָה כֹּהֲלֵת **dixit ecclesia**
stes. Et. 8. אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשֶׂה סְרִיגָה **Quia non est factum verbum.**

Et. 10.

Et. 10. עֲמַל הַכְּסִיּוֹת תִּתְעַנֶּנּוּ Labor stultorum laborare faciet eum. Et Ezechie. 12. Loquar quod loquar אֲנִי וְיִצְחָק לֵבִי וְיִצְחָק לֵבִי וְיִצְחָק לֵבִי verbū, et fiet, nō ptra betur vltra (vel adhuc.) Et vt prodiderunt Hebræorum doctores, in huiusmodi locutionibus latet aliquod occultum, et more suo scriptura est abbreviata. Unde exponunt et desideravit Dauid, id est anima Dauid, vel vxor Dauid. Et est verbum transitivum. Dixit ecclesiastes. i. anima ecclesiasticis intellectiua, quæ sapiētiam congregat. Et dixit נִשְׁפָּחָה quod est participium fœmininum, et non præteritū, quia dictio נִשְׁפָּחָה non iungitur præteritis, teste rabbi Dauid, et refert ad הַרְעָה id est malum, quod fœminei generis est. Et sic quæ supra memorauim⁹. Attulit ancilla tua id est puer, aut seruus ancillæ tuæ. Quia ipsa fuit, quæ illam iussit afferri, dicitur quod attulit. Et quum fuerit puella virgo id est הַרְבֵּי הַרְבֵּי. i. res ista quod puella virgo etc. Et sic. Et fuit

clamor etc. quia הַסּוֹל vox est הַרְעָה clamor, et cōtra clamor est vox, idcirco vsus est et masculino, et fœmineo. Et sic alia possunt exponi teste. It. Da.

¶ Quod masculinū à fœmineo discernitur terminatione: et de nominibus heteroclitis, et quod honoris gratia plurale interdū dicitur de singulari. Ca. 4.

Asculinū quoque generis terminatione discernitur à fœmineo.

¶ Quippe quæ fœminea sunt, (præter generū, et specierum nomina) in ה vel הַ communiter singulari numero terminantur, et plurali in vāu, et tāu, sicut contra masculina in iod, et mem: vt אֶמְרָה eloquium, שְׂפָחָה ancilla, שְׂפָחָה vestimentum, תְּפָאֵרֶת gloria. Et alia multa quæ suo in loco tractabuntur, quum nominum similitudines enarrabimus, vbi et alias fœmineorum inuenies termina

Quatuor שָׂרִים אֲבָן ordines lapidis. Et Proverb. 22. Ad respondendum (vel reddendum) אֲמָרִים אֱמֶת eloquia veritatis. Eze. 22. סִינִים כֶּסֶף הָיוּ Scorix argenti fuerunt. Et. 2. Reg. 7. Duo שָׂרִים ordines sculpturarum. Judi. 5. לְאַרְיִרִים עִם fortibus populi. Et. 1. Paralip. 15. בְּמִצְלֵחִים נְהַשְׁתִּי In cymbalis xris. i. xreis. Et. 4. Reg. 5. Et ligauit כֶּסֶף בְּכֵרִים duo talēta argēti, et caph est cum scená, quia est in regimine genitiui. Nam quando est absolutum caph est cum camés: vt eo. capi. Tolle בְּכֵרִים duo talenta. Et in his omnibus, et eis similibus dicūt deficere הַנְּסִמָּה. i. coniuictum. vnde exponūt אֲבָן שָׂרִים ordines, ordines lapidis: et אֲמָרִים אֱמֶת eloquia, eloquia veritatis: et סִינִים כֶּסֶף scorix, scorix argēti. Et ita cetera istius modi, teste. R. Da. in Michlól Et interdum נ venit loco מ in fine: vt. 4. Reg. 11. Et audiuit Bathaliab vocē הָעָם הָרַצָּה cur forum populi. quia est in regimine genitiui, vt superiora. et

3. Reg. 22. וְקִים לְחַץ Et aquas oppressionis quāq̄ hoc est cum mem. Sunt et alia cum nun, quæ primo libro capite. 26. memorauimus. Et Threnorum capite. 1. Omnes portæ eius שְׁוֹמְמִין desolata. Et. 3. Reg. 11. Deos צִדְוֹנָה Sidonior. Est etiam annotandū q̄ numerus pluralis in מִי dicitur nōnunq̄ honoris gratia de singulari tā absolutus q̄ in regimine genitiui: et cum pronomibus, vt Isaia. 19. In manu קְטָה אֲדֹנָיִם dominorum duri, idest domini duri. Et Genesis. 39. capite. אֲדֹנָי Domini (pro dominus) Joseph. Et. 42. capite. De Joseph אֲדֹנָי הָאָרֶץ Domini (pro dominus) terræ. Et Exodi. 21. capite. Si אֲדֹנָי Domini eius (pro dominus eius) dederit ei uxorem. Et Psalmo. 149. יִשְׂרָאֵל תְּבַעֲשֵׁן in factoribus suis. pro in factore suo. Et Isaia. 42. capite. נִשְׂתַּחֲוּוּ Extēdentes eos, scilicet coelos. pro extēdens. Et Zacha. 11. רֹעֵי הֶעָרִים Et pastores eorum (pro pastores eorum) non parcat eis. Et Ierhosue

hosue. 24. capite. Quia אלהים dij sancti ipse quāq̄ hoc ad trinitatis mysteriū referri potest, sicut et illud Genesis capite. 1. In principio creauit אלהים idest Dij. Et Iob capite. 35. Et non dixit, Ubi אלהי idest Dij mei factores mei. et Isa. 54. Quia אלהיך dominatores tui, factores tui dominus exercituum. Et nomen אלהי idest domini mei. est cum patách nisi habeat accētum distinctiuū, vt athnách, et soph passú: et hoc vt sit discrimen inter ipsum, et nomē domini אלהי quod est cū camés. Inuenitur tamen cum accentu zachéph habere camés. Iudica. 6. אלהי Domini mei in quo sciam etc. pro domine mi. Hoc dumtaxat est cum pronomine primæ personæ, et cū camés teste rabbi Dauid in Michlól: et dixit numero multitudinis honoris gratia. Non dum sciebat q̄ esset angelus. Dicitur etiam numer⁹ pluralis de singulari non honoris gratia. Iudica. 5. Aquā postulauit, lac des

dit: כמל ארורים in phiala fortibus (vel dn̄is) obtulit butyrum. Sed dici potest nomē esse in regimine genitiui in phiala dominorum, idest digna vt domini, et magnates in ea biberent. Et Ezech. 46. Et in die mēsis כן כן בן בן Iuuenicum filium bouis immaculatos. pro immaculatum. quāq̄ et hoc ad vtrumq̄ referri potest, idest ad iuuenicum, et bouem. Talmudistæ tamen exponunt quāq̄ lex iubet vt in calendis duo offerantur iuuenici, dixit Ezechiel iuuenicū, vt ostēderet, q̄ si duos non inueniret vnum offerret.

De nomine hattóar qd̄ sit, et in quo differat à participio. Ca. 5.

Omē hattóar dicit à tóar qd̄ est forma, Isaia. 53. Non erat אה. i. forma ei. et a plarisq̄ nomen appellatur concretū: et est nomen

significatio

significans qualitatem quam
 piam alicui inharētem subie
 cto habitu, vel potentia, ex qui
 bus consequitur actio, vel pas
 sio, vt צדיק iustus: חכם sapiens:
 רופא medicus: מרמורק grammā
 ticus. Qui enim habent iusti
 tiæ, sapientiæ, medicinæ, et grā
 matices habitum, appellātur
 iusti, sapientes, medici, grāma
 tici: et in genere naturalis po
 tentiæ, vel impotentiæ, vt צריר
 כחן sanus, infirmus: et in gene
 re passionis, aut passibilis qua
 litatis, vt רחוק פחדן נבון mi
 sericors, timidus, iracundus. Et
 in genere formæ, vel circa hoc
 aliquid constātis figuræ, signi
 ficantis modum, aut determi
 nationem subiecti, circa quan
 titatem vt חקוק curuum, distor
 tum, ישר rectum. Et in hoc dif
 fert nomen **Tóar** à participio
 actiuo, et passiuo, quæ non signi
 ficant habentem qualitatem ali
 quam habitu, vel potentia, sed
 actu: vt נורק quod significat a
 ctu furantem: sed נור nomen
tóar habitum, vel potentiam fu
 randi habentem significat. Et

in quibusdam nominibus ad
 participiorum discrimen assu
 mit iud, quod pleriq; redunda
 re putant, vt Gene. 49. חֵלִילִי
 רִבִּינָה רִבִּינָה rubicundus oculis. Et. 15.
 Glado צרירי solitarius, absq; li
 beris, Michæ. 7. Ne lateris
 חֵלִילִי inimica, quod pleriq; ini
 micam meam interpretantur.
 Jerem. 49. שֹׁכְנֵי חֲבֵרֹתַי
 habitator in cauernis. i. cauernarum, quod
 alij habitans interpretantur.
 et Psal. 112. Quis sicut domi
 nus deus noster הַמֶּלֶךְ הַגָּבֹהַ
 tōr ad habitandū, הַמִּשְׁפִּילִי hu
 miliator ad vidēdum in cælo,
 et in terra, מַשְׁפִּיט puluere pauperis
 מוֹשֵׁבֵי דוֹרֵי חַיִּל re
 ctor sterilis in domū. Sed hæc
 pauca sunt, et à plerisq; iud sus
 peruacaneum iudicatur, et esse
 participia. Et quia non omniū
 toarim propria et distincta in
 ueniuntur nomina, in plerisq;
 locis participiis pro toarim,
 sacra utitur scriptura, quæ ta
 men à participiis, modo distin
 guuntur supradicto: vt Gene.
 23. Transientis חֵלִילִי ad nego
 ciatorem, siue mercatorem. Et

Eze. 27. רַב־מְלִיחָה Negotiatrix pulpulorum. Et Psal. 102. הַסֵּלִיחַ Propitiator omnium iniquitatum tuarum. הַרְפוּאָה medicus omnium infirmitatum tuarum. הַגֹּאֵל redeptor ꝛc. Quae alij vt participia interpretantur. Et sic passiuo vtitur participio quod interdum actiuum habet significantiam: vt Prouerbiorum. 28. הוֹמִינֵם בְּדַם עַלְמִינִי calumniatum (pro calumniatore) in sanguine: vnde et rabbi Dauid in libro Radicum, nomen dicit esse לוֹאֵר. perinde ac si esset scriptum עַלְמִינִי calumniator. Et Deuteronomio. 28. בְּרַחֵם בְּרַחֵם tu. Et rursus אֲרַחֵם בְּרַחֵם tu. Hebraeorum vero doctores istiusmodi nominibus in sacris literis à participiis non distincta, ad eorum discrimen literam nun in fine addiderunt, vt חוֹמֵסִין fraudator, raptor: כּוֹפֵסִין iracundus: כּוֹפֵסִין scrupulosus: נוֹרָחִין raptor ꝛ id genus. Et ex istis toarim, possumus verba formare, vt ex חָכֵם quod est sapiens, fit verbum חָכַם: vt Prouerbiorum ca. 23.

fili mi si חָכֵם sapuerit (aut sapiens fuerit) cor tuum ꝛc. Et capite. 9. Si חָכְמָתְךָ חָכְמָתְךָ sapiens fueris, sapiens fuisti tibi. Et ex נְדִיבִים liberalis, voluntarius, fit נְדִיב: vt Exodi. 25. Cuius נְדִיבִים voluntarius fuit spiritus. Habent plurale, ꝛ veniunt in regimine genitiui: vt צְדִיקִים צְדִיקִים Justus, iusti, iusti. חֲכָמִים חֲכָמִים Sapiens, sapientes, sapientes ꝛc.

De nomine happóhal, siue hammaçór: et quod interdum capitur pro praeterito, participio, imperatiuo, ꝛ futuro. Ca. 6.

Omne happóhal, siue hammaçór, est nomen significans simpliciter, et absolute, id est sine quavis temporis differentia, sine genere, sine numero, actionem vel passionem, quomodo Latini in infinitiuum appellant, vt amare, legere. Et idcirco appellatur a rabbi Jebudáb, et

hūdāh, et rabbi Abza Auens
 hezra Nomēn happóhal, à ius-
 nizibus communiter hamma
 cóz, idest vena, q̄ ab illa sim-
 pliciter operatione per nomen
 happóhal significata, veluti à
 vena, et fonte scaturiant opera-
 tiones aliæ præsentis, præteri-
 ti, et futuri temporis. Et quum
 operatio per hoc nomen signi-
 ficata abstrahat à tempore de-
 terminato, non est consenta-
 neum, vt connumeretur inter
 verba, quæ significant cum ali-
 qua temporis differentia. sed
 inter nomina, quamq̄ hoc nos-
 men in medio locatur verbo-
 rum, vt ostendatur esse verbo-
 rum vena: et q̄ secundum con-
 iugationum varietatē, varian-
 tur et ipsa nomina happóhal,
 vt suis in locis dicendum est.
 Cæterum annotandum est,
 q̄ sacris in literis interdum ca-
 pitur pro præterito: vt Psal-
 mo. 8. דָּתָה Dare (pro dedisti)
 gloriā tuam. Et Jeremiæ ca-
 pite. 14. Cerua in agro peperit
 וַיִּשָׁקֵט et relinquere. pro reli-
 quit. Et Exodi. 8. capite. Et

אֶגְרָה aggrauare. pro aggraua-
 uit. Et Ezechielis. 1. capi. Et
 animalia וָשׂוּ אֶרְצָא ire, et reuer-
 ti. pro ibant, et reuertebantur.
 Sic noster Vergilius in libro
 æncidos. 7. Uociferans et enim
 mollis summere Tbirfos. pro
 sumebat. Et vice ponit par-
 ticipij, vt Genesis. 8. capi. Et
 aquæ erant וְהָיָה וְהָיָה ire, et des-
 ficere. pro euntes et deficientes.
 Et vice imperatiui, vt. 4.
 Regū. 3. הִשָּׁעֵף facere (pro fac)
 torrentem. Exo. 20. וַיִּזְכֹּר Res-
 cordari (pro recordare) diei sab-
 bati. Zacha. 6. הִלָּחֵץ Accipere
 (pro accipe) à transmigratio-
 ne. Deuterono. 6. שָׁמַר Obser-
 uare (pro observa) diem sabba-
 ti. Psal. 16. שָׁמַר Sustentare
 (pro sustenta) gressus meos.
 Et vice futuri: vt Leuiti. 6.
 וְהָיָה וְהָיָה pro וְהָיָה idest Offerent
 eam filij Aharón. Ezechie. 11.
 וְהָיָה וְהָיָה pro וְהָיָה idest Educam.
 et. 2. Reg. 3. וְהָיָה וְהָיָה pro וְהָיָה .i.
 Saluabo. et. 1. Reg. 3. וְהָיָה וְהָיָה
 Incipere, et finire. pro incipiam
 et finiam. Et Jehosue. 9. capi-
 te. Hoc faciemus eis, וְהָיָה et
 viuificas

Comparatio nomine carent
 Hebraei: sed cum dictione **מְאֵד** plus, vel magis, vel cū mem quod eius gerit vices faciunt comparatiuum cū positiuo: vt **Prover. 3.** **שׁוֹבַת מַחְרָה מִסַּחַר בְּכֶסֶף** Bona negociatio ei⁹ plus (vel magis) negociatio argēti. i. melior est negociatio ei⁹ negociatione argenti. Et eodē capi. **מְכַרְתָּ דָּבָר וְיָמְרָה דָּבָר** i. Preciosior est margaritis. **1. Reg. 24.** **צַדִּיק מֵאֲתָתָה** Justior es me. **Ecc. 7.** **שׁוֹבַת מִסַּחַר מֵעֵץ מְשִׁימָה** Melius nomē est vnguentū bonū. **Suplatiuo** quoque proprio carent: sed cum dictione **מְאֵד** idest valde, illud efficiunt, et præcipue quando ipsamet dictio geminatur. **Genesis. 1.** **U**idit deus omne quod fecit, et ecce bonum **מְאֵד** valde idest optimum. **Num. 12.** **U**ir **מֹשֶׁה** mansuetus **מְאֵד** valde. i. māfuctissimus. **Psal. 118.** **L**atum mandatum tuum **מְאֵד**

valde, idest latissimum. **Dis** minutiuum nomen cōstituitur per literam nun, et iod, et nun, et geminationem secundæ, et tertiæ literæ, testib⁹ **r**abbi **A**brahām, **r**abbi **D**auīd, et **r**abbi **H**imma nuel: vt **מְאֵד מְאֵד** ænulum, parū æs. **4. Re. 18.** Et **אִמְנוֹן** Amionulus appellat Amnon filius **D**auīd ob contemptū. **2. Reg. 13.** **H**unquid Amion frater tuus fuit tecum? Et **אִשָּׁן** pupilla quasi vir parū in oculo viri quædam parua videatur imago, et **שַׁבְּתוֹן** sabbatulū, et **שַׁחְרָרְתָּ** subnigra. i. parū nigra. **Canti. 1.** Et **יִרְמָה** subuiridis. **Leui. 13.** **אֲרֻפָּם** subrufus. **Ibidem.** **אֲרֻפָּתָה** subrufa. **Ibidem.** **אֲרֻלִּים** Deiculi. **Psal. 95.**

De nominib⁹ numeralibus cardinalib⁹ vsq⁹ ad viginti. **Caput. 9.**

Sunt et **שְׁמוֹת הַמְּסָפָר** nomina numeralia, idest numeralia: quorum aliqua sunt

cardinalia, videlicet

אֶחָד Unus, Psalmo. 13. et est cum seghól, et camés. Excipiuntur aliqua quæ sunt cū patách vt Zacha. 11. **אֶחָד** i. vnum vocaui decorem **אֶחָד** et vnum. i. alterum vocaui funiculū, Gene. 48. Ego dedi tibi **אֶחָד** partem vnam. Et **אֶחָד** vsq̄ ad vnum non defuit. Et Ezech. 33. Et locutus est **אֶחָד** vnus cum vno. Et Gene. 3. Ecce Adám fuit **אֶחָד** sicut vnus ex nobis, Leui. 13. Ad **אֶחָד** vnū ex filiis eius. Et fortasse, vt inquit. R. Dauid deficit in his **אֶחָד** vt sit sensus. Vnum baculorū. i. ex baculis vocaui et. In regimine genitini est cum patách, Gene. 22. Super **אֶחָד** vnum montium et. Et plurale **אֶחָד** Gen. 29. Et vnus, vt paulò superius: et **אֶחָד** vnum, Ezechielis. 18. ca.

אֶחָד Una, fœmineum, est totum cum patách. Exo. 1. Quarum **אֶחָד** vna vocabatur Siphrah. Et si fuerit cū atbnách accétu, et soph passúe, áleph est cum seghól, et cheth cū camés:

vt Exo. 15. Et coniūxit quinque cortinas **אֶחָד** vnam ad vnam. i. alterá. Et quinque cortinas iūxit **אֶחָד** vnam ad vnam. Et sic venit cum zachéph in plerisque locis: vt Exo. di. 15. Extremū cortinæ **אֶחָד** vnus. Et. 37. Super lat⁹ eius **אֶחָד** idest vnum. Sex tamen sunt cum zachéph, et habent patách, vt est annotatū in Misra: vt Exodi. 16. Tolle vnam **אֶחָד** vnam. Et Iehosue. 6. Tolle **אֶחָד** vna. Et. 2. Reg. 6. Totam panis **אֶחָד** vnam. Et. 3. Regum. 3. Et date medietatē **אֶחָד** vni. Et Zacha. 5. Mulier vna. Exodi. 15. Mensura **אֶחָד** vna. Et doctores vbiq̄ inueniūt hæc dictio cum dictione **אֶחָד** præceptum, statutum: **אֶחָד** mensura: **אֶחָד** annus: **אֶחָד** lex: punctant cum patách, præter vnum. Deute. 24. Innocēs erit domui suæ **אֶחָד** anno vno. Et quæcūq̄ sunt cum atbnách, et soph passúe, cameffant. Et possibile est, q̄ **אֶחָד** et **אֶחָד** duæ sint voces distinctæ, vel deducitur **אֶחָד** ab **אֶחָד** et caret dáleth, quia

leth, quia s̄m normam deberet esse אָהֶת venit et sine dāleth, vel tāu אָ. Ezech. 18. Et fecerit הָאָהֶת מֵאָהֶת vñ ex vno ex his, pro אָהֶת vel אָהֶת.

שְׁנַיִם Duo, masculinum, nunc cum patach. Gen. 6. שְׁנַיִם Duo introduces in arcam, et in soph passuc: et cum athnac habet carnes: vt Exo. 22. Reddet שְׁנַיִם idest duo. Et in regimine genitiui cum mem שְׁנַיִם: vt Gene. 25. שְׁנַיִם עֶשֶׂר Duodecim principes. Et absq̄ mem שְׁנַיִם עֶשֶׂר duodecim. Et Gene. 19. Et venerunt שְׁנַיִם duo angelorū, pro duo angeli. Et non est coniunctio nominis numeralis, vt sūt alia nominum coniunctiones, quia in coniunctione nominis numeralis coniungitur vel numerus numerato, vel numer⁹ numero: vt in prædictis patet exemplis, vel numer⁹ personæ, vt Dan. 9. בְּשָׁנַת אַחַת דָּרִיּוֹשׁ In anno vno Dariæus. i. Darij. Et Ester. 1. בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמֶלְכֻוֹ In anno tertio quo regnavit ipse. et id genus. Et cum pronominib⁹ שְׁנַיִם ambo ipsi, שְׁנַיִם

ambo vos: שְׁנַיִם ambo nos. Et sic שְׁנַיִם שְׁנַיִם quamq̄ non inuenitur talis coniunctio nisi in חֲמִשִּׁים quinquaginta, et numero magno אָלף mille, et רְבֹעַתּוֹת centum milia. Et interdum diminuit iste numer⁹ sicut et tres vel tria qui sunt minimi numeri, vt Isa. 17. שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גִרְגָּרִים Duo, tria grana in vertice ramus. i. pauca. Et. 4. Reg. 9. שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סְרִיקִים Duo, tres Eunuchus. i. pauci. et. 3. Re. 17. En ego colligo שְׁנַיִם עֵצִים duo ligna. i. pauca. Septenarius vero, et denarius, et millenari⁹ auget: vt suo dicam in loco.

שְׁתַּיִם Duæ, fœmininū est, Gene. 5. et s̄m normā debuerat esse שְׁתַּיִם: sed euphonia gratia nun est remotū, et daghès lenes: vt in שְׁתַּיִם remāsit. Et in coniunctione cū mem, vt Exo. 24. וּשְׁתַּיִם עֶשֶׂר Et duodecim titulos, et sine mem בְּנֹת עֶשֶׂר duodecim filia.

שְׁלֹשָׁה Tres, masculinū, Gene. 18. Vidit שְׁלֹשָׁה tres viros. Et in regimine genitiui שְׁלֹשָׁה Genesis, 3. capi. Ibinus viam

תְּרֵי עָשָׂר triū dierū. Et cum pro nomine, Num. 12. Egreimini שלֹשֶׁתְּכֶם tres vos. Et egressi sunt שלֹשֶׁתְּהֶם tres ipsi. Et משָׁלֹשׁ est שלֹשׁ: vt Gene. 38. Et fuerunt כְּמֵשָׁלֹשׁ חֳדָשִׁים quasi tres menses. Numer⁹ etiam iste diminuit, vt dictum est in שְׁנַיִם.

שְׁלֹשׁ Tres. foemininū, Deuterono. 19. שלֹשׁ עָרִים Tres ciuitates. 1. Parali. 25. וּבָנֹתָ שְׁלֹשׁ Et filias tres. Et in coniunctione שלֹשׁ Genesis. 5. וְשָׁלֹשׁ Et trecentis annis. Inuenitur etiam vt masculinum שלֹשֶׁתְּ: vt Gen. 7. וְשָׁלֹשֶׁתְּ Et tres vxores filiorum eius. et Iob. 1. Et vocabāt לְשָׁלֹשֶׁתְּ tres sorores suas.

אַרְבָּעָה Quatuor. masculinū Gene. 2. לְאַרְבָּעָה רֵאשִׁים. In quatuor capita. Et in coniunctione אַרְבָּעָה vt Num. 7. אַרְבָּעָה Quatuor boues dedit. Et geminatum אַרְבָּעָתִים 2. Reg. 12. Reddet אַרְבָּעָתִים bis quatuor, id est octo. Et cum pronomine Danielis ca. 1. Et pueris istis אַרְבָּעָתֶם Quatuor ipsis dedit 2c. Et aleph in his non est rae

dicale.

אַרְבַּע Quatuor. foemininum Genesis. 15. Et affligent eos אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה quadringentis annis. Et in coniunctione non mutatur.

חֲמִשָּׁה Quinq. masculinum, Num. 7. חֲמִשָּׁה עֵתִים Quinq. bircos. Et in coiūctione mem est cum séri, vt Numeri. 3. ca. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה Quinq. quinq. flos. Et cum pnomine חֲמִשָּׁה. Et ita residuum.

חֲמִשָּׁה Quinq. foemininū, Gene. 5. Et vixit Seth חֲמִשָּׁה שָׁנִים quinq. annis 2c. Et in coniunctione cheth est cū sceuá, 2c. patach. Gene. 5. חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִים שָׁנָה Quindecim annis.

שֵׁשׁ Sex. masculinū, Gene. ca. 30. Peperi ei שֵׁשׁ בָּנִים sex filios. Et in coniunctione cum séri, 2c. seghól שֵׁשֶׁתְּ: vt Jehosue capt. 6. Sic facietis יָמִים שֵׁשֶׁתְּ sex diebus.

שֵׁשׁ Sex. foemininū cum séri, Exodi. 21. שֵׁשׁ שָׁנִים Sex annis seruiet. Et cum maccáph, 2c. iunctum monosyllabo, vel dictio ni longæ est cū seghól: vt Numeri. 7.

meri. 7. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ הַיָּמִים** Sex plaustra. Proverbio. ca. 6. **שֵׁשׁ הֵנָּה** Sex sunt.

שֵׁשׁ עָלֶיךָ Septem, masculinum, Gene. 4. Septuaginta **וְשֵׁשׁ עָלֶיךָ** et septem, et in coniunctione. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Leviti. 23. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ כְּשֵׁבִים** Sex oves (vel agnos,) et geminatum (sive duale) **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** bis septem. i. quatuordecim. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Genes. 4. Quamquam determinat⁹ pro indeterminato ponitur numero. Et cum additione numeri. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Job. 42. Et fuerunt ei **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** septem filij. et est sicut illud **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Mos. ca. 10. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Confusio Ephraim capiet, pro **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** quibus sunt qui dicunt quod additio est multitudinis gratia. Et cum pronomine. 2. Reg. 21. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Septem ipsi pariter, et est alia forma a **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Nam ex **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** dicendum erat **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** si cut ex **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** dicitur **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** familia eorum, vel ancilla eorum.

שֵׁשׁ עָלֶיךָ Septem femininum, scilicet cum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Gen. 5. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** septem annis, et in coniunctione cum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**, ut eo. ca. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Et septingentis annis. In

uenitur et femininum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**, ut **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Ezec. 40. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Et gradus septem ascensus (vel ascensiones) eius. Et possibile est quod **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** et **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** sint pluralia masculina, teste rabbi David in Michlól.

שֵׁשׁ עָלֶיךָ Octo, masculinum, numerus est cum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Gene. 14. Trecentis decem, et **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** octo, et in coniunctione **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Gene. 17. filius **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** octo dierum circumcidetur.

שֵׁשׁ עָלֶיךָ Octo, femininum, cum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**, ut **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Gen. 5. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Et octingentis annis, et in coniunctione non mutatur. 4. Reg. 5. filius **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** octo annorum erat Josciabu.

שֵׁשׁ עָלֶיךָ Nouem, masculinum, Nume. 29. Titulos **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** nouem, et in coniunctione **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Nume. 34. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Nouem tribus.

שֵׁשׁ עָלֶיךָ Nouem, femininum, cum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Gene. 5. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** et septingenti anni, et in coniunctione cum **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**: ut **שֵׁשׁ עָלֶיךָ**. Gene. 5. **שֵׁשׁ עָלֶיךָ** Et nongenti anni.

עֶשְׂרֵה Decem, masculinum,
Genesis. 18. Si inuenti fuerint
עֶשְׂרֵה decem, et cum alio nume-
ro iunctum **עֶשְׂרֵה**. Et non venit
per modum coniunctionis nisi
שְׁנַיִם. Alij vero numeri veniunt
vt absoluta: vt

אַחַד עֶשְׂרֵה
Undecim. Idem **עֶשְׂרֵה** ו**אֶחָד**
decim. 1. Paral. 24. et 27.

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה
Duodecim: id est duo, et decem.
1. Paral. 24. et 27.

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה
Tredcim. 1. Paral. 24. et 25.

אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵה
Quatuordecim. 1. Paralipo.
24. Et Num. 29.

חֲמִישָׁה עֶשְׂרֵה
Quindecim. 1. Paral. 24. Et
Num. 29. Et **עֶשְׂרֵה וְחֲמִשָּׁה**
Ezechie. 45.

שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵה
Sexdecim. 1. Paral. 24.

שִׁבְעָה עֶשְׂרֵה
Septemdecem. id est et decem.
1. Paral. 24. Et Gene. 8.

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
Octodecem. id est et decem. 1.
Paralipome. 24.

חֲשֵׁעָה עֶשְׂרֵה
Houēdecē. i. et decē. 1. Pa. 24.

עֶשְׂרֵה in coniunctione **עֶשְׂרֵה** fin-
et res cum seghól. Genesis. 31.
Et mutauit mercedem meam
עֶשְׂרֵה decem vicibus.

עֶשְׂרֵה Decem, foemininū, cum
seghól. Gene. 5. **עֶשְׂרֵה שָׁנִים** Dec-
cem anni: et in coniunctione cum
alio numero **עֶשְׂרֵה** Unde

עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה, et **אֶחָד עֶשְׂרֵה**
Undecim. 2. Paral. 24. et 27.
Ezechielis. 40.

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
Duodecim. Gen. 5. et Icho. 4.

שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
Tredcim.

אַרְבָּע עֶשְׂרֵה
Quatuordecim. 2. Paral. 13.
Et Ezechie. 43.

חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה
Quindecim. Gene. 5.

שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵה
Sexdecim. 2. Paral. 27.

שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה
Septemdecem. id est et decem.

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
Octodecē. i. et decē. 2. Para. 13.

תִּשְׁעַת עֶשְׂרֵה
Houemdecem. id est et decem.

¶ Quomodo

¶ Quomodo he notificatiuum venit cū nūeris cardinalib⁹ vel nūeratis. Ca.10.

Non est autem prætereūdum quomodo he notificatiuū iūgēdum est cū numeris. Qñ igitur venit numerus iuxta numeratū, tūc he notificatiuū nūerato iūgīf, siue numer⁹ sit in cōiūctiōe, siue nō. In cōiūctiōe vt Jeho.2. Et tulit mulier אַתְּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים duos viros. Et.17. cap. שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת Tres puincias (vel regiones). Et.16. Collegerunt duplicem panem שְׁנֵי הָעֹמֶר duos hōmer. Et.26. חֲמֵשׁ הַיְרִיחוֹת Quinq; cortinæ erunt cōiūctæ. Zacha. 11. אַתְּ שְׁלֹשֶׁת הַיּוֹעִים Tres pastores. שִׁבְעַת הַיָּמִים Septem diebus, Ezechielis. 45. capite. Et Genesis ca.7. לְשִׁבְעַת הַיָּמִים Post septē dies. Et Jeho.13. לְתִשְׁעַת הַשָּׁבָעִים .i. nouem tribubus. Et עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים decē verba. ¶ Et absq; numeri coniun

ctione, vt Gen. 41. Et comederunt שִׁבְעַת הַפָּחָה septem vaccas pulchras. Itē eo. ca. Et deglutiuerūt שִׁבְעַת הַשִּׁבְלִים septem spicas. Et qñ est coniunctio numeri ad numerum, tunc he notificatiuū venit cum secūdo numero: vt Jeho. 4. et vocauit Jehoscūab אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרִי duodecim viros. 7.3. 1Reg. 16. Et ipse בְּשָׁנִים הָעֶשְׂרִי inter duodecim. Et quandoq; cum priori numero: vt. 3. 1Regū. 6. Et anno vndecimo 7c. Venit etiā cū numerato post duos numeros: vt Jeho. 4. וְאַתְּ שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים 7 duodecim lapides istos quos tulerūt 7c. Et sic a viginti 7 supra venit cum numerato, 7 interdū cū numero, vt Exo. 26. Sub עֶשְׂרִים הַקָּרָט viginti tabulis. Zach. 11. Et tuli שְׁלֹשִׁים אַרְבָּא triginta argēteos. 7 Leui. 25. Et sanctificabitis אֶת־שָׁנָה הַחֲמִישִׁים annum quinquagesimum annū. siue annū quingaginta annoꝝ. Et qñ iungit numerus numero, iūgīf priori, vt Exo. 12. Comedētis azima

וְעֶשְׂרִים וְהָאֶחָד וְעַד אֲדִיעֵי
 vnam ⁊ vigesimam. Et Num. 16. Et consumpsit אֶת־הַחֲמִשִּׁים וְהַמֵּאוֹת
 quinquaginta, ⁊ ducen-
 tos. Et. 1. Paralipo. 27. הַשְּׁבַע
 וְעֶשְׂרִים. Et Exodi. 38. וְאֶת־הָאֶלֶף
 Et mille, ⁊ septino-
 gentos. Et interdum venit
 cum quolibet numero: vt Num
 me. 3. וְאֶת־כִּדְרוֹיִי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשְּׁבַע עִים
 Et redempti tria ⁊ se-
 ptuaginta, ⁊ ducenti.

De numeralibus nomi-
 nib⁹ à viginti vsq; ad cen-
 tum. Caput. 11.

Ones nu-
 meri cardi-
 nales à vi-
 ginti, ⁊ sus-
 pra, sunt
 vtriusq; ge-
 neris, et ex

eis non fiunt nomina toarim.
 Et sunt Viginti.
 Triginta.
 Quadraginta.
 Quinquaginta.
 Sexaginta.
 Septuaginta.
 Octoginta.

עֶשְׂרִים
 שְׁלֹשִׁים
 אַרְבָּעִים
 חֲמִשִּׁים
 שֵׁשִׁים
 שְׁבַע עִים
 שְׁמוֹנִים

Nonaginta.
 Centum.
 Mille.
 Et quando iunguntur minori
 numero, minor cōmuniter præ-
 cedit, interdū tamen maior, vt
 אֶחָד וְעֶשְׂרִים
 Unus, ⁊ viginti. 1. Paralip. 24.
 et. 25. capi.

אֶחָת וְעֶשְׂרִים
 Una, ⁊ viginti.
 שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
 Duo, ⁊ viginti. 1. Paralip. 24.
 Et עֶשְׂרִים וְשְׁנַיִם. 2. Paralip.
 pome. 13. ca.

שְׁתַּיִם וְעֶשְׂרִים
 Duæ, ⁊ viginti.
 שְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
 Tres, ⁊ viginti. 1. Paralip. 24.
 et. 25. capi.

שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
 Tres, ⁊ viginti.
 אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים
 Quatuor, ⁊ viginti. 1. Paralip.
 24. ⁊. 25. ca.

אַרְבָּע וְעֶשְׂרִים
 Quatuor, ⁊ viginti.
 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
 Quinq; et viginti. Ezechielis
 capite. 45.

חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
 Quinquaginta. Ezech. 40.
 Et עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ . 2. Paral. 27. & Ezechie. 40.
 שֵׁשֶׁת וְעֶשְׂרִים
 Sexaginta.
 שֵׁשֶׁת וְעֶשְׂרִים
 Sexaginta.
 שִׁבְעֵהוּ וְעֶשְׂרִים
 Septemaginta. Deuter. 2.
 שִׁבְעֵהוּ וְעֶשְׂרִים
 Septemaginta.
 שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים
 Octoginta.
 שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים
 Octoginta. Exo. 26.
 תִּשְׁעֵהוּ וְעֶשְׂרִים
 Nonaginta.
 תִּשְׁעֵהוּ וְעֶשְׂרִים
 Nonaginta. Leui. 25.
 אֶחָד וְשָׁלֹשִׁים
 Unus triginta.
 אֶחָת וְשָׁלֹשִׁים
 Una triginta.
 שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים
 Duo triginta.
 שְׁתַּיִם וְשָׁלֹשִׁים
 Duaginta triginta.
 שְׁלֹשָׁה וְשָׁלֹשִׁים
 Tres triginta.

שְׁלֹשָׁה וְשָׁלֹשִׁים
 Tres triginta. Ezech. 41. Et
 שְׁלֹשָׁה וְשָׁלֹשִׁים . 1. Paral. 29.
 אַרְבָּעָה וְשָׁלֹשִׁים
 Quatuor triginta. Et שְׁלֹשִׁים
 אַרְבָּעָה . 1. Paralipo. 7.
 אַרְבָּע וְשָׁלֹשִׁים
 Quatuor triginta.
 חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים
 Quinquaginta.
 חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים
 Quinquaginta.
 שֵׁשֶׁת וְשָׁלֹשִׁים
 Sex triginta.
 שֵׁשֶׁת וְשָׁלֹשִׁים
 Sex triginta.
 שִׁבְעֵהוּ וְשָׁלֹשִׁים
 Septem triginta.
 שִׁבְעֵהוּ וְשָׁלֹשִׁים
 Septem triginta.
 שְׁמוֹנֶה וְשָׁלֹשִׁים
 Octoginta.
 שְׁמוֹנֶה וְשָׁלֹשִׁים
 Octo, et triginta. Et שְׁלֹשִׁים
 שְׁמוֹנֶה Deuterono. 2. capi.
 תִּשְׁעֵהוּ וְשָׁלֹשִׁים
 Nonaginta triginta.
 תִּשְׁעֵהוּ וְשָׁלֹשִׁים
 Nonaginta triginta. Et שְׁלֹשִׁים
 שְׁנַיִם . 2. Paralipo, 16.

אֶחָד וְאַרְבָּעִים	שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים	
Unus, et quadraginta.	Octo, et quadraginta.	
אַחַת וְרַבְעִים	שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים	
Una, et quadraginta. Et	Octo, et quadraginta.	
פְּרָלִיּוֹת . 2 . פְּרָלִיּוֹת	תְּשַׁע וְאַרְבָּעִים	
capite.	Novem, et quadraginta.	
שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים	תְּשַׁע וְאַרְבָּעִים	
Duo, et quadraginta.	Novem, et quadraginta. Leviti. 25.	
שְׁתַּיִם וְאַרְבָּעִים	אֶחָד וְחֲמִשִּׁים	
Dux, et quadraginta.	Unus, et quinquaginta.	
שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים	אֶחָד וְחֲמִשִּׁים	אֶחָד
Tres, et quadraginta.	Una, et quinquaginta.	
שְׁלֹשׁ וְאַרְבָּעִים	2. et 50.	שְׁנַיִם
Tres, et quadraginta.		
אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים	2. et 50.	שְׁשֵׁים
Quatuor, et quadraginta.		
אַרְבַּע וְאַרְבָּעִים	3. et 50.	שְׁלֹשָׁה
Quatuor, et quadraginta.		
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים	3. et 50.	שְׁלֹשָׁה
Quinq, et quadraginta.		
חֲמִשׁ וְאַרְבָּעִים	4. et 50.	אַרְבָּע
Quinq, et quadraginta.		
שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים	4. et 50.	אַרְבַּע
Sex, et quadraginta.		
שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים	5. et 50.	חֲמִשָּׁה
Sex, et quadraginta.		
שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים	5. et 50.	חֲמִשָּׁה
Septem, et quadraginta.		
שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים	6. et 50.	שֵׁשִׁים
Septem, et quadraginta.		6. et 50.

6. r. 50.	חַוָּה	4. r. 60.	אֶרְוֹן
7. r. 50.	חַבְוֹה	5. r. 90.	חַמְוֹה
7. r. 50.	חַוָּה	5. r. 60.	חַמְוֹה
8. r. 50.	חַמְוֹה	Geneſis. f. capite.	
8. r. 50.	חַמְוֹה	6. r. 60.	חַוָּה
8. r. 50.	חַמְוֹה	6. r. 60.	חַוָּה
9. r. 50.	חַתְוֹה	7. r. 60.	חַבְוֹה
9. r. 50.	חַתְוֹה	7. r. 60.	חַוָּה
vnu8, r. 60.	אֶרְוֹן וְחַוָּה	8. r. 60.	חַמְוֹה
vna, r. 60.	אֶרְוֹן	8. r. 60.	חַמְוֹה
2. r. 60.	חַבְוֹה	9. r. 60.	חַתְוֹה
Et 26. capi.	1. Paralipome.	9. r. 60. Gene. f.	חַתְוֹה
2. r. 60.	חַתְוֹה	1. r. 70.	חַתְוֹה
Et 3. r. 60.	חַתְוֹה	1. r. 70.	חַתְוֹה
3. r. 60.	חַתְוֹה	2. r. 70.	חַבְוֹה
4. r. 60.	אֶרְוֹן	2. r. 70.	חַתְוֹה

3. et. 70.

3.et.70.	שָׁל וְשׁ	2.7.80.	שָׁל וְשׁ
3.7.70.	שָׁל וְשׁ	2.7.80.	שָׁל וְשׁ
4.7.70.	שָׁל וְשׁ	Gene. 5, et. 6, ca.	שָׁל וְשׁ וְשָׁמוֹנִים
4.7.70.	שָׁל וְשׁ	3.7.80.	שָׁל וְשׁ
5.7.70.	שָׁל וְשׁ	3.7.80.	שָׁל וְשׁ
5.7.70.	שָׁל וְשׁ	4.7.80.	שָׁל וְשׁ
6.7.70.	שָׁל וְשׁ	4.7.80.	שָׁל וְשׁ
6.7.70.	שָׁל וְשׁ	5.7.80.	שָׁל וְשׁ
7.7.70.	שָׁל וְשׁ	5.7.80.	שָׁל וְשׁ
7.7.70.	שָׁל וְשׁ	6.7.80.	שָׁל וְשׁ
Genesis. 9, ca.	שָׁל וְשׁ	6.7.80.	שָׁל וְשׁ
8.7.70.	שָׁל וְשׁ	7.7.80.	שָׁל וְשׁ
8.7.70.	שָׁל וְשׁ	7.7.80.	שָׁל וְשׁ
9.7.70.	שָׁל וְשׁ	Genesis. 5, capi.	שָׁל וְשׁ
1.7.80.	שָׁל וְשׁ	8.7.80.	שָׁל וְשׁ
1.7.80.	שָׁל וְשׁ	1. Paralipome, 25, ca.	שָׁל וְשׁ
1.7.80.	שָׁל וְשׁ	8.7.80.	שָׁל וְשׁ
			שָׁל וְשׁ

9. r. 80.

שְׁשֵׁשׁ 7. r. 90.

שְׁשֵׁשׁ

9. r. 80.

שֵׁשׁ 8. r. 90.

שֵׁשׁ

1. r. 90.

שְׁשֵׁשׁ עָשָׂר 8. r. 90.

שְׁשֵׁשׁ

1. r. 90.

שֵׁשׁ עָשָׂר 9. r. 90.

שֵׁשׁ

2. r. 90.

שְׁשֵׁשׁ עָשָׂר 9. r. 90.

שְׁשֵׁשׁ

2. r. 90.

שֵׁשׁ עָשָׂר

De nominibus cardinalibus à centum vsq; ad mille, & supra. Ca. 12.

3. r. 90.

שְׁלֹשָׁה

מאה קאח idest centum, Leuiti. 26. Et in regimine genitio ut, siue in

3. r. 90.

שְׁלֹשָׁה

coniunctione מאה Gene. 5. et 21. Et in plurali מאות centum, similiter Genesis. 5. Et duale מאות Ducenti, Gene. 11. r. 23. חמשים ומאה Quinquaginta et centum, Ezechie. 48.

4. r. 90.

אַרְבָּע

שלשמאות

4. r. 90.

אַרְבָּע

Trecenta. Gene. 5.

5. r. 90.

חֲמִישֵׁי

5. r. 90. Gene. 5. r. 6.

חֲמִישֵׁי

6. r. 90.

שֵׁשׁ

6. r. 90.

שֵׁשׁ

7. r. 90.

שְׁבַע

ארבע מאות

Quadringenta. Numeri. 1. Et 2. Paras

2. Paralipome. 1.
חמשת מאות
Quingentæ. Gene. 5. Et Eze-
chielis. 42.

שש מאות
Sexcentæ. Genesis. 8. Et Nu-
meri. 2.

שבע מאות
Septingentæ. Gene. 5. Et. 1.
Paralipome. 27.

שמונה מאות
Octingentæ. Gene. 5.

תשע מאות
Nongente. Gene. 5.

אלף
Mille. Et in soph passuc, & cū
athnach אלף: אלף: quod in-
terdum est nomen uniuersa-
le, vt אלפים. et plurale אלפים
et in coniunctione אלף: אלף
וארבע מאות. 2. Paralip. 1.

אלפים
Duomilia. Exodi. 38. Et שנים
אלף. 1. Paralipome. 7.

שלשת אלפים
Tria milia. 1. Paralip. 29. Et
2. Paralipo. 2.

ארבעה אלפים
Quatuor milia. Et ארבעה אלף
1. Paralipom. 23. Et ארבעת אלפים

אלפים. 1. Paralipom. 23. Et
Ezechie. 48.

חמשת אלפים
Quinq milia. Ezechie. 45. et
48. capi.

ששת אלפים
Sex milia. 1. Paralipo. 23. Et
Iob. 42. Et ששה אלף. 1.
Paralipo. 7.

שבעת אלפים
Septem milia. 1. Paralip. 29.
Et Iob. 1. Et שבעה אלף. 1.
Paralip. 7. Et שבעה אלפים
2. Paralipo. 26.

שמונה אלף
Octo milia. 1. Paralipo. 23.
Et שמונת אלפים. 1. Paralip-
pome. 29.

תשעה אלף
Nouem milia. Et תשעת אלפים
Et עשרה אלף. Ezechie. 45.
Et עשרת אלפים Ezechielis
45. capite.

רבב
Decem milia. Psal. 90. et Leo-
uiti. 26. Et Deutero. 32. Et
in plurali רבות similitur dec-
cem milia, sicut מאה מאות
centum. 2. Debra. 10. Auri
drachmas שתי רבא idest vie-
ginti mi

lia. Et eodem capite. Auri
drachmas רבואות .i. vigin
ti milia. Et cū aleph רבואות
similiter decem milia. Dan.
11. Et duale רבואות viginti
milia. Psal. 67. Et cum alio
numero שש רבואות sexaginta
milia. 1. Hezra. 2. Et co.
capi. רבואות quadraginta
milia. Et Danie. 7. רבואות
significat centū milia. Uter
q̄ enim numerus signat decem
milia prior singulari nu
mero, alter numero multitu
dinis. Decē milia vero mul
tiplicatus per decem milia
facit centum milia.

עשתי עשר אלפים

Undecim milia.

שנים עשר אלף

Duodecim milia. Numeri. 31.

Et. 2. Paralip. 1.

שלש עשר אלף

Tredecim milia.

Et : ארבע עשר אלף

ארבעה עשר אלף

Quatuordecim milia. Job ca
pite. 42.

חמשים עשר אלף

Quindecim milia.

שש עשר אלף

Serdecim milia.

שבע עשר אלף

Septemdecem milia. Et

שבעה עשר אלף. 1. Para. 7.

שמונה עשר אלף

Octodecem milia. 1. Paralip.

18. Ezechie. 48.

תשע עשר אלף

Novemdecem milia.

עשרים אלף

Viginti milia. 1. Paralip. 2. Et

2. Paralip. 28. Et Ezechie.

48. עשרים וארבעה אלף. 2

quatuor milia. 1. Pa

ralipo. 27. Et שתי רבואות vt die

ctum est: aut רבואות. חמשה

ועשרים אלף. Eze. 45. Et sic

עשרים ושנים אלף. 1. Para. 7.

שלשים אלף

Triginta milia. Numeri. 1. Et

1. Paralip. 7. Et שלשים וששה אלף

1. שלשים ושמונה אלף. 1. Para.

23.

ארבעים אלף

Quadraginta milia. Num. 1.

חמשים אלף

Quinquaginta milia. Num. 1.

ששים אלף

Sexaginta milia. Num. 1.

שבעים אלף

שבעים אלף

Septuaginta milia. Num. 1.
Et. 2. Paralipo. 2.

שמונים אלף

Octoginta milia. Numeri. 2.
Et שמונים ושבעה אלף. 1. Paralipome. 7. ca.

תשעים אלף

Nonaginta milia.

מאה אלף

Centum milia. 1. Paralip. 21. et רבו רבתי מאת אלף Num. 2. 7. וכן רבתי אלף ut dictum est.

מאה וחמשים אלף

Centum, 7. quinquaginta milia. 2. Paralip. 2.

מאתים אלף

Ducenta milia.

שלוש מאות אלף

Trecenta milia.

ארבע מאות אלף

Quadringenta milia. 1. Paralipome. 13.

חמש מאות אלף

Quingenta milia. 2. Reg. 24.
Et. 1. Paralip. 13.

שש מאות אלף

Sextenta milia. Num. 1. 7. 26.

שבע מאות אלף

Septingenta milia.

שמונה מאות אלף

Octingenta milia. 2. Reg. 24.
et. 1. Paralip. 13.

תשע מאות אלף

Noningenta milia.

Est autem annotandū, q̄ in numeris à decem, 7. supra, non inveniuntur nomina toarim, idest adiectiua. Sed vice eorū vtuntur nominibus numeralibus cardinalibus prædictis: vt Gene. 14. ושלש עשרה שנה. Decimo anno rebellauerunt. Et Leui. 25. שנת החמשים. Annus quinquagesimi anni erit vobis 7c. Et Ezec. 40. בארבע עשרה שנה. In quartodecimo año. Et. 45. בארבעה עשר יום. Quartadecima die.

Est autem annotandum, q̄ Hebræi per alphabeti literas numeros signare solent, vt

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Deinde præponunt Iod vsq̄ ad Caph, hoc pacto

יא יב יג יד
41 13 12 11

Et ne coniungant יד qd̄ vnum ex diuinis conficit nominibus honoris

honoris gratia dicunt

כא	יב	יג	יד	טו	טז	טז	142
21	20	19	18	17	16	15	מב
כח	כו	כז	כח	כט	ל	ל	152
28	27	26	25	24	23	22	מג
			לג	לד	לה	לו	163
		32	31	30	29	מז	מזא

Et ita residuum vsq ad. 39.

מז	מזא	מז					
42	41	40	Et ita residuū.				
נב	נא	נ					
52	51	50	Et ita residuū.				
מב	מא	ם					
62	61	60	ז.				
עב	עא	ע					
72	71	70	ז.				
פב	פא	פ					
82	81	80	ז.				
צב	צא	צ					
92	91	90	ז.				
קב	קא	ק					

102	101	100	Et sic
vsq ad cētum decem. Deinde			
קיה	קיד	קיג	קיב
115	114	113	112
מב	מיט	קיח	קיו
120	119	118	117
Et sic residuum.			
מלז	מלא	מל	
132	131	130	ז.

קמב	קמא	קמ	
142	141	140	ז.
מב	מנא	מנ	
152	151	150	ז.
מג	מסב	מסא	מס
163	162	161	160 ז.
מז	מזא	מז	
172	171	170	ז.

רז	רז	רא	ר	
203	202	201	200	ז.
שג	שב	שא	ש	
303	302	301	300	ז.
תג	תב	תא	ת	
403	402	401	400	ז.

Et quum literæ alphabeti nõ protendantur nisi vsq ad tau, oportet in aliis numerationibus componere duas, vel tres literas, hoc pacto

קת	רת	תק	תת	מת
900	800	700	600	500

Et cum duobus punctis

א	בא	נא	רא
4000	3000	2000	1000
	א	א	א
	7000	6000	5000

Et sic de aliis.

De nominibus numeralibus ordinalibus. Caput. 13.

Omnia ordi-
dinalia quae
sunt toa-
rum et mas-
culina sunt
רַבִּינָא primus.

שֵׁנִי secundus pro שֵׁנִי: et in plura-
li שְׁנַיִם pro שְׁנַיִם, Gene. 6. Et
ita in sequentibus, teste rabbi
Dauid in Michlól. Et foemina
שְׁנַיִת שְׁנַיִת prima ראשונה
secunda. Est et toar secundam
formam: vt Ester. 10. Abordo
chái Iehudæus מְשֵׁנָה idest se-
cundus regi Achasuerós: et plu-
rale מְשֵׁנִים. 1. Regum. 15. Et
Deuterono. 17. Et scribes tibi
מִסְכָּה תְּמִינָה secundam legem.
Et Gene. 43. וְקָח מְשֵׁנָה Et ar-
gentum duplicem, vel secundum
tollite in manu vestra. Et est
cū seghól, quia est nomē toar,
et non substātiuum (vt plerique
putarūt) quia esset coniunctum,
et cū séri, si esset nomen dauár.

שְׁלִישִׁי tertius, et שְׁלִישִׁים pro
שְׁלִישִׁים tertij, et foemininum
שְׁלִישִׁית שְׁלִישִׁית tertia. Et toar
secundam formam שְׁלִישִׁי tertius,

et שְׁלִישִׁי tertij cum camés. Et
alia forma שְׁלִישִׁי שְׁלִישִׁי tertius,
tertij, vel tertiatius, tertiatii.
Et alia forma שְׁלִישִׁי nudius
tertius.

רְבִיעִי Quartus, et רְבִיעִים quare-
ti: et secundam formam רְבִיעִי quar-
tus. Et secundam aliam formam
רְבִיעִית: et רְבִיעִית quarta, et quare-
ta pars. Et רְבִיעִי quarta pars
bin, Exodi. 29.

חֲמִישִׁי Quintus, et חֲמִישִׁית quin-
ta, et quinta pars. Et iod quies-
cens inter mem, et scin, est loco
daghés. Et חֲמִישִׁי quinta pars,
Gene. 47. Et cum pronomine
חֲמִישִׁית facit חֲמִישִׁיתו. Et in plu-
rali חֲמִישִׁיתו Leuitici. 22. pro
חֲמִישִׁיתו quamque dici potest, et
sit plurale secundam masculinorum for-
mam à חֲמִישִׁיתו teste. R. Da.
in Michlól.

שֵׁשֶׁשׁ Sextus, et שֵׁשֶׁת sexta, et
sexta pars.

שִׁבְעִי Septimus, et שִׁבְעִית septi-
ma, et septima pars.

שְׁמֹנֶה Octavus, et שְׁמֹנֶה octa-
ua, et pars octava.

תֵּשֶׁבֶת Nonus, et תֵּשֶׁבֶת nona,
et pars nona.

דְּעִמָּי Decimus, et **דְּעִמָּי** decima. Alij numeri ordinales non sunt à numero denario exclusiue, et supra. Sed loco ipsorum vtütur alijs numeris per se sumptis: vt dictum est superius. Unde post decimū. i. **פְּאַרְלִיפּוֹ**. 24. et 25. et 26. ponitur **דְּעִמָּי** vndecimus: **דְּעִמָּי** duodecimus. Et sic quando alij numeri coniunguntur psonæ, vt In anno **לְאַשְׁלֹשִׁים** idest tertio Asa. Et eo. cap. In anno **לְאַשְׁמֵי** secundo Asa. Et huius generis sunt multa in libris, et Regū, et Paralī.

De nominum coniunctione. Caput. 14.

Nominū cōiunctio est duplex, ad nomē prior ad pnomē altera: sed de pōri hoc capite dicēdū est. Cōiunctio igit ad nomen est qñ nomē absolutum ponit in regimine genitiui, vt **דְּבַר יְהוָה** verbū, et **דְּבַר יְהוָה** verbū dñi. et **יְרֵאָה** timor, et **יְרֵאָה**

timor dñi principium sciētiae. et his filia. Unde est annotādū q̄ sunt quadā noīa quæ semp sunt cōiuncta. i. in regimine genitiui, vt **כַּבִּי**. i. pupilla, **פְּסַל**. 16. **כַּבִּי** pupilla, **עוֹ**. psal. 7. **כַּבִּי** pupilla, **זַע**. 2. et **כַּבִּי** cincinnati, **יוד**. 6. Et **יִבּוֹב**. 17. **לְבַבִּי** cogitatioēs cordis mei. et id genus q̄ suo annotabim⁹ in loco. **Alia** sūt quæ nō variant, nec in regimine genitiui, nec cū accētū soph passūc, vel athnācb: vt **כַּבִּי** liber: **יִשְׁטִי** iustitia: **כַּבִּי** palea: et similia.

Alia sunt quæ nō mutant in regimine genitiui, sed cū predictis accētib⁹, vt **אֶרֶץ אֲרָוֶה** terra, cedi⁹, via, diuisio: et id genus, de qb⁹ suo dicem⁹ in loco. **Alia** sunt absoluta, et veniūt instar coniuكتور, vt **פְּסַל**. 15. **אֲרָוֶה**. i. Et fortes oīs volūtas mea in eis. Et. 77. Immissionē **מַלְאַכֵי** angelorū, pro **מַלְאַכֵי**. et 3. **אֶרֶץ**. 17. **אֶרֶץ** A viris mercatorib⁹. et **אֶרֶץ** amos. 6. Qui bibunt **כַּמְרֵי** in phialis vinū. et 3. **אֶרֶץ**. 6. Et fecit **חַלּוֹנוֹ** fenestras obliquas. et **אֶרֶץ**. 17. **אֶרֶץ** Plātabis **אֶרֶץ**

idest lapideos, vel acuminum:
idest acutos. Et extra, vt Psal.
88. Etia auertes צור חרבן acu-
men gladij eius.

Alia sunt in coniunctione ad
synonymum, i. ad nomen idem
significans, vt Psal. 15. Domi-
nus מנה חלקי pars portionis
meae. Et Gene. 13. Et ponā se-
mentuū הארץ בעפר sicut pul-
uerem terrae. Et Zacharia. 11.
ים ומטר ימים idest Et pluuiam im-
bris dabit. Et Psal. 39. משיט
הגוון De luto facis (vel coeni.)
Et Danie. 12. Et multi è dormi-
nientibus in אדמת עפר terra
pulueris.

Alia sunt in coniunctione ad
aliud coniunctum: vt Psal. 77.
נשקירחמי קשת Armatorum, ia-
centiū arcu. Et. 34. בחנפי לעני
מעון Cum hypocritis, subsan-
natoribus subcinericij. Isa. 19.
Stulti principes Soban חמיי
חכמים ויעצי פרעה sapientes, consilia-
rij Pharaonis. Et Job. 20.
Non videt riuulos נחלי נהר
flumina, torrétes mellis.
Et Deute. 33. ושכנוי שמוני הול
Et tecta (siue operta,) abscon-

ditā arenæ. i. in arena. Et Isa.
25. ומצודת מטר Et munitionē,
elevationem murozum tuorū.
Et. 1. Para. 21. Et dedit Joáb
את מספר ממך העם numerum,
numerum populi Dauidi. Et
fm rabbi Abraham fit hoc bre-
uitatis gratia. vnde exponit,
Sapientes Pharaonis, consi-
liarij Pharaonis. Et flu-
uios mellis, torrentes mellis.
Et munitionem murozum tuo-
rum, elevationem muroz tuo-
rum. Et ita alia.

Alia sunt in coniunctione ad
nomen in potentia existens, vt
Isa. 51. מין וליא עבזיה
et non à vino. idest ebria הצרות
angustiis: vel יגון idest dolore.
Et Psal. 73. Ne tradas לחית
bestiæ: subaudi השדה agri. vel
congregationi: subaudi האיקים
inimicorū &c. Et Isa. 14. מכת
פלגה בלתי מרה Plaga absq̄ declina-
tione. idest plaga: vel percussio
חרב. i. gladij, vel alicuius simi-
lis. Aliqua econtra habent con-
iunctum in potetia: vt Dan. 9.
Quia תמדות idest תמדות
vir desideriorum es. Et Psal.

108. Et ego תַּבְּרָה idest vir orationis. Et eo. Psal. Quia os impij, et os מַרְמָה idest viri doli: idest dolosi et. Et. 119. Ego שָׁלוֹם idest vir pacis. Et Mich. 6. Et תוֹשֵׁב idest vir sapientiae timebit nomen tuum.

De coniunctione nominum cum pnomine. Ca. 15.

Et et altera nominis coniunctio cum pnomine sibi affixo, quod rela-

tionem, aut possessionem significat. Et exempli causa sumatur unum nomen, et sit דְּבָרָךְ verbum, quod in regimine genitivi facit דְּבָרְךָ. Et cum pnomine דְּבָרְךָ verbum eius, verbum suum. Daleth cum sceuá, et beth cum camés in hac nominis specie: in alijs sibi eorum exigentiam, ut דְּבָרְךָ pactum eius: רְצוֹנוֹ voluntas eius: פְּרִיָּךְ fructus eius, vel suus. Et interdum vice vau ponitur he: ut dictum est de litterarum pmutatione: ut שְׁוֵהָ

canticum eius, Psal. 41. צְוָה אֲוִיָּה. Auxilium eius, Ezech. 12. כָּל הַיּוֹם. Totus ipse, Jeremia. 6. שְׁלוֹמֵהּ. Dux eius. 4. Reg. 9. Et interdum est cum he, et vau, ut אֲוִיָּה. Lumen eius, Jiób. 25. שְׁוֵהָ. Pecus eius. 1. Reg. 14. מִשְׁתָּהּ. Jusgum eius, Machú. 1. אֲבִיָּה. Pater eius, Zacha. 13.

Des dְּבָרְךָ Res cum sceuá, et caph cum camés in hoc nomine, et sibi simili. Et in alijs, ut אֲמַרְתָּךְ eloquium tuum: צְדִיקְתָּךְ iustitia tua: תּוֹרַתְךָ lex tua. Et si fuerit in soph passuc, vel habuerit accētum athnách, tunc sceuá mutatur in seghól: ut Psal. 118. Oculi mei defecerunt לְיִשׁוּעַתְךָ ad salutem tuam, et ad eloquiū צְדִיקְךָ iustitiae tuae. Et rursus. Uniuifica me בְּדְבָרְךָ sibi verbum tuum. Et iterum. Quomodo dilexi תּוֹרַתְךָ legem tuam. Et sic interdum cum accentu zachéph, ut. 2. Reg. 1. Iurasti per dominum deum tuum לְאִמְתְּךָ ancillae tuae. Sunt tamen nonnulla cum seghól, praeter normam, ut Psal. 2. Super populum tuum בְּרִבְתָּךְ. benedictio

nedictio tua Sélab. 7. 1. Regú
22. Ad מִשְׁמַעְתָּךְ .i. obediētiam
tuam. Et Deutef. 24. Quum
messueris messem tuam בְּשָׂדֶךָ
in agro tuo. Et Psal. 50. Ut
iustificeris בְּדַבְּרֶיךָ s̄m verbum
tuum. Et. 67. מִהַיְבִילֶךָ De tem
plo tuo super Jerusalem. Et. 3.
1. Reg. 1. Ego יְעֹזְבֶיךָ seru⁹ tuus.
Et cum atbnách inueniē cum
scená, vt Psal. 118. Bonum fe
cisti cum יְעֹזְבֶיךָ seruo tuo. Et
interdū he scribitur post caph,
vt Psal. 138. Posuisti sup me
בְּפִכָה volam tuam. pro manū
tuam. Et Exo. 13. Erit quasi si
gnum super יָדְכָה manū tuam.
Et interdum caph ante he est
cum séri, vt Machú. 2. Et non
audiet̄ vltra vox מִלְאֲפִכָה nuno
cij tui, &c.

¶ **U**erbū meum, Jere. 29.
et sic in aliis, vt מֶלֶכִי rex meus,
וְדַבְּרֵי oratio mea: שׁוֹעִי clamor
meus. Et interdum venit cum
nun, & iod, vt תַּחְתָּי Subt⁹ me.
2. Re. 22. Et יְדֵי delitiæ meæ,
Psal. 138. Et nun cum daghēs
euphoniæ gratia, vt בְּיֹרְדֵי Dū
adhuc ego, Deutero. 31.

¶ **U**erbū eorū, & sic גִּוְרָם
guttur eorū: לְשׁוֹנָם lingua eorū:
אַרְצָם terra eorū. Et cum he (ha
bente seghól,) & mem: vt פִּיהֶם
os eorum. Et cum mem, & váu,
vt פִּימו Os eorum, Psal. 16. Et
פְּרִיקוֹ fructus eorū, Psal. 20.
יָצִי fortitudo eorū, Psal. 88.
¶ **U**erbū vestrū, & אֲרָצְכֶם
terra vestra: לְבַבְכֶם cor vestrū:
אָבִיכֶם pater vester: יְנַפְּכֶם ra
mus vester, Eze. 36. quod non
est ab עֲנָף, quia dixisset עֲנַפְּכֶם,
sed ab עֲנָף.

¶ **U**erbum nostrū: & sic
לְשׁוֹנֵנוּ lingua nostra: נַפְשֵׁנוּ ani
ma nostra: יְעֹזְבֵנוּ auxilium nos
strum. Et est pronomē cōmu
ne masculino, & fœminæ.

¶ **U**erbū eius, pronomē
fœmininū, quod efficit he cum
puncto mappíc. Et sic אִשְׁתָּה vir
eius: חַמּוּתָה socr⁹ eius: אִמָּה ma
ter eius. Interdū tamen quies
scit he, qđ deberet habere map
píc, tam in verbis, q̄ in nomini
bus: vt Proverb. 21. Deponet
fortitudinē מִבְּטַחָה fiducia ei⁹.
Et Isa. 30. מוֹסְדָה fundamētū
eius. Et Jere. 20. & חַמְסָה vulua
eius. **U** 4 eius. Leui.

eius. **Leui. 6.** Super מִקְרָהּ eru-
 sione eius. Et **Jiob. 31.** מִשְׁכָּמֶה
 Ab humero eius. Et **Prouer.**
 12. **Uia** הַיְתִיבֵי semitæ eius. Et
Jiob. 31. Et brachium meum
 הַמִּנְהָ אֶצְמָא (idest osse) con-
 fringantur. Et **Leui. 13.** וְהַיְעָרָה
 Pilus eius non est effectus al-
 bus. Et **Isa. 21.** אֲנִי הָהֵן Semis-
 tum eius cessare feci. **Ruth. 2.**
 Et dixit הָהֵן ei. Et **Isaia. 45.**
 הַמִּמְצָרֵי Et ab occidente eius.
Uerbum tuum, foemi-
 ninum: et sic הַמִּצְנֵף collum tuum:
 הַלְשׁוֹנֶיךָ lingua tua: הַמִּלֶּךְ vox tua.
 Et cum iod in fine præcedente
 caph cum chiric: vt **Psal. 102.**
 Qui propitiatus omni יְנַחֵם ini-
 quitati tuæ. Et rectum est vt
 sit numeri pluralis.
Uerbum earum, et sic
 הַמִּלֶּךְ cor earum. Et cum he post
 nun, vt הַמִּלֶּךְ omnia earum, **Ge-
 ne. 42.** Et הַמִּלֶּךְ Ad intimum
 earum. **Gen. 41.** Beth est cum
 seghól præter normam.
Uerbum vestrum: et
 sic הַמִּלֶּךְ pater vester. et cum he
 post nun הַמִּלֶּךְ scelus vestrum,
Ezechie. 23. Et הַמִּלֶּךְ cer-

nicalia vestra, **Ezech. 13.** Et sá-
 mec est cum daghés euphoniæ
 gratia, teste. **R. Da. in cōmen.**
Uerba, et in
 coniunctione הַמִּלֶּךְ: et cum pro-
 nomine הַמִּלֶּךְ uerba eius, vel
 sua, **Deutero. 4.** Et sic הַמִּלֶּךְ ve-
 stes eius: הַמִּלֶּךְ an-
 geli eius: הַמִּלֶּךְ sagittæ eius. Et interdum
 remoto iod, cum he, et váu effi-
 citur hoc pronomen, vt **Math. 2.**
 Scutum הַמִּלֶּךְ fortiú eius.
 הַמִּלֶּךְ. et **Jiob. 24.** Et הַמִּלֶּךְ
 oculi eius super vias eius. Et
 42. Quum orauerit ipse pro
 הַמִּלֶּךְ primis (vel amicis) suis.
 Et **Prouer. 29.** Et custodiens
 legem הַמִּלֶּךְ beati eius. Et. 19.
 הַמִּלֶּךְ Amici eius elongauerunt
 ab eo. Et **Eze. 43.** הַמִּלֶּךְ Et
 gradus eius etc. Et ratio est fm
R. Da. in Michlól, quia dum
 pronomen cum he, et váu moue-
 tur, litera quæ præcedit he, est
 cum séri, et est in platione iod, et
 quamq̃ non est scriptum dici-
 mus q̃ iod pluralis signum defi-
 cit in scriptura, et remanet in
 prolotione. Venit etiam more
 Syriaco cum he, iod, et chiric,
 vt **Psal.**

vt Psal. 115. **תְּבִלֹתָי** retributiones eius super me. Sic Danie. 5. **רְבִירְבֵינֹתָי** principes eius.

מִצְוֹתַי verba tua: et sic **מִשְׁפָּטֶיךָ** praecepta tua, **מִשְׁפָּטֶיךָ** iudicia tua, et interdum deficit iod pluralis, vt dictum est supra eodē libro, capi. 4.

דְּבָרַי Verba mea, et sic **אִמְרֵי** sermones mei. Et cū atbnách et zachéph, et in soph passúc est eum camés, vt Gene. 24. **פֹּה** nec locutus fuero **דְּבָרַי** verba mea, et Psal. 6. **תְּרַבְּטָנִי** turbata sunt ossa mea. Et. 5. **שָׂרִיר** hostes meos. Et. 6. **צָרֵי** inueteraui inter omnes **צָרֵי** inimicos meos. Excipiuntur Psal. 26. **חַיֵּי** vita rum mearum. pro vitæ meæ. Et. 34. **יְרִיבַי** iudicantes me. Et. 83. **בְּיַדֵּי** decorum meorum. pro dei mei. Et. 122. **עֵינַי** oculos meos. Et. 128. **מִנְעֻרַי** A pueritis meis. pro pueritia mea. Et. 142. **אֲדַבְּרֹנִי** deprecationes meas. Et. 30. **וָעֵרָה** Cre exaudisti vocem

deprecationū mearum. Et. 85. **אֱלֹהֵי** Tu deus meus. Et rursus eo. Psal. Intende voci **תְּחִנּוֹתַי** deprecationum mearum. Quædā etiam præter normam sunt cum camés, vt Isaia 22. Et reuelatum est **בְּאָזְנוֹי** in auribus meis. Et. 5. **בְּאָזְנוֹי** In auribus meis etc. Et Psal. 118. **וְרַגְלֵי** Utinam dirigantur **וְרַגְלֵי** viæ meæ, etc.

דְּבָרֵיהֶם Verba eorum, Gen. 24. Et **בְּנֵיהֶם** filij eorum **יְמֵיהֶם** dies eorū. Et cum he post mem, vt Ezech. 40. **אֵלֵיהֶם** frontispicta eorum. Et cum mem, et vau, vt Psal. 10. **פְּנֵיהֶם** facies eorum: **שִׂפְתֵיהֶם** labia eorū: **עֲבָתֵיהֶם** vincula eorū: **עֲבָתֵיהֶם** fances eorum.

דְּבָרֵיכֶם Verba vestra. et Isa. ca. 1. **חַדְשֵׁיכֶם** Neomenias vestras, et festiuitates vestras odiuit anima mea.

דְּבָרֵינוּ Verba nostra. cōmunis est generis. et sic **שִׂפְתֵינוּ** labia nostra: **עֵינֵינוּ** oculi nostris **בְּתֵינוּ** domus nostra.

דְּבָרָהּ Verba eius, foemininum est. Et scribitur cum hanách, idest

De speciebus nominū
in communi: et specialiter
de perfectis, et eorum pun-
ctatura, accentu, et coniun-
ctione.

Caput. 16.

Species no-
minū tam
debarim,
quā toarim,
(quā sunt
multae) re-
duci tamē possunt ad perfecta,
defectiua, geminata, et quiescē-
tia. Sed de perfectis, et eorum
punctatura, accentu, et coniun-
ctione dicēdum est hoc capite.
Sed aduerte quod in qualibet ho-
rum specie quaedam sunt simpli-
cia, ut quae radicales dūtayat
habent literas, quaedam vero
cōposita, ut quae praeter literas
radicales habent literas deser-
nientes siue in capite, siue in fi-
nie dictionis, siue quiescant, id-
est non pronuncientur, siue mo-
neantur, idest pronuncientur
cum aliquo ex memoratis pun-
ctis, de quibus dictum est. Et
de perfectis, et simplicibus pri-
mum dicēdū est. Perfecta igitur

tur sunt et simplicia, quae praeter
literas radicales, vel vice
radicalium existentes, nullam
aliam literam admittunt, et ho-
rum quaedam sunt breuia, quae
dam longa. Et secundum varietatem
punctorum sunt et diuersa no-
mina. Sunt enim pluraque per-
fecta, et simplicia quae habent ac-
centum in fine, et punctantur cum
cames, ut דָּבָר וְכֵן אֲבָם אֲשֶׁר קָטָן
חָכָם עָשָׂן עֵנָן נֶמֶל שָׁפָן מִרְוֹ בְּמִרְ
בְּפֶר בְּשֶׁם חֲדָרְךָ הִלָּתָּ מִשֶׁר עֵפֶר סִבְלָ
עֵנָן רִשָׁע שָׁלַל הִכָּל עֵנָן idest Clerbū,
masculus, puluis tenuis, rham-
nus spinæ genus, paru^s, sapiēs,
fumus, nubes, camelus, cunicu-
lus, cras, matutinum, bos, vil-
la, et genus aromatis, aroma,
cubiculum, ostium, pluuia, pul-
uis, stultus, impius, spoliū, va-
nitas, māsuetus, in quo ultimo
vāu est vice he radicalis literæ.
Et omnia prædicta, et eis simi-
lia mutantur in coniunctione tam
nominū, quā pronominiū, quæ ad
modū דָּבָר de quo dictū est præ-
cedēti capite, קָטָן tamē et נֶמֶל et
שָׁפָן in plurali, et in coniunctione
habent daghēs vice hannách,
videlicet

videlicet קטנים גמלים שפנים.
 Et quæ habent gutturalem li-
 teram pro sceuá, habent sceuá
 patách in coniunctione vtraq;
 et in plurali, vt תָּמָם et חַכְמִים et
 חֲדָרֵי חֲדָרִים et הַיָּל et הַבָּלִים: et id
 genus. Et בְּמָקָם matutina non
 est à בָּקָר mane, quia faceret
 בְּמָקָם cum camés chatépb, si-
 cut חֲדָשׁ mensis, facit חֲדָשִׁים.
 Sed est à בָּקָר. Et sic כְּפָרִים nō
 est à כָּבָר, quamq; hoc singula-
 re sacris in literis non inueni-
 tur, et sic בְּשָׂקִים non est à בָּשָׂם
 sed à בָּשָׂם. Et sic חֲדָרֵי דִלְתָהּ הַיָּל
 non sunt à חֲדָרֵי דִלְתָהּ הַיָּל
 quæ non mutantur in coniu-
 ctione: sed à חֲדָרֵי דִלְתָהּ הַיָּל.
 ¶ Alia sunt cū sceuá, et camés,
 et accentu in vltima: et si fuerit
 gutturalis cū sceuá, et patách,
 vel cum sceuá seghól prior: et
 sic in plurali, vt יָמָר שְׂאֵר
 עֲרֵשׁ עֲנַם מִצֵּר שְׂרָר סִתּוֹ דִּבְשׁ פְּרִי
 מִהָרַת שֶׁלֶן Scriptura, gloria, re-
 fiduus, lens lētis, torques, præ-
 sidium, ministeriū, hyems, mel,
 euphrates, chebáth, coturnix.
 Et in coniunctione camés ver-
 titur in patách, præter יָמָר כְּתָב

quæ in coniunctione sunt
 cum camés. Et sunt nonnulla,
 quæ in coniunctione, et cum pro-
 nomine affixo, et in plurali, da-
 gheffantur, euphoniæ gratia:
 vel daghés est loco hannách:
 vt יָמָר tempus: וְיָמָר et וְיָמָר.
 Nonnulla etiam sunt cum sce-
 uá, et patách, vt מַעַיִן מַעַיִן pau-
 cus, pauci, quod est eadem ræ-
 tione cum daghés. Et sic עֲבָרָה
 עֲבָרָה stagnum, stagna, cum da-
 ghés, vt וְיָמָר. Sed רַבְרָבִים fm. 18.
 Da. est cum patách רַבְרָבִים quam
 quàm in soph passúe, et cum
 athnách habet camés, et cum
 pronomine est cum chiric רַבְרָבִים
 mel meum et וְיָמָר vel וְיָמָר vir,
 cum patách, fm Rabbi Dauid.
 חֲבָלִים ghebál est cum patách fm
 Hamaasóreth, et Rabbi Da-
 uid: quamq; Rabbi Zabacób
 filius Elibézer cum camés esse
 se putat הַדָּם myrthus, etiam
 cum accentu athnách est cum
 patách: דוֹלֵר דוֹלֵר dolor, cum patách,
 et cum athnách habet camés:
 אֲבָבִים Agbáb etiam in coniu-
 ctione est cum patách. Nume-
 ri capite. 24. Et. 1. Regum. 15.
 Et sic

non mutant. In regimine pluralis numeri, et cum pronomibus prima est cū seghól. Sunt etiam in hac specie quædam cum seghól, et séri: quædam contra cum séri, et seghól: et quædam ex his iuncta pronomibus, primum retinent seghól: quædam mutant seghól in chiric, et nõnulla in patách. Et in plurali nõnulla sunt dualia. Sed iam citemus ipsa nomina, vt quæ dicta sunt, pateant: אֶרֶץ : הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ לְאֶרֶץ וְאֶרֶץ : Terra, terra, in terra, sicut terra, terræ, et terra. Et quando in fine apponit he, áleph est cum patách: vt אֶרֶץ ad terram, Genesis. 18. Et cum athnách אֶרֶץ Psal. 36. Et cum zachéph אֶרֶץ Iob. 2. Et in plurali אֶרְצוֹת Gen. 26. Et in regimine אֶרְצוֹת Exodi. 26. Et cum pronomine אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ Terra eius, terra tua, terra mea, terra eorū, terra vestra, terra nostra, terræ eius, terræ tuæ: et sic residuum. In quatuor autem locis non mutatur. Psal. 34. Et

super mãsuetos אֶרֶץ terræ. Et 47. Naus tua ad fines אֶרֶץ terra. Et Prouerb. 30. Sub tribus mota est אֶרֶץ terra. Et eo. capi. Ut comedant mansueti אֶרֶץ de terra. Sunt etiã quatuordecim loca cum zachéph, et seghuláb, quæ sunt cum camés, quæ nostro annotauimus in Dictionario Hebraico. Et sic נֶסֶךְ idest Libamen, libatio, conflatile cum seghól, præter duo quæ sunt cum séri. Exodi 29. וְנֶסֶךְ. Et libamen quartum bin. Et. 30. וְנֶסֶךְ. Et libamen non libabitis. quamquæ et hæc in plerisque codicibus sunt cum seghól. Et נֶדָר votum cum seghól omnia præter quinqs. Leuitici. 22. וְלִנְדָר. Et ad votum non placabitur. Et Nume. 30. וְנֶדָר. Et votum viduæ et. Et eo. capi. Omne נֶדָר votum et. Et. 2. Regū. 15. Quia נֶדָר votum vouit seruus tuus. Et Isa. 19. Et vouebūt נֶדָר votum domino. Et שִׁבְרָה contritio, cum seghól omnia, præter tria quæ sunt cum séri. Isa. 30. Et conteret eam fm שִׁבְרָה contritionem

lagenæ. Et. 65. Et משֶׁבֶר pra
cōtritione spiritus ululabitis.
Et Hamós. 6. Et non haredio
tauerunt vsq̄ ad שֶׁבֶר cōtritio
nem Josēph. שֶׁבֶל intellectus
cum séri, ⁊ seghól præter quinq̄
q̄ quæ sunt cum seghól. 1. Pa
rali. 26. בְּשֶׁבֶל Cum intellectu.
Et. 1. Hezra. 8. אִיר שֶׁבֶל intel
lectus. Et. 2. Hezra. 8. Et po
nere שֶׁבֶל intellectū. Et. 1. Pa
ralip. 22. Dabit tibi dominus
שֶׁבֶל intellectū. Alij tamen hoc
dicunt esse cum séri, ⁊ seghól.
Et. 1. Reg. 25. Et mulier bona
שֶׁבֶל intellectu. Alij addunt il
lud Ecclē. 10. Datus est הַפֶּכֶל
intellect⁹ ⁊c. Item cum sex pun
ctis אֶבֶן lapis. ⁊ אֶבֶן Deut. 25.
אֶבֶן אֶבֶן אֶבֶן אֶבֶן Lapi
des ⁊c. שֶׁמֶשׁ שֶׁמֶשׁ Sol, sol tu⁹.
בְּרֵךְ פֶּסֶל פֶּסֶל פֶּסֶל seulptile ⁊c.
גִּבְיָן גִּבְיָן גִּבְיָן Genu, duo genua,
genua mea. גִּבְיָן גִּבְיָן גִּבְיָן
Uitis, vitis eius, vites, vites.
מִבְרַת מִבְרַת מִבְרַת sepulchrum, se
pulchrum eius, sepulchrū: צְדָקָה
צְדָקָה צְדָקָה Justitia, iusti
tia ei⁹, iustitia mea, iustitia, ca
ret plurali מְלָכִים מְלָכִים מְלָכִים

מְלָכִים Rex, rex eius, rex meus:
זְכָר זְכָר זְכָר זְכָר memoria, me
moriam eius, memoria mea, me
moriam eorum. פָּרָה פָּרָה פָּרָה
Mulus, mulus eius, muli. שֶׁלַּג
דָּבָר קָסֵם שֶׁרֶם נֶבֶר יֶרֶם דָּשָׁא דָגָל
צִמָּד הֶבֶל מִתֵּן עֶשֶׂר יִתֵּר אִמֶּשׁ וּפֶתַח
מִדֶּם נִתֵּן נִשְׁמַ דִּישׁוּן נִגְדָה רִכְבֵּי דְלוּף
פִּירִים Mir, pestis, diuiniatio, anteo
q̄, vir, olus, germen, vexillum,
par, vanitas, capistrum, decem,
residuus, heri, pix, prius, macu
la nigra, arma, pinguedo, corā,
currus, distillatio, cōtritio, כֶּסֶף
argētum, mutatur præter illud
Psal. 67. עֹלֹבָה תַעֲתָהּ בְּכֶסֶף
argento, שֶׁטֶף inundatio, ⁊ שֶׁטֶף
cum séri, ⁊ seghól, Psal. 31. חֶרֶב
חֶרֶב חֶרֶב חֶרֶב חֶרֶב חֶרֶב חֶרֶב
Gla
dius, gladi⁹ eius, gladi⁹ meus,
gladij, gladij eorū. נִשְׁמַ נִשְׁמַ נִשְׁמַ
pluvia, pluvia vsa, פֶּטֶר פֶּטֶר
primogenit⁹, primogeniti: רֶחֶם
עֵצֶם vulua, vulua eius: עֵצֶם
עֵצֶם עֵצֶם עֵצֶם עֵצֶם עֵצֶם
Os, os meum, ossa, ossa mea, of
sa, ossa. עֵבֶד עֵבֶד עֵבֶד עֵבֶד
Eseruus, seru⁹ eius, seruus
tuus, serui, serui eius: רֶגֶל
רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל
Pes, pcs eius,

pes eius, pes tuus, pes meus, duo pedes, pedes, pedes eius. **צֶלְמִי** Imago, imago eius, imago nostra, imagines. **חַבְלֵי חַבְלֵי** funis, funes, funes eius. **דְּרָכֵי דְרָכֵי** **וַיָּא**, via eius, via, via eius. **דְּשָׁר שָׁר שָׁר** Mendacium, mendacium, mendaciū. **חַסְדֵי חַסְדֵי חַסְדֵי** misericordia eius, misericordia eius, misericordia eius. **לֶחֶם לֶחֶם לֶחֶם** Panis, panis, panis eius, panis tuus. **סְתָר סְתָר** Absconſio, absconſio eius. **קָשָׁב קָשָׁב** Attentio, attentio. **תִּנְּ** non mutatur, idest palea.

¶ Sunt autem pleraque cum ſeri, et ſeghól, ut dictum eſt. **יֵשֶׁב** herba, et **יִשְׁבֹּת** Prouerbiorū ca. 27. cum daghés euphonia gratia. **עֵר עֵר עֵר** Virga, virga, virga. **עֵר עֵר עֵר** Estimatio, estimatio tua, estimatio mea. **עֵז עֵז עֵז** Auxilium, auxilium tuum, auxilium tuum. **סֵפֶר סֵפֶר** Liber, liber tuus. **סִבְרָה** Latibulum, in regimine nō mutatur. **חֹזֶק חֹזֶק** Fortitudo, fortitudo mea. **דְּרָה**

dos. quāque plerique codices ſer habent puncta **נֹר נֹר** Corona, corona eius. **אֶצֶל אֶצֶל אֶצֶל** Apud, apud eū, apud me, apud eam. **עַמָּה עַמָּה עַמָּה** Vallis, vallis, vallis. **עֵדֵן עֵדֵן עֵדֵן** Delitia, delitia, delitia mea. et nomen propriū **בְּעֵדֵן**. 2. Para. 29. **Et חֵלֶב חֵלֶב חֵלֶב** ad epe, ad epe meū, eorum, eius; adipes. **תִּשְׂמַח תִּשְׂמַח** Complacencia, complacencia mea. **Et סִפְּל סִפְּל סִפְּל** Inquisitio, pbiala, inundatio, idolum, penna, cinis, **בְּעֵפֶר** proprium nomen, **עֵסֶר** proprium nomen, **עֵבֶלֶם** proprium nomen, **אֶמָּו** (vel furculus,) **אֶמָּו** (vel lyra), ambulatio, finis, **אֶמָּו**, genus spinæ, **עֵבֶל** proprium nomen, **עֵבֶל**.

¶ Et cum ſeghól, vel ſeri, et patách, vltima existente gutturali, ut **פִּשְׁעֵךְ פִּשְׁעֵךְ פִּשְׁעֵךְ**, ut **פִּשְׁעֵךְ פִּשְׁעֵךְ פִּשְׁעֵךְ** Præuaricatio, præuaricatio eius, præuaricationes tuæ, præuaricationes noſtre. **פִּרְחָה פִּרְחָה**

פְּרוּחַ flos, flos, flos ei⁹,
 flores eius. שְׁמִיעַ Auditus, au-
 ditio. Et שְׁמִיעַ cum séri, Isaia
 capite. 23. נִתְחַם frustum, Eze-
 chielis. 24. capite. quamquam
 in plarissq; codicibus (teste rab-
 bi Dauid in libro Radicum)
 fit cum séri. Et נִתְחַם נִתְחַם
 נִתְחַם frustra, frustra eius, frustra
 eius. מִצְחָ frons, cum séri. Et
 מִצְחָ מִצְחָ מִצְחָ frons
 eius, frons tua, frons eorum,
 frontes. מַחַן vel מַחַן Singu-
 lum, Isaia. 23. capite. שֶׁלַח
 Hortus, gladius: שֶׁלַח gla-
 dius eius. מִצְחָ קֶלֶח שְׁבַע תְּשַׁע
 Sith, senectus, septem, no-
 uem. לָטוּס cum séri, idest La-
 tus חֲלוּתוֹ לָטוּס לָטוּס latus eius, la-
 tera. בְּטַח fiducia, confidentia,
 caret plurali. יְשׁוּעָ Salus non
 mutatur cum pronomine, vt
 יְשׁוּעָ Salus tua, Psalmo
 84. Et quinq; sunt cum se-
 ghól, Psalmo. 131. Induam
 יְשׁוּעָ salutem. Et Isaia. 61. ca-
 pite. Induit me vestibus יְשׁוּעָ
 salutis. Et Jiób. 5. capite. Ele-
 uati sunt יְשׁוּעָ salute. Et eo-
 dem capite. Longe fient filij

eius מִיְשׁוּעָ à salute. Et Isaia
 capite. 45. Et fructificent יְשׁוּעָ
 salutem. Alia sunt cum séri, et
 cum pronomine יְשׁוּעָ Salus
 tua, Psalmo. 17. Et totum
 cum patách existente guttura
 li secunda litera: vt יְשׁוּעָ יְשׁוּעָ
 יְשׁוּעָ Ira, ira eius, ira tua.
 נַעַר Puer: נַעַר Puer eius,
 cum scená: et interdum נַעַר
 cum scená patách: et in plura
 li cum scená נַעַרִים נַעַרִים Pue-
 ri, pueri eius. שַׁעַר שַׁעַרִים שַׁעַרִים
 Porta, portæ, portæ, portæ tua, portæ vestra.
 מִגְוָה מִגְוָה מִגְוָה Megatio (Adeno-
 dadium) Megationes vestra.
 מַחְתָּה מַחְתָּה מַחְתָּה fouea, fouea:
 מַחְתָּה מַחְתָּה מַחְתָּה fouea (Kete), fo-
 uea eorum. לְהַבִּים לְהַבִּים flama,
 flamma, flamma. תּוֹרֵם תּוֹרֵם תּוֹרֵם
 Torrens, torrentes. טַעַם טַעַם טַעַם Sapor (vel
 Ratio,) Stultus, Tremor,
 Augurium, Latitudo, Tur-
 bo, Pala. Et cum seghól, vt
 לֶחֶם לֶחֶם לֶחֶם Panis,
 Panis eius, Panis tuus.

Alia sunt longa cum chól-
 lem, et seghól, et non mutantur

in coniunctione. Sed in plurali chólem mutat in camés chatéph, paucis exceptis, quæ sunt cum camés lato. Et sic cū pronomine, quamq̃ interdum est cum camés lato, aut cum scúrec. Et in duali secunda litera est cum sceuá, vt **הַרְשׁ חֲדָשִׁים** **הַרְשׁוּ חֲדָשִׁי חֲדָשִׁי** Mensis, menses, mensis eius, mensis meus, menses eius. **קִדְשׁ קִדְשֵׁי קִדְשׁוֹ** Sanctitas, sanctitates, sanctitas eius, sanctitas mea, sanctitates eius. Et cum camés lato, vt **Ezec. 36.** Sicut pecudes **קִדְשֵׁים** sanctificationum. Et **Deuter. 12.** Tantum **קִדְשֵׁיךָ** sanctitates tuas, quæ erunt tibi, capies. Et **Ezec. 22.** **קִדְשֵׁי** sanctitates meas contempnisti. Et **Hamós. 2.** Et **שְׁרָשָׁיו** radices eius deorsum. Et **Iób 18.** Deorsum **שְׁרָשָׁיו** radices eius ficcabunt: **קִמְקִי** pugillus, et cum pronomine habet **קִמְקִיו** pugillus eius. **Leuiti. 2.** Et **גְּדֹלָה** magnitudo. Et **Psal. 150.** Laudate eum **בְּמִלְּטוֹתַי** multitudinem magnitudinis eius. **חֶפְזָה** vola: **חֶפְזָהּ** vola duæ,

volæ vestræ, volæ eius. **אֵפֶן** rota **אוֹפְנָיו** rotæ eius. **גֵּרָה גֵּרָתִי** area, area mea: **חֶפְזָה חֶפְזֵי חֶפְזֵי** .i. **אֶלִּיגו**, arx, liber, chózes propriū regis nomen, qui **Eyrus** dicitur, malleus, densitas, excussio, dolor, veritas: **אֶהֱלֵךְ** tentorium, tabernaculum, **אֶהֱלֵימִי** tabernacula, et cum chólem ad protrahendum **הֵאֱהֵלִים** et **אֶהֱלֵיוֹ** tabernacula eius. **2. Reg. 20.** Et **אֶהֱלֵיךָ** tabernacula tua, **Num. 24.** **Deutero. 33.** Quamq̃ possunt esse ab **אֶהֱלֵךְ** instar **גֵּרָתִי** fors: **בְּהֵן** pollex, est cū **seghól**, et mitit plurale, vt **fœminina בְּהוֹנוֹת** **Judi. 1.** Quamuis possit esse à **בְּהוֹנָה** vel **בְּהוֹן** teste **rabbi Da. in Michlól.** Et **הִזְקָה** fortitudo, **Chaggai. 2.** **הִזְקָנוּ** fortitudo nostra, **Hamós. 6.** **בְּאֵשׁ** foetor **בְּאֵשׁוֹ** foetor eius, **Joél. 2. ca.** Et **בְּאֵשֵׁם** foetor eorum, **Isa. 34.** In quibus **áleph** quiescit, quamq̃ eius singulare possit esse **בְּמֵ** aliam formam, vt **Hamós. 4.** Et ascendere feci **בְּאֵשׁ** foetorem castrorum eorum. Et **בְּמֵ** **áleph** debuerat esse cum **chólem**

chólem quiescente áleph fm
 mozen, et transeúte motu eius
 in beth. Camés enim et chól-
 em æquantur. Et si secunda
 litera fuerit gutturalis, pata-
 chatur maiori patách, præter
 duo prædicta כָּהָן et שָׂאָן quæ
 sunt cum seghól, vt כָּהָן כָּהָן
 פְּעָלִים Opus, opus eius, opera,
 תְּאֵר תְּאֵר forma, forma eius. 1.
 רֵגִים Reg. 28. תְּאֵרִים forma eorum,
 תְּרֵנוּזִים 4. Et cum chólem
 תְּאֵרִים forma eius, Isa. 52. רָחֵב
 רָחֵב Latitudo, latitudo
 eius, latitudo ei⁹. פְּנֵה פְּנֵה
 probatio, munus, fenestra. רֵמֶס
 רֵמֶס Lancea, lanceæ: et cū pro-
 nomine Res est cum camés in
 libris correctis teste rabbi Da-
 uíd in Michlól, et in lib. rad. 2.
 חֶבֶד 4. cum gladiis suis. Et
 רֵמֶסֶת lanceis suis. Et סְמִיָּה
 סְמִיָּה semita, via: in plurali more foemi-
 ninorum facit סְמִיָּהוֹת Judi. 5.
 Et in coniunctione סְמִיָּהוֹת, Job
 6. סְמִיָּהוֹת Semitæ viæ eorum.
 Alia sunt cum camés, et se-
 gból, et longa: vt חַיִּי iniqui-
 tas, peruerfitas, et cum pronos-
 mine חַיִּי Ezech. 18. Et in con-

iunctione חַיִּי cum seghól, Eze.
 28. מוֹרֵס. Et cum be re-
 dundante מוֹרֵס Psal. 115. Et
 in coniunctione, et cum pronos-
 mine váu quiescit: vt Numeri
 23. Moriatur anima mea מוֹרֵס
 morte rectorum. Et sic in plus-
 rali cum váu quiescente. Eze.
 28. מוֹרֵס Mortibus incircuncio-
 sorum morieris. Et sic מוֹרֵס מוֹרֵס
 מוֹרֵס Medium, mediū, mediū
 eius. מוֹרֵס mediacium est ex hac
 specie, teste Rabbi Dauid in
 Michlól, quamq̄ váu est lene,
 et áleph quiescens est loco be,
 et cum pronomine מוֹרֵס מוֹרֵס
 vel cum váu quiescente מוֹרֵס מוֹרֵס
 possibile est מוֹרֵס מוֹרֵס vallis sit ex
 hac specie, quamq̄ interdū scri-
 bitur absq̄ áleph. Et non est
 cum camés, vt מוֹרֵס sed cum pa-
 tách eo מוֹרֵס egreditur fm formā
 מוֹרֵס מוֹרֵס quæ sunt pnomina pri-
 mæ personæ patachata, מוֹרֵס ve-
 ro est fm normam camessatū, et
 erit fm formam מוֹרֵס מוֹרֵס pro-
 nomina tertie personæ camess-
 lata.

Alia sunt cum patách, et sért
 daghessata, quæ in coniunctio-

ne non mutantur ad nomen. Sed in plurali, et cum pronomine secūda litera est cum sceuá, et interdum sine daghés lenis gaudi gratia, vt חֵלֶם lenis: et חֵלְמִי lenes. 1. Regum. 17. שְׁבַחְךָ laudator מַקְלֵךְ מַקְלֵךְ מַקְלֵךְ B. baculus (vel virga) bacul⁹ eius, baculi. Sed illud Genesis. 30. Et tulit מַקְלֵךְ לְנֶחֱלֵךְ virgam populi, idest populeam. quod est mutatum in patách, non est huius speciei, teste Rabbi Dauid in Michlól. אֱלֹהֵי מִצְרַיִם מִצְרַיִם מִצְרַיִם nisterium, Prohibitor, festinator. Et מִצְרַיִם est cum camés, et מִצְרַיִם cum patách, et sunt nomina toarim רַחֲמִים misericordia. Et מִצְרַיִם Sycomori est huius speciei, vel de specie עֵץ עֵץ cæcus. **C**Alia sunt cum patách, et camés, et daghés, et in coniunctione, siue regimine genitiui mutant camés in patách, vt שַׁבָּתֵי sabbatum, et in regimine שַׁבָּתֵי sabbatum, sabbati (vel sabbatuli.) Et inuenitur foeminei generis, Leuitici. 16. שַׁבָּתֵי sabbatum, sabbati אֵינִי est vis. et masculini, Deuteron. 6.

Custodi diem לְקַדְּשׁוּ הַשַּׁבָּתִי sabbati ad sanctificandum eum. Et cum pronomine שַׁבָּתֵי sabbatum eius, Isaia. 66. capite. Et in plurali שַׁבָּתוֹת. 2. Paralip. capi. 2. Sed secundum Rabbi Dauid in Michlól est alterius speciei. et ponitur vice שַׁבָּתֵי Cadit enim vltimū tau euphoniae, et lenitatis gratia propter duorum cōcursum tauin et daghés est ob defectum vltimi tau. Et quamq̄ in שַׁבָּתֵי confossio, corrosio, Leuitici. 13. est duorum concursus tauin, noluit tamen author in שַׁבָּתֵי vnum remouere tau, ob eius dictionis frequentiam. Quippe si de hac esset specie, tau in dictione שַׁבָּתֵי Isa. 66. Et שַׁבָּתֵי Hosea. 2. Non esset daghessatum. Sed raphatum videlicet שַׁבָּתֵי Et sic alterum. אֶקְרָא Decad nomen proprium, Genesis 10. capite. בְּנֵי בְנֵי nomen loci, vel balsimum, Ezechielis. 27. capite. הַיָּם propitiator. הַיָּם naua, vel remex. הַיָּם tonsor, barbitionsor: הַיָּם barbitonsores, Ezechielis. 5. הַיָּם הַיָּם fur, surs.

קטוּנִי קטוּנִי Paruus, paruus
 eius, paruus tuus, paruu^s meus,
 parui. Et in dictione קטוּנִי עֵבֶה
 Minimus meus grossior est
 lumbis patris mei. 3. Regum
 capite. 12. Coph remanet cum
 camés, vt erat in singulari se-
 parato, idest non coniuncto: et
 dum coniungitur, absorbetur
 váu in daghés, et vertitur chó-
 lem in camés chatéph, et ita re-
 manet camés in pronomine se-
 cundum morem singularis se-
 parati in dictione Ero קטוּנִי
 morsus tuus inferne, Hosea ca-
 pite. 13. Et sic remanet camés
 in coniunctione, in dictione
 עַי קָבֵל Coram populo, siue in
 conspectu populi. 4. Regum
 capite. 15. Et sic cum pronomi-
 ne, Ezechielis capite. 26. וּמַחֲוֵ
 קָבֵל Et arietem machinæ suæ
 dabit in muros tuos. Et dag-
 hessatur propter absorbitio-
 nem hannách: vt קטוּנִי. Et in
 plurali daghés est vice hánách
 vt קָדוֹם קָדוֹם קָדוֹם אֲדָמָה קָדוֹם
 קָדוֹם Audus, nudi, Rufus, ru-
 fi, Punctatus punctati, idest
 maculati, et aspersi punctis, Et

עֵבֶה Densa, perplexa, Eze-
 chielis. 6. Ab תֵּבֶה densus, per-
 plex^s, et in plurali sine daghés,
 תֵּבֶה עֵבֶה. Et טוֹר mundus
 et in regimine טוֹר: et cum
 maccáph טוֹר לֵב mundus cor-
 de. Et Job. 17. cap. וְטוֹר וְדָם
 Theth, et he cum camés cha-
 téph, idest Et mundus mani-
 bus. שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם
 Pax, pax, pax tua, pax eius.
 כְּבוֹד כְּבוֹד כְּבוֹד כְּבוֹד Gloria,
 gloria, gloria eius, gloria mea.
 עֲשׂוּהָ Calūniator. עֵבֶה Densus,
 perplexus. אֶקוֹ Mors.
 גִּטְרוֹ גִּטְרוֹ Guttur, guttur eo-
 rum. שְׁלֹשׁ Tres. אֶמָּה Magn^s.
 אֲדוֹן אֲדוֹן אֲדוֹן אֲדוֹן אֲדוֹן
 Dominus, dominus, dominus
 eius, dominus meus. אֶרֶן אֶרֶן
 Arca, arca. Sed illud. 4. Regū
 capite. 12. Et tulit Jehoiadáb
 sacerdos אֶרֶן אֶרֶן Arcam vnā.
 Et illud. Et fecerunt אֶרֶן אֶרֶן
 arcam vnā. non est de hac spe-
 cie. Sed habentium scens, et se-
 ghól: vt שְׂאֵר, quia non sunt in
 regimine teste rabbi Dauid in
 Michlól. Sunt tamen in hac
 specie nōnulla daghessata, que
 propter

propter daghés non mutantur, neq; in regimine, neq; in plurali, neq; cum pronomine, vt כָּתוּב קָמוּ Clausura, vel conclusio, aut catena, Cyminum, quæ alij dicunt esse cum patách.

Alia sunt cum camés, et scúrech, et breuia, et cõmuniter mutantur tam in regimine, q̃ in plurali, et cum pronomibus: vt שָׁבֻעַ Ebdomada, et in regimine שְׁבִיעִי Genesis. 29. capite. Plurale est secúdam formam masculinorum שְׁבִיעִים Danielis. 9. capite. Et in regimine שְׁבִיעִים. Et secundum formam foemineorum שְׁבִיעוֹת Erodii capite. 34. Et in regimine שְׁבִיעוֹת et שְׁבִיעוֹתֵיכֶם. Et hoc vt sit discrimen inter ipsa. Et שְׁבִיעִי Jurantes iuramentis eius, Ezechielis. 21. capite. quæ sunt alterius significatiæ. אֲרִיז Artica, vel carduus. Et in plurali אֲרִיזִים dagheffatur. Prouerbiorum. 24. capi. חָרִץ Acutus, tersus, Jeremia. 9. Et secúdam rabbi Josèph Chimoebi, est nomen tóar. perinde ac

si dicat שָׁחַט sicut שָׁחַט: pro שָׁחַט Calumniator, Prouerbiorum. 28. אֲדַמְבְּרִים retractum. שָׁרִיעַ A membrum môstruosum. צָרִים צָרִים fortis, fortes. בֵּרֶכֶּה בֵּרֶכֶּה בֵּרֶכֶּה benedictus, benedictus, benedicti. שָׂאֵל Saúl regis Israël, proprium nomen.

Alia sunt cum patách, et scúrech, dagheffata (si sint literæ dagheffabiles,) et breuia, quæ non mutantur, nec in regimine, nec in plurali, nec cum pronomine, vt in sequentibus patet שְׂבִיחַ חֲנֹךְ חֲנֹךְ Umbilicus, clibanus, miserator, absq; filiis. חֲמַל חֲמַל Dalus arbor, et fructus, Adalum, Adala. עֲמֻדָּה עֲמֻדָּה Columna columna. אֲדֻכָּה אֲדֻכָּה Dux, duces, duces. חֲלֵן חֲלֵן Lenis, lenes. אֲדֵרִיס אֲדֵרִיס Sericors. et בָּחַר בָּחַר Juuenis, Juuenes, Juuenes. בָּחַר בָּחַר sunt à בָּחַר cum camés, idest Electus. דִּלִּיגִים דִּלִּיגִים Diligent, diligentes, agilis vel gloriosus et. בָּחַן בָּחִין בחינוך. מִנִּיחִים מִנִּיחִים Munitiones, munitiones

tiones eius. **חַרְבֵי** Traba, instru-
mentum quo fruges teruntur,
quamq̄ sunt qui dicunt esse cū
camés,

CAlia sunt cum chiríc, et chól-
lem, quæ non mutatur, et ex eis
nonnulla sunt cum daghés: vt
קִשְׁרָה **שִׁילֹחַ** **גִּחְזֵן** **שִׁחָר** **צִקּוֹק**
fascia: **סִילוֹא** ch, **שִׁבְחֹן** flu-
uij nomen, **חֵיל** Carcer. Et
cum daghés, vt **צִפְרִים** **צִפָּר** **אֵוִיס**,
uis, passer, aues, **חֹלֵם** vertic
in camés **חַתֶּפֶח**. **כְּבִיר** **כְּבוֹרִים**
כִּיָּר **כִּיָּר** **כִּיָּר** **כִּיָּר**
Cithara, **citharæ**, **citha-**
ræ tuæ. Et foemineo genere
כְּבוֹרֹת. 2. Paralippomenon ca-
pite. 9. Et **כִּיָּר** **כִּיָּר**
ra nostræ, **פְּסַלְמִים**. 136. **כִּיָּר**
Castigatio, vel **eruditio**. **כִּיָּר**
Laminus, vel **Lampas**. **כִּיָּר**
Potens, **potentes**. **שְׂבִיר**
Ebrius.

CAlia sunt cum chiríc, et scú-
rech, et daghés, breuia, quæ non
mutantur: vt

כְּבִיר **כְּבוֹרִים** **צִפְרִים** **צִפָּר** **אֵוִיס**
נַחֲם **נַחֲמִים** **נַחֲמִים** **נַחֲמִים**
כְּבִיר **כְּבוֹרִים** **כְּבוֹרִים** **כְּבוֹרִים**
כִּיָּר **כִּיָּר** **כִּיָּר** **כִּיָּר**
כִּיָּר **כִּיָּר** **כִּיָּר** **כִּיָּר**
כִּיָּר **כִּיָּר** **כִּיָּר** **כִּיָּר**

כִּיָּר **כִּיָּר** **כִּיָּר** **כִּיָּר**

Primitiuum, **primitiua**, **Aceru-**
uis, **acerui**, **Congregatio**, **Con-**
solatio, **consolationes**, **Adulte-**
rium, **adulteria**, **adulteria tua**,
Prophanus, **prophani**, **fasc-**
cia, **fascia pectoralis**, **Abomis-**
natio, **Idolum**, **Complexus**,
Operimentum, **Sterilitas**, **ste-**
rilitates tuæ, **Obprobrium**,
obprobria, **obprobria**, **Disci-**
pulus, **discipuli mei**, **Irrigao-**
tio, **Operimentum**, **Lucumis**,
Lucumeres, **fortis**. **כִּיָּר** **כִּיָּר**
Sa-
tus est cum séri propter Res-
literam, teste **Rabbi Dauid** in
Adichlól.

CAlia sunt cum chólem, et chi-
ric, quæ non mutantur, vt **אֹפִיר**
Cibus. **אֹפִיר** **Ophír**. **בֹּרִית**
Boríth, genus herbæ, vel **Sa-**
po quo lauantur vestes.

CAlia sunt cum chólem, et ca-
més, et in regimine genitiui
cum patách, et cum pronomi-
ne non mutantur, neq̄ in plu-
rali absoluto. Sed in regimis-
sine camés mutatur in scená: et
sic cum pronomibus: et quæ-
dam habent daghés, vt **אֵיִךְ**

Thesaurus eius. אוצרות. Et אוצרות. 2. Paralippomenon capite. 12. אוצרותיו אוצרותי. Thesauri eius, thesauri mei. נולך גולן Pullus columbarū, pulli columbarum eius. חולץ Vermis, vermes. גורל Sors, sors eius, sors tua, sors eorum, sortes. יולקם יולקם Saculum, sacula. סולל סולל Stello, stella, stella. לילום לילום Liliū. et in plurali לילום cum dagbés. סולל סולל Sigillum. סולל סולל Tuba (buccina,) tuba, tuba, tuba, tuba eorum. סולל Galea, galeus, est cum camés, teste rabbi Jehudáh. et in regimine סולל et סולל Inuenitur et longum סולל. 1. Regum. 17. Et Isa. 59. Et sic סולל Galea est cum camés, fm rabbi Jehudáh, quāq̄ (vt alij prodiderunt) cum patách fit scribendū. סולל סולל Paruulus, paruuli, paruuli eius. סולל Spoliat. סולל Tabernaculum, tabernacula, tabernacula eius, tabernacula tua, סולל

rota, et in regimine, סולל Isaia 28. Inuenitur etiam absolutū cum patách, Ezechie. 1. Et ecce סולל rota vna: סולל est cum dagbés.

Alia sunt cum scürech, et camés, vel patách, et nonnulla sunt cum dagbés, vt סולל Organum, vel tibia סולל Sulpis, vulpes. סולל Subligaculum. סולל Auceps, aucupes. סולל Lapsus, lapsus. סולל Porticus etiam in regimine est cum camés. Et cum patách, vt סולל Riuus, delusus, carcer (vel cōpes), liliū. Et cum scürech, vel camés chatéph, et dagbés, vt סולל Scaula, fouea, ablatus, cōsumptus, artifex. סולל Matus. et סולל cum váu loco iod, pro סולל Genefis. 11. capite.

Alia sunt cum scürech, et chólem, et dagbés, et nonnulla cum táu in fine, vt סולל Onus, onus eius. סולל Densitas, densitas eius. Et סולל Jere. 4. cum sceusá patách, vel cū sceusá tñi, vt habent alij codices, teste. R.

teste .18. Dauid in Michlól, et in libro radicum, ponitur pro מַגְבֵּהַ quãq̃ potest esse, et à שֶׁבֶרַח vt magnitudo, quod facit הַמְגֵבֵהַ vt dictum est: et dagheffatur betb euphonia gfa, כַּהֲנֵת, tunica, et כַּתְנֵת tunica eius, Senefis. 37. Et כַּתְנֵת tunica. Leuiti. 8. Sed illud Leuiti. 10. Et tulerunt eos בְּכַתְנֵתָם cum tunicis suis, est cum sceuá leniendi causa: vt pleriq̃ pdiderunt, sed in libris correctis (vt inq̃t rabbi Dauid) est cum camés chatéph.

Alia sunt cum camés, et chiric, quæ in regimine, et cū pro nominibus, mutant camés in sceuá, et nõnulla in plurali sunt cum daghés loco hannách: vt מֵצִיט מֵצִיט מֵצִיט Messis, messis, messis eius. נְדִיב נְדִיב נְדִיב spontaneus (vel princeps) spontanei. פִּתְּוּל פִּתְּוּל פִּתְּוּל filum, filum, fila. אֲבִיר אֲבִיר אֲבִיר fortis, fortis. עֲרֹמָה עֲרֹמָה עֲרֹמָה Eunuchus, eunuchus, eunuchi. Et עֲרֹמָה eunuchi eius cum camés præter normam שְׂרִירָה שְׂרִירָה שְׂרִירָה superstes, superstites, superstites.

עֲרֹמָה עֲרֹמָה עֲרֹמָה euasoz, euasozes, euasozes: סְעִיפָה סְעִיפָה סְעִיפָה Cacumen (vel cogitatio), cacumina, cacumina eius. עֲשִׂירָה עֲשִׂירָה עֲשִׂירָה Diues, diuites. בְּעִיר בְּעִיר בְּעִיר חֲרוֹשׁ חֲרוֹשׁ חֲרוֹשׁ גִּדְוֹשׁ גִּדְוֹשׁ גִּדְוֹשׁ שְׂמֹר שְׂמֹר שְׂמֹר אֲמִיר וּמִיר סֶדֶת חֲמוּץ חֲמוּץ חֲמוּץ Pulmentum, Blazraus, fraudulétia, aratio, habarba, vindemia, aceruus, spina, mercénarius, ramus superior, findon, migma, perfectus, חֲנִית lancea, et חֲנִיתָם lanceæ cum daghés: et sic נְחִיתָם נְחִיתָם descensoz (castrametator), descensozes. Daghés vice hannách, id est iod quiescentis. Ponuntur enim pro נְחִיתָם נְחִיתָם, et אֱלִיל אֱלִיל אֱלִיל nihil, idolum, quãq̃ est cum chatéph segból.

Alia sunt cum sceuá, et chiric quæ non mutant, vt כְּסִיל כְּסִיל כְּסִיל יִדְוּל יִדְוּל יִדְוּל Oriona et. יִדְוּל יִדְוּל יִדְוּל Dilectus, dilectus tuus, dilectus meus. מְהִיר מְהִיר מְהִיר עֵוִל עֵוִל עֵוִל רֵצֶן רֵצֶן רֵצֶן חֲסִין חֲסִין חֲסִין דְּבִיר דְּבִיר דְּבִיר פִּתְּוּל פִּתְּוּל פִּתְּוּל שְׂבִיב שְׂבִיב שְׂבִיב festin⁹, stultus, exustio, iniuquus, vlcus, אֶרֶסִין regis proprium nomen, dominus, fortis, catulus

chatéph, leniēdi haáin gratia. **C**Alia sunt cum chiric, sceuá, et chiric, vt **חִירִי** y Hebraeus, Aegyptius, et alia gentilia, et patronymica nomina: de quibus dictū est. Et cum patách propter cheth sequēs: vt **חֵתִי** pro **חֵתִי** inferior: et **חֵתִים** p **חֵתִים** Genes. 6. Et cum seghól, vt **שֶׁבִי** gallus, **יֹב**. 38. Et **פֶּלֶא** Judi. 13. cum áleph quiescente, et longum propter seghól. Et cum sceuá, vt **פְּנוֹי** interior: et **פְּנוֹים** pro **פְּנוֹים** et **לֵוִי** leuita, pro **לֵוִי**, aut **לֵוִי**: et in plurali **לֵוִיִּם** cum iod radicali dūtaxat pro **לֵוִיִּם** cum duobus iodín, quamquam perfectū debet esse cum tribus iodín **לֵוִיִּם** primo radicali, secundo signo pluralis, tertio signo nominis haiačas. Et sic **שֶׁבִי** secundus pro **שֶׁבִי** et **שְׁלִישִׁי** pro **שְׁלִישִׁי**: vt dictum est de nominibus ordinalibus capite. 13. in quibus iod leniēdi gratia abiicitur, quorum plurale perfectum, itidem cum tribus deberet esse iodín **שְׁלִישִׁים**. Et ita cætera nomina ordinalia.

CAlia sunt cum patách, sceuá, et patách **מַהְרֵי נַחְרֵי אַרְבֵּי** Mabarái, Nacharái, Arbái, propria nomina quæ habentur 2. Regum. 23. capite. **בֵּי** quosquē, idest auarus, **יִסְאָא**. 32. capite. est de hac specie, quamquē iod quiescit, teste Rabbi Dauid in Michlól. Et sic **שְׁרֵי** idest omnipotens, cuius perfectum est **שְׁרֵי אַחֲרֵי** idest retrocedens, Prouerbiorum capite. 28. teste Rabbi Joséph Chimchí.

De nominibus desinentibus in he. **Ca. 17.**

Omina desinentia in **ה** quiescēs communiter sunt fœminei generis, præter

generum, et specierum nomina: de quibus dictum est. Horum igitur quædam sunt cum chiric, sceuá, et camés, et sunt breuia: et in regimine genitiui, camés mutatur in patách, et

be in táu,

eius, immundicia eorum, dicitur
 eius, **חֲפָזָה** Libertas. **חֲמֵצָה**
 fermentum. Et **חֲמֵצוֹ** Hoseæ
 capite. 7. quamvis dici potest
 sit macôr, et tâu loco he, teste
 rabbi Dauid, et in **Michlól**:
 in libro Radicum. **חֲמֵרָה** Cras
 est de hac specie, et propter lite-
 ram gutturalem camés cha-
 téph transit in cheth, et tâu est
 loco he: et in regimine **חֲמֵרָה**
Exodi. 9. Et cum pronomine
חֲמֵרָתָם 1. **Regû. 30.** **בְּאֶשָׁה** Spi-
 na, **Jiôb. 31.** habet áleph cû sce-
 uá, et non cum camés chatéph.
 Et in **הַלְּאָה** ultra, **Hamós. 5.**
 camés chatéph, transiit in ca-
 més latum.

CAlia sunt cum sceuá, et duo-
 bus camésin, et he. Et in regio-
 mine, et cum pronomine, tam in
 singulari, quam in plurali sceuá,
 mutatur in chíríc. Sed in plu-
 rali absoluto remanet sceuá.
 Et secúda litera gutturali exi-
 stente, prima est cum patách.
 Sunt tamen nonnulla, quæ in
 regimine non mutantur, ut le-
 nior sit pronuntiatio, ut

צִדְקָה צִדְקָתְךָ צִדְקָתוֹ צִדְקָתָם

צִדְקָה Justitia, in-
 stitia, iustitia eius, iustitia tua,
 iustitia mea, iustitia eorum,
 iustitiæ, iustitiæ. **בְּרִכָּה** בְּרִכָּתְךָ
 בְּרִכָּתוֹ בְּרִכָּתָם בְּרִכָּתָם
בְּרִכָּתְךָ Benedictio, be-
 neditio, beneditio eius, be-
 neditio tua, beneditio mea,
 beneditio eorum, beneditio-
 nes, benedictiones &c. **קְלָלָה**

קְלָלָתְךָ Maledictio, ma-
 ledictio tua, maledictiones.

מְצָרָה Stultitia. **מְצָרוֹת**

מְצָרוֹת Munitiones. Et in
 regimine non mutatur, ut **Isa.**
 cap. 33. **מְצָרוֹת** Munitiones sa-
 torum. Et hoc forsan factum
 est, ne grauis esset pronúciatio,

si diceretur **מְצָרָתְךָ**. Et secunda
 existens gutturalis, ut **מְצָרָה**

מְצָרָתְךָ מְצָרוֹתְךָ מְצָרוֹתָם מְצָרוֹתָם
מְצָרוֹתָם Scutella, tellæ eius,

pro scutellæ eius. **נִעְרָה** נִעְרָתְךָ
נִעְרָתָם Increpatio, patio. **רֵאשִׁוֹת**

רֵאשִׁוֹת Caput capita, et cum duobus
 gnis pluralis **וּרֵאשִׁוֹתָם** **Regum**

26. **מְעָרָה** Turbo. **4.** **Regû. 2.**
סָמֵעַ est cû camés chatéph,

Et sic cheth in **חֲרִבָּה** Ariditas,
 siccitas, desertum. **Exo. 14.** Et

Ezechie,

Ezechie. 30. Et תַּרְבֹּת Deser-
ta, Ezech. 13. מַעְרָה מַעְרָה מַעְרָה
Spelunca, lunca, ca, non muta-
tur in plurali, sicut nec תַּעֲלֶה
תַּעֲלֶה תַּעֲלֶה Aqueductus, ctus
aqueducti eius. מַנְאָה pars. et in
regimine numeri pluralis non
mutatur: vt. 2. Bez. 12. מַנְהוֹת
הַתּוֹרָה partes legis. Et sic מַנְיָה
Pars. 2. Bezre. 13. מַנְיֵי הַלְוִיִּים
Partes Leuitarum.

Alia sunt cum seghól, et duo-
bus camefín, quæ non mutan-
tur, neq; in regimine, neq; cum
pronimine: et secunda litera
(nisi esset gutturalis) daghesi-
saretur prima existente cum sé-
ri loco petách, ad dirigendum
eius pronunciationem, ob secun-
dam quæ cameffatur literam
נַחֲמֵנִי נַחֲמֵנִי Consolatio, conso-
latio mea. כְּהִלֹת כְּהִלֹת Terror,
terres. נְהַרָה נְהַרָה Claritas,
tates. נַאֲצָה נַאֲצָה נַאֲצוּתֵיךְ
Blasphemia, Blasphemiæ,
Blasphemiæ tuæ. Nun cum
camefín. לַהֲבֵה לַהֲבֵה flamma,
ma. et in regimine לַהֲבֵה Psal.
28. mutatur contra normam, vel
est alterius speciei. Et sic בְּלִהָת

Turbatio, vel terror. et in regio-
mine בְּלִהָת Terrores vmbrae
mortis, Job. 24. vel est בְּלִהָת
בְּלִהָת Et בְּהָת בְּהָת Subobscu-
ra, cura, pro בְּהָת cfi séri.
Alia sunt cum sceusá, séri, et
camefín, et he, quæ non mutatur,
nec in regimine, nec in plurali,
nec cum pronimine, paucis ex-
ceptis, quæ in singulari, vel in
plurali mutantur in regimine,
vt אַבְרָהָה Abrahæ vrbis nomen.
2. Regum. 20. גִּזְלוֹת גִּזְלוֹת Rapi-
na, rapina. אֶפְלֹת אֶפְלֹת
Caligo, ligo tua, ligines. חֲשֵׁכָה
Tenebra, et cum iod protractio-
uo post séri: vt חֲשֵׁכָה Psal. 17.
Et in plurali חֲשֵׁכִים Isaiæ. 50.
בְּהֵמָה Animal. Et in regimine
בְּהֵמָת, Et cum pronimine בְּהֵמָתוֹ
בְּהֵמָתוֹ בְּהֵמָתוֹ al ei, al tuum, al
eorum. et in plurali בְּהֵמָתוֹ. et in re-
gimine בְּהֵמָתוֹ psal. 8. נְבִלָתוֹ
נְבִלָתוֹ נְבִלָתוֹ נְבִלָתוֹ:
Morticinum (vel cadaver,) ci-
num, ticinum eius, num tuum,
num eorum, cinum eius. et ino-
terdum non mutatur: vt נְבִלָתוֹ
Isa. 26. Dicitur potest quæ mu-
tantur alterius sunt speciei.

Et sic לְכַנָּה לְכַנִּים לְכַנִּי לְכַנִּי לְכַנִּי Later, ter, lateres, res, res vestri. תֵּאֱכֹל תֵּאֱכֹל תֵּאֱכֹל תֵּאֱכֹל ficus, cus tua, cus eius, ficus. בְּרִכָּה בְּרִכּוֹת בְּרִכּוֹת Disci-
na, piscinæ, cinæ. et cum camés loco séri בְּרִכָּה Jeho. 15. quam
quàm dici potest q̄ est cum ca-
més, quia benedictionem signi-
ficat eo in loco, teste rabbi Da-
uid in libro Kadi. אֲבֵרָה אֲבֵרָה
Perditio, ditio. שְׂמָאָה שְׂמָאָה
Immunda, mūdæ. שְׂאֵלָה שְׂאֵלָה
Petitio, titio mea. חֲצֵרָה חֲצֵרָה
Atrium, atria, atria, atria eorum, atria
eius.

Alia sunt cum chiric, sceuá,
et seghól, quæ in regimine mu-
tant seghól in séri, et in plurali,
et cum pronomine deponūt he:
vt לְכַנָּה לְכַנִּים לְכַנִּי לְכַנִּי לְכַנִּי
Populus, Arbor et אֶשְׁתָּה obla-
tio, sacrificium. pro אֶשְׁתָּה. et in
regimine אֶשְׁתָּה cum séri. אֶשְׁתָּה et
Leuiti. 2. et 6. Et ita צָחָה
Arida, sicca. צָחָה צָחָה pro צָחָה
Et cum camés chatéph, et scúrech, vt תִּפְתָּה
topbtéh, idest gebenna. עֲלֵפָה

עֲלֵפָה עלפים Lassus, lassus, lassus.
Alia sunt cum patách, et duo
bus camessin, et he, et daghés, et
in plurali cum sceuá, quâdo est
in regimine. Et quando secun-
da litera non est daghessabilis,
ad supplendum daghés, prima
est cum camés, vt בְּפָה וּבְפָה
Propitiatio, arida, pec-
catum. בְּפָה בְּפָה בְּפָה
titio, titio tua, titio mea. בְּפָה
Inquisitio, q̄sitio. בְּפָה
Extensio, tensio cum ca-
més. Et sic בְּפָה בְּפָה blas-
phemia, miæ. quod in alia spe-
cie à plerisq̄ ponitur, et lene, vt
בְּהוֹת בְּהוֹת Terror, res. quod
in alia specie ab aliis locatur.
בְּצָה בְּצָה Siccitas, citates.
Psal. 9. Et sic beth est radica-
lis litera חֲרִבָּה חֲרִבָּה Sicci-
tas, tates. et in regimine חֲרִבָּה
quod et in alia specie ab aliis
locatur.

Alia sunt cum patách, scú-
rech, camés, et he, et daghessa-
ta, quod tamen daghés inter-
dum abiicitur. Sunt etiam
nonnulla quorum prima radi-
calis litera est cum chiric: vt

חֲבוּרוֹת liuoz, res. חֲבוּרוֹת
 Liuozes mei. Et sine daghés
 חֲבוּרוֹת liuoz eius, Isaia. 53. ca.
 חֲבוּרוֹת Præcox, Primiti
 uum, tiua. בְּטוּחָה בְּטוּחָה fiducia,
 cia, cia. מְטוּחָה מְטוּחָה Attenta,
 tentæ. רְתוּמָה רְתוּמָה Pessulum
 (catena,) pessula. שְׂכוּמָה
 Suffossa, Sterilis. בְּכוּרָה Præ
 cox, primitiuum. גְּדוּפָה גְּדוּפָה
 Obprobrium, brium eorum.
 מְלוּאָה מְלוּאָה Plenitudo, per
 fectio: plenitudo, perfectio.

Alia sunt cum chólem, séri, et
 interdum sceuá, et camés, et he,
 quæ in regimine, et cum pronos
 mine mutátur, vt תוּעֵבֹת תוּעֵבֹת
 Abominatio, tiones, tiones eorum.
 שׁוֹמְמָה שׁוֹמְמָה שׁוֹמְמָה שׁוֹמְמָה
 Solitudo, desolatio, nes, nes,
 nes tua. שׁוֹרְקָה Palmes. מוֹרְקָה
 Rotunda in circuitu. מוֹלְלָה
 בּוֹגְדָה בּוֹגְדָה Agger, res. מוֹלְלוֹת
 Præuaricatio, cationes.

Alia sunt cū sceuá, chólem,
 camés. et hæ quæ non mutátur,
 vt עֲבוּדָה עֲבוּדָה עֲבוּדָה עֲבוּדָה
 Seruitus, uitus, tus eius, tus
 eorum. חֲגוּרוֹת חֲגוּרוֹת Cingulū,

cingula. חֲגוּרוֹת חֲגוּרוֹת
 mus. בְּטוּחָה בְּטוּחָה בְּטוּחָה בְּטוּחָה
 חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת
 Incensum, foetor (et propago,)
 Magna, Nigra, Tres, Octo.

Alia sunt cum sceuá, chiric,
 camés, et he, quæ non mutátur,
 vt נְגִינָתָם נְגִינָתָם נְגִינָתָם נְגִינָתָם
 Canticum (vel psalmus,) cum eorū,
 cantica. מְדִינָה מְדִינָה מְדִינָה מְדִינָה
 Prouincia, uincia. מְדִינָה מְדִינָה
 Ciuitates. עֲרֵיבָה עֲרֵיבָה עֲרֵיבָה עֲרֵיבָה
 עֲרֵיבָה עֲרֵיבָה עֲרֵיבָה עֲרֵיבָה
 Hauis, Delicata, Do
 mina, Quinq, Paupcula, Cas
 ptiuia, Lecna, Infidia, Maxilo
 la, Cibus, Parabola, vel Ser
 mo admiratiuus. Et cum dag
 hés in quo absorbetur hanc
 nách, qd' est iod, vt כְּלֻמָּה כְּלֻמָּה
 קְהֵלָה קְהֵלָה קְהֵלָה קְהֵלָה
 Dimissio, Ignomi
 nia, Congregatio, Cascus.

Alia sunt cum duobus chiri
 chín, camés, et he, vt יְלִיָּהּ יְלִיָּהּ
 Cœnaculum, cula. חֲוִיָּהּ חֲוִיָּהּ
 men pluralis pöt esse ab יְלִיָּהּ יְלִיָּהּ
 et iod in eis est loco he, vel qd'
 est magis cōsentaneum iod, est
 iod haiáchas, sicut et in חֲתוּמָה חֲתוּמָה
 inferior: et iod vltima radicalis

eius. **Uici** שִׁכְנָה שִׁכְנָה שִׁכְנָה **Uici**
 na, cina eius, נא. **Animal**, al tuū. חֲבֵרַת חֲבֵרַת
Socia, socia tua. **Vestigium**, **Planta**. Et plurale in
 regimine עֲבָתָה **Psalmo**. 88. Et est cū daghēs coph, eupho
 niæ causa. Et sic עֲבָתוֹתֶיךָ **Ves**
 stigia tua, **Psalmo**. 76. עֲמָתָה
 עֲשֵׂתָת עֲצָתָה בְּרֵדָתָה פִּתְחָתָה תְּחִלָּתָה
 חֲמִשָּׁתָה שְׁחִלָּתָה **Sterilis**, **Decem**,
Collecta, **Grando**, **Infossa**,
Hyacinthus, **Quinqs**, **Ony**
cha. אֲמָתָה **Ancilla**, quamq̄ in
 singulari non est in vsu. Sed p
 eo lenitatis gratia scriptura
 vtitur אֲמָתֶיךָ אֲמָתֶיךָ אֲמָתֶיךָ
Ancilla, cilla tua, la mea, cilla
 eius, et be in אֲמָה est signum fœ
 mineum, radicali be deficien
 te, quod in plurali apparet
 אֲמָתוֹתָה **Ancilla**, **Genesis**. 31. ca
 pite. Et אֲמָתוֹתָיו **Ancilla** eius,
Gene. 20. Cum séri, et seghól:
 vt אֲשֶׁת אֲשֶׁת **Uxor**, **Sex**.

Alia sunt cum patách, et duo
 bus seghólin, et táu, et secunda
 litera si fuerit daghessabilis,
 daghessatur, prima tamen lito
 ra quandoq̄ est cum camés, et

interdum cum chiric, et secun
 da existente gutturali, prima
 est cum seghól in plurali, et non
 mutantur, nisi in regimine plu
 ralis, quia sunt cum sceuá com
 muniter. Sed tertia existente
 gutturali, totum est patacha
 tum: vt אֲדָרְתָּ אֲדָרְתָּ אֲדָרְתָּ **Lo**
 dix, (vestis pilosa,) lodix eius,
 ces. צִמְרָתָה צִמְרָתוֹ צִמְרָתוֹ צִמְרָתוֹ
Uerber (Ramus altus,) vero
 ber eius, verber eorum, verber
 ra eorum. Et in regimine geni
 tiui צִמְרָתוֹ צִמְרָתוֹ צִמְרָתוֹ
 דְּלִמְתָּ דְּלִמְתָּ דְּלִמְתָּ
 febris, bres, bres. יבִּשְׁתָּ יבִּשְׁתָּ יבִּשְׁתָּ
 יבִּשְׁתָּ יבִּשְׁתָּ **Ariditas** (vel arida,) ari
 ditates, tates. שִׁחְמוֹתָ שִׁחְמוֹתָ שִׁחְמוֹתָ
 tumor, res. שְׁלֵטָתָ שְׁלֵטָתָ שְׁלֵטָתָ
Domina, domina, miná. לְהִבְתָּ
 לְהִבְתָּ לְהִבְתָּ **flamma**, (ferrum lano
 ceæ) flammá. בְּהָרָתָ בְּהָרָתָ **Can**
 dor, dores. נְחִלָּתָ נְחִלָּתוֹ נְחִלָּתוֹ
Carbo (vel Pruna,) Carbo
 meus, Carbones. יוֹרָתָ יוֹרָתָ
Cum chiric, Cæca, cæca. Et
 sic בְּנִירָתָ בְּנִירָתָ **Cithara**, Ci
 tharæ. אֲנִירָתָ אֲנִירָתָ **Episto**
 la, epistolæ, cum sceuá vtrumq̄
 in plurali tam in absoluto, q̄
 in regimine. Et עֲצָבָתָ **Dolor**.

In regimine mutatur, **עַבְבֵי**.
 Prouer. 10. quamq̄ dici potest
 hoc esse alterius speciei. Et
 cum daghés euphoniæ causa.
עַבְבֵי עַבְבֵי עַבְבֵי עַבְבֵי Dolores eorū,
 resei. **מַרְחָתִי מַרְחָתִי מַרְחָתִי מַרְחָתִי**
 Caluiciū, cium eius, caluicia,
 cia. **סַפְחָתִי סַפְחָתִי סַפְחָתִי סַפְחָתִי** Pustu-
 la (vel scabies,) pustulæ, stulæ.
צַלְחָתִי צַלְחָתִי צַלְחָתִי צַלְחָתִי Scutella, scutellæ.
נַבְחָתִי נַבְחָתִי נַבְחָתִי נַבְחָתִי Caluitium,
 uitia, tia.

Alia sunt cum chiric, (vel
 scúrech,) chólem, et seghól: et in
 plurali cū chólem, vel scúrech,
 et cum pronomine est cum ca-
 més chatéph, vt **בְּקָרְתִּי בְּקָרְתִּי**
 Capulatio (vel vapulata,) va-
 pulationes. **שִׁבְלֵי שִׁבְלֵי שִׁבְלֵי שִׁבְלֵי** Spi-
 ca, ca. **כַּתְנֵי כַּתְנֵי כַּתְנֵי כַּתְנֵי**
 Tunica, nica eius, ca tua,
 nica mea, tunicæ. Illud autem
 Leut. 10. Et tulerunt eos cum
 כַּתְנֵיהֶם **כַּתְנֵיהֶם** Tunicis suis. in plaris
 q̄ libris est cum sceuá. sed cor-
 recti habent camés chatéph,
 teste Rabbi Da. in Michlól.

Alia sunt cum patách, et chó-
 lem, et seghól, et daghessantur,
 quæ vero non sunt susceptibis

lia daghés sunt cum camés, et
 daghessantur, vt **בְּקָרְתִּי בְּקָרְתִּי**
 Propitiatorii, ria. **בְּצָרְתִּי בְּצָרְתִּי**
 Siccitas, citates. **פְּרוֹכּוֹת פְּרוֹכּוֹת**
 Velum (vel Cortina,) vela.
 pro quo **מִדְרַסְטִילִיתָא** vtun-
 tur **פְּרוֹכּוֹת פְּרוֹכּוֹת**.

Alia sunt cum chólé, et duos
 bus segholin: vt **כְּתָרְתִּי כְּתָרְתִּי**
 Capitellum, tella. **חֲתִמְתִּי חֲתִמְתִּי**
יֹפְרֵת יֹפְרֵת Annulus, Reticulum,
 Plumbum. **תְּלִיחַ תְּלִיחַ** Uermis, est
 cum patách propter literá gut-
 turalem.

Alia sunt cum sceuá, chólem
 et seghól, vt **נְחֹשְׁתִּי נְחֹשְׁתִּי נְחֹשְׁתִּי נְחֹשְׁתִּי**
 Nes, as tuum, as meū,
 as eius. **שִׁבְבִתִּי שִׁבְבִתִּי שִׁבְבִתִּי שִׁבְבִתִּי**
 Coitus. coitus eius, tus tuus.
כְּרוֹתִי כְּרוֹתִי Tunica. **קִטְרִתִּי קִטְרִתִּי**
 Incensum. et **קִטְרִתִּי קִטְרִתִּי**
 Incensum meum. **עֶזְכִּי** Eze-
 chie. 16. cum camés chatéph,
 vt legunt filij Aser, vel cum pa-
 tách, vt legunt filij Naphtalí.
 et sic **עֶזְכִּי** Ezechie. 25. Et **קִטְרִתִּי**
 incensum meum. **יְקִלְתִּי** Potens-
 tia. **חֹמֶה** 14. quamq̄ alij di-
 cunt esse macór. Et est annotán-
 dum q̄ **תָּאֵר נֹסֶפֶתֶת** in fine,
 cum pronomine iunctum, si no-
 mensit

men sit longum, daghessatur, sin vero sit breue raphatur.

CAlia sunt cū scūrech, et duobus segholin: vt כַּסְמֵת zea, spelta, Exodi. 9. Et plurale כַּסְמִים, Ezechielis. 4. Vel כַּסְמֵת, nam כַּסְמִים potest esse à כַּסָּ. Sed כַּסְמֵת fæx, est cum patách propter háain literam gutturalē כַּסְמִים vel כַּסְמֵת fæces.

De nominibus breuius desinentibus in táu. **Caput. 19.**

Unt etiã noia breuia desinentia in táu, quorū aliqua sunt cū patách,

sceus, et scūrech, quæ non mutatur. Sunt tamen nonnulla ex his cum chiric, vel scūrech, et vltima radicalis litera, nonnunquam est cum chólem: vt גְּבוּהוֹת Altitudo, dines. שְׂחָרוֹת Iuuentus, tutes. וְלִדְרוֹת Pueritia, ritia. מְרִדוֹת Rebellion, liones. מְלִכּוֹת Regnum, regna. פְּחוֹת

Extasis, sis eorum, tases. אִלְמוּתֵי Cliduitas, est de hac specie, quã est cum nun. Unde et in regimine, et cū pronomine camés mutatur in sceus. 2. Regum. 20. capite. In אִלְמוּתֵי Cliduitate vitæ. Et אִלְמוּתֵי Cliduitas tua, Isala capite. § 4. יְצַרְתָּ יִרְאַתִּי Ira, cum patách, vt legunt filij Asér. vel cū seghól, vt legūt filij Naphtali, et in plurali יְצַרְתָּ יִרְאַתִּי רְפָאוֹתֵי סְלִיחוֹת Sanitas, Stultitia, Humilitas. פְּשׁוּעוֹת Peruerfitas. daghessatur coph euphonix gratia, teste Rabbi Dauid in Michlól. וְלִוְיָהּ Utilitas, Psalmo. 11. pro וְלִוְיָהּ et אֲשַׁכּוֹת Stercus, Psalmo. 112. אֲשַׁפְּחוֹת Stercora, Threno. 4.

CAlia sunt cum sceus, camés, et scūrech, vt אִלְמוּתֵי אִלְמוּתֵי forotitudo, titudo mea. Et פְּתוּחָהּ Pueritia, simplicitas. et est cum daghes. plurale, vt מְלִכּוֹת.

CAlia sunt cum sceus, chiric, et scūrech, cuius plurale est, vt precedentium: vt שְׂחָרוֹת שְׂחָרוֹת כְּרִיּוֹתֵי כְּרִיּוֹתֵי צְמִחוֹתֵי צְמִחוֹתֵי מְלִיכּוֹתֵי מְלִיכּוֹתֵי דִילֵקְצִיּוֹת Dilectio, Prauitas,

uitas, (vel Mala cogitatio,) Stultitia, Succisio, Custodia, Repudiū, Destructio, ctio tua. עליותם עליצותם כליותם Exultatio eorum, ignominia cuius lá med est cum daghés, Jere. 20.

Alia sunt cum sceuá, séri, et scúrec, vt כבדיות Gravitas. plurale est, vt מלכותה videlicet כבדיותה.

Alia sunt cum patách, sceuá, chiríc, et scúrech, vt חבלותה rubedo, cui^s plurale est חבלותיה.

Alia sunt cum chólem, duobus sceuá in, chiríc, et scúrech, vt מומקיה Erectio in quo nomine secúda quiescit litera fm eius regulam.

Alia sunt cū camés chatépb, seuá, et chiríc, vt נפירות sulphur, נפירות phura. תבנית similitudo, exemplar בורות Borith sasso, vel genus herbæ, pro בריות Jeremiæ. 2. capi. נוות Levigatio. pro נוות cum camés chatépb, et zain cū sceuá, et daghés. Sed hannách est loco daghés, et eius perfectum est נוותה.

Alia sunt cum patách, et sceuá, et chiríc, vt אחריותה אחריותה

אחריותה Moulissima, sima eius, sima earum, sanæ. תחתית Inferiores. תחתית Terro, contritio, pro חתיותה et plurale חתיותה.

Alia sunt cum sceuá, séri, et chiríc, vt שאריותה שאריותה Residuuum, dua, ראשיותה principium, pro ראשיותה.

Alia sunt cum patách, et duobus chirichín, et daghés: vt צפחותה צפחותה Laganum, Laganana.

Alia sunt cum sceuá, et duobus chirichín, vt חמשתה חמשתה Quintum, quinta.

Alia sunt cum camés, camés chatépb, et camés, quod in regimine mutatur in patách, vt מחרה מחרה Cras.

De nominibus desinentibus in mem, et nun, et nun iod táu. La. 20.

Ominū desinētium in mem, quæsdā sunt cū chiríc, sceuá, et chólé, vt שלשום בריום

פְּרוּם פְּתָאָם פְּרוּם Audiustertius, statim, (vel repentinus) fructus פְּרוּם Effigies humana cuius perfectum est פְּתָאָם.

Alia sunt cum camés chá téph, vel scúrech, et sceuá, et camés: vt פְּרוּם פְּרוּם פְּרוּם at thac, vere, dies, exaltatio, et in פְּרוּם secunda quiescit litera: et sic in פְּרוּם.

Definentiū in nun, quaedam sunt cum chiric, vel seghól, aut patách, et sceuá, et chólem, quæ non mutantur: vt פְּרוּם Scimbón proprium viri nomen, Genesis. 29. capite. פְּרוּם Potestas, Dominus. פְּרוּם Memoria, Memoriale. פְּרוּם Divinus, Artica, Tridens, (vel furca,) פְּרוּם Vestis, vestis eius. פְּרוּם Amplitudo, Dignitas. Et cum seghól, vt פְּרוּם Defectus, Excelsus, Pauper, pauper eius, pauperes. פְּרוּם Ratio, Supputatio. Et פְּרוּם Ecclesiasticis. 7. capite. Scin cum daghés euphoniæ gratia,

Et cum patách, vt פְּרוּם פְּרוּם פְּרוּם Tintinnabulum, tintinnabula, tintinnabula. פְּרוּם פְּרוּם Posterus, posterus. פְּרוּם Scalmón proprium viri nomen. פְּרוּם Hamus, Juncus. פְּרוּם ades, Palatium. Et plurale genere femineo cum sceuá in absoluto. Et in regimine genitivi פְּרוּם פְּרוּם Hamós. 3. capite. Super פְּרוּם ades in Adód. Et Super ades in terra Aegypti. Posset tamen dici secundum Rabbi Dauid, פְּרוּם sunt in regimine genitivi: quamquàm litera sequitur deserviens. Et sic sunt de alia specie cum mutantur. Absolutum enim est פְּרוּם, et in regimine genitivi פְּרוּם. Et sic פְּרוּם פְּרוּם פְּרוּם ades tux, ades nostræ, Aedes eius, פְּרוּם quoque est de hac specie, quamquàm áleph quiescit. et ita פְּרוּם Spina, cum daghés ob defectum Nun, pro פְּרוּם et plurale cum patách פְּרוּם פְּרוּם פְּרוּם.

patách מלוגים, Ezechie. 2. Et רמון malogranatum, cum daghés ob defectum Mem, pro רמון. Et cum pronomine רמון malogranatú eius. Et plurale רמנים. Et חלון fenestra, pro חלונות. Et חרבון Siccitas. et חרבונות Siccitates, Psal. 31. **C**Alia sunt cum chiric, vel patách, sceus, et camés, quod in regimine vertitur in patách: et in plurali cum daghés, vt חרצון Acinus, acini, Num. 6. Et כבשן fornax, cuius plurale in verbis Talmudistarum, est in genere foemineo כבשנות. dum dicunt eo q̄ non faciebāt כבשנות fornaces in Ierusalem, scin cum chólem, vt רבבן Stimulus, uli. dáleth cum patách, vt legunt filij Asér, quamq̄ filij Naphtalí legunt cum camés. plurale tamē posset esse à רבבן Pomum præciosum, poma. Si mem sit radicalis litera est de hac specie. רענן Viridis, nun vitinum cum daghés. אבדון Perditió: possessio, pos-

sessiones: ædificium, ficia. ביתן ædes, palatium. et in regimine ביתן cum patách, Ester. 1. est de hac specie, quãq̄ iod quiescit.

CAlia sunt cum camés chas téph, sceus, et camés, quod in regimine vertit in patách: vt מרבן מרבני מרבני, מרבני Donum (oblatio), donum, num eius, num tuú, num tuum, num vestrum. Inuenitur et cum scúrech מרבן Mechemi. 10. Super מרבן העצים oblationem lignorum. Et cum camés lato, vt Ezechie. 40. Caro הקרבן Oblationis. et sic רבבן Stimul⁹: vt legunt filij Naphtalí. שלחן שלחן שלחן שלחן Mensa, mensa, sa eius, mensa tua.

CAlia sunt cum sceus, camés, et chólem, quæ et in regimine, et cum pronomine mutantur: vt רעבון fames. Et in regimine genitiui, Genes. 42. capite. Et famem domorum vestrarum. פרון Villa absq̄ muro. פרונו Judicium capite. 5. Plurale foemineo genere פרונות Ester. 9. capite. Et mascuo

Et masculino פָּרוּם unde פָּרוּן
 Chabb. 3. לִבְנוֹן Lebanon mon-
 tis nomen. כְּסָרוֹן spes, fiducia.

Alia sunt cum chiric, vel pa-
 tách, camés, et chólē, et daghés,
 et si litera nō sit daghessabilis,
 vt res litera, tūc prima est cum
 séri: vt שְׂרָרָה עֲרָרָה וְכָרָה
 בְּצָרָה מְצָרָה צָמָה וְשָׂפָה
 מְצָרָה Dunitio, memo-
 ria, cecitas, contritio, sitibun-
 dus. גְּלוּיָהוּ אָחוּזָה Acus, acus.

קִינָמוֹן Cinnamomum. Et in re-
 gimine קִינָמוֹן Exodi. 31. תְּמָרוֹן
 Stupor, Admiratio. Et in re-
 gimine תְּמָרוֹן Deuterono. 28.

Et cum séri, vt דָּרְאָן Con-
 temptus, Isa. 66. Et in regimi-
 ne דָּרְאָן Dante. 12. יִרְמָן הַרְיָן
 Aurigo, Conceptus. Et cum
 patách, vt שְׂבָתוֹן אֵילָן צִנְאוֹן
 וְצִנְאוֹן Sabbathum, Aialón
 proprium viri nomen, Jehosue
 cap. 19. Collum, collum tuum.
 Cantico. 4.

Alia sunt cum sceuá, et pa-
 tách, et chólem, vt עֲקָלְתָן
 per-
 ditio.

Alia sunt cum chiric, sceuá,
 et chólem daghessata et breuia,
 vt נִבְתָן קִלְשָן שְׂבָרָן קָמְשָן

Ghibbethón propriū viri no-
 men, Jeho. 18. Tridens, Ebries-
 tas, vrtica. Et cum chiric se-
 cunda litera, vt מְגִידוֹן מְגִידוֹן
 me-
 ghiddón nomen loci, Zacha-
 ca. 12. Voluptas, Desiderium,
 iuxta illud Eccle. 12. Et dissio-
 pabatur הַאֲבִיוֹנָה voluptas.

Alia sunt cum camés, et sce-
 uá, et séri, vt גְּרָוֹן Securis.

Alia sunt cum sceuá, chiric, et
 chólem, vt שְׂמִימֹן שְׂפִיפֹן אֲמִינֹן
 Jescimón desertum, Cerastes,
 Aminón, idest Amnón propriū
 nomen. 2. Reg. 13. Et est dimi-
 nutiuum, vt dictum est.

Alia sunt cum chiric, sceuá,
 camés, et chólem: vt חֲדָרָה
 dera, vel cucurbita, Jonáb. 4.
 in quo Jod quiescit. Dicitur
 enim à קָק memorato in מִישָׁן
 náb vbi dicitur. Et non sicut
 semen קָק.

Alia sunt cum sceuá, et pa-
 tách, camés, et chólē, vt עֲקָלְתָן
 Tortuosus, Isa. 26.

Alia sunt daghessata, quæ
 post nun habent iod, et táu: et
 sunt cum sceuá, chólem, camés,
 et chiric, vt אֲחֻרְבַת קְדוּרְבַת
 re-
 trosum,

trosum, Tenebrositas, Obscuritas.

De nominibus geminatis. Cap. 21.

Gominum geminatum quædam sunt cum chiric vel patách et sceuá, et

camés: vt פָּרָוּלָה paruulus, Jiób capi. 30. שְׂאֵבֶן scælx, prosper, רִיעָבִי Elridis.

Alia sunt cū patách, sceuá, et scürech: vt גַּאֲפֹרֶתָה גַּאֲפֹרֶתָה adulrium, teria eius. גַּבְיָן Incafeatús, vel excelsus, aut humilis, et plurale גַּבְיָנוֹתָה cum dagbés, Psal. 67. שִׁבְלֵהָ Cochlea, siue limax betb cum dagbés. Psalmo. 57.

Alia sunt cum sceuá patách, et patách, et scürech, vt חַבְבַּקִּי Chabbacúe proprium nomen prophete.

Alia sunt cum chiric, et chólem, vt נִיחָוִתָה נִיחָוִתָה Suauis, scintilla à נִיחָה et נִיחָה.

Alia sunt cum patách, et sceu

uá, et chiric, vt כְּעֵלִיִּל סַנְרִירָה Dominus, pluuia. Et cum iod ha iáchas חֲלִילִיִּל Rubicundus.

Alia sunt cum patách, et sceuá, et scürech, vt בְּקָקִים חַדְרִירָה Detreta, ardor à חַדְרָה.

Alia sunt cum sceuá, et chólem, et séri, vt קָלִי קָלִי Leuis, Numeri. 21. ca.

Alia sunt cum patách, sceuá et patách, vt צַרְבָּה אֶרְאֵל דְּרִירָה צַרְבָּה עֵפְעָה גִלְגַּל חַחְחָה מַעַמְעַה Szanú, Magnus, Tribulus, Splendor, (et Palpebra,) Kora, Contritio, Nota, vel Stigma, et Signum.

Alia sunt cum patách, sceuá, et chólem: vt כִּרְכֹּם כִּרְכֹּם Circoitus, crocus.

Alia sunt cū camés chatéph, sceuá, et chólem, vt קֶרֶךְ קֶרֶךְ Vertex, tex eius.

Alia sunt cum chiric, sceuá, et patách, vt חֲלִילֵיִל חֲלִילֵיִל fiscella, qua capiuntur pisces, vel nassa. Jiób capi. 40. Et cum patách קַעֲקַע nota.

Alia sunt cum patách, sceuá, et chiric, vt גִּרְוִןִי גִּרְוִןִי genus herbe. Psalmo. 71.

Alia

interfectio, (vel interfectrix.)
Et foeminea מצורה corona
ta. מנינה psalm⁹. Sed מצורה
parua, Danic. 8. est cum chiric,
et daghés euphonix gratia, tes
te rabbi Dauid.

Alia sunt cum chiric, sceus, et
camés, quod cōmuniter in regi
mine mutatur in patách, pau
eis exceptis. Sed in plurali ab
soluto, et cum pronomine non
mutantur, in regimine mutá
tur. Et tertia litera áleph exi
stente, in regimine propter han
nách est cum camés: vt מטקל
Pondus. et in regimine מטקל
I. Paralippome, 28. Et cum
camés in regimine: vt. i. חזק
ra. capi. 8. מטקל חזקא Pondus
argenti. et cū pronomine מטקלו
מטקלם Pondus eius, pondus
eorum. מקטר מקטר Incensum,
sum. מטבן, מטבן, מטבן, מטבן
מטבן Habitatulum, taculū,
culum eius, lum meum, habita
cula. מטפט Judicium. et absolu
tum præter normam cum pa
tách: vt Numeri. 15. מטפטאחד
Judicium vnum erit vobis, et
in plurali מטפטים מטפטים

מטפטך Judicia, dicia, cia tua.
מבחר Electio. מצען Sustainen
culum, Baculus. מבטח מבטח
Spes (fiducia,) spes, et cum ca
més in regimine præter normā
Psal. 64. מבטח Spes omniū
finium terræ. Prouerbior. 25.
בונת מבטח fiducia præuarica
toris. Sed illud Prouer. 14.
in timore domini מבטח fiducia
fortitudinis, est cum patách se
cundum normam. מורק Crater
Peluis. et in regimine מורק.
Sed et absolutam venit cum
patách: vt Nume. 7. מורק אחר
Crater vnus, quamq̄ targum
Ierosolimitanū habet camés.
et plurale מורקותו מורקותו cra
teres, teres eius, et masculino
genere מורקים מורקים Zacharia
14. Numeri. 7. מרמס מרמס Di
uinatio, natio. Et absolutum
cum patách, Ezechie. 12. מרמס
מרמס Diuinatio blanda (vel lu
brica,) quamq̄ et blandi gene
randi casu potest exponi, id est
prophetæ blandi, et mendacis.
מרמס Conculcatio. et in regimine
מרמס. Et sic interdum abso
lutum, vt Isaia. 10. Ad ponens
cum

dum cum מרמם **Conculcatio**
 nem משבב במשבב משבבב משבבב
 cubile, (lectus,) cubile
 eius, bile tuum, bilia, lia, מקדש
 Sanctuarium, daghessatur eu
 phoniae causa, teste rabbi Da
 uid in Michlól. מקדשים מקדשין
 Sactuaria, ria, ria, ve
 stra. מבער מבערו מבערו מבערו
 Munitio, nitiones, tio
 nes, tiones tua, tiones eius. et
 genere foemineo מבערות Dani.
 ca. 11. Et capit urbem מבערות
 Munitio num. מקרא מקראים
 Uocatio (vel cō
 uocatio, aut locus ad quem vo
 cantur homines,) nes, nes, nes
 eius, non mutatur ratione iam
 dicta. משמר Custodia. משמרות
 Hechen. 13. ca. Custodia מדבר
 Deser. מתת מתת מתת מתת
 tum, Scriptura, Corona, Vi
 men, ortus. Et mem cum pa
 tách semper, vt מחבת Sartas
 go, non mutatur.

Et alia sunt cum camés cha
 téph, vt משחח et משחח Leui.
 22. corruptio eorum.

Alia sunt cū patách, vel chi
 ric, & sceuá, & camés quæ in con

iunctione si sint literæ daghes
 sabiles, daghessantur, vt מלקח
 Stimulus. & in regimine מלקח
 Judicum. 3. מרבך מרבך
 namentú, menta. משאב משאב
 Hauritio, nes, vel locus vbi
 hauritur מנעמיהם
 Pul. chritudo, dines eorum. מעקט
 מלאך Prauitas, tates. מלאך
 מלאך מלאך מלאך מלאך
 Angelus, gelus, gelus
 eius, lus meus, angeli, geli, geli
 tui. מחמא מחמא מחמא מחמא
 Pul. mentum sapidum, Pulmenta,
 Desiderium, Butyrum, buty
 ra, Tenebrae, Pinguedo, Cle
 nia. Et cum chiric, vt מדבר
 Elo. quium, quium tuú, Eleuatio,
 Pinguedo, do mea.

Alia sunt cū patách, vel chi
 ric, & sceuá, & séri. & in regimine
 mem cum chiric, et séri in pa
 tách mutatur. et interdum in
 regimine remanet patách, & sé
 ri. Et in plurali, & cum pronos
 mine secunda litera radicalis
 est cum sceuá: vt משבב Ulua,
 et in regimine משבב Iose. 13.

ממור Spurius. מקהל מקהלים Congregatio, tiones, nes. מקל Baculus, Virga, pro
 מקל testerabbi Dauid in Michlól מרבע Cubile, Sopho. 2.
 Et in regimine מרבע Eze. 25.
 מרבע Robur, Sustentatio. Et
 in regimine מרבע Isaia. 3. ca.
 מרבע Conuiuium, Esca. Et in
 regimine מרבע Hamós. 6. ca.
 מרבע Clavis, Judicium. 3. Et in
 regimine מרבע Prouerbio. 8.
 Interdum tamē non mutatur,
 Isa. 22. מסמך מסמרים Clauus,
 clauis. Et מסמרים cum chiric. et
 genere foemineo מסמרות Isaia
 10. מעשר Decima. Et in regi-
 mine מעשר Leuitici ca. 14. Et
 מעשר מעשרו decima eius,
 cima vestra מרצע Excisio. Et
 mem cum chiric מסבן Pauper
 מובח Altare. Et in regimine
 מובח Exo. 20. Et מובח Altare
 tuum, Psal. 25. Beth cum pa-
 tach, quia cheth est cum sceuá.
 Et hoc factum est ne duo con-
 currant sceuáin. Sed in מובח
 est cum sceuá, quia cheth est cū
 seghól propter hephsé, Deus
 terono. 23. Et מובח מובחות

מובחות Altaria, ria eorum,
 ria vestra.

Alia sunt cum sceuá, patách,
 et séri, vt כתעב Abominabilis.
 מנשול מנשלים Coquus, coqui,
 vel Culina, lina. Et genere foem-
 mineo מנשלה מנשלות Culina,
 lina, Ezech. 46. ממש ממשים
 ממשיהם Sactuarium, ria, ria
 eorum. Et sunt lenia, idest sine
 daghés, teste Rabbi Dauid in
 Michlól. Itidem et in foemineo
 genere ממש ממשות Psalm-
 terium, teria, Jere. 52. מטרה
 מטרות Turibulū, bula. מראשית
 מראשיתו Puluar, naria, sic
 dicta q̄ sub capite ponantur. I.
 Regū. 26. מנחה מנחות
 tus, ati. coph cum chiric, Exo.
 25. Et in his quorum vltima
 quiescit litera, vt Isaia. 23. ca.
 ולמכה עתה Et ad operimen-
 tum vetustatis, quod est sicut
 מכה Et Eccle. 10. Humiliabi-
 tur המכה Contignatio. Et Je-
 hosue. 3. Et Jardén. i. Jorda-
 nus מלא plenus.

Alia sunt cum chiric, et duos
 bus sceuáin, et chólem, vt מדרת
 Gradus ordinatus, Judi. 3.

Alia

CAlia sunt cum chiric, sceua, seri, et scurech, vt **מַסְכַּנְתָּא** Paupertas, penuria, Deute. 8.

CAlia sunt cum chiric, vel patach, et sceua, et cholem, vt **מִקְמוֹר** Psalm⁹, (vel Canticum,) Electio, Ruina, (aut Scandalum,) ruina. **מִקְצוּעַ** Angulus, guli, li. Et genere femineo **מִקְצוּעוֹתָיו** Anguli, guli eius, Ezechie. 26. et 41. Et cum patach, vt **מִכְאוֹבֵי מִכְאוֹבֵי** Dolor, dolor meus, lores, lores eius. **מִטְסָן** Thesaurus, sauri. **מִטְסָן** Superliminare. **מִרְנוֹעַ** refrigerium.

CAlia sunt cum patach, sceua, et scurech, vt **מִנְעוּלֵי** Sera, rax, rax eius. **מִנְעוּלָיו** Semita, eleuatio. **מִכְלֵילֵי** Perfectio, Uniuersalitas, perfectiones, salitates. **מִעְרוֹם** vel cum cholem. **מִעְרוֹם** Muditas, tas, tates, tes eorum. **מִצוּק** Statio, columna, pro **מִצוּק** aut **מִצוּק** ? **מִצוּקֵי** Diuulium, pro **מִכְבֹּל**. **מִצוּקֵי** Infirmetas, mitates,

CAlia sunt cum patach, sceua, et seri, et cames, quæ non mutantur nisi **וְ** he mutatur in tau raphatum, vt **מִטְעֵנָה** Valida, Robusta, Isaia. 3. **מִחֲרֵטָה** Glomer, vomeres, vomer eius. **מִרְמָנָה** Sterquilium, Plaustrum, Isaia. 25. **מִהֲפָכָה** Euerfio, euerfio. **מִרְגָּנָה** Gradus, gradus. **מִשְׁטָנָה** Duplex, odium.

CAlia sunt cum patach, vel chiric, aut seghol, et sceua, et duobus camesin, vt **מִשְׁפָּחָה** familia, **גֵּנִס**, Ratio. Et in regimine **מִשְׁפָּחָתָא** Aumeri. 3. ca. Et cum pronomine **מִשְׁפָּחָתוֹ** familia eius, **מִלְּיָא מֵיָא** milia mea, milia eorum. Et in plurali **מִשְׁפָּחוֹתָא**. Et in regimine **מִשְׁפָּחוֹתָא**. Et cum pronomine **מִשְׁפָּחוֹתָיו**. Et **מִלְחָמָה** Belum. Et in regimine **מִלְחָמָתָא**. 1. Regu. 13. quamq̄ dici potest **וְ** sit alterius speciei, quæ non mutatur in absoluto, et regimine, et cum pronomine **מִלְחָמָתָא**. Et in plurali **מִלְחָמוֹתָא**. et in regimine **מִלְחָמוֹתָא**. **מִשְׁמָרָה** Custodia.

tách, 7 seuá, 7 duobus segho-
lin, quorum primum mutatur
in camés, cū athnách, vel sôph
passúc. Interdū tamen non mu-
tatur, vt משמרת Custodia. et
משמרת Exodi. 16. Et משמרת
Custodia eius. מנצרת Increpa-
tio. מרחת משלחת משקלת משקלת
Thymiana, מדיף Diffio, mensura,
sura. Et cum patách מחשבת
מחשבות מחשבות מחשבות
מחשבות מחשבות מחשבות
Cogitatio, tatio, tiones, nes,
nes eius, nes meæ, nes vestræ.
מחברת מחברת מחברת Coniun-
ctio, ctio, ctio eius. מחמץ fer-
mentum. מאכלת Gladi⁹. 7 cum
seghól מאכלת Genesis. 22. ca.
מלאכת est de hac specie, quam
quam quiescit áleph. Et in re-
gimine similiter cum seghól,
Exodi. 22. ca. מלאכתו מלאכתו
מלאכתו. 7 in regimine, 7 cū pro-
nomine pronunciatu áleph vt
מלאכות מלאכות מלאכות opera, ra, tua
ps. 72. מחרשת מחרשת vomer,
er eius.

Alia sunt cu3 patách, seuá, 7
seghól 7 seuá comes, vt מאכלת

raliginosa, tenebrosa Genesis.
2. פפ in libris correctis mem-
est cū seuá, 7 aleph cū patách,
et pe cum daghés teste. Kab.
David in Michlól.

Alia sunt cum chiric, seuá, et
duobus segholin, 7 tau in prin-
cipio, et in fine vt תפארת
תפארתו תפארתם תפארת תפארת
Gloria, ria eius, ria corū. Trem-
mor, (terroz, superbia), or tu⁹.

Alia sunt cū chiric, seuá, chó-
lem, 7 seghól vt תלכשת
vestis Isaie. 59.

Alia sunt cum chiric, seuá, et
duob⁹ comesin, vt תפארת glo-
ria. Isaie. 28, et תשבחה
תשבחה תשבחה
laus des.

Alia sunt cum patách, seuá,
súrec, et camés vt תעלומה

תעלומות תעצומה תעצומות
תנתומה תנתומות תהפוכה
תהפוכות תהלוכה תהלוכות תערוכה
תערוכות תלאוכה תלאוכות תחנכה
תחנכים תחנכין תחנכין

Absconso, nes, vel abscondita,
ta, fortitudo, nes, consolatio,
nes, pueritas, tes, Ambulas-
tor, res, siue viator res, Est. n.

tantur alterius sunt speciei, Brachium, um meum, heri, et heri, et heri.

Alia sunt cum patách, seua, et feri vt אֲבִיבַת balthcum de quo habes infra eodem caput. 31.

Alia sunt cum patách, seua, et chiric vt אֲכֹזֵב mendacium et vrbis nomen Adichea. 1. et Jeho. 15. et cum he אֲכֹזֵב Et huius speciei esse potest אֲתִיקַּי angulus cubiculum, per ristylum Ezechielis. 42. Et אֲתִיקַּי אֲתִיקַּי Ibidem. 41. ca. pro אֲתִיקַּי, et ob defectum nun, daghessatur.

Alia sunt cuzpatách, camés, et chiric, et daghessata vt אֲבִיבַת אֲבִיבַת pepo, nes, Qdta men nomé potest esse quatuor literarum.

Alia sunt cum seua, et duobus patachín dáleth cum patách vel cum feri vt אֲפִרְיָא אֲפִרְיָא palatium, um eius Dani ij, vel dic ו áleph est radicalis, et nun accidentalis litera.

Alia sunt cum patách, chi

ric, seua, et chólem vt אֲפִרְיָא lectica qua feruntur sponsæ Canticum. 3. vel secunda cum patách vt אֲרִכְיָא de quo infra eodem. ca. 32.

Alia sunt cum feri, vel patách, seua, et duobus camésin vt אֲרִיבָא אֲרִיבָא Armilla, memoria, vel odor.

Alia sunt cum patách, seua, et súrec, et camés vt אֲשִׁמְרָה אֲשִׁמְרָה custodia, et cum chólem, et segból אֲשִׁמְרָה custodia.

Alia sunt cum patách, seua, patách, chiric, et súrec vt אֲכֹרֵת אֲכֹרֵת crudelitas prouerbiorum. 27.

Alia sunt cum duobus patachín, seua, súrec, et camés vt אֲבִעְבוּעָה אֲבִעְבוּעָה pustula (vel vesica), læ.

Alia assumunt he in principio, Et horum quadam sunt cum chiric, seua, et chólem vt אֲהַרְיָא impulsio, Psalm. 67, quod plerisq; macór esse putant et cum súrec, et daghés loco nun vt אֲהַרְיָא conflatio Ezech. 22. pro אֲהַרְיָא

Alia

Alia sunt cum patách, seu ua, et duobus camesín vt הצלה ereptio, liberatio pro הנצלה, et הכרה Agnitio, pro הכרה Et in regimine הכרה Isaic. 3.

Alia sunt cum patách, seu á, cames : et súrec, vt אשמעון audit⁹, vel auditio Ezech. 24.

De nominibus defectiuis habentibus in principio mem. Ca. 23.

Ant etiaꝝ nomina defectiua quorú prima litera radicalis (q̄ est nun)

deficit: cuius vicem gerit dagbés, et horum quædam sunt cum patách et cholém, vt משר Serra à נשר

Alia sunt cum patách, et súrec, vt מכול diluuium a נבל, מבויע מבויעים מבויעים fons, tes, tes a ינבע et מרחוק מרחוק Expulsio expulsiones a נדח

Alia sunt cum patách, et cames, quod in regimine vertitur in patách, paucis exceptis, quæ etiam in regimine retinent cames, et contra absolutum est cum patách, Et cum pronomibus itidem retinēt cames, Sed plurale in regimine est cum seuá vt מפע profectio a נמע et absolutum cum patách Num. 10. et Deutero. 10. plurale מפעים, et in regimine מפעין, et cuz pronomine מפעין, Et sic מטע מטעים Aspect⁹, tus eozá, נבט מטע מטעים נבט, מטע מטעים נבט, מטע מטעים מטעין plantatio, nes, nes mex, מפח quisquiliæ a נפל et מפח Exufflatio a נפח, et מפע מפעין מאלע, us eius a נפא, et מצב statio, et in regimine מצב primo Regum. 14. et cum cames primo. Regum. 13. מצבב Isaic. 22. a נצב, nonnulli deducunt à יצב, Et מתן doo num, et in regimine מתן, et cum cames prouerb. 18. מתבק Num. 18. a נתן

Alia sunt cum patách, et duobus camesín, vel cum patách, sérí et

feri, et camés, et in regimine
 feri mutatur interdum in se
 ghól, פֶּסֶס dici potest illud es
 se alterius speciei, vt מַפְלָה ca
 sus, ruina, cadauer, et in regio
 mine מַפְלָה Judicum. 14. a נַפֵּל
 Et מַטְרָה donum a נָתַן, et
 custodia, signum ad quod sa
 gittatur a נָשַׁר. Et cum feri
 מַנְפֵּה מַנְפֵּה מַנְפֵּה plaga, ga
 ga eius a נָנָה, et מַסְכָּה
 Sculptile, le, מַצֵּבָה statua, et
 in regimine מַצֵּבָה Genesis. 35.
 et מַצֵּבָה. 4. Regum. 2, et plu
 rale מַצֵּבֹת, et cum pronomi
 ne מַצֵּבֹתָם à נָצַב.

¶ Sunt etiam nomina defecti
 ua quorum prima litera quæ
 est iod deficit, quorum nonnul
 la literam mem assumunt in
 principio, vel tau, quædam ve
 ro sunt sine litera accidentali.
 Et horum quædam sunt cum
 chólem, vel sûrec, et camés,
 quod in regimine mutatur in
 patách, nisi sequatur áleph,
 Sed in plurali absoluto reti
 nēt camés, quod in regimine
 vertitur in seuá, vt מוֹשֵׁב se

des, habitatio, et in regimi
 ne מוֹשֵׁב, et cum pronomine
 מוֹשְׁבֵיךָ מוֹשְׁבֵינוּ מוֹשְׁבֵיכֶם
 es eius, es eo
 rum, et plurale מוֹשְׁבֵיכֶם
 sedes, es, פֶּסֶס sunt qui dicunt
 מוֹשְׁבֵיךָ, est à מוֹשֵׁב, et מוֹ
 ius coniunctum est מוֹשְׁבֵינוּ in
 star מוֹרְשֵׁינוּ, et genere foemineo
 מוֹשְׁבֹתַי מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
 sedes, es eorum, es vestre a יוֹשֵׁב
 מוֹרֵשׁ מוֹרֵשׁ מוֹרֵשִׁים מוֹרְשֵׁינוּ
 possessio (hæreditas), io, nes, nes
 a מוֹרֵשׁ מוֹרְשֵׁינוּ cognatio
 nes, à יוֹרֵשׁ Et מוֹרֵשׁ מוֹרֵשׁ
 sanguineus à יוֹרֵשׁ et מוֹרְשֵׁינוּ
 descensus, us à יוֹרֵשׁ Et sic in
 áleph desinentia vt מוֹצֵא מוֹצֵא
 מוֹצֵא מוֹצֵא מוֹצֵא Exitus, exitus tu
 us, tus, tus, et propter áleph
 in regimine non mutatur Di
 citur à יוֹצֵא Et sic מוֹרְאֵי
 מוֹרְאֵיכֶם מוֹרְאֵיכֶם Timor, or eius,
 timor vester, res, et מוֹרְאֵי
 he loco áleph. Psalmus. 9. à
 מוֹרְאֵי מוֹרְאֵי מוֹרְאֵי Et cum sûrec vt מוֹרְאֵי
 disciplina, (eruditio), na à יוֹרְאֵי
 et מוֹצֵא מוֹצֵא fusio, io, à יוֹצֵא

¶ Alia sunt cum chólem, vel
 sûrec, et duobus camésin vt

מוֹרְשֵׁינוּ

מורשתה possessio, hæreditas, et
in regimine מורשתה Malachie.

1. Vel dic quot est ex alia spe-
cie, à ורש, Et cum sûrec vt
מיעדה congregatio à ועד, et
מסדה fundamentum, fundam-
entio, et plurale מסדות à יסד

Alia sunt cum chólem, et ser-
ri, et singulare in regimine nõ
mutatur, plurale vero et abso-
lutum, et in regimine, et cum
pronomine est cum seuá vt

מיעד מיעדו מיעדו מיעדו מיעדו
מיעדו מיעדו מיעדו מיעדו מיעדו
מיעדו Solennitas (tempus, ec-
clesia), tas eius, tas eorum,
tas nostra, tes, tes, tes, vestra,
tes mea, tes eius. Illud vero

Isaie. 14. In מיעדו solennitati
bus eius non est ex hac spe-
cie, quia faceret cū seuá
patách Sz est à מיעד istar מולך

Et מר à ועד Et מופתו מופתו
portetū, ta, ta mea, Et

מופתו tu vestra pe cū seghól
teste. Rab. Da. in Dichlol á

ופת, et מוקד exustio à ימד Il-
lud vero psalmi. 115. Solui

מי למופתו vincula mea, non est

ex hac specie, quia esset cum
seuá, et non cum seri, Sed est à

מוקד cum camés, cuius plurale
est מוקדים, et מוקדו, vnde præ-

dicto in loco seri est loco cas-
més teste Rab. David. Et

cum he foemineo vt מועלה vti-
litas à ועל, Et מועצה מועצות

consilium, consilia, et in regi-
mine cum seuá patách מועצות

Et cum pronomine מועצותם

consilia eorum, consilia
eorum, מוסרה מוסרות

vinculum, vincula, et in regi-
mine מוסרות, et cum pronomi-
ne מוסרותינו la eorum Psal-

mus. 2. Et cum tau in fine
vt מולדת מולדתו מולדתו

מולדתו Cognatio, cognatio
eius, cognatio tua, cognatio

mea, מורשתה possessio, hæredi-
tas, Et cum patách propter

literam gutturalem vt מורעתה
cognatio, consanguinitas, et

מורעתו pro מורעתו Ruth. 3.
à ורע, et מושעת מושעות Sa-

lus, tes.

Alia sunt cum seri, vel chí-
ric et camés quod in regi-
mine

mi n, patácb, sceuá, scúrech, et
camés, 7 dagheffata, vt מַחְנִיחַ
מַחְנִיחַ Horreum, rea, Joél. i. à
נָחַי quamq̄. R. Joséph Ebimo
chi, putat mem primum desero
uire pro מָן à, vel ab. et pro
pterea secundú esse dagheffat
tum. i. ab horreo, ab horreis.

De noibus aliis, quorú
secunda litera radicalis,
quiescit, quæ est váu, vel
chiric, quæ nõ habêt mem
in principio. Ca. 25.

Ant 7 alia
noia præ
ter supra
dicta, quor
um secun
da lfa ra
dicalis qu
iescit, quæ est váu, vel iod. Et ho
rum quedam sunt cum chiric,
et chólem, vt פִּיֶשֶׁת Piscón, no
men fluij, Genesis. 2. à פִּישׁ et
פִּיֶשֶׁת Schichón nomen similis
ter fluij, Gene. 2. מִדְּבַר Med
diú. et cum he fœmineo חַיְבֹנָה
à חַיְבֹנָה, Et חַיְבֹנָה Exterior, 7 eius
fœmininum חַיְבֹנָה à חַיְבֹנָה, Et
חַיְבֹנָה Extremus, et eius fœmie

neum חַיְבֹנָה à חַיְבֹנָה.

Alia sunt cum serí, 7 chólem.
vt יָדוֹן יָדוֹן Superbus, super
bi, à יָדוֹן.

Alia sunt cum camés, 7 chós
lem, quorum camés in regimis
ne, 7 cum pronomine mutatur
in sceuá, vt יָדוֹן יָדוֹן superbia. Et su
perbus. Et יָדוֹן in regimine, Jero
remia. 49. 7. 50. à יָדוֹן Et שִׂשׂוֹן
Saudium, Isaia. 12. Et שִׂשׂוֹן
Psal. 118. à שִׂשׂוֹן.

Alia sunt cum chiric, quæ nõ
mutantur, vt סַר Olla, Spina,
cui⁹ plurale est in vtroq̄ gene
re סַרִים Isa. 34. 7. Hosea. 2. Et
סַרִית. 2. Parali. 35. 7. Hamós
4. 7 סַרִיתוֹ Exo. 27. et סַרִיתוֹ
Psal. 57. à סַרִיתוֹ 7 סַרִיתוֹ Can
ticú, ca. à סַרִיתוֹ 7 סַרִיתוֹ
paries, tes, es ei⁹. צַר צַרִים צַרִים
Legat⁹, ti, ti tui. צַר צַרִים flos,
res. 7 צַר צַרִים cū daghés loco ban
nách. i. iod quiescētis. i. צַר צַרִים et
צַר צַרִים צַר צַרִים Ciuitas, tas
eius, tes, es. Et iod cum camés
צַר צַרִים. Judi. 10. צַר צַרִים
Species, cies eius, es eius, es.
צַר Mouale, lucerna, aratio. צַר
Par, coxtaneus.

Alia sunt

Et magister, stri, כַּנְתָּוִן, Kect⁹
cti, אֱלֹהִים אֱלֹהִים Deus, dij, dij,
Uel fortis, tes, tes, Et scribis
tur interdū cū iod vt רִישׁוֹ רִישׁוֹ
רִישׁוֹ רִישׁוֹ paupertas, tas eius,
tas tua, tas corū, Et בֵּית inter.
Alia sunt cum camés, quod
in regimine mutatur commu-
niter in patách, paucis exce-
ptis, quæ etiam in regimine re-
tinent camés, vt דָּגִים דָּגִים
piscis, ces, ces, שָׂר שָׂר
שרים רם רמים רמן רע רעים פה
פּוֹר פּוֹר פּוֹר pauper, res, princeps,
pes, excelsus, si, si, malus, mali.
laqueus, quei, neruus, vel com-
pes, עֲבֵים עֲבֵים Trabs
bis, Et in regimine cuz camés
vt Ezechielis. 41. עֲבֵים עֲבֵים Trabs
ligni, i. lignea, Et Isaie. 18, si-
cut עֲבֵים עֲבֵים nubes rosis, idest ro-
rida, et sicut עֲבֵים עֲבֵים nubes
ferotini, i. ferotina, Sed vt plu-
rimum est cum patách, אֲנִי an-
gustia, inimicus est cuz patách,
Sunt tamen nonnulla cum ca-
més vt Isaie. 63. Et אֲנִי angu-
stia, Et Threno. 3. אֲנִי danum su-
am extendit אֲנִי hostis Et eo.
ca, ante אֲנִי hostem Et, ps. 4,

אֲנִי in angusto dilatasti mibi,
Et Zacharie. 8, Non est pax
אֲנִי ab hoste, vel propter ho-
stem Et Ester. 7. quia non est
אֲנִי hostis, אֲנִי Alienus, ni,
אֲנִי multitudo Job. 35. est cuz
patách, אֲנִי est ab אֲנִי teste ka-
bi. David in Michlól, et in li-
bro ra, sicut et pleraq; alia.

Alia sunt cum chólem, quæ
non mutantur vt מִדֵּי מִדֵּי
אור אורה אורים מול מולת
שׁוֹט שׁוֹטִים חֵן חוֹתִים כֶּח כוחו
כֶּח כוחו כֶּח כֶּח כֶּח כֶּח כֶּח כֶּח
בור בורים בורות עור עורות
עורות שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר
עֲבֵים עֲבֵים Secretú (פִּילִיּוּ), tū
ei⁹, אֲנִי en tuū, na, vox, vox
tua, vox tua, voces, flagellum,
la, spina, na, potentia, tia eius,
tia tua, tia mea, tia eius, tia ves-
tra, calix, ix meus, ix eorum, ci-
sterna, na, na, pellis, lis ei⁹, les,
es eorum, bos, bos eius, boues
diues, bonus, nus, boni, 7 bonū
num, na חור foramen, et in regi-
mine חור cum sírec Isai. 2. חֵם
יָמִים יָמִים Dies, dies, duo dies,
Et in regimine cū seuá leniēdi
gřa אֲנִי אֲנִי אֲנִי, cū camés chateph

Alia sunt cum chólem, et seg-
hól, quæ cum pronomibus
sunt cū camés chatéph vt כָּשָׁה
כָּשָׁהוּ בְּשָׁהוּ בְּשָׁהוּ נָפְתָהוּ נָפְתָהוּ
Confusio, fusio eius, confusio
mea, fauus, fauus eius, us me-
us, faui.

Alia sunt cum seri, et camés
vt רִיקוּם inanis, vacuus.

Alia sunt cum camés cha-
téph, seuá, et camés vt בְּשָׁפָה
fusio Iose. 10.

Alia sunt cum seuá, súrec, et
camés vt תְּבוּנָה תְּבוּנָה תְּבוּנָתוֹ
תְּבוּנָתוֹ תְּבוּנָה תְּבוּנָתוֹ תְּבוּנָתוֹ
תְּמוּנָה תְּמוּנָה תְּמוּנָתוֹ תְּמוּנָתוֹ
תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָתוֹ תְּשׁוּבָתוֹ
תְּנוּעָה תְּנוּעָה תְּנוּעָתוֹ תְּנוּעָתוֹ
תְּרוּמָה תְּרוּמָה תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ
תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ
תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָתוֹ
Intelligētia (prudētia), tia, tia
eius, entia, dispositio, sitio, nes,
Imago, go, gotua, nes, reuersio
(conuersio), sio, sio tua, siones,
motus, tus, mors, oblatio (pri-
mitia) tio, tio eorum, nes, nes
meæ, nes vestræ, positio, tio pro
tio, (Leuiti. 6. ꝑꝑ alij codices

habent תְּשׁוּמָה) nes, dissipatio,
nes, et cum chiric, nes vestræ
(Jere. 25.) mendacium, dacia.
Ezechielis. 24. masculino ge-
nere.

Alia sunt quæ habent he in
principio, et in fine et sunt nono
nulla cum seuá patách, et duo-
bus camésin vt הַנְּפִיחַ cribra-
tio Isaie. 30.

Alia cum seuá patách, súrec,
et camés vt הַפְּנוּיָה הַפְּנוּיָה re-
quies, es.

Alia sunt cum mem in prin-
cipio, et he in fine et sunt cum se-
uá, et duobus camésin vt מְצַדֵּה
rete, retia à צוֹד ꝑꝑ sunt qui
putant mem esse radicalem li-
teram et dici à צַדֵּה,

De nominibus quo-
rum vltima, quæ est
he, quiescit. Sed in-
terdum cadit, et succe-
dit he foemineum, in-
terdum remanet ra-
dicalis litera, et assu-
munt varias literas,
et in principio, et in fi-
ne. Caput. 27.

Sunt et

¶ Ant 7 alia
 nominum
 spēs, quas
 rum vlti
 ma radica
 lis litera,
 q̄scit. Et
 horum nominuz quædam sunt
 cum camés chatéph, seuá, et
 camés vt תַרְמֵקָה dulus Judicū
 9. a רַמָּה teste. Rab. Da, q̄q̄
 eius pater Rab. Joséph nomē
 loci, et tau radicalē putat esse
 literam, Et he est fœmineū si
 gnū, deficiente radicali. Et in
 תְהִלָּה lumen, stultitia ab הִלָּה
 Job. 4. tau est cuz camés lato
 ppter sequētem literā guttu
 ralē he in quā trāslatū est ca
 més chatéph secundū normā,
 qđ quidē camés chatéph inter
 dum transit in chólem vt in
 תַאֲנָה .i. occasio Judicum. 14.
 vt áleph dilatef, quēadmodū
 et in וַיִּמְקַח detestatus est Au
 meri. 23. pro וַיִּמְקַח

¶ Alia sunt cū chiric, vel cha
 téph patách sequēte gutturali
 litera, et seuá et camés vt
 תַנְרָה pronocatio (irrita

tio), tio תַאֲנָה תַאֲנָה Desideriū,
 um, תַאֲנָה תַאֲנָה תַאֲנָה Occa
 sio, io, io eius תַאֲלָה תַאֲלָה Ju
 ramentuz (execratio, maledic
 tio), tum tuū.

¶ Alia sūt cum seuá, et duob⁹
 camésin, et he fœmineo vt
 תְעִלָּה תְעִלָּה תְעִלָּה Aqueductus
 tus, cti, cti eius, labor, oz, res

¶ Alia sūt cum patách, seuá,
 et duobus camésin, et he fœmi
 neo signo vt מְתַלָּא labor Ad
 lachia. 1. q̄q̄ sūt qui putāt q̄
 mem sit vt מן .i. a vel ab, et pa
 tách loco chiric hoc est מְתַלָּא
 à labore.

¶ Alia sūt cū patách, seghól,
 et chiric vt תְכִלִּית תְכִלִּית finis
 (perfectio, cōsumatio), exem
 plar (similitudo) Et in plurali
 תְכִלִּית תְכִלִּית

¶ Alia sūt cum patách, seuá,
 7 súrec vt תְרַבִּיית תְרַבִּיית incre
 mentum, (multiplicatio), ta,
 et cū iod, et mem תְרַבִּית Et
 cū chólē תְחַבִּית in singulari .i.
 māsio, castramāsio. 4. Reg. 6,
 et plurale תְחַבִּית q̄q̄ eius sin
 gulare est cū chólē, Et תְחַבִּית

Uisio (aspectus) sio, nes, nes
 eius, nes genere fœmineo, irri-
 gatio, pincerna, na, na, na ei,
 netum, multitudo do, tegmen
 (protectio), et tegmen, en eius
 cuz seuá tatum, Et aliqua sūt
 cū he in p̄ncipio vt הרבה mul-
 titudo, multiplicatio, beth cum
 feri semper, vt ארבה cū seghól
 significet Et הרבה non habet
 plurale, q̄ singulare multitudi-
 nem.

Alia sunt cū patách, et longa
 eo q̄ prima radicalis litera est
 gutturalis, et tertia cadit vt
 מער מערה מער Auditas (turpi-
 tudo), tas tua, super, supra Et
 cū he fœmineo מעלה et מלמעלה,
 q̄q̄ dici potest q̄ he redundat
 Et in מטה מטה מטה in fer-
 ne, mem est cum patách, q̄q̄ est
 longum, et non est camefatum
 vt למטה vt qd et שמה illuc, quia
 ponitur pro מטה מטה Et si
 foret perfectū, esset patachatū
 propter nach apparēs quod est
 post eū vt מעלה Et cū atbnách,
 et soph passúc est cum camés et
 lōga Et sicut לילה, sic מטה vel
 למטה Et מרר amaritudo puer

biozum. 17. est cum seghól, eo
 q̄ non habet literā gutturalē à
 מרה, q̄q̄ et à מרר deduci potest.

Alia sunt cum seuá patách, et
 seghól vt מקרה מקרה Operimē-
 tum, cōtignatio,

Alia sūt patách, vel seghól,
 aut chiríc, et seuá, et camés, et
 he signo fœmineo, qd̄ secūdam
 normā in regimine, et cū p̄no-
 mine vertitur in tau, et in plu-
 rali tam in absoluto, q̄ regimi-
 ne est cum seuá vt מראה מראים
 מראות מראה מחצה מחצת מרמה מרמות
 מרה מרות מרותיו מרותיה
 מצה מצות מצותו מצותה
 מצות מצותיו מצותיה מצותיה

Uisio, nes, nes, dimidia, dia,
 dolus, li, emūctorium, aut vas
 vbi recipiuntur emūcta, ria,
 ria eius, ria eius, p̄ceptum,
 tum, tum eius, tum tuum, pta,
 pta eius, pta tua מנה munus,
 oblatio, si deducatur à ננה est
 de hac specie.

Alia sunt cum seuá, chiríc,
 seuá, et camés vt נמנה cōtem-
 ptibilis.

Alia sunt cum seghól, seuá,
 et camés vt חסה. 2. אתנה.

tus eius, excisio, rebellio (exasperatio), lio, lio tua, lio eorum, Caprea (superbia, gloria) x, x, Gas, vas tuum, sa, sa, sa eorum, sa vestra, sa mea, sa eius, situs la, ornamentum, tum eius, ta, maxilla, la, la mea, la mea, hædus, di, di di, di tui, dimidiū, ū eius, voluntas (vel cogitatio) pharetra, tra tua, vsura, ra tua, leo, nes, nes, ornamentū, tum, tum eius, tum tuum, ta, Uenter, tres, tres, tres tui, tres mei, tres mei, Et cum tharca accentu qui interdum est vt athnác suspendens sētentiam vt Eze. 2. Ne sis **רָבָה**. i. rebellio sicut domus rebellionis, Et sic cum accentu pafeth vt capite. 24. parabola ad domū **רָבָה** exasperantem, vel rebellionis Et rursus Et dices ad **רָבָה** rebellionē ad domum Israel. Et cū Zachéph **רָבָה** primo Regū 15. et **רָבָה** Judicum. 15. Sed non semper ita mutatur cum Zachéph vt **רָבָה** Dichea. 5. percussit super **רָבָה** maxillā, Et da ni ij. Et veniet in terram **רָבָה** gloria. i. Israel Et Judicū. 14.

Et diuisit eum secundum diuisionem **רָבָה**, Et **רָבָה** cum athnác est cum seri vt. 3. Reg. 16. Tunc diuisus est populus **רָבָה** in medium, vel per medium, Et cum tharca Exo. 25. Et cumbitus **רָבָה** et dimidium altitudo eius, Et cum pafeth eo. ca. duo cumbiti **רָבָה** et dimidium longitudo eius.

Alia sunt cum chólem, et chiric etiā cum sunt in hephséc Interdum tamen, vt lenior sit pronuntiatio, chólem mutat in camés chatéph absq̄ hephséc, et sic in regimine. Et alio quando in seuá tantum, et cum pronomine sunt cum camés chatéph vt **רָבָה** Resina, vel tyriaca, Et sic in hephséc Ut Eze 27. Et mel et oleum **רָבָה** et resinam dederunt &c. q̄ nō nulli codices habent camés chatéph. Et cum seuá tantum vt Gene. 37. **רָבָה**. i. et resinam, **רָבָה** Ira Et cū camés chatéph Deute. 29. Quæ **רָבָה** ira furoris magni huius. **רָבָה** silentiū, et cum camés chatéph psalm⁹ 82. Ne **רָבָה** silentium tibi, **רָבָה** pulchritudo,

Exi
 tus eius, *ustu^s, tus, tus*, *Timor*
 eius timor vester.

Denominibus quæ ve
 niunt à geminatis.

Caput. 30.

Ant zalia
 noia, quæ
 veniūt à ge
 minatis Et
 horum quæ
 dam sunt
 cum camés, et chólem assum
 pto mem'in principio, quorum
 chólem cū pronomib⁹ inter
 dum mutatur in sùrec et han
 nách est loco literæ geminata
 מְעוֹן מְעוֹן מְעוֹן מְעוֹן מְעוֹן
 fortitudo, do eius, do mea, do
 tua, do vestra, Et מְהֵם perfe
 ctio, et מְהֵם cum seuá, ~~מְהֵם~~ non
 est in regimine. Isaia primo,
 et psal. 37. Sed מְחֹרֵךְ chorus in
 regimine mutatur, et in plurali
 non daghessatur מְחֹרֵךְ מְחֹרֵךְ
 מְחֹרֵךְ Chorus, us noster, ri, et
 est sine daghés ad differétiam
 illius Isaie. 2. מְחֹרֵךְ .i. voragi
 nes, vel fouéasterræ, quod est

daghessatum. Et dicūtur ab
 עוֹן תָּמָם חֵלֶל

Alia sunt cum duobus came
 s'n, quorum secundum in regio
 mine mutatur i patách vt מְקַךְ
 מְקַךְ tentorium, um, à מְקַךְ, cuius
 perfectum est מְקַכְךָ.

Alia sunt cum seuá, et patách
 vt מְסַכְךָ circuitus à מְסַכְךָ, et cum
 pronomine מְסַכְכוּ, Et plurale
 מְסַכְכִים, et fœmineuz מְסַכְכִית
 Et מְצַר מְצַרִים מְצַרִים Angustia
 stia, stia, à צַרְרָ. Et מְצַר obumo
 bratio, aut nemosus Ezech.
 31. à צַרְרָ.

Alia sunt cuz duobus segbo
 lín vt מְמַר מְמַר מְמַר Supputa
 tio, amaritudo, procurator à
 מְמַר מְמַר שְׂמַר.

Alia sunt cum chólem, et seri,
 vel patách, si gutturalis fuerit
 litera vt מְעַל מְעַל Adollis exal
 tatio à עַל עַל עַל.

Alia sunt cum chólem, vel
 sùrec, et camés vt מְמַר מְמַר exte
 sio, operimentú à מְמַר מְמַר

Alia sunt cum patách, et ca
 més, et daghés vt מְמַר ambula
 tio iugis: et i regimine מְמַר Isa.
 33. pro מְמַר.

cum camés, ab **הָרַר** Et **תָּהוּ** תו
 viuus sūt cum patách, nisi sint
 in fine versus, vel cum atbnách
 à **תָּוּ**, Et sic **הַסֵּל הַסֵּל** lenis et **לָ**
לָהּ tumulus à **לָלָ** sunt cum
 patách, nisi prædictos habeāt
 accentus, **בָּ** hortus à **בָּבָ** est
 euz patách. **סָז** cum ca
 més, **שֵׁל הַשֵּׁל** à **שֵׁל** est cū
 patách, Sed in soph passúc, et
 cum atbnách, et Zachépb est
 cum camés vt **Exo. 16.** Et asc
 cendit effusio **הַזֵּה** rozis. Et Ju
 dicum. 6. Et super omnē ter
 rā, sit **שֵׁ**, **Deute. 33.** **לֵזֶם** de
 roze ꝛc. Et cāti. 5. quia caput
 meum plenum est **זֵזֶ** roze **הַזֵּה**
הַזֵּה paruulus, us sunt cum pa
 tách à **הַזֵּה**, Sed in soph passúc
 cum camés **Genesis. 47.** secū
 dum **הַזֵּה** paruulum pro paru
 uulos, **הַזֵּה הַזֵּה** limen, en in
 limine à **הַזֵּה** sunt cum patách,
 et in soph passúc, et cū atbnách
 sunt cum camés vt **Exodi. 12.**
 De ságuine qui est **הַזֵּה** in limi
 ne. Inuenitur in soph passúc
 cum patách **Judicum. 19.** Et
 manus eius super **הַזֵּה** limen,
¶ impressi codices habent

camés, Et sic. 4. **Regum. 25.**
 Tres custodes **הַזֵּה** liminis, qđ
 in codicibus impressis itidem
 est cū camés, **הַזֵּה הַזֵּה** Cas
 nistrú, um in canistro sūt cum
 patách, **הַזֵּה** vola manus est cū
 patách, Sed cum atbnách, et
 soph passúc, et Zachépb est cū
 camés. 4. **Reguz. 2.** Et percuso
 serunt **הַזֵּה** volaz, et dixerunt
עִיֵּוֹת rex, **הַזֵּה** solénitas, tripus
 dium est cum patách, Sed
הַזֵּה הַזֵּה est cum camés. Et tuo
 lit filium bouis **הַזֵּה** tenerú, ꝛ bo
 num. **Genesis. 18.** est cū camés,
 Sed prouer. 4. **הַזֵּה** tener, et vni
 cus, ꝛ. 2. **Regú. 3.** Et ego hodie
הַזֵּה tener sunt cū patách, à **הַזֵּה**,
 Et cāti. 5. Dilect⁹ me⁹ **הַזֵּה** cádi
 dus, ꝛ **הַזֵּה** Et humilē oculis sal
 uabit **Jiob. 22.** sūt cū patách, à
הַזֵּה הַזֵּה, Et **הַזֵּה** águstia, hostis
 águstus à **הַזֵּה** cū patách, Sed
הַזֵּה duo sūt cū camés. **Ester. 7.**
 qz nō eēt **הַזֵּה** hostis, v^l águstia
 Et num. 10. ꝛtra **הַזֵּה** hostē. Et
 illud. ps. 4. **הַזֵּה** i águsto dilata
 tionē fecisti mihi, ē cū camés **הַזֵּה**
 pñiceps à **הַזֵּה** est cū patách, Et
 cū Zachépb duo sunt camefata

Hofe. 3. **N**ō ē rex, et nō est **רַב** p̄n
 ceptus, **רַב** alij codices habent
 athnách. Et illud Et dux, et **רַב**
 princeps **רַב** quatuor sunt cuz
 patách Michæ. 7. **רַב** princeps
 postulat. Et Dani. 12. Michael
רַב princeps magnus. Et pri.
 para. 27. **רַב** princeps Scame
 búth. Et pri. para. 15. Et Theo
 naniáb **רַב** princeps. Et omne
 residuum **רַב** est cuz camés, **רַב**
 Sanguis cum camés, et in regi
 mine cum patách. Et ne des
רַב **רַב** sanguinem innocentem
 est cum camés. Sed qđ Paulo
 post dicit. Tū remouebis **רַב** **רַב**
 sanguinem innocentē est cū pa
 tách. Et sic Jere. 19. Et imple
 uerunt locuz hunc **רַב** sanguine
 innocentum. Quæ hoc in capite
 ob punctaturā scripsim⁹, nō q̄
 sit ratio manifesta, vt sit ex ge
 minatis. i. à **רַב**. Et **רַב** iuue
 cus est cum patách. Sed **רַב** qđ
 est Num. 23. est cum camés
 Et omne **רַב** **רַב** est cuz camés
 Et prouer. ij. Prohibēti **רַב**
 frumētum maledicēt populus,
 est cum camés. Et Hammasó
 reth triginta cameffata notauit

Et omne **רַב** qđ est in prouer
 bijs est cameffatum **רַב** **רַב** la
 queus, ei sunt cum patách Et
 eleuatio **רַב** pauperi psalmo
 9. Et vt iudicet pupillū, et **רַב**
 pauperē sunt cum camés. Sed
 ne reuertatur **רַב** pauper cōfus
 sus psal mo. 73. est cuz patách,
רַב quatuor sūt cum camés vt
 Joel. 1. vt virgo accita **רַב** sac
 co, psalmus. 34. Tlestimētum
 meū **רַב** saccū Et leuiti. ij. vel
רַב saccum. Et illud Et ascē
 dere faciā super te **רַב** saccum
 Et omne **רַב** **רַב**, et quæcūq̄
 sūt cū athnách, et soph passūc,
 habēt camés, **רַב** stipula, et cū
 athnách Isa. 33. parietis **רַב** sti
 pulā, Et in soph passūc cū pa
 tách vt. Exodi. 15. Comedet
 eos sicut **רַב** stipulā. Et sic cū
 athnách vt Joel. 2. ignis deuor
 ans **רַב** stipulā cum patách.
 Omne **רַב** **רַב** torcular, in
 torculari, de torculari est cum
 patách, etiā cū athnách, et soph
 passūc Joel. 3. quia plenum est
רַב torcular, Judicū. 6. Excus
 tiebat frumēta **רַב** in torculari,
 Isa. 63. sicut calcās **רַב** in
 torculari

torculari Quod diligēter ad-
 uerte ppter libros typis æreis
 excusos, qui sūt cum camés. Et
 omne דָּתְּ הַרְתָּ בְּרֵתְּ בְּרֵתְּ .i. lex,
 edictū, ꝛc. est cū camés Ester.
 3, et. 4. et. 9. Et פַּי psalm⁹ .18.
 est cum patách, reliqua omnia
 sūt cū camés Et omne שָׁלַח, ꝛ
 שָׁלַח pedetētin, quiete est cū pa-
 tách cum athnách, et soph pas-
 sūc, Sed illud Job .23. viā ei⁹
 custodiui, et non שָׁלַח declinabo
 est cū camés ꝛ alterius signifi-
 cātiæ, et radicis Deducitur .n.
 אֶשְׁתָּה. Et תֵּצֵא תֵצֵא Tectū, um est
 cum camés, Et in regimine cū
 camés vt .2. Regū, ij. Et ābu-
 laret super תֵצֵא tectū domus res-
 giæ .E. Judicum .9. Et ascen-
 derūt תֵצֵא לַי super tectū turris
 Sed illud .2. Regū .18. Et per-
 rexit speculator ad תֵצֵא tectum
 portæ est cum patách, Et plura
 le est fœmineum, et cū daghés
 sicut et cum pnomine תֵצֵא תֵצֵא
 ꝛc. לַי לַי לַי fortuna, næ cor-
 riādrum, Sad sūt cū camés,
 Sed illud .Exo. 16. Sicut ser-
 men תֵצֵא coriādrī, ꝛ. 2. Reg. 24.
 in medio torrentis תֵצֵא Sad,

sunt cum patách, ꝛ ꝛ nōnulli
 codices habent camés teste.
 Rab. Dauid ꝛc. מִסְּהַרְמֵן לְמִן
 tributū, um, to sūt cū patách,
 Et i soph passūc, et cū athnách
 habēt camés, Sed illud Job.
 6. לְמִן .i. dissoluēti ab amico
 suo misericordiā est cū camés,
 quia alteri⁹ est significātiæ,
 מִרְהַרְמֵן Amaritudo, do, sūt cū pa-
 tách, תֵצֵא linū cū patách, ꝛ cum
 Zachéph h3. camés vt exo. 28.
 fœmoralia תֵצֵא lini .i. linea. Et
 secūdū hāmāsóreth sūt trigita
 comesata, ꝛ omne תֵצֵא simile ei
 est cū camés Sed תֵצֵא תֵצֵא
 i. pōdus sicut pōdus erit. i. æ-
 qualis pōderis. Exo. 30. est cū
 patách tātū. Et secūdū hāmā-
 sóreth omne תֵצֵא, qđ est i. Exo
 do, ꝛ duodecim prophetis est
 cū camés, alia vero oīa sūt cū
 patách pter vnū Judicū. 7. Ap-
 prehēdes eū תֵצֵא seorsum ꝛ sic
 oīa quæ sūt in soph passūc, ꝛ cū
 athnách sūt cū camés. Omne
 תֵצֵא בַת Batus, um est cum pa-
 tách, Et sic תֵצֵא תֵצֵא Masus, fu-
 roz sēper est cū patách ab תֵצֵא.
 deficit, n. nun, qđ absorbet in

daghés

ta, ta eius, ta tua, expressio, si-
gnum, signus eius, signa. Tem-
pus, tempus eius, us, eorum, fi-
nis, nis eius, finis meus tumu-
lus, Cor, cor eius, cor tuum,
cor eorum, corda, Dæmon, es,
es. Et cū maccáph vt Jiób .36.
Super **יְהוָה** dētē petræ, leuis-
ti .15. **יְהוָה** ny tempore men-
strui eius, **לֵךְ** vero non mutat
in seghól, nisi iūgatur monosyl-
labo, aut dictioni lōgæ vt Exo.
15. **בְּלֶבַח** in corde maris, Et
prouerbio. 22. Stultitia collis-
gata est **בְּלֶבַח** i corde pueri,
Sed **בְּלֶבַח** In corde mariū
Ezechiel .27. et **בְּלֶבַח** in
corde dei, eodem capitu. et id
genus sunt cū seri, **פֶּפֶר** habēt
maccáph, Et illud psalmi .20.
Longitudinē dierum in sæculū
יְיָ et sæculū est cum seghól,
ad differētiā illi⁹ Jere. 26. Et
ego qui cognosco **יְיָ** et testis,
Et in regimine cum patách vt
Deutero. 22. **מִדְּפֶרֶר** Midus
auis, qđ fortasse alterius est
speciei.

Alia sunt cum chiric, et ca-
més vt **חֶמֶד** gratis à **חֶמֶד** donas

uit, cuius perfectū esset **חֶמֶד**

De nominib⁹ quatuor
literarum non geminan-
tium aliquam ex eis.

Caput. 31.

Ant ⁊ alia
noia quas
tuor litera-
rum, quæ
nullam è
suis gemi-

nāt literam, ⁊ horum quadam
sunt cum chiric, seuá, ⁊ camés,
qđ chiric in regimine et cum
pronomine cōmuniter mutas-
tur in patách, paucis exceptis,
quæ retinent camés quod mu-
tari debebat in seuá vt **סֶפֶר**
שֶׁפֶר **שֶׁפֶר** **שֶׁפֶר** **שֶׁפֶר** **שֶׁפֶר** **שֶׁפֶר**
Arti-
ca, Scinhár nomen provin-
cia. Genes. 2. Dani primo, et
Zacharie. 5. princeps (vel dur)
principes tui, pinchás propri-
um nomen. Exodi. 6.

Alia sunt cum chiric, seuá, ⁊
seri vt **חֶמֶד** nouember.

Alia sunt cum patách, seu-
uá, et patách vt **חֶמֶד** the-
taurus,

seri, vt **עמלק** Hamaléc.

Alia sunt cum seuá, camés, et seghól quorum lámed in plurali, et cū pronomine dagh bessatur vt **ערפל** Caligo. Exo 20., et psalm⁹. 17. Et sic **יזרעאלים** Izrebel, Izrebelim. 3. Regum. 21. cum seghól Et sic **אמרפח** Amraphél Regis nomē Gene. 14. Et sic **שרון** Scarus hén vrbis nomen Jehos. 16, cū seghól.

Alia sunt cum seuá, patách, et seri vt **עשיל** Eesper tilio, nes in quo genere sunt quaxdá cum tau signo foemineo vt **חבצלה** rosa Cantí. 2.

Alia sunt in quibus quarta geminatur litera vt **שקקרה** niger, et foemineum **שקקרה** leuiti. 13.

Alia sunt cū seuá, et duobus chirichín vt **פתחיל** fascia pe-
ctoralis, aut vestis muliebris Isaic. 3.

Alia sunt cum seuá, camés, et chiric vt **חלקש** Silex psal-
mus. 113.

Alia sunt cū pathác vel chi-

ric seuá, chólé, vt **כפתור** כפתורים
כפתוריהם כפתוריה **כרנל** רפסך
רפסרות. Spéra instar pomi,
sbare corú, ra eius, Ophio-
machus, vel species locustæ le-
uiti ij, ratis, rates, **רמדה** hoc
plurale possit esse et a
foemineo, puler, calamus lini.

Alia sunt cum patách, seuá,
et sírec, siue chibús sephathá-
im, et cū daghés quarta litera
vt **קרסל** Crus, ra mea,
חרצן colligatio, nes,
vinculum, la Isa. 58. psalmo
72. **גלמוד** Sterio-
lis, solitarius.

Alia sunt cum chiric, et duos-
bus segholín vt **פלהש**
פלהשים Concubina, na eius, na,

Alia sunt cum seuá chólem,
et seghól vel patách sequente
cheth gutturali, vt **בדלה** Bde-
liú, vel margarita, et cum pro-
nomine chólem mutatur in
camés chatéph vt **בדלהו**
Et plurale **בדלהם** cum ca-
més: et sic cum pronomine
בדלהו,

De nominibus quinque
literarum. Caput. 32.

Ante et alia
qui non lite
rarum nota,
quorum non
nulla sunt
cum patach,
seua, et duo

bus comes in ut אֲרֵנָה אֲרֵנָה
purpura, et cum van loco mem
ut אֲרֵנָה. 2. paralipomenon
secundo.

Alia sunt cum seua, comes, se
ua, et comes ut אֲנִישׁ אֲנִישׁ
phiala, la, la, vel pelues
primi Hezre. j.

Alia sunt cum seua, patach, se
ua, et cholem ut אֲרֵנָה אֲרֵנָה
Dragma, ma, vel solidus, lidi,
pri. Hezre. 8.

Alia sunt seua cum patach, se
ua, et serit ut אֲרֵנָה אֲרֵנָה
na, na, in plurali, et cum pnomine
daleth cum seua אֲרֵנָה na eius.

Alia sunt cum patach, seua, pa
tach, seua, et serit ut אֲרֵנָה אֲרֵנָה
e lino, lanaque contexta Deute,

22. et quarta geminata אֲרֵנָה
Rahamses urbis nomen Seg
nefis, 47. Exod. j.

De alia nominum diui
sione secundum dialeti
cos. Cap. 33.

Et et alia
nominum di
uisio ad sa
crarum lite
rarum cogni
tionem per
necessaria.

Quippe nominum quaedam sunt
אֲרֵנָה idest diuersiuoca, quae
sunt nomina diuersa, et entium
diuersorum ut אֲרֵנָה homo, ut
אֲרֵנָה bos ut אֲרֵנָה equus, ut אֲרֵנָה ca
pra, ut אֲרֵנָה lapis. Et id genus.
Alia vero sunt אֲרֵנָה idest se
consequentia, et sunt nomina
diuersa eiusdem rei, quae nos sy
nonyma appellamus ut אֲרֵנָה
gladius, אֲרֵנָה spata, אֲרֵנָה
mucro. Alia vero sunt אֲרֵנָה
participata hoc est nomina
communia ut אֲרֵנָה homo,
ut אֲרֵנָה bos, ut אֲרֵנָה asinus
quae sunt

quæ sunt cõmunia suis in diuis
 duis. Et hæc in sex diuiduntur
 partes Quoddã.n. est qd̄ appel
 lat שְׁחָרָהּ .i. nomē i quo cõ
 municat̄ multa noīe, Sed non
 significatiōe vt נַי qd̄ dicitur
 de oculo, fonte, et terra Num
 mero . 22. Et opernit נַי נַח
 oculū terræ.i. superficiē. Aliud
 vero dicitur מִמְּקָהּ .i. vniucū,
 qd̄ est essentialē his de quibus
 dicitur, vt חַי viuum, siue viues
 vt חַיָּה animal, vt אָדָם homo,
 et vniuersaliter noīa generū, et
 specierū, respectu suorum idis
 uiduorū. Aliud vocatur מִמְּקָהּ
 hoc est æquocū, Et est nomen
 cõmune plurib⁹, Sed qd̄ signifi
 ficat est accidēs aut oībus, aut
 vni ex his de quibus dicitur, vt
 אָדָם homo dictum de homine
 viuente, picto, et mortuo, Cū.n.
 dicit̄ de homine significat hoīs
 figurā, et lineamētā, quæ sunt
 hominis accidentia. Aliud est
 אָדָם בְּכֹלל וְחַדָּד dictū de vni
 uersali, et particulari. i. nomē
 collectiūum vt אָדָם populus
 אִשְׂרָאֵל Israhel וְחַדָּדָה Jebudáb
 Israhel .n. et Jebudáb dicuntur,

et de Jabacób, qui appellatus
 est Israhel, et de Jebudáb eius fi
 lio, et de populo Israhel, et Jes
 budáb. Aliud est quod vocatur
 מִשְׁחָהּ .i. accommodatū, et p̄ trās
 lationē dictum vt אֶרֶב léo qui
 dicitur proprie de leone viuente,
 et de homine forti vt vicit leo
 de tribu Jebudáb, et יָם mare
 quo nomine liberalis appella
 tur. Aliud est quod appellatur
 מִמְּקָהּ trāsflatum firma trāsfla
 tione propter firmitatem eius
 à quo fit trāslatio vt פֶּה os dis
 ctuz de ore loquētis, et ore ter
 ræ iuxta illud. Et terra apernis
 it os suū, et יָד manus, quæ et
 de flumine dicitur vt יַרְדֵּן הַיָּרְדֵּן
 Manus Jordanis Et לֵב cor
 qd̄ et de cælo dicitur vt Dente.
 4. vsq̄ ad לֵב .i. cor cæli .i.
 medium, et de igne Exodi. 3.
 בְּלֵבָהּ .i. in corde ignis .i. i me
 dio, Et de quercu. 2. Regum.
 18. בְּלֵבָהּ .i. in corde quercus. i. in
 medio.

¶ De pronomine quid sit,
 vnde dicatur, quid signifi
 cet, et de eius diuisione.

Caput . 34 .

¶ De

Icto de
nomie, di
cendū est
et de pro
nomine,
qđ ponit
tur loco nominis. Est igit̃ **אני**,
idest pronomen, nomen occultu
tum. Si. n. quispiā duxerit **אני**
ego feci, **אתה** tu fecisti **אני** ipse
fecit, iā hæc pronomina occulte
significāt nomina ipsa, quæ refe
runt, me, te, et ipsum: de quo est
sermo, et dicitur à **אני** qđ est
cognominare, siue, nomine oc
culto appellare Isa. 45. dicit̃
de Cōres. i. cyro persarū rege.
Et vocaui te noie tuo, **אני**
cognominabo te .i. nomine oc
culto appellabo te, perinde ac
si dicat. Appellaui te primū
nomine pprio, et manifesto di
cens. Hæc dicit dñs Christo
suo Cōres. i. Cyro, modo vo
cabo te nomine occulto. i. no
mine messia. Et Isa. 44. Et
noie Israël **אני** cognomina
bit. i. occulte appellabit. Diui
dit̃ autē pnomē bifariā. Est.
n. pnomē **אני**, i. cōiūctū et

affixum nominibus, vt dictum
est supra eodē libro capite. 15.
et verbis, vt suo dicem⁹ in loco
Et nominibus iunctum, aut
אני. i. possessionē, aut **אתה**. i.
relationem significat Quippe
sunt pronomina possessiua vt
meus, tuus, suus, noster, et ves
ter, et relatiua vt ipse, ipsa,
ipsum, ille, illa, illud, verbis
vero affixum, aut patientem
aut agētē psonā indicāt, patiētē
vt psalmo. 29. **אני** **אני** **אני**
אני. Exaltabo te domine,
quoniā exaltasti me, et id ge
nus, Actionem vero vt in plæ
risq̃ hammecorōth. i. infiniti
uis, et gerundijs, vt. 4. Reg.
6. **אני** **אני**. i. cum vidisset
ipse eos, Et id genus, de quib⁹
suo pte dicturi sumus in loco
Alterum pronomen est **אני**
separatum à nomine, et verbo
quod diuiditur in actiuum, et
passiuum. Et horum quedam
sunt demonstratiua vt **אני**
Ego communis generis, cum
seuá, et patách communiter,
et breue, Sed quando habet
accentum athnách, et soph
passiue

passūc, aut accētum habama-
 dab. i. suspēsiuū, est cum camés
 vt prouerbio. 8. Ibi אָנִי ego pro
 eram. psal. 34. Salus tua אָנִי
 ego, 7. ps. 118. Seruus tuus אָנִי
 ego, Gene. 27. Bñdic mibi ēt
 אָנִי ego subaudi filius tu⁹ sum,
 vt ipse. Et sic אָנִי ego est bre-
 ue, 7 si prædictos habuerit accē-
 tus, est longus Genesis. 3. quia
 nudus אָנִי ego. Exo. 3. Quis
 sum אָנִי ego Iudicum. 17. Le-
 uita אָנִי ego, 7. 2. Reg. 3. Nun
 quid caput canis אָנִי ego. Et
 primo Regum. 9. filius Jemini
 אָנִי ego, Et. 30. puer ægypti⁹
 אָנִי ego Ruth. 3. propinquus
 אָנִי ego, Et iterum אָנִי egovi-
 uit dominus Amos. 7. Neq̄
 filius propheta אָנִי ego. Sed
 quærēs אָנִי ego inuenitur tñ, 7
 cuzathnach breue Iob. 33. Im-
 maculatus אָנִי ego.

¶ Genitiuo אָנִי mei Canticū
 8. et אָנִי mibi Canti. 2. אָנִי me
 psalmo. 30. אָנִי à me, et אָנִי
 Isaie. 22. אָנִי nos. Et cū ac-
 centibus prædictis cum camés
 nun vt Isa. 20. Quomodo eua-
 demus אָנִי nos, Gen. 42. pa-

cifici אָנִי nos, Et אָנִי nos
 Exod. 16. Et Genesis. 42. Om-
 nes nos filij viri vnus אָנִי nos
 pro sumus, Et אָנִי nos, Jerem.
 42. ad quē אָנִי nos mittim⁹ te,
 Quæ pleriq̄ codices impressi ha-
 bent אָנִי. Et אָנִי nostrum,
 אָנִי nobis, אָנִי nos accusandi
 casu, אָנִי a nobis, nun sine da-
 ghés.

¶ Pronomina vero demōstra-
 tiua secundæ personæ sunt ma-
 sculinum אָנִי tu áleph cum pa-
 tách, et tau cū daghés, 7 breue,
 Sed quando prædictos habet
 accent⁹, vel maccáph, tunc est
 lōgū, 7 áleph cū camés Jud. 11.
 fili⁹ mulieris alteri⁹ אָנִי tu Isa-
 ie. 44. Seruus meus אָנִי tu
 Gene. 3. qz nudus אָנִי tu. Ex-
 cipiūtur. ps. 2. filius meus אָנִי
 tu, 7. 24. Secundū miam tuaz
 memento mei אָנִי tu, Et cum
 Zachéph. 4. Regum. 9. Ego 7
 אָנִי tu, Isa. 44. Seruus mibi
 אָנִי tu, Et Iudicū. ij. Nūquid
 melior אָנִי tu Balác filio Sip-
 por, Et cū patách, 7 breue cum
 Zachéph vt Deute. 7. populus
 sanctus אָנִי tu, Et in tribus lo-
 cis venit

Iste (vel ipse) istius, isti, istū, ab isto, vel ab isto, Isti vel isti, isto, rum, istis, istis, istos, istos, ab istis, ab istis. Et fœminea היא שלה לה אותה ממנה הן הנה שלהן להן או להנה אותהן או אותהן או אותהן או אותהן

Sunt et alia pronomina demonstratiua masculina vt n̄ cū scū rec hic, iste psalmo. 9. et ij, זה, iste Gene. 15. Et cum he notificatiuo הנה Gene. 43. et הנה Gene. 24. Et cum chōlem n̄, vel ואת est fœmineum, Sed ואת, et הנה lamed cū daghēs cōmunis est generis Gene. 26. semini tuo dabo omnes הארצות האלה terras istas, et. 19. Tantum viris האלה istis, ne faciatis quicquid Et Genesis. 2. אלה Istæ generationes. Psalmo. 19. אלה hij in curru &c. Quomodo pronomina verbis iungantur, & quid significēt suo dicemus in loco.

¶ Pronomē relatiuuz separātū vtriusq; generis, et numeri, est אשר qui, quæ.

¶ Incipit Liber tertius de verbo.

¶ Quid sit verbum, & quot literas complectūtur verborum radices, et quo appellentur nomine.

Caput. I.

Verbum est dictio cum tēpore ad placitum significans, Vel verbū est dictio, q̄

actionem, aut passionē significat in tēpore determinato. Vel verbum est dictio significās ad placitum existentia accidentis in substātia in tēpore determinato. Ex quibus finitionib⁹ his quido cōstat tria verbū ipsum cōplecti substantiā .i. subiectū agens, aut patiens, accidēs .i. actionem et passionē, priuationem vniuersalem .i. formarū et particulares vt puta alicui⁹ potētia, & relationē, quæ habet eē in animo, aut sitū, aut aliud accidēs, & tēpus determinatuz in quo est actio, vel passio &c. vt puta in p̄senti, præterito, aut futuro, Sūt. n. verba, q̄ vniuersalem significant

ingo legis collum nō vult submittere. Quod et in cæteris (si linguæ perfectā haberemus cognitionē), fieri per facile posset. Et in hoc hebræa cunctis alijs præstat linguæ quæ deum, et naturam imitata, ternario gaudet numero, Et quæ hebræi cōmuniter in dādīs exēplis verborū, et nominū similitudinibus, ut untur noīe הַיָּד, idcirco primā verbi, aut nominis radicalē, et primitivā literā appellāt הַיָּד הַשְּׂמַיְתָה secundam הַיָּד הַיָּמִינִית, et tertiam הַיָּד הַשְּׂמַיְתָה לְמַדְּוֹ. Et hoc non citra rationem.

De verborū duplici divisione in perfecta, quiescētia, defectiua, geminata, et in transitiva et trāsitiua.

Caput. 2.

Verborū quædam sunt מְלִמָּה, i. perfecta, quædam מְלִמָּה, i. quiescētia, quædam מְלִמָּה, i. defectiua, et quædam מְלִמָּה, i. geminata, duplicata. Perfecta appellant quæ

bus nūquā tres desunt literæ radicales distinctæ vt שמר custodiuit, הַיָּד operatus est, et id genus. Quiescētia sunt quæ habēt vnā, vel plures ex his quatuor lris הַיָּד i principio, vel medio, aut fine, siue in principio pariter, et in fine, quas appellāt litteras הַיָּד quæscētes quæ quæscāt. i. nō pronūciēnt, quæ multoties sunt scriptæ. Et literæ tres הַיָּד dicunt litteræ הַיָּד occultationis, et tractiōis quæ lateāt, et occultent, et trabant ex potētia regaliū (vt dictū est) pūctorū, vt הַיָּד אֲשַׁר בָּנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Ascēdit, stitit, edificauit, stitit, et id genus, de quibus suo in loco sumus dicturi. Defectiua sūt in quibus deficiēs lra est i potētia daghēs, vt הַיָּד custodiuit, הַיָּד vltus est, quæ in futuris cōiter sūt sine nun. Geminata sunt quæ aliquā lram radicalē gemināt vt הַיָּד circūiit. De speciebus horū verborū dicturi sumus, cū particulatī post perfecta de eis tractabimur, modo de eis hæc dixisse sufficiat,

Est et alia verborū distinctio quæ verborū quædam sunt מְלִמָּה trāsitiua, quædam

ua, quædã vero כַּרְדִּים solitaria
 כַּרְדִּים סְטָתִיא .i. intrãsitua. Trã
 situa sunt cõiter, quæ actionez
 signifi cãt transcuntẽ in passuz
 distinctũ ab agẽte re, aut rõne,
 ⁊ sic extẽso noie possunt inueni
 ri verba trãsitua in cõiugatio
 nibus nipbhãl, ⁊ hitbpahãl in
 qbus agẽs distinguitur à patie
 te rõne, ⁊ nõ re, vt sum⁹ dicturi.
 Sed proprie sũt trãsitua quæ
 significãt actionẽ transcũtẽ in
 passum. .i. recipiẽs actionẽ re di
 stinctũ ab agẽte. Omne verbũ
 cui iungit dictio, quæ rez notat
 patientez, vt תָּאָר, vt pronomem
 passiuũ, est transitiuũ vt Gene.
 1. In p̄ci. בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ creauit deus coelũ, ⁊
 terrã, Et Deute. 32. Nonne ip
 se est pater tuus qui קָנָה הָאָרֶץ
 וְיָרַדְתָּ בָּהּ possessit te, ipse fe
 cit te, ⁊ preparauit, vel stabili
 uit te, ⁊ id genus, quæ sacris in
 literis passim inuenies.

Est autem annotandum secũ
 dum Kab. Dauid in Michlõl
 q si verba transitua in cõiuga
 tione cal, transeant in coniuga
 tionẽ pibël haddaghús, et po

hël, ⁊ eandẽ significet operatio
 nẽ, quæ sunt in pibël haddagh⁹
 vel pobël frequentia significãt
 actus, vt Exodi. 34. Ego ipse
 יָצִיב eicio qd ẽ ex iugatiõe cal
 Et Exo. 6. Et in manu robusta
 יָצִיב eiciet eos, qd est ex pibël
 haddaghús. Et si trãseãt ad cõ
 iugationẽ hipbhíl, suã non mu
 tant significantiã vt videlicet
 sint in tertium transitua, q̄q̄
 sũt paucavt d̄z in libro Ephõd
 vt Cãti. 5. Adan⁹ מעַן נִשְׁפָּטוּ
 stillauerũt myrbã, qd ẽ ex cal,
 ⁊ Joël. 3. וְהָיָה מִן הַיַּיִן
 tes dulcedinẽ. Verbũ trãsitiuũ
 in cal, inqt Kab. Da, si transeat
 ad pibël haddagh⁹, vl hipbhil
 efficit trãsitiuũ i tertiũ vt אָכַל
 comedat si dixeris רָאִתָּה הָאֵכֶל
 רָאִתָּה שִׁמְעוֹן לֶחֶם
 re fecit Scimbõ panẽ ẽ trãsit
 iũ i tertiũ. Et sic Eze. 3. אָכַל
 .i. cõede volumẽ hoc ⁊c. Et ape
 rui os meũ וַיִּפְתַּח אֶת פִּי
 .i. ⁊ cõede
 re fecit me volumẽ Intrãsitua
 sũt q̄ significãt actiõez imãnetẽ
 ⁊ nõ trãseũtẽ i passuz ab agẽte
 distinctum vt אָכַל כֶּסֶל דָּמָה
 luxit, corruit, siluit, et id genus,

quæ non suscipiunt pronomina passiuæ, nec dictionem quæ rez significet patientem, vt transitiuæ. Et hæc non habent participia passiuæ. Non. n. עמד הלך נפל Stetit, ambulauit, cecidit, habent עמד הלך נפל. Et sic de alijs dicendum est. Et quæ sunt intransitiuæ in coniugatione cal, si transeant ad pibél haddaghús, vel hiphbil sunt transitiuæ in secundum vel tertium vt עמד stetit, si fiat העמד significat statuit vt psal. 148. ועמדו .i. idest et statuit ea. Et עמד perijt fit העמד perdidit, aut perdere fecit, vel iussit Numeri. 24. והעמדו .i. idest et perdidit, vel perdere fecit superstitē, et in pibél haddaghus vt psal. 9. העמדו perdidisti impium Et ex הלך ambulauit fit הלך vt Jiób 24. Audum הלכו ambulare fecerunt ab seꝑ indumēto, Et ita de alijs. Paucis autem in locis inueniuntur verba coniugationis pibél haddaghús, et hiphbil intransitiuæ, quæ tamen differunt à verbis intrástitiuis, quæ sunt in coniugatione cal, quæ

sunt in his duabus cōiugationibus fortē, iugemq, et frequentem, et celerem significant actionem, vt Leui. 13. Et pilus niger נצחץ germinauerit i eo, quod est intrástitiuum in cal. Et Ezechie. 16. Et pilus tuus נצחץ germinauit, quod est intransitiuū in pibél haddag, Et sic Threno. 4. נצחץ .i. Kubuerunt corpore. Et Isa. 1. נצחץ Kus bescēt vt vermiculus, quod est intrástitiuū in hiphbil. Ex verbis etiā quæ non inueniuntur nisi in intrástitiua poteris transitiuū conficere verbū teste Rab. Da. in Michlól vt. 4. Reg. 4. Non קמץ .i. surrexit, vel experrectus est puer, Et Isaie. 26. קמץ expergiscimini, et laudate q̄ sunt in intrástitiua, et nō inueniuntur intrástitiua. Si volueris, poteris actiuū conficere hoc mō קמץ excitauit eū, קמץו excitauerunt me. Un̄ dicūt in suis orōnibus hebrei קמץו נרדמים Qui excitat vel excitas soporatos. Et q̄ dā magnus sapiēs, et in lingua hebreæ peritissimus scripsit קמץו קמץו excitauerunt me cogitationes

cogitationes meæ, **¶** hoc probat Rab. Joséph chimchí de verbis, quæ sacris in literis non inueniuntur nisi in tráfitiua. Et si opus fuerit vt tale verbū fiat tráfitiuum, non debet iquit fieri eadem cōiugatione, Sed altera, vt vnum sit tráfitiuum, et alterum intráfitiuū. Nam ex **קָשׁוּ** **הִקָּשׁוּ** bibit, aquauit nō dicimus inquit **קָשׁוּ** bibisti me, neq̄ **הִקָּשׁוּ**, in lingua vna est **הִקָּשׁוּ** bibēs, et in alia **קָשׁוּ** propinās. Sed nō est hoc simile inquit Rab. Dauid, quia **קָמַח** in tráfitiuū, nō inuenitur i alia tráfitiuū, Et idcirco si opus fuerit, possumus illud facere tráfitiuum in eadem cōiugatione. Quod autē inueniātur et transfitiua, et intráfitiua in eadē cōiugatione, qui sacras legit literas, addubitat nemo. Et i biníā cal, manifestū est. Legit. n. Ero. decimo. Et consumet (comedet) omne lignū **הִקָּשׁוּ** quod germinat vobis de agro, qđ est intráfitiuū, Et ecclesiastis. 2. feci mihi piscinas aquarū ad irrigāndū ex eis syluā **הִקָּשׁוּ** germinatē

ligna (vel arbores), qđ est tráfitiuū, Et vtrūq̄ est ex cōiugatione cal, Et Iudicum. 5. tunc **הִקָּשׁוּ** cōtrita sūt plāta eq, quod est intráfitiuum, Et prouer. 23. **הִקָּשׁוּ** cōtriuērūt me, quod est tráfitiuū, et eiusdē cōiugationis cal, Et in cōiugatione hiphbíl. 2. Reg. 23. qz oīs salus mea et oīs volūtas, qz non **הִקָּשׁוּ** germinabit, qđ est intráfitiuū, Et Isa. 55. et gignere eam faciet **הִקָּשׁוּ**, et germinare faciet eā quod est tráfitiuū, Et in pibél haddaghús vt psalm. 37. pululat **הִקָּשׁוּ** ābulant, qđ est intráfitiuū, et Job. 24. Audū **הִקָּשׁוּ** ābulare fecerūt absq̄ idumēto, qđ est tráfitiuū. Et in pobél, siue hannosáph, puer. 8. Ante colles **הִקָּשׁוּ** formata sū, Et Job. 26. **הִקָּשׁוּ** formauit manus ei serpētē, Sed i biníā cal iuēto intráfitiuo, nō est opus formare tráfitiuū in eadē cōiugatione, qz possum⁹ ipsū formare i pibél haddaghus, vel hiphbíl, aut hannosáph, quæ vt plurimū sūt tráfitiua. **¶** Est etiā anotādū qđ verba intráfitiua cōiugationis

cal, si trāscāt ad cōiugationem
 niphbāl, eiusdē sūt significātiæ
 הִתְקַהּ fuit, et הִתְקַהּ fuit. Et וַיִּבֶן
 Et appropinquauit Abrahā Ge
 ne. 18. Et וַיִּבֶן appropinquauit
 Joséph Gene. 33. Et Gene. 47.
 וַיִּתְקַהּ. Et cōsūptuz est argētum,
 Et Jere. 14. fame nō וַיִּתְקַהּ cōsus
 mēt ur **E**st autē annotādū q̄
 prior diuisio fuit ad placitum
 authoris linguæ. Non. n. sciri
 potest cur quadā verba fuerit
 posita iter pfecta, alia iter des
 scētia, &c. nisi quia Deus linguæ
 author ita voluit, attamen fir
 miter credēdū q̄ quēadmodū
 nihil i terra sine causa fit, itidē
 nihil i lingua hebræa sine ratio
 ne, et causa institutuz est, q̄ q̄
 nobis est ignota nisi dicamus
 hoc fecisse ppter accidētū mu
 tabilitatez, quæ verbis (vt di
 ctū est), significātur **V**idem⁹. n.
 q̄ iter pfecta, nullū posuit ver
 bū significās motū localē sim
 pliciter, q̄ motus sit fluxibilis,
 successiuus, et defectiuus. Sed
 talia verba posuit inter quies
 scētia, q̄ terminus motus sit q̄
 es vt וַיִּתְקַהּ וַיִּתְקַהּ וַיִּתְקַהּ

וַיִּתְקַהּ נָסַע וַיִּתְקַהּ רָץ וַיִּתְקַהּ שָׁחָה
 Ambulare, iter agere, venire,
 Ingredi (venire), ābulare, mo
 uere, festinare, exire, descēdere,
 fugere, mouere, volare, ascēde
 re, currere, declinare (diuertere)
 natate, quæ sunt nach'ām, Sed
 וַיִּתְקַהּ circuitiuit posuit iter gemis
 nata fortasse, qz in motu circulo
 lari non distinguit terminus a
 quo, a termino ad quē, & idcir
 co ppter corū idētitatē, eādē
 in eo geminauit literā. Et quia
 coræ sūt æquales, & earū motus
 æqualis idcirco verbū וַיִּתְקַהּ qd
 huiuscemodi significat motum
 Naū. 2. posuit inter geminata
 Quæ veronon significant sim
 pliciter motū localē Sed ali
 quid præter motum vt puta ei⁹
 qualitatem. i. fortiter veloci
 terq̄, moueri, currere, fuge
 re, ambulare, et euadendi
 gratia, possunt esse ex perfe
 ctis vt וַיִּתְקַהּ וַיִּתְקַהּ וַיִּתְקַהּ
 וַיִּתְקַהּ וַיִּתְקַהּ וַיִּתְקַהּ. Saltauit, fugit, cal
 cavit, permutauit, in tumuit,
 festinauit, traxit, transiuit. Ver
 ba etiam, quæ aut corruptio
 nem, aut priuationē significāt,

mem in principio, vt alix species vt puta מְדַבֵּר מְדַבֵּר מְדַבֵּר loquēs, loquētes, et ita in ceteris vt suo pte dicem⁹ in loco. Kab vero David in Michlól dicit ipsū appellari cal. i. lene & p̄ter literas radicales, et literas deserviētes necessarias ad distinctionē p̄sonarū, nūeri, et generis, nullas admittit literas, In alijs vero cōiugatiōib⁹ be, et mem l̄x non sūt supadditæ, ad ministeriū p̄dictum, Sed ad cognitionē cōiugationis. Singula vero ex alijs cōmuni noīe appellat פָּעַל הַכֹּהֵן verbū graue, aut p̄pter daghēs, aut propter be, et mem supadditas literas, aut q̄z p̄dictū hannách qđ est in p̄terito iter primā et secūdam literā radicalē, manet infuturo vt דָּבַר locutus est futurum אֲדַבֵּר יִדְבַּר loquar, et ita residuū Secunda p̄prio nomine dicitur נִפְעַל, tertia פָּעַל הַדְּגוּשׁ & secūda daghes setur litera radicalis, ad quā reducitur פָּעַל, quarta vero est פָּעַל הַכֹּהֵן ad quā reducitur הִפְעִיל, quinta est פָּעַל הַכֹּהֵן qđ et פָּעַל הַכֹּהֵן

vocat, Sexta est פָּעַל הַכֹּהֵן ad quā reducitur הִפְעִיל. Secundum vero Kab. David in Michlól, qui octo ponit verborum ordines, primus ordo est Binián cal, secūdus niphbál tertius pibél haddagh⁹, quart⁹ pubál sceló nizcár scem pobaló, quīt⁹ hiphbíl, Sext⁹ hophbál, septimus pobél, Octau⁹ est hitbpahál. Sed naturalis ordo est vt primū ponatur niphbál, deīde hitbpahál, postea cal, subinde pibél haddaghús, quinto loco pobél, postremo hiphbíl, Quippe naturali ordine actio immanens, quam significant binián niphbál, et hitbpahál, p̄cedit actionem trāseūtem, Et actio tranfiens sine medio, vt causa proxima, quam significant binián cal, quo ad verba transitiva, et pibél haddaghús, p̄cedit actionem transeuntem per aliud, vt causa secunda, et remota quam significat. binián hiphbíl, et pobél. Sunt etiā qui p̄dictas verborū species ordinauerūt secūdū ordinē qui ponitur primo Geneseos ca-

pite, vbi primū ponitur verbuz
ex binian cal cum scribitur. In
p̄ncipio ברא, i. creauit deus cœ
luz, ⁊ terram, deinde pibél had
dagbús cū ait Et spiritus Dei
מרחף cubabat, vel insufflabat
super aquas, post biphíl cum in
quit וברא. Et diuisit ⁊c. deinde
de pobél, q̄q̄ ibi nō ponitur, q̄
rarus sit eius sacris in literis
vsus, Deinde ponitur niphbál
cum ait וקם congregentur ⁊c.
postremo hithpabál. Rab. ve
ro Dauid primū ponit cal, dein
de niphbál, quod p̄dicti bi
nián cal, putat esse passiuum,
deinde pibél, haddagús, et pu
bál eius passiuum, ⁊ biphbíl, et
eius passiuum bothpabál, po
bél, ⁊ eius passiuum hithpabál,
vt singula actiua, sua habeant
passiua.

¶ Quot sunt sex dumtaxat
verborum coniugatio
nes, quid vnaquæq̄ signi
ficet, quonam pacto inter
se ⁊ conueniant nonnulla,
⁊ discrepent ab alijs, ⁊ spe
cialiter niphbál et hithpa
bál. Caput, 4.

¶ Namq̄ vt
(p̄fati su
mus) p̄sci
grāmatici,
⁊ ex iuniori
bus nōnul
li in sex spe
cies verba diuiserunt, tamen nō
ab re fore duxi, vt rei veritas
elucescat, naturalem afferra
tionem, cur nō sunt plures, nec
pauciores, ⁊ quo cōueniāt, quo
ue discrepent, manifestare, vt
sacris in literis, quoad fieri po
terit, verum habeamus intelle
ctū. Igitur verbū (vt dictuz est
primo hui⁹ libri tertij capite) si
gnificat actionez, aut passionē
vel quodpiā aliud accidens in
determinato tēpore. Ois aut a
ctio, aut est imanēs, aut trāsfiēs
⁊ trāsfiēs, aut trāsfit sine medio,
vt causa proxima actiōis, aut p̄
alium, siue iussu alterius fit, vt
causa secunda, vt causa remo
ta, Actionem immanentem si
gnificant (vt dictum est) verba
binian niphbál, et hithpabál,
Actionez transeuntem sine me
dio significāt verba binian cal,
⁊ binian

et binián pibél baddaghús, tráseuté vero per alium significans verba biphbél. Et ita, cum aliter non possit actio variari, siue accidens quod quis efficit in tempore determinato, nō possūt esse plures, aut pauciores species, sic exigēte natura actionis, aut accidētis tempore determinato effecti, Sūt etiam (vt ex dictis liquet) tres verborū cōbinationes. Acquātur. n. ferè in significatione binián niphbál, et hitbpabál, et sunt intrástitiua vt testatur et ipse Kab. David in 2mē. Eze. 6. et in libro radicum in radice נִבְּחַי ait Hūq̄ inuenim⁹ binián niphbál trástitiū, Sed intrástitiua et sic binián cal, et pibél baddaghús, et biphbél itidem, et pobél aquātur. ¶ Quot equē niphbál, et hitbpabál ostēdit illud leuiti. 18. Ne תִּלְוּךָ polluatis vos in omnibus istis, qz in oibus istis תִּלְוּךָ polluērūt se gētes, quorū prius est ex binián hitbpabál: alterū vero ex binián niphbál, nec possūt esse passiuā, vt sit sensus, ne polluamini

ab alijs &c. qz in his oibus pollutæ fuerūt ab alijs gētes, Sed sūt actiua intrástitiua, ne polluatis scz vos metipsos. ¶ Preterea Onchelos liguæ hebrææ et Chaldæ peritissimus (teste Kab. Moscéh ægyptio) in suo tharghū. i. in sua interpretatiōe chaldaica niphbál trássert vt hitbpabál, Quod et Kab. Jonathán ben Oziél obseruauit, vt Gene. primo vbi dicitur וַיִּקְרְבוּ cōgregent se aquæ Targhum וַיִּתְּכַבְּבוּ primū est niphbál, alterū hitbpabál, et Gene. 28. וַיְבָרְכוּ. i. et benedicent se in tetarghū וַיִּתְּבַרְכוּ. Et. 29. Nunc semel וַיִּלְוּ copulabit se vir me⁹ mihi, targū וַיִּתְּכַבְּבוּ. Et Exo. 23. Et in oibus quæ dixi vobis תִּשְׁמְרוּ cauebitis, aut custodietis vos, targū תִּתְּמְרוּ. Et eo. ca. וַיִּרְאֶה apparebit ois masculus targhū וַיִּתְּוּ, et. 3. Regum. 18. Hodie וַיִּרְאֶה. i. ostēdā me ei, targhum וַיִּתְּוּ, et. 21. pro eo qd וַיִּבְּעוּ hūmiliauit se thar וַיִּתְּכַבְּבוּ. Et sic sūt multa. ¶ Ad huc si hitbpabál, et niphbál esset pma sui impositiōe passiuā non haberent imperatiuū,

imperatiuū, vt videm⁹ ipsa habere, sicut ⁊ alia quattuor. **Ne** pugnat .n. imperatiuū passiuo, q̄a imperare est agere, et nō pati, **Ne** (vt pleriq̄ arbitrat̄) imperatiuū in hisce verbis significat dispositionē patiētis, seipsū disponētis ad r̄ceptionē actiōis aut alterius accidētis ab agente, quia seipsum disponere non est pati, Sed agere, Et ex multis sacræ scripturæ locis liq̄do colligit̄ nō esse passiuæ Sed actiuæ significationis **Job. 36.** **וְשָׁמַר** caue siue custodi te, ne respicias ad iniquitatē **Qd̄** mater na lingua significat (vt inquit **Ab. David i Adichlōl**) guardathi, et **Exo. 19.** **וְשָׁמַרְתָּ** .i. caue te ne ascēdat̄ in mōtē, **Et. 19.** Et egredere **וּפָגַעְתָּ** pugna i **Hamaléc,** **Gene. 49.** **וְאַתָּה** Cōgregate vos, et ānunciabo vobis, **leuiti. 23.** **וְנִמְכַרְתָּ** et vēdiderit se peregrino, ⁊ co. ca **וְנִמְכַרְתָּ** redimet se, Et rursus. Et cōputabit ab āno quo **וְנִמְכַרְתָּ** .i. vēdidit se, **Gene. 18.** **וַיֵּרָא** .i. ⁊ apparuit ei dñs **Num. 23.** Super verticē mōtis **phēghōz** **וְנִמְכַרְתָּ** q̄ respic

cit contra desertum, **Deute. 23.** **וְנִמְכַרְתָּ**. Et cauebis (vel custos dies te ab omni re mala, Sed ci temus ⁊ de **hitpabál** exēpla **Numeri. ij.** **וְשָׁמַרְתֶּם** Sāctificate, (vel praparete) vos in crastinū, **Isa. 52.** **וְהִתְעַרְרִי** .i. excute te depulvere, ⁊ sic **וְהִתְעַרְרִי** excitate, puerbior. **25.** **וְהִתְעַרְרִי** glorifices (aut laudes) te corā rege **Gene. 6.** Cū deo **וְהִתְעַרְרִי** ābulauit. **Et. 24.** Deus i cui⁹ cōspectu ego **וְהִתְעַרְרִי** ābulauit, Et si plura optas h̄re testimonia require in **binian nishál,** ⁊ **hitpabál,** Præterea si **nishál** est passiuū ab alio, illud. **Exo. 24.** **וְיָרָא** .i. apparebit oīs masculus tu⁹ corā arca dñi, nō erit præceptū ipsis masculis, Et sic ab oibus quæ dixi vobis **וְשָׁמַרְתֶּם** cauebitis vel custodietis vos. **Exo. 23.** Et **Exo. 24.** **וְהִתְעַרְרִיתֶם** ⁊ adorabitis pcul, vel incuriabit̄ vos pcul, nō erit eis, Sed alijs præceptū. Ad hæc **Deute. 29.** scribit̄ **Si** **וְנִמְכַרְתֶּם** rixati fuerit (vel cōtenderit,) viri ⁊c. si est passiuū ab alijs quō est rectum diuinū iudiciū, quodicitur, cōdēnādo condēnabitur?

cōdemnabitur ꝛc. Et. Exo. 20. Et Moscēb וַיָּגַע accessit ad caliginem, si est passiuum ab alio solus non accessit Amplius illud Isa. 65. וַיִּשְׁתַּחֲוֶי אֲנִי si est passiuum sensus est Quæsitus sum ab his qui non quæsierunt, qđ contra dictionem implicat. Ad hæc Rab. Jonáb in Micma capite. 32. exponens illud primo Regum. 15. Et tenuit alá .i. orá pallij eius, וַיִּקַּח וַיִּשְׁתַּחֲוֶי se, dicit qđ pallium est agens in se ipso secūdam viam, et modū oīs nisbál Et in capite הִכְרַחֵם Nisbál inquit intrástitiuum est actiuū in seipso, ꝛnō trástit nisbál in passiuū Nisbál inquit intrástitiuū, et non simpliciter dixit nisbál, quia ipse (vt plerique alij), putauit nisbál interdum esse trástitiuū, vt Num. 31. Et dixit Moscēb ad populum וַיִּקַּח אֲנִי Accigite ex vobis viros ad pugnā, Et. Eze. 6. וַיִּשְׁתַּחֲוֶי אֲנִי Cōtriuui cor eorū secūdumei⁹ opinionem, quæ tamē (vt alia) intrástitiue sūt exponēda Accingant se ex vobis viri, Rab. quos David in libro

radicum Non est inquit verbū trástitiuum, vt putauit Rab. Jonáb, Et Eze. 6. exponens Rab. David hunc locum Non est inquit binian nisbál trástitiuum, Sed in trástitiuum, et נִשְׁתַּחֲוֶי ponitur vice נָשָׂא .i. à, Unde exponit contritus sum à corde eorum, Sed exponendū est Cōtriuui me cum corde eorum. Et in libro Hassagháb exponens illud Genesis. 20. Et dixit ad Saráb. Ecce dedi mille argenteos viro tuo. Ecce est tibi opus experimentum oculorū omnibus qđ sūt tecum וְכָל־הָאֲנָשִׁים וְכָל־הַנְּקָיִם .i. et oīa disposuit, seu præparauit. .i. omnes potētias suas, quas, vt disponderet, iussit Sed verus sens⁹ est et in oībus quæ dicta, et facta fuerāt erudiuit, et correxit se. Rab. David in libro radicū Verba sūt inquit Moscēb dicētis Cū oībus his reb⁹, quæ vsu venerūt ei, quādo dixit frater me⁹ est cuz parbone, ꝛ Abimélech erudita est Saráb, ne amplio⁹ diceret, frater me⁹ est Sūt ꝛ alla loca ī nisbál, ꝛ hitbpabál quæ iūctis dictioib⁹ quibusdā,

actiuā

actiuā ⁊ trāsitiuā vidētur habere significatiā, q̄ sunt exponēda ne ansaz prabeāt errādi Gene sis. 37. וַיִּתְנַבְּלוּ אוֹתוֹ .i. ⁊ cogitauerūt aduersus euz. Unde pro תִּרְגָּמוֹ Targhū habet וַיִּלְחֶקוּ .i. aduersuseū, Uel אוֹתוֹ ponitur pro אֶתְּוֹ .i. seū, vt expōit Kab. Scelomōh. Et Exodi. 33. וַיִּתְנַבְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־עַדְוֹתָם. Et exposliauerūt se filij israel ornamento suo. Ubi תִּרְגָּמוֹ ponitur pro מִן testibus Kab. Abrahā, et Kab. Dauid. Et. ps. 118. וַיִּלְחֶקוּ .i. Et pugnauerūt mecū, vel ī me. i. contra me testib⁹. Kab. Abrahām, ⁊ Kab. Dauid. Et Jeho. 18. וַיִּחַלְקוּ אוֹתָהּ .i. ⁊ diuident se in ea. Ubi אוֹתָהּ ponitur vice בְּרַם teste Kab. Dauid in cōmē, ⁊ in libro. ra. Et primi Regū, 17. וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמָּעִיל .i. Et exuit se Jehonathā pallio, vbi תִּרְגָּמוֹ ponitur loco מִן teste Kab. Dauid qz biniān hithpabāl nō est transitium inquit Kab. Dauid. Et. 3. Regum. 7. וַיִּמְלֵא וְאֵת־הַחֲכָמָה .i. et plenus erat sapientia, Et Judicum. 19. וַיִּגְרָאוּ .i. ⁊ girauerūt (aut cir

cuiērūt) iuxta domū. Et Jeho. 1. אֲשֶׁר־אַתָּם נִלְחַמְתֶּם אוֹתָם. In quos vos pugnatis in eos vbi אֶתְּוֹ ponitur pro בְּרַם Et ita habet targhū בְּרַם Et Exodi. 32. וַיִּתְפַּרְקוּ כָּל־עַיִם אֶת־נֶמְוֵן הַהַר .i. ⁊ separauerūt se omnis popul⁹ ab ī auribus aureis. Et hoc pacto alia huiuscemodi poteris ī trāsitue exponere. Kab. Scesmuēl benuenisti inter grammaticos nō infimus, putauit niphbāl per se, et suapte natura esse actiuū intransitiuū, Sed q̄ interdū ponitur vice passiuī, quia in plerisq; verbis non valebat imaginari quomodo possent actiue exponi, vt est illud Leuitici. 4. In loco effusorum cinerum וַיִּשְׂרַף comburetur, ⁊ Leuitici. 7. Et si וַיֵּאָכֵל וַיִּאָכַל comedi comestum fuerit de carne. Et Exodi. 22. Et si נָגַב וְנָגַב furādo furatum fuerit ab eo. idest furto oblatum fuerit, et id genus, quæ et ipse, et plerisq; alij passiuē exponunt. Sed volunt q̄ in huiuscemodi passiuīs. exprimat̄ur à quo sit talis passio, quemadmodum exprimitur in

illud Gene .12. וְיִבְרַכְךָ .i. et
 benedicentur in te .i. propter
 te, et merito tuo. Et illud Gene.
 22. וְיִבְרַכְךָ exponit Et bene-
 dicent se in femine tuo dicētes
 Bñdicat nobis de⁹, quē admo-
 dum benedixit semini Abrahæ
 Alij vero vtrūq; exponūt acti-
 ue, et in trāsitiue, ne benedictio
 Abrahæ sit diminuta ex Dei
 obedientia alligato filio, vt eū
 Deo offerret, q; arbitrēt nisbál
 et hitbpabál suapte natura, et
 secūdū primā eorū impositio-
 nē esse actiua in trāsitiua. Qd
 iterū probāt p̄ textū. Ezechie.
 14. capite dicentis. Ipsi iustitia
 sua וְיִצִּיאוּ .i. liberabūt ani-
 mā suā, Et rursū Ipi dūtaxat
 וְיִצִּיאוּ liberabūt seipsos, vel qz
 ipsi dūtaxat וְיִצִּיאוּ liberabunt
 seipsos, Et eo ca. Si filiū, si fili-
 am וְיִצִּיאוּ liberabūt ipsi iustitia
 sua וְיִצִּיאוּ liberabūt animā suā
 Quib⁹ verbis ostēdit vtrūq;
 verbū esse actiuū, q̄q̄ vnū est
 trāsitiuū, et alterū in trāsitiuū
 Et sic dixit Scimscón Judicū.
 16. Si וְיִצִּיאוּ rarus fuero, rece-
 det à me fortitudo mea, et non

dixit וְיִצִּיאוּ .i. si rasero me
 Et sic hitbpabál, et pubál diffe-
 runt vt actiuū, et passiuū, vt di-
 cunt. Ego tamen inueni Ono-
 chelóm pubál interpretari per
 verbū hitbpabál, vt Gene .15.
 וְיִצִּיאוּ sepult⁹ est abrahám, Taro-
 ghum וְיִצִּיאוּ. Et Ero. 22. וְיִצִּיאוּ
 Et furto ablatum fuerit, Taro-
 ghum וְיִצִּיאוּ. Quod facit pro-
 his qui putant nisbáb interdū
 esse passiuū, cuius opinionis et
 ego sum Arbitroz. n. hæc verba
 esse veluti media apud græcos,
 quæ cū actiuā cōmuniter habe-
 ant significatiā, interdū tamen
 passiuē capiūt, vt nostris i Jsa-
 gogis græcis scripsim⁹, vel sūt
 instar interdū verborū impso-
 naliū, quæ vocē habēt passiuā,
 et actiuā significationē, vt cum
 dicitur absolute statur, currit,
 legit, Sunt igit nisbál, et hitb-
 pabál intransitiua, q; actio ab
 agēte in aliud non exeat. Sed
 in seipsum vnde agens, et pa-
 tiens ratione dumtaxat distin-
 guntur, et in hoc à binlán cal,
 intransitio distinguntur,
 quia binlán cal, intransituum

significat q̄ agens agit, Sed in seipsum, aut in aliud agere nō exprimit. Sed iā quid scribat Rab. David, (quē iuniores ferme vniuersi sequūt,) enarrem⁹. Et post ipsū inqt. i. post pmū ordinē, ē biniā nishál, qđ primi ordinis recipit, ⁊ virtutē ⁊ accidēs. Dicitis .n. ex שמר seruauit, custodiuit, נשמר, vt Hosēa .12. וְנִשְׁמַרְתָּ וְיִבְרַךְ אֱלֹהֵינוּ .i. et per prophetā seruatus est, siue custoditus est. Deus .n. excelsus seruauit Israelē p̄ pphetam, et Israel fuit seruatus. Igitur נשמר recipit accidēs שמר. Sed illud .2. Regū .20. Et Hámásá nō נשמר .i. custodiuit se à gladio, recipit accidēs à seipso, et nō est agēs aliud præter ipsū, quia expositio est q̄ nō custodiuit seipsū à gladio, Et in verbis intrástitiuis nō inuenitur binián nishál, suscipiens accidēs binián haccál, qm̄ accidens ex binián haccál manet in seipso, et non exit in aliud, et est actiuū, et passiuum, Sed illud psalmi .108. sicut vmbra cum declinat נהלך אבולare factus sū. Et Exo. 16. Ad

terrā נושבת habitabilē factā (.i. factā habitā). Et Jere. 22. vrbes non נושבת habitabiles factæ, non recipit accidēs binian haccál, Sed binián haddagbús, quod est trástitiuū, quia נהלך recipit accidēs ábulare facientis eum, et non ábulátis, qm̄ ipsemet est ábulans. Et sic alia duo, recipiūt accidēs habitare facientis, non habitantis, Quippe homo terrā habitare facit, et terra habitat, et non vocatur terra hitata, ppter habitates in ea, Sed ppter habitare facientes eam, qui domos ædificāt, vineas plātāt, terrā colūt, ⁊ quæ vrbis sūt necessaria, faciunt sine quibus non essent, qui eā inhabitaret. Et sic illud Gene. 33. Et postea וַיֵּצֵא accedere factus est Josēph, ⁊ Rachél, recipit accidēs accedere facientis, et non accedētis, quoniam ipse erat, qui accedebat. Et sic illud Exodi. 22. וַיִּקְרַב Et appropinquare fiet dominus domus ad iudices, suscipit accidens appropinquare facientis eum .i. iudicis, aut collegij iudicum.

Et hoc

Et hoc vsuuenit, eo q̄ non possūt recipere accidēs suæ species .i. binian cal, p̄pterea trāsflata sunt ad binian pibél haddaghús, vel hannosáph, et ei⁹ recipiunt accidens. Et sic נהיה facta est, siue facta est fieri res hæc .3. Regū. .1. recipit accidēs facientis esse, et non entis, seu existētis, qm̄ ipsa est existēs, Et נהיה est sicut היה, nisi q̄ in נהיה apparet agēs. Et sic נהיה ascendere facta est nubes Num̄. 10. et id genus quæ sūt ex nishál, et ex verbis i trāsitiuis, Et quēo admodum dicimus ex verbis in trāsitiuis pabál absq̄ nishál, itidē dicim⁹ nishál absq̄ pabál, sicut ex שבעך iurauit non dicimus שבע, nec ex נתן reliquum fuit נתן, q̄ q̄ Kab. Jehudáh dicit נתן, et sic totū residuū, quia inuenit נתן p̄mo 1 Reg, 15. qd̄ tamen potest esse tóar, vel nomē verbale. Et nishál non eget verbo cal, Sed in loco i quo inuenitur nomen verbale, aut nomen tóar, dicimus ex eo verbū cal, si nō inueniatur nishál sicut dicim⁹ נהיה Inebriauit,

(irrigauit), sti, quia inuenim⁹ 3sa, 58. sicut hort⁹ הנה irrigu⁹. Et alio in loco sic scribit. Et iuxta eum ordo secundus vocatur binian nishál, et est totum passiuum, et non est in eo actiuum, quia eius actiuum est ordo primus.

Co binian cal, et pibél haddaghús, et hishál, et pohél aquatur in significatiōe. Cap. 5.

Pibál cal, et pibél haddaghús æquantur in significatione. Utrūq̄ n. significat

per se agere .i. sine medio, vt עמך בעך elegit, custodiuit, et id genus, quæ sunt de binian cal, et עבך עבך locutus est, contriuit, quæ sunt de binian pibél haddaghús. Quod intelligendum est de transituiis hoc est de verbis quæ significant accidentia, quæ ab agente in aliud transire valent. Sunt enim plerūq̄ accidentia, quæ in aliud

P 3 transire

השלך האזק הלכת השבך
 הכיל האמת השג הכפוש הכתיר
 proiecit, auscultauit, dealbavit
 adiurauit, attulit, credidit, atti-
 git, inuoluit, coronauit, et id ge-
 nus, quæ nō inueniunt in cal, et
 ppter ea simpliciter transitua
 putāt, vt trāsitiua ī biniān cal,
 Quæ tñ (si q̄s subtilius p̄scute-
 tur) inueniet in tertiū, per mo-
 dū uidelicet causæ, trāsitiua, vt
 השלך quod piccit simpliciter
 significare putāt, proiecere fecit
 significare inueniēt. Quippe in
 lapidis proiectione duplex ē mo-
 tus, p̄iiciētis prior, alter aeris
 q̄ motus, lapidē mouet, Et sic
 aer est medium quo talis fit
 motus. Et sic proiectionis cau-
 sa prima est proieciens, secun-
 da aer, Sed quia istud mediuz
 non est sensibile, idcirco non po-
 suit hoc uerbum in biniān cal,
 Et sic in actu credendi duplex
 est actus, intellectus, et volun-
 tatis intellectum mouentis, vt
 firmiter his quæ non uidet, ad-
 hæreat, Et in auscultando iti-
 dem, vt melius audiat, homo
 suam inclināt aurem. Et si cau-

s̄impositionis uerborum, no-
 bis (vt primo authori) essent
 notæ, in tertium esse transitua
 huiuscemodi uerba, non igno-
 raremus.

¶ Quādoq̄ (q̄q̄ raro) thema
 est intransitiuum, et est appro-
 priatum ipsi hisbil, vt השבך
 החריש Danicauit (vl̄ m̄ac sur-
 rexit), siluit, ⁊ obsurduit. Sed
 qz sunt rarissima, per accidens
 sunt in trāsitiua, q̄q̄ ⁊ hæc for-
 san sunt trāsitiua in tertium.
 Sed impositionis primæ ignora-
 mus causas. Ponūt ⁊ q̄ntū mo-
 dū grāmatici, ⁊ est q̄n̄ thema, ⁊
 p̄mitiuū est cōe vtriq̄. i. biniā
 cal, ⁊ biniā hisbil, ⁊ hisbil ē itra-
 sitiuum vt Exodi. 14. Et par-
 bōb הקריב appropinquauit
 q̄q̄ Kabi. Abraham exponit
 appropinquare fecit subaudiēs
 castra sua, Et Hezre. 10. מרעדים
 יל הרבר tremētes propter uer-
 bum (vel rem), quod potest ex-
 poni tremere facient es eos qui
 ascenderant de captiuitate al-
 ter alterum, Et Isaie. 33.
 רתפיר לננו. Confusus est li-
 banus, quod et trāsitiue potest
 exponi

exponit. Cōfūdere fecit libanū
 subaudi inimicus sicut Gene.
 48. Et nūciauit ipsi Iahacōb
 subauditur nūcius. Et. ps. 24.
 Angustia cordis mei דַּרְחֵי דִּילָתָה
 latata sūt, potest exponi Angu-
 stias cordis mei dilatate fecer-
 ūt subaudi inimici. Et. 2. Hez
 ra. 9. Et saturati sūt וְשָׂמְרוּ
 impiguati sunt. Tu dic et impi-
 guare fecerunt semetipsos. Et
 psal. 48. ne timeas cū וְיִשְׁפָּרְצוּ
 ditatus fuerit vir, Tu dic cum
 ditari fecerit virū subaudi di-
 tans. Et eo modo possūt expōi,
 quæ cōmuniter in trāsitiue ex-
 ponūt à grāmaticis vt Gene.
 44. Non הִרְחִיקוּ elōgauerāt se,
 Et Exo. 8. הִרְחִיקוּ לֹא הִרְחִיקוּ .i.
 elongando, non elongate vos,
 Et rursus הִתְחַנְּנוּ orate pro me,
 Et. 16. Et non הִתְחַנְּנוּ foetuit,
 Et Jehof. 8. Ne הִתְחַנְּנוּ elonga-
 tis vos ab vrbe, Et. 10. Donec
 non הִתְחַנְּנוּ remansit ei supstes,
 et. 4. Reg. 4. Non הִתְחַנְּנוּ surre-
 xit puer, psalm⁹. 56. אֲעִירָה Exo
 urgam diluculo, et. 37. הִתְחַנְּנוּ
 putruerunt, Joél. 1. הִתְחַנְּנוּ cōfu-

sum est vinū, Ezechi. 43. Et
 terra הָאָרֶץ splenduit à gloria
 ei⁹, Hosc. 4. הִתְחַנְּנוּ fornicati sūt,
 prouer. 14. Tabernaculum im-
 piorū הָאָרֶץ germinabit aut flo-
 rebit. Et sic alia huiusmodi.
 ¶ Quod æquet pobel in signi-
 ficatiōe, manifestū est ex sacris
 lris, vt psal. 76. הִתְחַנְּנוּ
 Inūdare fecerūt aquas nubes
 ac si dixisset הִתְחַנְּנוּ nōn ul-
 li putant passiuū esse verbū, et
 psalmo. 100. הִתְחַנְּנוּ accusare
 facientem in secreto proximuz
 (vel amicum) suum. Et quæ
 dicta sunt de hisbil, conueniūt
 et ipsi. Rab. quoq; David in
 Michlōl dicit esse transitium
 nunc in secundum, modo i ter-
 tium, vt suopte in loco dicem⁹

¶ De partibus cuius-
 libet binian de modis,
 temporibus, personis
 numeris, et generibus,
 et earum ordine, et no-
 minibus.

Caput 6.

Sūt

domus meæ. Est autē annotan-
dum φ המאמר .i. oratio diuidi-
tur in הנגה .i. indicatiuam vel
הפכה .i. narrationē quæ veruz,
aut falsum significat, Et in ora-
tionem quæ nō significat veruz
et falsum vt φ imperatiuum
sub quo continetur התפלה oratio
.i. optatiuū, et הַמְסָהּ depre-
catio .i. deprecatiuum, et התחנה
interrogatio .i. oratio interro-
gatiua, quæ non significant ver-
rum, aut falsum, Unde in psal-
mis. Et in alijs sacræ scriptu-
ræ libris sunt multa imperati-
ua vice deprecatiuorum vt psal-
mo. 4. ושמע תפלתו. Adi-
serere mei, et exaudio orationem
meā. Et. ps. 5. אָמְרֵי הָאָזְנוֹהָ יְהוָה
Eloquia mea auribus percipe
domine. Postremo aduerte φ
lingua hebræa cæteris præstat
et in hoc quia in verbis mascu-
linum discernit à foemineo.

De prima coniuga-
tione, quæ dicitur bi-
nián cal, et de præteriti
accentu, et punctatura,

Caput. 7

Clāq̄ (vt
dictuz est)
biniánis
hál natu
ra præce
dat alia bi-
niánim, at

tamen sequentes, et scripturæ
sacræ ordinem, et iuniorum grā-
maticorum seriem primum di-
cemus de ipso binián cal. i. pri-
ma coniugatione. Et quia (vt
etiam præfati sumus) in quolis-
bet binián sunt verba perfecta,
quiescentia, defectiua, et gemis-
nata, primum erit sermo de per-
fectis, deinde de alijs, Et pri-
mum in vniuersali, deinde spe-
cialiter, et particulatim dice-
mus de singulis personis, præ-
teriti, et aliarum partium, et ea-
rum accentu, et punctatura.
Primum igitur binián sic con-
iugatur עָבַר פִּעַל פִּעֻלָּתָּ פִּעֻלְתִּי
פָּעַל פִּעֻלְתָּ פִּעֻלְתֵּם פִּעֻלְנוּ פִּעֻלְהֶם
פִּעֻלְהֶן פִּעֻלְתִּי הַיּוֹם בָּן פִּעַל פִּעֻלְתִּי
פִּעֻלְתֵּךְ פִּעֻלְתֵּם פִּעֻלְתֵּן פִּעֻלְתִּי
פִּעֻלְתֵּךְ אִו פִּעֻלְתֵּךְ הַפֶּעַל
פִּעֻלְתִּי פִּעֻלְתֵּךְ פִּעֻלְתֵּךְ פִּעֻלְתֵּךְ
וּמִקֵּד פִּעֻלְתִּי אִו פִּעֻלְתֵּךְ אִו פִּעֻלְתֵּךְ
בְּכֹל פִּעַל פִּעֻלְתִּי פִּעֻלְתֵּךְ פִּעֻלְתֵּךְ
פִּעַל

rex, ps. 109. שֶׁלֹּא יִפְרָץ transfixit
caput Job. 30. כָּל־כְּרִי perijt
senectus.

Excipiuntur nonnulla quæ
sunt breuia. Genes. 30. Non
יָיַץ יָמָי. Addidit vltra, 7. 3. Re
gum. 19. Non בְּשֶׁמֶךְ obscu
tus est euz, 7. 17. qz non הָיָה נֶשֶׁם
fuit pluuia, 7. 4. Reg. 5. הָיָה אִישׁ
fuit vir, et. 23. Et non הָיָה לֶחֶם
fuit panis. Deuteron. 20. Qui
רָמַת נֶטֶחַץ plantauit vineaz. Isa
ia. 11. הָיָה צְדָקָה Et erit iusticia,
Et. 21. אָתָּה בָּקֵר Venit mane,
Et. 26. Non יָצָדְמָן didicit
iustitiam. Et. 40. Quis בָּרָא
הָאֵלֵּה creauit hæc, Et Hamos. 6.
אָמַר אֲמַר. Et dicet finis, Ezech.
30. וְבָאָה הָרָג. Et veniet gla
dius.

Sunt etiaz nonnulla longa,
quæ non sint iuncta monosyl
labo, aut dictioni longæ vt Ge
nes. 43. Interrogando הֲאֵשׁ
שֶׁאֵיִן interrogauit vir. Et. 4.
Regu. 7. Ecce מֵרַחֲלֵינוּ merces
de conduxit aduersum nos.

Secūda persona ma
sculinæ.

Secūda persona mascu
lini ē cū camēs, patāch
seuā, 7 camēs, 7 tau si
gno secūda personæ in quolibet
binian, 7 ē breuis in singulis bi
niam vt הָיָה עֹשֶׂה operat⁹ es Exo
di. 7. Non הִשְׁמַעְתָּ audisti, primi
Reg. 13. Non שָׁמַרְתָּ seruasti p̄ce
ptū dñi, Sed in soph passūc, et
cū athnāch, patāch mutatur in
camēs, 7 est lōgū tā cū vau, q̄ si
ne vau copulatiuo cū prædictis
accentibus vt. ps. 103. Et hono
rem הִלְבַּשְׁתָּ induisti. Deuteron.
8. Comedes הִשְׂבַּעְתָּ 7 saturaberis
Et Eze. 32. Quo הִשְׂבַּעְתָּ pul
chrisi. Excipiunt tamen non
nulla, quæ sunt cum patāch, vt
ps. 101. Terram יִסְדַּתָּ fundasti.
ps. 9. Ciuitates נִתְּצוּ destrucio
sti. 7 primi Regum. Cui הִתְּרַחַץ
probrasti. Sed quando iungit
tur sibi vau copulatiuum, quod
præteritum vertit in futurum,
tunc efficitur breuis communi
ter, vt Deute. 4. הִשְׁמַעְתָּ. i. Et
audies vocem ei⁹, et. 14. הִשְׂמַחְתָּ
Et lataberistu. Et similia mul
ta, et hoc in singulis binianim
Sunt tamen nonnulla longa
vt. 2. Reg. 9.

vt .2. Regum. 9. וַיַּעֲרֹךְ Et co-
les ei terrā. Et interdū post
tau est be quiescēs in omni bi-
niān vt Gene. 3. Mulier quam
נָתַתְּ dedisti, et. 22. נָתַתְּ pere-
grinatus es in ea. Et cū chōs-
lem נָתַתְּ timuisti Deutero. 28.

De prima psona sin-
gulari.

Prima persona est cū
camés, patách, seuá, 7
chiric, et tau, 7 iod p-
mā denotāt personā cōmunis
generis, et est longa, vt psalm⁹
121. וַיִּתְחַפֵּץ latatus sū, Et pri.
Regū. 2. וַיִּתְחַפֵּץ latata sū in sa-
lutari tuo, Et sic וַיִּזְלַח potui
psalm⁹ 39. et וַיִּזְלַח timui psal.
118. Et cū athnách, et soph pas-
súc patách (vt ī secūda psona)
mutatur in camés vt psal. 118.
Viā veritatis וַיִּבְרַח elegi, Et
Isa. 44. Quē nō וַיִּבְרַח cognos-
ui Excipiūt quadā quæ sūt cū
patách vt Gene. 18. Et ego
וַיִּבְרַח senui, et. 27. Ecce nunc
וַיִּבְרַח senui, et psal. 34. Et non
וַיִּבְרַח cognoui, Et prouer. 24.
per agrū hominis pigri וַיִּבְרַח
trāsini, psal. 87. Et ego ad te

domine וַיִּבְרַח clamaui, et. 2.
Bezre. 5. panē ducis nō וַיִּבְרַח
comedi, psalm⁹. Et ego in pfo-
ctione mea וַיִּבְרַח, Et puer. 30.
Ne forte paupertate affectus
וַיִּבְרַח furer, Et Jiōb. 9. Idcir-
co וַיִּבְרַח dixit, Et. 34. Quia di-
xit Jiōb וַיִּבְרַח iustificat⁹ sū. Et
cū vau copulatio, efficit (vt se-
cūda psona) breuis vt, Exo. 22.
וַיִּבְרַח et audia, Et. 23. וַיִּבְרַח
Et mittā crabrones. Excipiūt
non nulla quæ sūt lōga vt leui.
10. וַיִּבְרַח et comedā pctm̄. i.
pcti hostiā hodie, 7 puerb. 30.
quod paulo supius citauī, Et
Eze. 17. וַיִּבְרַח. Et capia ego.

De tertia psona plu-
rali.

Tertia persona plalis
cōis gñis, 7 breuis est
cū camés, 7 seuá, v̄ se-
uá 7 patách, si est gutturalis li-
tera, 7 vau, 7 sūrec significātib⁹
tertiā pluralis in quolibet bi-
niān vt וַיִּבְרַח. Audierūt Geñ.
23. Et וַיִּבְרַח iugulauerūt Exo.
12. 7 וַיִּבְרַח elōgauerūt, Et cū ath-
nách, soph passúc. 7 Zachéph, 7
īterdū cū tharcá, 7 reuiáb seuá

mutatur

mutatur in camés, et si veniát à **הַפָּ** cum seri, est cū seri, et interdum habent etiam daghébés euphoniæ, aut decoris gratia. Et Jonæ. 2. Sup me **יָבֵרָי** trá fuerunt, Isa. 22. procul **יָבֵרָי** fu gerunt, et. 31. Dominū nō **יָבֵרָי** quæsierunt psal. 19. **יָבֵרָי** et ces ciderūt. Et **יָבֵרָי** exciderūt Isa. 19, et. 2. Keg. primo leonibus **יָבֵרָי** fortiores fuerunt, Et psal. 37. Inimici mei viuentes **יָבֵרָי** roborati sunt (vel multiplicati sunt), Isa. 9. Et non **יָבֵרָי** saturati sunt, Et cum **יָבֵרָי** cō iuncto fini versus in psalmis, Job, et parabolis est cū camés interdum vt psal. 9. In reti qđ **יָבֵרָי** absçoderūt, Et iterdū cū tharchá vt **יָבֵרָי** Si pro pace egressi sūt **יָבֵרָי** et si ad bellum egressi. Et Isa. 16. Usq̄ ad Jabazér **יָבֵרָי** puenerūt, Et sic cū teuir vt Jere. 9. qz de malo ad malū **יָבֵרָי** egressi sūt. Et q̄ veniūt à **הַפָּ** cū cholē sūt etiá cū athnách, et soph passúc Jonæ. 1. Et nō **יָבֵרָי** potuerūt, Et Isa. 64. Adótes **יָבֵרָי** defluerūt cū daghébés ob

decorē. Et sic Judicū. 5. In Iraél **יָבֵרָי** cessauerūt, Et cū nun in fine vt Deute. 8. Non **יָבֵרָי** nouerūt.

De secunda persona plurali masculini.

Scūda vero pso na plis masculini est cū seuá, patách, seuá, et seghól, et tau, et mē, q̄ scđazplisma masculini significát i quolibet biniá, et ē sēp breuistá cū vau, q̄ sine vau Jere. 7. Et non **יָבֵרָי** audistis, leuiti. 23. **יָבֵרָי**. Et latabimini, Et De utero. ij. **יָבֵרָי**. Et custodietis. Inuenit et scđa cū seghól, vt pri. Keg. 12. Quē **יָבֵרָי** postulastis. Job. 21. Nūqđ non **יָבֵרָי** i terrogastis. Et cū chioric. Ut Deute. ij. **יָבֵרָי**. Et hereditabitis eam. Et scripsit **יָבֵרָי**. Jabacób filius. Elbazár q̄ hæc sūt à **יָבֵרָי** cū seri, qm̄ seri, et seghól sūt ppiqua, et vnū ponit vice alteri⁹, Sed quæ sūt à **הַפָּ** semp sūt cū patách.

De prima persona plurali.

Q I Exterū

Eter p̄ria p̄sona p̄lis
cōis ḡnis, ē cū camēs,
patách, seuá z nū, z va
cū sūrec, z sēp ē lōga, tā cū va
q̄ sine va, Sz i soph passūc, z cū
athnách, patách mutat i camēs
paucis exceptis Et sic i alijs bi
niani vt **אָבִיבָא** ābulauim⁹ d̄ Ca
dēs barnéab, donec **אָבִיבָא** tráfi
uim⁹. **De** tertia p̄sona sin
gulari foeminei ḡnis.

Tertia vero p̄sona sin
gularis foeminei ḡnis
est cū camēs, et seuá,
vel seuá patách, si fuerit litera
gutturalis, z camēs, z he q̄scēs
foeminei signū z est breue nisi se
quaf monosyllabū vel dictio,
lōga z in soph passūc, z cū ath
nách seuá mutat i camēs, z effi
ciť lōgū vt **הִשְׁמַע**. Audiuit leui
ti .5. z puerbio .31. **רָשָׁה** Quæsiuit lanā. Et rursus. Os
suum **אָפֵרַח** aperuit, Et iterum
הִשְׁמַע. Sustauit. Et cū mono
syllabo vt puer. 17. **הִשְׁמַע** la
borauit sibi. Et psalmus .122.
הִשְׁמַע saturata ē sibi, Et cū
athnách vt Isa. 41. Et lingua
eorū in siti **הִשְׁמַע** defecit, z ē da

gheffatū euphoniæ gratia, Et
in soph passūc vt **הִשְׁמַע** quieuit
psal. 75. Isa. 4. **אִיא** cor̄ i captio
uit atē **הִשְׁמַע** iuit, z **הִשְׁמַע** dñata
est psalmo. 102. Et cū. Zachéph
Et **הִשְׁמַע** dereliqt. Eze. 23. Et
à **הִשְׁמַע** vt. Ester .8. Exultauit
הִשְׁמַע. i. et lætata ē, puerbio. 2.
pacti. Dei sui **הִשְׁמַע** oblita ē In
uenit̄ cū tau foemineo vt. Deu
tero. 32. **הִשְׁמַע** Abijt manus
(vel virtus) Sed illō leuiti. 25,
הִשְׁמַע et facit fructū in plerisq̄
libris, (teste. Rab. Da.) est cum
camēs, z ita legūt filij. Naptha
li pro **הִשְׁמַע**, z qz ē sine he, p̄ico
tum tau in sin remāsit.

De secūda p̄sona singu
lari foeminea.

Secūda vero p̄sona sin
gularis foeminea est cū
camēs, z patách, z seuá,
et tau cū seuá et daghēs qd̄ ses
cūdā foemineā dnotat p̄sonā, et
est lōgū vt **זָכַרְתָּ**. Recordata es
Isa. 47. Et **הִשְׁמַע** z i tiges buc
cellā, z cū athnách, z soph pa
ssūc **הִשְׁמַע** laborasti. Isa. 47. Et
si vltia l̄ra radicalis fuerit gut
turalis erit cū patách vt **מִיָּד**

non

nō אָפּוּשׁ audisti. Ruth. 2. et. 3.
 Re. 14. וְהִקְחָהּ. Et accipies i ma
 nu tua, אָפּוּשׁ laborasti. Isa. 47.

De secūda p̄sona plura
 li fœminea.

Secūda p̄sona pluralis
 fœminea est cū seuá, pa
 tách, seuá, et seghól, et nun, et
 eius pūctatura, est vt sc̄da ma
 sculini, vt אָפּוּשׁ operata estis,
 אָפּוּשׁ fecistis. Eze. 33.

De pūctatura, et accētū
 participij tā actiui q̄ passi
 ui. Caput .8.

Articipiū ac
 tiuū singula
 retā tertiāq̄
 sc̄dā, et primā
 p̄sonā mascu
 lini punctat
 cum cholem, et seri. Et hānách
 hoc ē q̄descēs. i. vau q̄nq̄ scribit̄
 inter p̄mā, et sc̄dāz literā radica
 lē, interdū nō scribit̄. Sc̄dā eti
 am iuenit̄ cū chiric, et est semp
 breue ēt iūctū monosyllabo, et
 dictioni lōgā vt à noie differat
 lōgo vt est אָפּוּשׁ sc̄tificatio, et id
 genus vt psalm⁹. 14. הַלֵּל יְהוָה
 וּבְעַל יְצַדִּיק וּבְדָבָר אֱמֶת כְּלִבְבוֹ

bulās p̄fecte, et opās iustitiā, et
 loquēs veritatē in corde suo, et
 36. Dñs אָפּוּשׁ sustētat manū ei
 Ḥ. mos. i. אָפּוּשׁ tenētē sceptrū
 puer. 13. אָפּוּשׁ. Custodiēs os su
 um, אָפּוּשׁ custodit aīaz suā. Et
 cū chiric vt psal. 15. אָפּוּשׁ sustē
 tās sortē mcā, Isa. 29. et 30. Ec
 ce ego אָפּוּשׁ addo sup diestuos.
 Et si vltima l̄ra fuerit gut
 turalis, tunc oriz hānách. i. l̄ra
 q̄descēs iter secundā, et tertiā li
 terā. quæ est in potētia regalis
 puncti et ipsa gutturalis litera
 punctat cū patách vt ps. 140.
 sicut אָפּוּשׁ אָפּוּשׁ sc̄idēs, et findēs,
 et אָפּוּשׁ aperies puer. 15. et אָפּוּשׁ
 feminās, et אָפּוּשׁ plaudēs. In dū
 tamē vt leuior sit p̄nūciatio, se
 quēte l̄ra gutturali, sc̄dā est cū
 patách vt leuiti. ij. אָפּוּשׁ. i. fin
 dēs vngulā, ps. 92. אָפּוּשׁ אָפּוּשׁ
 q̄d plātas aurē etc. Isa. 42. אָפּוּשׁ
 extēdēs trā, et. Si אָפּוּשׁ. Sc̄idēs
 mare. Illud autem. Deute. 32.
 אָפּוּשׁ אָפּוּשׁ p̄dēs p̄silia, ē cū pa
 tách, q̄q̄ gutturalis nō sc̄q̄t l̄ra
 Ḥedūdat etiā nōnūq̄ be i fine,
 quoniā dictio est lōgā, nec ē fœ
 mineum signum vt Ḥosea. 7.

Omnes adulterantes כְּתָוֹר בְּעֵרָה תָּנִיחַ. n. sicut clibanus ardens תָּנִיחַ. n. est masculini generis, ut habes Leuiti. ij. Et secundum Rab. Dauid in Michlól interdum venit cum Jod redundante in fine ut יָמְרָא ligas Gene. 49. שָׁבְבוּ habitas ps. 112. quæ tamen alij dicunt esse se noia toarim ut in primo libro dictum est. Est autem annotandum quod sunt nonnulla verba quæ tam actiuo, quam passiuo carent participio ut מָרַךְ רָחֵק מִסֵּן נִבְרַךְ חֹק חֶכֶם participio ut מָרַךְ רָחֵק מִסֵּן נִבְרַךְ חֹק חֶכֶם Appropinquauit, elogauit, minor fuit, roborauit, fortificauit, sapuit, (aut sapiens fuit), impius fuit (aut impie egit), stultus fuit (aut stulte egit), Justus fuit, potuit חָסֵד. n. inuenies in scriptura מָרַךְ מָרוֹב aut רָחֵק רָחִיק, Et sic de alijs, quod in Misnab inuenitur יָכַל וְיָכְלָה וְיָכְלוּ. Et sic in scriptura non inuenit רָכַב ut in Misnab, Sed רָכַב equitans dicitur, Sed talmudistæ utuntur utroque, cum tamen alterum sufficiat Idem. n. significat רָכַב, et רָכַב cum sit intransitiuum verbum. Unde illud Exo.

15. Equum וְרָכַבְו exponitur, et quætas in eo, vel super eum. Et in his nomen toar venit loco participij actiui, et passiuui ut מָרַךְ ppin quus, רָחֵק longinquus, et sic in alijs. Alia vero sunt quæ carent participijs passiuuis, ut verba intransitiua, quorum actio manet in agentibus, et non transit in aliud, Et sic sunt et actiua. et passiuua Ex מָרַךְ רָחֵק יָמַךְ הָלַךְ cecidit, stetit, ambulauit non dicimus נָפַל נָפַל עָמַד הָלַךְ. Sed עָמַד הָלַךְ quæ sunt actiua, et passiuua, et idcirco non est opus, ut dicamus נָפַל, et sic de alijs intransitiuis Sunt tamen nonnulla quæ habent nomina toarum participijs similia, ut שָׁבַן habitator à שָׁבַן Et בְּרֹךְ בְּשֵׁם אֱלֹהֵינוּ בְּרֹךְ benedictus, et עֶזְרָא עֶזְרָא fortis ab עָצַם intransitiuo.

De participio plurali masculino, et eius pluralitate.

Querum participium plurale masculinum est cum chosile, et seuá, vel seuá, et patach, si fuerit lfa gutturalis, et chiriç cum iod et me, quod cõiter sunt masculini

eo q̄ sunt longa, Quippe si iod
esset p̄nois signū, accētus foret
in tau. Et in **וַיִּבְרָא** nō ē aliqua
ratio, vt sit pronomēn, Sed in
וַיִּבְרָא est aliqua ratio, vnde si
iod ē p̄nois signū, dictio ē lōga
p̄pter sequēs monosyllabū **וַיִּבְרָא**
mibi, **וַיִּבְרָא**, nō cadat sup eā pro
pter duos accēt⁹ p̄seth̄in. i. du
as illas virgulas supra positas
Venit **וַיִּבְרָא** cū seri instar masculi
ni vt. Jeremi. 3. Et non timuit
וַיִּבְרָא p̄uuaricās. Jebudāb sor
roz eius. Cāti. 1. posuerunt me
וַיִּבְרָא custodiētē vineas, Isa. 34.
Et erit fra eoz in picē **וַיִּבְרָא**
dētē, Isa. 21. sicut āgustīe **וַיִּבְרָא**
parturiētis, Adichea. 4. Cōgre
gabo **וַיִּבְרָא**. i. claudicātē, Et.
Isa. 29. Et flāma ignis **וַיִּבְרָא**
deuorātis, vel consumētis pro
וַיִּבְרָא, et sic alia.

De plurali fœmineo.

Durala fœmineū est cū
chōlem, et seuá, vel seuá
patách, si fuerit litera
gutturalis, et chōlem et vau, et
tau, quæ cōmuniter sūt fœmie
nei pluralis signa vt psal. 121.
וַיִּבְרָא Stātes erāt pedes n̄ri,

et. 30. **וַיִּבְרָא** quæ loquuntur.

De participio singulari
passiuo masculino.

Participium passiu
uū singulare ma
sculinuz est cum ca
mēs, et sūrec, et est

similiter tertiæ, secundæ, et pri
mæ personæ, et vau inter secū
dam, et tertiam literam quans
doq̄ scribitur, interdum non
scribitur, et in regimine genitio
ui camēs mutatur in seuá, vel
in seuá, et patách, aut in seuá,
et seghól primæ existēte guttura
li vt **וַיִּבְרָא** apertū psalmo. 5.
Et **וַיִּבְרָא** coniūctum psalmo. III.
Et rursus **וַיִּבְרָא** si sus, pro confio
dens, Et **וַיִּבְרָא** paratus. Jere. 6.
וַיִּבְרָא benedictus psalmo. 30. Et
in regimine. Gene. 22. Ingre
dere **וַיִּבְרָא** bñdicte domini, Et.
Joél. 2. **וַיִּבְרָא** p̄paratus bello,
Hosea. 4. **וַיִּבְרָא** coniūctus ido
lorum. Ephraim, Sed **וַיִּבְרָא** ac
cict⁹ armis bellicis. Judicū. 18.
et **וַיִּבְרָא** accict⁹ ephód pri. Reg.
2. et **וַיִּבְרָא** idut⁹ coccino puer. 31.
et **וַיִּבְרָא** indut⁹ vestib⁹ sordidis
Zacha. 3. Et **וַיִּבְרָא** indut⁹ lincis

Eze. 9. Et יִרְדּוּ scissus tunica, non sūt in regimine, Sed subaudi i singulis beth p̄p̄ositiō .i. in teste. Rab. David in Michlól.

De plurali masculino.

Dura le masculinū est cū seuá, vel seuá patách, si fuerit l̄ra gutturalis, et sūrec, et Jod mē, et in regimine manēte Jod, remouet mem, et t̄tia est cū seri vt דְּרֹשִׁים דְּרֹשִׁים. Quæsti psal. 110. redēpti. Isa. 35. Redēpti dñi. psal. 106.

De participio singulari fœmineo.

Articipiū sigulare fœmineū ē cū seuá, et sūrec, et camés, et he signo fœmineo qđ in regimine mutat in tau, et camés in patách vt : שְׂבִירָהּ שְׂבִירָהּ p̄ fracta, factā, Et i regimine. Isa. 54. וְעֵצֵיבְרָתִי וְדֹלוֹרֵי אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם affectā spiritu vocaui te, et 51. וְשִׂכְרֵי וְשִׂכְרֵי et inebriatā (subaudi ā gustijs) et non à vino, vel ponit vice וְשִׂכְרֵי tau pro he, Et cum Jod redūdāte in fine vt וְנִבְרָתִי

furatū diei (passiue. i. furto ablatū), Quippe si iod foret p̄nominis signū, beth eēt cū camés.

De pl̄i p̄ticipio fœmineo.

Articipiuz vero plurale fœmineum est cū seuá, et sūrec et chólē, et van, et tau, q̄ sūt pl̄is fœminei signa vt פְּעוּלָתָּהּ פְּעוּלָתָּהּ פְּעוּלָתָּהּ visitatā, fractā, factā.

De Macór, et ei⁹ varietate, sine punctatura. Caput. 9.

Macór. i. ininitiū, et gerudiū, qđ pprie ē nomē, vt dictū ē libro. 2. capite. 6.

trib⁹ cōiter variat̄ mōis qñq̄. pūctat̄ cū camés, et chólē et iter dū scribit̄ van, qñq̄ nō scribit̄ vt וְנִבְרָתִי occurere puer. 12. וְנִבְרָתִי q̄rere, aut q̄redo leui. 10. וְנִבְרָתִי puniēdo. Exo. 25. וְנִבְרָתִי custodiēdo. Deut. 6. Et si vltia fuerit gutturalis, erit cum patách, vt וְנִבְרָתִי transilicendo. Isaie. 31 וְנִבְרָתִי florendo, germinādo. Isaia. 35. Inuenitur et semel cum

Iod redundante . Hebraea .10.
 שָׁרִיף לְרִיף ad quarēdū rē p שָׁרִיף לְרִיף .
 ¶ Interdū vero est cū seuá, vel
 seuá patách, si fuerit lřa guttu-
 ralis, z chólem, z si vltima fue-
 rit gutturalis, erit cū patách,
 vt אָרָץ . Irasci יָרָץ audire,
 audiēdo, אָרָץ דָּנָרֵךְ dānare puer. 17.
 Et cū lřis חָלָה vt בָּרָץ בָּרָץ i au-
 diēdo בָּרָץ בָּרָץ cū audisset. Gene.
 29. אָרָץ audire . Leuitici. 26.
 אָרָץ ad custodiēdū . Gene .2.
 אָרָץ ab irascēdo. i. vt nō iras-
 scár. Isa. 54. Et cū maccáphcō
 uertit chólem i camés chatéph
 vt. Isa. 54. אָרָץ אָרָץ z ab incre-
 pádo in te. i. ne increpente, Et
 Gene. 36. אָרָץ אָרָץ Ante q̄
 regnaret rex, puer. 2. אָרָץ אָרָץ
 cū mulcat⁹ fuerit derisor, aut
 illusor. ¶ Quādoq̄ vero est cū
 seuá, et patách vt . Gene .34.
 אָרָץ vt dormiret (vel rē habe-
 ret) cū filia . Jabacób, Isa .58.
 אָרָץ extēdere digitū, z. 3. Reg.
 1. אָרָץ cū dormierit dñs me⁹
 Rex. ¶ Inuenit et cū camés, et
 feri vt . Gene. 26. Et ábulanit
 אָרָץ אָרָץ eūdo, z crescēdo, Et.
 Exo. 12. אָרָץ z coquēdo coctū

aqua, q̄q̄ dici potest q̄ sūt no-
 mina toarūm teste . Rab . Da.
 Venit ēt cū iod redūdāte i fine
 fm . Rab . Daud in Adichlól
 vt ps. 112. אָרָץ vt sedeat cū
 p̄cipib⁹ pro אָרָץ אָרָץ, q̄q̄ nō ē
 hui⁹ piugatiōis. ¶ Et cū he in
 fine p̄ma lřa radicali cū camés
 chatéph, existēte, sūt multa, vt
 Exo. 28. אָרָץ ad vngendū, z
 30. אָרָץ ad leuādū, Deut. 30.
 אָרָץ אָרָץ . Et vt adhareas ei
 Et p̄ter normā scōa cū camés
 chatéph euphoniæ causa vt.
 Ezechi. 8. אָרָץ vt clōgaretis
 à factuario meo . Et p̄ma cum
 sūrec vt Eze. 16. אָרָץ vt paro-
 eat tibi, z אָרָץ fermētare Ho-
 se. 7. Et quæ sūt cū camés cha-
 téph, vel cū sūrec, veniūt à אָרָץ
 cū chólem, Sed quæ veniūt à
 אָרָץ cū patách, z habēt he i fine,
 p̄mā habēt cū chiric, nisi sit gut-
 turalis, qz tūc ē cū patách vice
 chiric vt . Gene. 19. אָרָץ quā-
 do ꝓcubuit, Et leuiti. 18. אָרָץ
 ad coeūdū, Deut. 28. אָרָץ vt
 timeas nomen gliosū, Leui. 6.
 אָרָץ vt deliqueret i eo. Et
 scōa existente gutturali prima
 est cū

est cum patách, et secunda (vt dilatetur) est cum seuá, et patách vt psalmo. 118. Contrita est anima mea אֲנִי חֹדֵד desiderando, Et Jeremia. 31. Non addēt אֲנִי חֹדֵד dolere, siue vt doleant, Et Hosea. 5. Et חָתַם iugulare. Et cum Zachéph prima cum seuá, et secunda cum camés, vt חָתַם interrogare. Isaie. 7. Vel dic qd est imperatiuum vt illud Danielis. 9. Domine חָתַם audi, domine חָתַם parce, Venit etiá cum nun in fine, אֲנִי חֹדֵד non sunt ex perfectis vt Ester. 8. אֲנִי חֹדֵד in perdendo cognationem meam, dáleth cum patách. Et Ester. 9. Et occidere אֲנִי חֹדֵד et perdere, quod est ex coniugatione pibél haddaghús pro אֲנִי חֹדֵד beth cuz daghés, et est lene sicut et alia nõ nulla, vt suopte in loco sumus dicturi, Et sic psalmo. 84. Aueristi (vel quiescere fecisti) אֲנִי חֹדֵד ne irasceret, furorem tuum.

De imperatiuo, et eius varietate, et punctatura.

Caput. 10.

Imperatiuum singulare masculinũ interdu est cũ seuá, et chólé, quãq; cuz seuá, et patách, Et si lfa fuerit gutturalis cũ seuá, et patách, et vltima si fuerit gutturalis, erit cuz patách vt חָתַם Reminiscere. p̄o. 24. חָתַם serua, custodi Jiób. 2. חָתַם derelinque. ps. 36. חָתַם accinge. ps. 44. Et cuz maccáph chólé mutat in camés chatéph חָתַם memeto mei psalmo. 24. אֲנִי חֹדֵד susteta q̄so Judic. 19. Et cũ camés, et chólé vt חָתַם susteta. p̄o. 16. חָתַם custodi Deuf. 5. Vel dic qd sunt infinitiua vice ipatiuorũ. Et cũ seuá, vt chatéph seghól et patách vtrũq; mitte. ps. 42. Et cũ athnách, et soph passúc et Zachéph patách mutatur i camés vt. 1. Reg. 3. Reuertere חָתַם dormi, et paulopost reuertere חָתַם dormi, et puerbi. 6. חָתַם et sape, aut sapiēs esto. Et Ruth. 4. Si redemeris חָתַם redime. Et Deu. 5. חָתַם חָתַם

Appropinqua

Appropinqua tu, et audi Icho. 1. **וְאַתָּה יְחֹוֹ**. Cōfortare, et roborare, Et scōm hāmasōreth qn̄ q̄ sunt cū Zachéph camefata. **חֲזִירִי**. 23. Surge Balác **יְהִי וְיִשְׁמַע** i. et audi Deute. 5. vt paulo superi⁹, Et. 4. Regū. 19. Inclina dñe aurē tuā **יְהִי וְיִשְׁמַע** et audi, Et Isa. 37. Inclina dñe aurem tuā **יְהִי וְיִשְׁמַע** et audi. Et Dani. 9. Inclina Deus meus aurē tuā **יְהִי וְיִשְׁמַע** i. et audi. **עַתָּה** cū seghulab post Zarcá vt. 1. Re. 3. Et dixit He lí ad Scemuél **וְהָיָה וְהָיָה** vade, dormi. Inuenitur etiā sine p̄dictis accētibus cū camés, vt Judicū. 19. **וְיָצָא** sustēta cor tuū buccella panis. **עַתָּה** sūt ēt multa cū camés chatéph: et he in fine, vt **קָרְבָּה**. Accede ad aiā meā pro **קָרְבָּה אֶל קָרְבָּה** ps. 68. Et **וְיָדַעְתָּ לִּי**. Memento mei. 2. Hezre. 5. Et **וְיָדַעְתָּ לִּי** custodi hāc. **עַתָּה** Et interdū p̄trabit̄ prima cū accētū, et vertitur in camés latū, vt ps. 24. et 85. **עַתָּה** custodi aiāz meā. Et Isa. 38. Dñe **עַתָּה** viz fac. **עַתָּה** Et si fuerit scō a l̄f̄a gutturalis, veniet cū chólē loco camés dilatatiōis gr̄a vt **חֲזִירִי**,

23. **וְיָצָא** Detestare Isrl. **עַתָּה** Et **עַתָּה** cū patách, si venerit cū he, p̄ria ē cū chiricvt **עַתָּה** Dormi **עַתָּה** 39. **עַתָּה** mitte. 1. Reg. 16. **עַתָּה**. Audi. ps. 16. **עַתָּה** Et si habuerit athnách, velsoph passuc aut Zachéph p̄ria ē seuá, reliq̄ vero sūt cū camés vt **עַתָּה** et cōfortare. 3. Ke. 13. **עַתָּה** ē cū maa rích, i q̄busdā vero codicib⁹ **עַתָּה** me ē cū camés chatéph teste. **עַתָּה**. **עַתָּה**. Et **עַתָּה** pete Isa. 7. et **עַתָּה** **עַתָּה** dicitur et **עַתָּה** p̄ce Dan. 9. Et sine p̄dictis accētibus vt **עַתָּה** audi. Da. 9. **עַתָּה** Et qñ hñt accētū suspēsiuū, sūt **עַתָּה**. **עַתָּה** Ercepit illud. ps. 68. paulo superi⁹ me morati, et. ps. 40. **עַתָּה** Sana aiāz meā. Et. ps. 140. **עַתָּה** Custodi sup pauperē labia mea p̄ **עַתָּה** a **עַתָּה**, Et **עַתָּה** vedegen. 25. Et **עַתָּה**. 11. **עַתָּה**. Congrega mihi. Et **עַתָּה**. 33. **עַתָּה** ordina, p̄para, p̄ **עַתָּה** cū camés chatéph, qz sūt a **עַתָּה** hoc ē ab **עַתָּה** vel seghól ē loco chiric a **עַתָּה** iuenit̄ et cū nū vt **עַתָּה**. 23. **עַתָּה**. Et male dic eū mihi, **עַתָּה** Et interdū iperatiuū, nō ē p̄modū iperij, Sz hyronice

ronice dicitur ut Ecclesia. II. **La**
tare iuuenis i adolescentia tua.
Peride ac si dicat latere i iuue-
nis, et videbis, et q̄ in nouissimo
tuo vsuueniet tibi, videbis, et sic
Thre. 4. Gaude, et latere filia
Edo. Et Hamos. 4. Ingredi-
mini Bethel, et puaricamini,
Et sic exponit pleriq̄ illud eze.
20. Unusq̄sq̄ idola sua ite, colite,
Sed p̄tra. Rab. Da. dicit eē
hoc p̄ modū imperij, ac si dicat
Adeli⁹ ē q̄ colatis idola v̄sa dū
taxat, et nō q̄ v̄sa mibi munera
afferatis, et v̄sa colatis idola, qz
hoc ē absurdū. Elcl ē sēs⁹. Erit
qđ erit, quēadmodū q̄spiā suo
ōt sodali fac qđ facis, qz tibi nō
pderit, sicut Jere. ait cap. 7. Ho-
lacausta v̄sa addite sacrificijs
v̄fis, et comedite carnē, Et iter
dū iperij nō ē ad hoīem deter-
minatū, Sz ad quēuis vt Scñ.
27. Uide odorē filij mei, Et Je-
re, 23. Dic regi, ac reginae, Et
Isa. 40. Vox dicētis clama, et
35. roborate man⁹ remissas, Et
rur⁹. Dicite insipiētib⁹ corde,
Et. 57. Uiam facite, viā facite,
aut eleuate, eleuate,

De ipatuo plū masculino.
Adperatiuū ple masculi
nū ē cū chiric, seu á, et súo
rec vt **מְסִבֵי עִמְדוֹ עִבְדוּ רַנְוֹ חֲרָלוּ**
בְּרַחֵי שְׂפִמְוֹ. Trahite, state, serui-
te, irascimini, cessate, fugite, iuo-
dicare. Et si scda lra fuerit
gutturalis. p̄ia erit cū patách,
et secūda cū seuá patách **וְרַחֵי**
וְרַחֵי וְרַחֵי וְרַחֵי וְרַחֵי וְרַחֵי
late, elogate vos, gustate, fulci-
te. Lauate, donate. Et prima
cū seghól, et scda cū cathéph seg-
hól vt **וְרַחֵי וְרַחֵי diligite **וְרַחֵי** capio-**
te, q̄q̄ hac nō sunt ex perfectis.
Inuenit et prima cū camés cha-
téph vt **וְרַחֵי וְרַחֵי desolamini Jere.**
2. et **וְרַחֵי trahite. Eze. 32. et**
וְרַחֵי vastate. Jere. 4. Et cū
accētu atbnách, et soph passúc et
Zachéph et tharca, et accētu dis-
tinctiuo est cū chólem, vt **וְרַחֵי**
diuidite. 3. Regū. 3. Et **וְרַחֵי**
state Machū. 2. **וְרַחֵי** Seruite
Jere. 20. Et quæ sūt à **וְרַחֵי** cum
patách, cū accētu distinctiuo, sūt
cū camés vt **וְרַחֵי** cessate. Judis
cū. II. **וְרַחֵי** clamate, legite. Isa.
34. et 42. Surdi **וְרַחֵי** audite,
et 29. **וְרַחֵי** admiramini,

Et. 48. **יִשְׁמְעוּ** audite, et 21. **יִצְיִי** quaerite.

De imperatiuo foemineo singulari.

DImperatiuū foemineo um singulare est cum **chiric**, seuá, et **chiric** cū **iod** in fine vt **שְׁכַבְנִי** Dormi, inducte, latate, audi. Et secūda gutturali existēte prima est cuz **patách**, secūda cū seuá **patách** vt **מִלֵּךְ** mole. **Isa. 47.** Et **pr̄ia** cū **seghól**, vt **וְשִׁבְּרִי** discooperi **Isai. 47.** Et prima cum **seghól**, et secūda cū **camés chatépb** vt **אֶחָדָה** Apprehende **Ruth. 3.** et prima cum **camés chatépb** vt **מִלְּךָ** regna **Judicum. 9.** Et cum **Zachépb** **וְיִשְׁמְעוּ** Latate **Joel. 2.** et prima cum **camés chatépb** obdecorē, et secūda cum **camés lato** **וְהָרִי** desolare. **Isa. 44.** Et **Jere. 22.** Ascende libane **וְיִצְעֲקִי** et clama cū **Zachépb**. Et cum **chólem** vt **Isa. 23.** Surge **וְהִיבֵי** et transi cum **Zachépb** à **וְהִיבֵי**. Et prima cum **camés lato**, et secūda cum **camés chatépb** euphonia gratia vt **וְהִיבֵי** Diuis

na nunc mibi.

De imperatiuo plura li foemineo.

Imperatiuū plurale foemineū est cū seuá, **patách**, seuá, et **camés** et **he** in fine, **Jere. שְׁמַעְנָה**. Audi te mulieres, **Et. 49. וְיִצְעֲקֵנָה** Clamate filia **Rabbáb**. Et secūda cū **chólem** **וְהִיבֵי** Accingite vos saccis, plangite. Et interdus latet **he** de scriptura, et remanet in pronuntiatiōe vt **וְקָרָאתֵנִי** vocate me **mará Ruth 1.** Et prima cum **chiric** vt **diminuat**ur puncta. **Exod. 2. וְקָרָאתֵנִי** vocate eū. Et cum nun solo vt **Gene. 4. שְׁמַעוּ** Audite vocē me am, Et cum **he** solo vt **Isai. 32. וְהִיבֵי** commouete vos cōfidentes, **q̄q̄** sunt q̄ dicunt q̄ est **mará** cōr teste. **Rab. Da. in Michlól** Inuenitur etiā in voce masculina vt **Isa. 32. וְהִיבֵי** pauete (aut cōtremiscite) opulenta. Qd factū est qm loq̄tur de pplo, q̄ erat in medio urbium opulentaruz.

De futuro, et eius varietate, et punctatura.

Caput. II.

Kima pso
 na futuri
 cōis gñis
 punctat cū
 seghól. ⁊ se
 uá, ⁊ chólē
 ⁊ iter scōaz
 lřam radicalē, ⁊ terciā qñq scri
 bit, qñq nō scribitur hānách. i.
 van dēscens lřa, vt **קָמָה**
לְדָבָר custodiā, recordabor, por
 tabo, Et cū maccáph, ⁊ sequēte
 monosyllabo, aut dictiōe longa
 chólē mutat in camés chatéph
 vt. ps. 88. **לְשִׁמּוֹרֵי**
 miāz meā. Et Isa. 42. **וְאֶתְמַרְתִּי**
 sustētabo eū, Et sic quādo assu
 mit he in fine vt **מִשְׁקָתָהּ** dēscā.
 Isa. 18. Et **בְּרַדִּי** Gradia
 cōtra eā. Isa. 27. **וְהִשְׁמַעְתִּי** Audiā
 ps. 84. **וְאֶפְתָּח** aperiā. ps. 77. qñ
 qñ nōnulli cōdices habent seuá
 teste Kab. Da, Et cū athnách,
 ⁊ soph passúe, ⁊ alijs suspēsiuis
 accētibus, scōa radicalis lřa est
 cū chólēz vt chabbac. 3. in dño
וְהִלְלֵנִי exultabo, **וְאֶשְׁמְרֵנִי** custo
 diam. ps. 58. et. 54. **וְאֶשְׁבֵּת** et
וְאֶשְׁבֵּת, ⁊ hitabo, vel requiescā.
Est aut ānotādū q sunt qdā

verba que futurum mittunt in
 chólem, et patách vt **בָּרַךְ פָּעַל**
בָּרַךְ שָׂרַף בָּנָה נָשָׂא vouit, o
 peratus ē, sedit, voluit, rapuit,
 spreuit, momordit. Quadā ve
 ro mittūt futuruz in patách vt
לָרֶךְ שָׁכַב רָכַב רָפַךְ רָבַץ בָּרָה Dormio
 uit, eq̄tauit, fulcinit, accubuit,
 creuit. Alia sunt, q̄ mittūt i chó
 lē, vt **וּבָרַךְ שָׁמַר עָבַר מָשַׁךְ** Kecor
 dat⁹ est, custodiuit, trásiuit, tra
 xit. Sūt ergo q̄ mittūt futuruz cū
 seghól, seuá, et patách vt **וְשָׁמְעָה**
וְשָׁמְעָה Audiā, mittā, ⁊ sic oīa pe
 ne verba q̄ scōaz, aut terciā ha
 bēt gutturalē. Et qñ hñt atho
 nách, soph passúe, Zachéph, et
 silséleth, mutāt patách i camés
 ps. 76. Ademor ero dei **וְאֶתְמַרְתִּי** ⁊
 tumultuabo **שֵׁן**. 24. camelis
 tuis **וְאֶשְׁבֵּת** hauriā, Et illud lo
 quar **וְאֶשְׁבֵּת** clamabo, Et oē reo
 gnū nō **וְאֶשְׁבֵּת** scindā. Et puer.
 i. in i fortunio vřo **וְאֶשְׁבֵּת** ridebo
 ⁊ sine p̄dictis accētib⁹ vt **וְאֶשְׁבֵּת**
 9. Si **וְאֶשְׁבֵּת** iustificauero me. Et
 Jere. 8. **וְאֶשְׁבֵּת** ⁊ audiui Et cuz
 be i fine, priā lřa, ⁊ scōa radica
 lis sunt cū seuá, ⁊ terciā cum ca
 mēs vt **וְאֶשְׁבֵּת** requiescā. ps. 4.

trāsibo, saturabo, letabor: אַצְבֹּחַ אַצְבֹּחַ dereliquā, exultabo. Et cū athnach אָשַׁח respirabo. ps. 118. אֶצְבֹּחַ cro in fix^o. ps. 68. אֶצְבֹּחַ clamabo. ps. 76.

De tertia futuri masculini persona.

Tertia futuri masculini persona ē cū chiric, seu uā, et chólē, et nō solū iōd futuri signū. Sz et nun, et tau pūctant cū chiric. i. vtroq; nūero.

Et si pzia lfa radicalis fuerit gutturalis, et punctata cū sena vl patách, aut cum seuá patách, tūc iōd, nun, et tau erūt cū patách. Et si fuerit cū chatéph seghól, erit cū seghól, vt אֲפַעֵר operabitur, indicabit.

אֲפַעֵר יַעֲבֹר יַעֲבֹר יַחֲסֹף יַחֲסֹף Seruiet, trāsibit, volet, acciget reuelabit, aut discooperiet.

Et si habuerit maccáph, et iūgať monosyllabo, vel dictiō ilōga, tūc chólē mutatur i camés chatéph vt Isaie. 19. Et rex fortis אֲמַשֵׁל dñabitur i cis. Et ps. 40. אֲמַשֵׁל cōgregabit i q̄tatē sibi, et ps. 7. אֲמַשֵׁל.

sumet nūc, et. 16. אֲמַשֵׁל transibit osmeū. Isa. 48. אֲמַשֵׁל ob turabo tibi. Et si hēat maarich est cū chólem vt Exodi. 22. Si אֲמַשֵׁל furat⁹ fuerit q̄spiā bo uē, Et Jeho. 18. Jardén. i. iordanis אֲמַשֵׁל terminabit eū. Sz illud puerb. 4. אֲמַשֵׁל. Sustētet verba mea cor tuū ē cū camés ppter ghaabiā, Et sic Isa. 32. אֲמַשֵׁל regnabit rex.

Terminat etiā futurū in patách vt אֲפַעֵר opabitur אֲפַעֵר mit tet, qđ cū soph passūc, athnach, Zachéph, et fil seletb mutatur i camés vt אֲפַעֵר saturabit Isai. Sz אֲפַעֵר timebit Jere. 17. אֲפַעֵר calcitrabit, אֲפַעֵר sapiens erit אֲפַעֵר iugulabit Leuiti. 8. אֲפַעֵר latabit, אֲפַעֵר dulcescet puerb. 24. אֲפַעֵר deficiet, indigebit pro uer. 31. Excipitur illō Exo. 16. אֲפַעֵר et putruit qđ est cū patách et sic pri. parali. 29. אֲפַעֵר et prosperatus est.

Sūt et nōnulla, q̄ veniūt euz camés nō hñtia p̄dictos accēt⁹ vt Jere. 25. Rugiēdo אֲפַעֵר rugiet Hamós. 1. Dñs de Sión אֲפַעֵר rugiet, Job. 21. Lucerna impiorū

impiorū יִצְחָק extinguet se, Et
 Isaic. 6. Et auribus suis יִשְׁמָע
 audiat, Et Eze. 3. Qui audit
 יִשְׁמָע audiat, Ruth. 4. Et si nō
 לֹא יִרְדֶּמְתִּי redemerit, annūcia mibi.
 Ero. 21. vel filiū חַרְצִי cornu petie
 rit, Et Ecclesiasti. ij. Quid יִשְׁמָע
 cōueniat, Et Gene. 41. יִשְׁמָע et
 dormiuit, et somniauit, Et leuit.
 16. Tunicā lineā שִׁמְשֵׁם induet, et
 8. שִׁמְשֵׁם, Et iugulauit, et tulit
 2c. Isa. 27. Et ibi יָרַח accuba
 bit. Et Eze. 37. יָרַח et extēdit
 sup ea pelles, Et. 17. חַיִּים מִי
 quid prosperabitur.

De secūda psona fu
 turi masculini.

Secūda psona masculi
 ni variaē vt tertia, et
 easdē hz pūctaturæ re
 gulas vt תִּקְוֶה תִּעֲבֹר תִּעֲבֹר
 des, trāsibis, coles, aut opabe
 ris, Et Jiób. 35. תִּעֲבֹר opabe
 ris in eo ē cū camēs lato secun
 dū hāmīsrāb ḡḡ. Kab. Da. in
 Michlōl putat cē cū camēs ca
 téph loco chólē ppter maccáph
 Et cū patách, vt שָׁמַע tacebis
 יִשְׁמָע חִשָּׁב Mittes, audies.
 Et cū atbnách, soph passúe, et

Zachéph יִשְׁמָע audies Deut.
 21. יִשְׁמָע dormies, puerbio, 6.
 יִשְׁמָע seres leuiti. 10. יִשְׁמָע satu
 raberis. Sūt tñ nōnulla cū pa
 tách vt. ps. 34. Clidisti dñe ne
 שָׁמַע fileas, vel obsurdescas, et
 108. Deus laudē meā ne שָׁמַע
 tacueris, et puer. 10. vt חֲכָמִים sa
 pias, vl sapiēs sis, Et cū camēs
 sine p̄dictis accentib⁹ vt Jere.
 3. וְהִתְחַבֵּר, Et peccare fecit ter
 ram. i. terrā populū. Leuiti. 12.
 Oēm sanctitatē nō יִשְׁמָע cōtinge
 ges, aut attinges.

De prima psona plura
 li futuri.

Desima psona plis fu
 turi, cōis ḡñis, varia
 tur vt tertia, Et eos
 dē hz canones. Qñq. n. est nun
 cū chiric, qñq. cū patách, inter
 dū cū seghól, et p̄ria l̄fa radicae
 lis cū seuá, vl chatéph patách,
 aut catéph seghól. secūda vero
 cum chólem, quod cum maccá
 caph mutatur in camēs cha
 téph, vel est cum patách, quod
 cum saepe dictis accētibus, mu
 tatur in camēs, paucis exce
 ptis, et multa sunt cum he
 in fine,

leuietur pñciatio Iod. Et sic in praterito vt i verbis dicturi sum⁹ dēscētib⁹ Et quæ veniūt ab חָוֶה cū chólem i plurali qñ hñt atbnách, v' soph passúe sūt lōga, z cū chólem vt. Isa. 9. **חָוֶה** parcēt psal. 9. **חָוֶה** abscondēt, z. 125. **חָוֶה** metent, et. 82. **חָוֶה** pāgēt, z. 93. **חָוֶה**. **חָוֶה** obseruabūt, et. 101. **חָוֶה** habitabūt z. 93. **חָוֶה** occidēt, Isa. 5. **חָוֶה** sequēt z cū Zachépb **חָוֶה**. 10. **חָוֶה** clāgent. Et sic cū accētu suspēsiuo vt. Joél. 2. In gladio **חָוֶה** cadēt. Et. Gene. 15. **חָוֶה** Sētes quib⁹ **חָוֶה** seruiēt. Et cum sūrec loco chólem est breue vt. Exo. 18. **חָוֶה** iudicabūt. De dēscētib⁹ quæ sunt cū seri suo pte dicem⁹ i loco.

De scda psona plurali masculini.

Secunda psona plis cōis gñis variat vt t̄tia plis, et eosdem hz canones vt **חָוֶה** mittetis. **חָוֶה** audietis, z cū soph passúe **חָוֶה** euanesce

tis p̄o. 61. Et cū accētu suspēsiuo **חָוֶה** nudetis leuiti. 10. Et cū nun vt **חָוֶה** audietis. Deut. 8. Et **חָוֶה** audietis. Deut. 18. Et cū chólē **חָוֶה** trā sibitis, **חָוֶה** custodietis leui. 26. **חָוֶה** scidetis. Exo. 34. **חָוֶה** seruietis. Jeho. 24.

De t̄tia psona singulari foeminea.

Tertia psona siglaris foeminea futuri, varia tur vt scda masculini sicut **חָוֶה** dormiet, accūbet leuiti. 15. Et Exo. 2. **חָוֶה** Et misit acillā suā, Et psal. 103. **חָוֶה** z tremuit. Et **חָוֶה**. i. z ppli trā. i. pplm trā. Et **חָוֶה** desolabit. Isa. 34. siue desolabit se **חָוֶה** custodiet puer. 14.

De scda futuri p̄sōa foeminea.

Secūda psona futuri foeminei ē cū iod in fine vt **חָוֶה** fides Isa. 47. **חָוֶה** ve stieris. Isa. 49. Et **חָוֶה** phis bebis. Isa. 43. Et cū nū **חָוֶה** adharebis. Ruth. 2. **חָוֶה** facies. Ruth. 3. z **חָוֶה** parces Isa. 45. Et **חָוֶה** reputabis. Isa. 54. Et. Jere. 47. Quō **חָוֶה**

R I quiesces

quiesces et תַּעֲרִי. Koborabis te, aut cōfriges te. Isa. 47. Et scōda cū camēs chatéph. Eze. 16. וְתַעֲרִי et munerib⁹ afficies bas eos, Et breue, et cum sūrec loco chólē. Ruth. 2. אֲלֵךְ תַּעֲבֹר תְּרַאֲסֵנָה בִּינֵי הַיַּרְדֵּן. trāseas hinc.

De scōda, et tertia psona pluralis fœminea.

Secūda, et tertia psona plis fœminea eādē hñt vocē, sensu discernūt ⁊ variat cū chólē, ⁊ patách, ⁊ in fine habēt nun, ⁊ hevt puer. 10. Anni ipioꝝ תַּקְצִינָה breuiabūt, Et psal. 80. Manus ei⁹ à lebe te תַּעֲבֹר תַּרְסִיבֹּת p trāsierūt, Et cū patách. psal. 91. תִּשְׁמַעְנָה. Audient aures tuæ, Et. 68. תִּשְׁכַּחַן obscurabuntur, vel ob scurēt oculi eorū. Et cū atho nách, soph passue, et Zachéph cōiter patách vertif in camēs vt. 27. מִן תִּשְׂבַּעַן saturabūt. Et. Isa. 32. Aures audiētium תִּשְׁמַעְנָה attédēt, Et. Isa. 49. Etiā istæ תִּשְׁכַּחַן obliuiscētur Excipiūtur nōnulla quæ sunt cum patách vt Isa. 5. Et oculi sublimiū תִּשְׁכַּחַן humiliabunt

se, Et. 66. ossa vestra sicut germen תִּשְׂבַּעַן florebūt, תִּשְׂבַּעַן saturabūt prouerbi. 30. תִּלְכַּחַן ibūt. Eze. 30. תִּרְדַּחַן decēdent, Job. 17. תִּצְתַּחַן cōburēt. Jere. 49. Et. Michæ. 7. Et aures eorū תִּרְשַׁחַן obsurdescēt, Et. Isa. 32. aures audiētium תִּקְסַחַן attédēt. Et interdū nō scribit he vt תִּלְכַּחַן iduēt se. 2. Reg. 13. pro induebant se filia regis, Et Gene. 19. וְתַחַן Et cōcaperūt dua filia loth. Et venit nun cū daghēs ornatus, vel euphonia gratia vt Michæ. 7. Oculi mei תִּרְאֶינָה aspicient i eā, Sed illud Eze. 32. תִּמְכַּחַן lamētabūt eā ē cum daghēs ob defectum nun. Inuenit etiā cū iod in pziis pio, ⁊ nun, ⁊ he in fine vt primi Reg. 6. וַיִּשְׁרַחַן, ⁊ direxerunt se vacca, Et. Gen. 30. וַיִּחַמַּחַן, Et cale faciebāt se. Et illud dani. 8. Ex gētib⁹ וַיִּמְדַּחַן stabūt Inuenit et cū daghēs ob defectū nun, vt. Eze. 17. Et תִּשְׁכַּחַן habitabunt, Et cum seuá vice patách vt. Eze. 16. וַתִּנְבַּחַן Et eleuata sunt pro וַתִּנְבַּחַן, Ubi et iod ad p̄trahēdū, est additū.

De temporū

De temporū pmutatione.

Caput .12.

Temporū pmutatione sacra vtur litera. Quocirca anotádu est q̄ p̄teritū tum ponitur vice futuri multis in locis, ⁊ p̄cipue in p̄phetis propter rei certitudinē vt . Genes. 17. Benedicam ei, et etiā תתן דדי ex ea tibi filiū pro dabo, Et. 18. היתה היתה fuit mihi voluntas pro erit p̄o. 20. Desideriū cordis eius היתה דדי disti ei pro dabis, et. 30. פדית קדמי sti me p̄ redimes, Et. 54. פדה קדemit in pace pro redimet, Eze. 13. היתה fuit imber inū dās pro erit, ⁊. 28. ואתי אש, Et eduxi ignē p̄ educā. Et eo. ca. ואתי אש Et dedi te in cinerē pro dabo. Et rursus . In terrā ואתי אש projicere feci te p̄ faciā . Et in Hobadiāb. i. Abdia Ecce parvulū ואתי אש dedi te pro dabo, Et Michex. 7. Ne lateris inimica mea, qz cecidi ואתי אש surrexi pro

surgā, Chabbacuc .3. תאזני Egressus es i salutē populi tui pro egredieris, Et sic quādo p̄cedit dictio ואתי אש. i. tunc, futurū capitur vice p̄teriti vt . Ero. 15. ואתי אש Tunc canet Adosceh pro cecinit, Et Numeri. 21. ואתי אש Tunc canet. Israel pro cecinit, Deutero. 4. ואתי אש Tunc diuidet Adosceh p̄ diuisit, Et talis est mos i lingua. Ismabelitica, vt Rab . Abraham scripsit .

Et pro p̄terito imperfecto . Isaia . 6. Duabus ואתי אש opiebat vultū suū, ⁊ duab⁹ ואתי אש volabat, Et paulo inferi⁹ ואתי אש Et mouebātur sup limina naria.

Utitur etiam p̄terito perfecto p̄ imperfecto vt Gene . 4. Quia virū ואתי אש occidi p̄ occidēbā in vulnere meo hoc ē Si vulnerabat me q̄spiā, occidēbā eum vt exponit. Rab. David in Adicblól. Benoni. i. participiū actiuū non inuenitur loco p̄teriti, et futuri, ואתי אש . Rab. Jonāb i illud. Gen. 41. Et parvobōb ואתי אש sōniās scribit eē vice p̄teriti. i. somniauit. Sed Rab.

Dauid dicit eē benoni. i. erat sō
niās, aut sōniabat q̄ staret ius
rta flumē, Et sic illud. Isa. 65.
Coelos novos, et trā nouā ego
הָיוּ faciēs siue facio. Rab. Jo
nāb expōit feci, Sed est partis
cipiū facio, אֲפֹתָא n. coelozū, et trā
creatio fuerit à p̄cipio, quotti
die tñ dicit eos facere, quia eos
sua p̄seruat virtute, et potētia.
¶ Ponit etiā p̄teritū vice ma
cōr vt. 2. Reg. .12. נִאָצְתָּ בְּלַשְׁמֹנֶת
blaffemādo blaffemasti, v̄l blaf
femare fecisti, Et. Ezechie. 13.
וְלֹא רָאִיתָ. Et vt nō videāt, qd̄
est p̄pter non videre, Et לֹא רָאִיתָ
וְנֹא וְנֹא vt nō quertāt, Et leui. 14.
וְלֹא עָרַב אֶת־הָאֲבָנִים
Et postq̄ eruit lapides,
Et אֶת־הָאֲבָנִים extēdēdo furorem
suū, Et אֶת־הָאֲבָנִים vt dispdat
ipse eos.

¶ P̄teritū loco ipatiui non
inuenitur.

¶ Participiū passiuū p̄ actiuo
et p̄tra inuenit vt Judicū. 8. p̄
viā הָשְׁבִיטָא habitatiū i taberna
culis psal. 101. Dies mei sicut
ymbra נִשְׁבָּתָא declinans, Cāti. 3.
Oēs ip̄i אֶת־הָאֲבָנִים tenētes gladios,
Ester. 3. Cursores egressi sunt

דְּרָוִיבִים festinātes. Et supra. co.
ca. 8. Et. 3. Reg. 22. Et rex erat
מְצֻיָּם constitutus in curru, Et.
Dani. 10. Steti מְרַעֵדִים trepid⁹,
Et. Isa. 27. מִיֵּדִי פִּגְמוֹתֶיךָ
plagā p̄cussi eius p̄cussit eū.

¶ Macōr ponitur vice p̄ates
riti, imperatiui, et futuri vt
dictum est libro .2. capite. 6.

¶ Imperatiuum ponitur vice
futuri multis i locis vt. Gene.
42. Et vos אֶת־הָאֲבָנִים ligamini
pro ligabimini, Deuteronomi.
32. Ascende, et תִּמְצֹר morere pro
morieris, Genesis .12. Et
הָאֲבָנִים esto benedictio pro eris,
Et. 20. Et orabit pro te, et
הָאֲבָנִים viue pro viues, psalmo.
36. וְהָאֲבָנִים et delectare pro
delectaberis in domino, Et
וְהָאֲבָנִים habita in seculum pro ha
bitabis, et psalmo. 2. Et וְהָאֲבָנִים
exultate pro exultabitis in tre
more et .67. וְהָאֲבָנִים perde feras
pro perdes, prouerbiorum .3.
et אֶת־הָאֲבָנִים inueni gratiam pro in
uenies, Et. 4. Regum. 5. Et
וְהָאֲבָנִים munda pro mundabit se,
prouerbiorum .4. Custodi p̄ae
cepta mea, et וְהָאֲבָנִים viue p̄uiues,
Et. 6.

Et.6. Glade ad formicā piger,
et חָכָם sapiens esto pro eris.

¶ Futurum ponitur vice prae-
riti multis in locis, vt quando
est cum dictione אֲזַי .i. tunc vt di-
ctum est. Exo. 15. אַבְסוּוּ וַיִּסְתִּימוּ
operient eos p operuerunt. Et
rursus וַיִּזְרְמוּ Deuorauit eos,
sicut stipulam. Et. 33. Et Ado-
sēb וַיִּקַּח accipiet tabernaculum
pro accepit. Iudicum. 2. אֲסַעְדוּ
Ascēdere faciam vos de Aegy-
pto profeci. et. 2. Regū. 2. Non
וַיִּרְדּוּ persequentur ultra p per-
secuti sunt. p̄o. 105. אֲפִתַח
riatur terra pro aperta est. Et
rursus. Et flāma וַיִּחַר combu-
ret impios pro cōbussit. Et ite-
rum וַיִּשְׁחַדוּ facient vitulum p̄fes-
cerunt, et. 77. וַיִּקְרַעוּ Kumpet pe-
tras pro rupit. ¶ Et pro p̄terito
to imperfecto. vt Gene. 29. De
puteo ipso וַיִּשְׁתַּחֲבַדוּ ppinabāt gra-
gibus. et rursus. וַיִּקְרְבוּ Et cō-
gregabuntur greges pro con-
gregabantur. 1. Regū. 13. Et fa-
ber non וַיִּמְצְאוּ inuenietur pro in-
ueniebatur. Et pro praesenti. 1.
Regum. 24. Ut quid וַיִּשְׁמְעוּ au-
dies verba pro audis, et Gene

sis. 2. Et inde וַיִּפְרֹדוּ diuidet s
pro diuidit se. et. 32. Quo וַיִּלְךְ
vades pro vadis. Et rursus.
Non וַיִּכְרְמוּ comedent pro co-
medunt filij Israēl. ¶ Et loco
macōz, vt. 2. Paralipom. 24.
Tempore וַיִּבְרַח afferendi arcam
id est quo afferebāt arcam. Ece-
clesiasticis. 8. Ne festines à fa-
cie eius וַיִּחַר id est ire: id est res-
cedere. p̄rimi Regum sc̄do. Ne
multiplicetis וַיִּדְבַר id est loqui
Isaia. 52. Non addet וַיִּבֵּי ves-
nire. Possunt tamen hęc expo-
ni subaudiendo ו id est vt lo-
quamini, vt veniat secundum
Rabbi Abraham.

¶ De coniunctione pro-
nominis cum verbo, et
specialiter cum prae-
terito perfecto.

Caput. 13.

uid sit, et qd
significet p
nomē tam
affixum, si-
ue coniu-
ctum cum
nomine, et
verbo q̄ separatam libro. 2. ca-

pite. 34. dictum est, modo vero
 est annotandū q̄ p̄nomē primā
 p̄sonā nō iungit̄ verbo p̄t̄ p̄so
 nā nec p̄nomē sc̄dā p̄sonā iūgit̄
 verbo sc̄dā p̄sōā. **¶** **¶** n. dicim⁹
 in lingua hebræa **פָּעַלְתִּי מְעַלְמִי**
 operatus sum me, operatus es
 te, etiam in verbis significanti
 bus actionē immanentem, quia
 agens quatenus agens, non est
 patiens, nec cōtra. Unde illud.
Ezechiel. 29. Ego **עָשִׂיתִי לִי** ex
 ponūt feci mihi, et non me. Sed
 tertia cum tertia conuenienter
 iungitur, vt paulo inferi⁹ pate
 bit. **¶** Est etiam sciendū q̄ pro
 nomen in prima, et secūda p̄t̄
 teriti persona æquatur, vt Jere
 mie. 2. **¶** **¶** in foramine (vel fos
 sa) **וַיִּמְצָאתִים** id est inuenisti eos,
 et **וַיִּשְׂאוֹתֶיךָ אִתָּךְ** tu portasti eos,
Eze. 16. et **וַתִּתְּתֵיהֶם** et dedisti eū
 coram eis. **Eze. 16.** Et incuruā
 do **וַתִּקְרַעְתִּי** incuruasti me. **Ju
 dicum. 11.** Excipiūtur illud. **Ca
 ticozū. 5.** quia sic **וַתִּשְׁבַּעְתֶּךָ** ad
 iurasti nos, pro **וַתִּשְׁבַּעְתֶּךָ** Et tu
 genuisti nos pro **וַתִּלְדֵנוּ**
 genuisti nos **Jeremie. 2.** Et
 cum prima persona p̄t̄teriti,
 vt **וַעָשִׂיתִי** feci ea **Isaia. 42.**

וַתִּתְּתֵיהֶם dereliqui eos. **¶** Prono
 men quoq̄ iunctum cum secun
 da persona plurali masculina,
 et tertia plurali fœminea, æqua
 tur, vt **Zacha. 7.** Nunquid iei
 unium **וַתִּתְּתֵיהֶם** ieiunastis mihi.
¶ Est enim sicut **וַתִּתְּתֵיהֶם** et **Au
 meri. 20.** Quare **וַתִּתְּתֵיהֶם** ascē
 dere fecistis nos ex **Agypto**, qd̄
 est sicut **וַתִּתְּתֵיהֶם** Et sic in
 futuro vt ancillæ meæ vt extra
 neum. **וַתִּתְּתֵיהֶם** quod est sicut
וַתִּתְּתֵיהֶם **¶** Reputabunt me
Iob. 19.

¶ Est etiam annotandum q̄ li
 teræ quibus pronomina confio
 ciuntur sunt sex quæ continen
 tur hoc mēoziali signo **הַכֹּהֵן**
 id est he, caph, nun, vau, iod, et
 mem, tam in nominibus (vt di
 ctum est) q̄ in verbis, de quib⁹
 sumus dicturi, et interdum est
 vna litera cum daghēs, et quā
 doq̄ sine daghēs, aliquando
 duæ, interdum tres prono
 men conficiunt. Sed iam ver
 borum indaganda est coniun
 ctio, et in verbo perfecto, et à p̄t̄
 teriti tertia persona inchoādū.
¶ **¶** igitur siue tertia perso
 na decem iungitur pronomini

אָבְרָם portavit eos. Isaie. 53. Et
 מָצְאוּ operavit eos. Exod. 15. Et
 interdum (quia dictio est lōga)
 tertia radicalis litera est cū pa
 tách, vt Hamos. 9. Et מָצְאוּ פָּ
 cussit eos in capite. ¶ Et cum
 quinto pronōie est cū seuá et pa
 tách, eo q̄ dictio est brevis ob
 pūctorum multitudinem, et seu
 uá, et seghól cū caph, et mem, vt
 omne כָּן כָּם sicut פָּקְדוֹתְכֶם, שְׁלַחְכֶם
 Misit vos, visitavit vos,
 ¶ Et cū sexto pronōie cōmuni
 est cū seuá, et duob⁹ comesín, et
 nun, et vau cum sūrec vt מִכְרַנּוּ
 vendidit nos Genes. 31. עִוְבָנוּ
 dereliquit nos Hezra. 9. זְכַרְנוּ
 Recordat⁹ est nri. p̄o. 113. נָתַתְנוּ
 dedit nos. p̄o. 123. יָדַעְנוּ sciuit
 nos. Isa. 63. ¶ Et cum septimo
 p̄nomie fœmineo est cū seuá, et
 duob⁹ comesín, et he cū mappic,
 vt חָקְרָה inuestigavit eam Job
 28. יִסְדָּה fundavit eam. p̄o. 23.
 שָׁבְרָה cōtrivit eā. Isa. 30. Et in
 terdū he dēscit, vt Hamos. 1.
 Et indignatio ei⁹ שָׁמְרָה נָצְחָה ser
 uavit eā in sæculū. Et in Adas
 cōz sunt multa quiescētia p̄x
 ter normam. ¶ Et cum octavo

pronomine fœmineo cū seuá, ca
 mēs, seri, et caph cū seuá vt פָּקְדָה
 visitavit te, שָׁבְרָה contriuit te.
 Eze. 27. et שָׁאַלְתָּ interrogavit te
 Judicū. 14. Et cū nono p̄noie
 fœmineo cū seuá, et duobus ca
 mesín, et nun, vt פָּקְדָה visitavit
 eas, et in pibél haddaghús מִצְרַף
 congregavit eas. Isa. 34. ¶ Et
 cū decimo pronomine fœmineo
 cum seuá, patách, seuá, et seghól
 cum caph, et nun, vt פָּקְדָתְכֶן visi
 tavit vos, שְׁלַחְתְּכֶן misit vos.

¶ De sc̄da persona p̄xteri
 ti cū sex pronomibus,

Sc̄da p̄xteriti p̄sona,
 sex iūgitur pronomib⁹.

¶ Ad̄ em̄ (vt dictū est) p
 nomen secundæ p̄sonæ vtriusq̄
 numeri, cōiungitur cum pronō
 mine secundæ personæ, vel p̄i
 mæ. et ita sex remanent coniun
 ctiones.

¶ Secunda igitur persona iun
 cta cum primo pronomine est
 cum seuá, patách, seuá, et chós
 lem et vau, vel camēs et hé, et
 vau cum sūrec, vt פָּקְדָתְךָ שְׁלַחְתְּךָ
 visitauisti

Isa. 43. Ad gloriā meā בראתיניו creavi eum for
 mani eū, etiam feci eū יצרתיו אף עשיתיו sta
 biliui eum. Gen. 27. משהתין vni
 xi eum. po. 88. Vel בְּקָרְתָּהּ visi
 tavi eū. Et יכלתיו valui p̄æ eo,
 po. 12. Et cum chiric loco pa
 t̄ach, vt Judicū. 13. אִלֹּהֵי הַר שֵׁפֶלַת
 petiui eū. 2 pri. 1 Keg. 1. A domi
 no שֵׁפֶלַת הַר petiui eum.

Et cum secūdo בְּקָרְתָּךְ visita
 ui te, בְּחַרְתָּךְ elegi te, et non
 בְּמַאֲכָתְךָ abieci te. Isa. 41. Et rur
 sus. Etiam עֲזַרְתָּךְ Adiuui te,
 etiam תַּמְכִּתָּךְ sustentavi te.

Et cū tertio בְּקָרְתֵּם visitaui
 eos. Et puer. 30. Et nō ידעתיים
 noui ea. et Isa. 42. אֵלֶּה הַדְּבָרִים
 יָשִׁיתִי עֲשִׂיתִי feci eis, et non יִצְרֵתִים de
 reliqui eis. Et cum quarto
 בְּקָרְתֵיכֶם visitaui vos שְׁלַחְתִּיכֶם
 dimisi vos. Et cum quinto
 בְּקָרְתָּהּ visitaui eam שְׁלַחְתִּיהָ di
 misi eam. Isa. 50. Et cum sex
 to בְּקָרְתְּךָ visitaui te יָצַרְתְּךָ de
 reliqui te. Isaie. 54. נָתַתִּיךָ deo
 di te. Eze. 16. Et cum septi
 mo בְּקָרְתֵיךְ visitavi eas, יָדַעְתִּיךְ
 cognoui ea. Isa. 48. et. 50.

Et cum octauo בְּקָרְתֵיכֶן visitaui

tavi vos.

Quod tertia pluralis decē
 iūgitur pronominibus.

Tertia vero pluralis decē
 cem iūgitur pronomini
 bus, 7 secūda in singulis
 est cū camēs, vt בְּקָרְתָּהּ visitaue
 runt eum. Et Zacha. 13. וְדָקְרָהוּ
 Et configent eū, וְדָרְסוּהוּ 7 quæ
 rent eum pro quæsierunt eum.

Et cum secundo בְּקָרְתְּךָ visita
 uerunt te. Isa. 26.

Et cū tertio בְּקָרְתֵי נִי visitaue
 runt me, וְיָצַרְתֵּנִי dereliquerunt
 me. po. 26. הִרְמִינֵנִי percusserunt
 me. Prouerbior. 23.

Et cum quarto בְּקָרְתֵם visita
 uerunt eos.

Et cum quinto בְּקָרְתֵינֵם visita
 uerunt vos.

Et cū sexto בְּקָרְתֵינוּ visitaue
 runt nos, בְּלַעֲיֵנוּ declutuerunt
 nos. po. 123. שִׁטְפוּנוּ inundaue
 runt nos. Ibidem.

Et cum septimo בְּקָרְתָּהּ visita
 uerunt eam.

Et cum octauo בְּקָרְתְּךָ visita
 uerunt te.

Et cum nono בְּקָרְתֵינָן visitaue
 runt eas.

Et cū

Et cum decimo פְּקַדְוֶיךָ visitauerunt vos.

Quod secunda pluralis sex iungitur pronomiibus.

Quod iterum secunda pluralis sex iungitur pronomiibus remoto mem, et ei loco suffecto vau, qz sic inuenit Zacha. 7. מִיָּדָעִינִי יְעִינִי יְעִינִי ieiunastis mihi. Et Nume. 20. אֲשַׁעֲרֶנּוּ אֲשַׁעֲרֶנּוּ Ascendere fecistis nos, Et sic פְּקַדְוֶיךָ visitastis nos. Unde secundum hanc formam iungitur sex pronomina, secunda existente cu patach פְּקַדְוֶיךָ פְּקַדְוֶיךָ פְּקַדְוֶיךָ פְּקַדְוֶיךָ פְּקַדְוֶיךָ פְּקַדְוֶיךָ visitauistis eu, stis me, stis eos, stis nos, stis ea, stis eas.

Quod prima pluralis octo iungitur pronomiibus.

Prima vero pluralis octo iungitur pronomiibus in singulis secunda existente cu patach, vt פְּקַדְוֶיךָ visitauimus eu, חֲשַׁבְנוּ חֲשַׁבְנוּ reputauimus eum. Isa. 53. דָּרַשְׁנוּ דָּרַשְׁנוּ quaesiuimus eu, pri. Paral. 13. פְּקַדְוֶיךָ visitauimus te, שָׁכַחְנוּ שָׁכַחְנוּ oblitum sumus te

po. 43. פְּקַדְוֶיךָ visitauimus cos פְּקַדְוֶיךָ visitauimus vos. Et exhibei baddaghús בְּרַכְוֶיךָ bene diximus vobis, פְּקַדְוֶיךָ Visitauimus cam, שָׁמַעְנוּ שָׁמַעְנוּ audiuiimus ea. po. 131. חֲקַרְנוּ חֲקַרְנוּ iuestigauimus ea. Job. 5. פְּקַדְוֶיךָ visitauimus te פְּקַדְוֶיךָ פְּקַדְוֶיךָ mus eas, et mus vos.

Quod tertia feminei, decem iungitur pronomiibus.

Tertia vero feminei decem iungitur pronomiibus he signo femineo, mutato in tau raphatu, et secda cu cames existente, et tertia cu patach, vt פְּקַדְוֶיךָ visitauit eu מְלַחְתּוֹ retribuit ei, puer. 31. Et cu accetu diuisuo vt athnach, vt soph passuc, et Zacheph patach mutatur in cames, vt אֶלְלַחְתּוֹ comedit eum. Gen. 37. אֶלְלַחְתּוֹ sustetauit eum Isa. 63. אֶלְלַחְתּוֹ coflauit eu, po. 104. iuenit tu i soph passuc cu patach, vt primo. Reguz. 18. filia Saul אֶלְלַחְתּוֹ dilexit eu. Ut tertia cu patach, et tau daghestatu. Loco tau signi feminei deficientis, et cu vau tertiae psonae signo. Quod (vt leuior sit pnuciatio he) factu e

Debuerat

Debuerat em̄ esse פְּקַדְתֶּהוּ ꝑꝑ non inuenit ꝑ פְּקַדְתֶּהוּ vt Ruth 4. פֶּקַדְתָּו יְהוָה peperit eū, גְּמֹלוֹתוֹ abla ctauit eum. pri. Regū. 1. גְּנַבְתָּו furata est eum Job. 21.

Et cum secundo pronomine פְּקַדְתָּךְ visitauit te. Et Jere. 22. Et matrem tuam quæ יְהוָה יְהוָה peperit te, et in soph passūc cum camés tertia, vt canti. 8. יְהוָה יְהוָה peperit te. Et cū tertio פְּקַדְתָּנִי visitauit me. Et cum athnách, et soph passūc cum camés, et tertia, vt אֲכַלְתָּנִי comedit me. ꝑo. 68. סִמְכָתָנִי sustētauit me. Isa. 63. שִׁטְפָתָנִי inundauit me. ꝑo. 58. Et cum quarto secunda et tertia cum camés existētibus et tau cū patách ꝑ dictio sit longa, vt Hosea. 2. וְאֲכַלְתֶּם et deuorauit eos bestia agri. et Isa. 47. Ignis שָׂרַפְתֶּם cōbussit eos. et. ꝑo. 118. נִצְרַתֶם custodiuit ea דְּמַשְׁתֶּם quæsiuit eos. Hose. 2. Et cum quinto פְּקַדְתֶּכֶם visitauit vos.

Et cum sexto פְּקַדְתֶּנוּ visitauit nos מִצָּרָנוּ inuenit nos. Iudicum. 6. Et cum camés i soph passūc, vt Numeri. 20. Tu nosti

omnem laborem qui מִצָּרָנוּ inuenit nos.

Et cum septimo פְּקַדְתָּהּ cum tribus camésin, et he cum mapo pic secundum normam, ꝑꝑ nō sic inuenitur, sed inuenitur secunda cum camés, et tertia cum patách, et tau cum daghés, et he lene, et lōga vt פְּקַדְתָּהּ visitauit eum, et in alijs Biniamim vt וַיְכַעַמְתָּהּ et irritabat eam. et Ruth. 3. Et fecit omnia iuxta quæ צִוְּתָהּ præcepit ei, et Isa. 34. Et manus eius חִלְקָתָהּ diuisit eam. et Eze. 14. Si malam bestiam transire fecero וַיִּשְׁבַּלְתָּהּ et orbauerit eā, Et deficit tau foeminei præteriti signū, et secūdū normam debuerat esse פְּקַדְתָּהּ tau vero vltimum, et he sunt signa pronominis passiuui.

Et cum octauo פְּקַדְתָּךְ visitauit te cū duob⁹ camésin, et feri, et capb cum seuá, et si dictio fuerit longa, tau erit cum seghól, vt Ruth. 4. Mur⁹ tua q̄ אֶהְבַּתְךָ dilexit te, et lōgū vt Isaic. 47. scia tua ip̄a שׁוֹבְבָתְךָ puertit te. Et cū nono et decio פְּקַדְתֶּן פְּקַדְתֶּן visitauit eas, visitauit vos.

Coj secūda persona prateri
ti foeminei sex iūgit pnoib⁹.

Secūda psoa pteriti fee
minei, sex iūgit pnoib⁹

Et cū chiric pōif loco
seuá, Alioq cū pnoie pli vtrius
qgnis trib⁹ exñtib⁹ seuá in, gra
uis admodū foret eozū pnūcia
tio, ⁊ protrabendi gratia est cū
iod, vt פקדתו בְּכַדְוֹנָה וְכַדְוֹנָה
Eze. 16, וְכַדְוֹנָה וְכַדְוֹנָה dedisti cum.

Et cū secūdo פקדתו בְּכַדְוֹנָה. Visita
sti me, ⁊ cum chiric vice patách
בְּכַדְוֹנָה גֵּנִיתָ מֵעַד גֵּנִיתָ
Et in binian hisbíl Judicuz. 11. In
curuádo וְכַדְוֹנָה יְכַדְוֹנָה icuruaſti me,
⁊ in pihél haddaghús. 1. Reg.
19, Et qd sic וְכַדְוֹנָה יְכַדְוֹנָה ocepisti me.

Et cū tertio פקדתו בְּכַדְוֹנָה visitaſti
eos, Et Jere. 2. מִן הַבְּרֵיתִי הַזֶּה
וְכַדְוֹנָה iuenisti eos, Et Ezech.
16. Tu וְכַדְוֹנָה וְכַדְוֹנָה portasti eos.

Et cū quarto פקדתו בְּכַדְוֹנָה. Visita
sti nos, Et cū camés vice chiric
Judi. 11. Et Jere. 2. ⁊ canti. 5. q
superi⁹ in pñcipio capitis sunt
citata, Et cū seri vt i praterito
masculino.

Et cum qnto, ⁊ sexto פקדתו בְּכַדְוֹנָה
פקדתו בְּכַדְוֹנָה sti eá, sti eas.

Coj secunda plis foeminei
sex iūgitur pronoibus.

Et cū secūda plis pteriti
ti foeminei sex iungit pro
nominibus, vt masculini vt
פקדתו בְּכַדְוֹנָה פקדתו בְּכַדְוֹנָה פקדתו בְּכַדְוֹנָה
פקדתו בְּכַדְוֹנָה פקדתו בְּכַדְוֹנָה פקדתו בְּכַדְוֹנָה
cū, stis me, stis eos, stis nos, stis
eam, stis eas.

Quo participia iungū
tur pronoibus. Cap. 14.

Articipium
actiuū singu
lare masculi
nū decēiūgit
pronoibus vt
פקדתו בְּכַדְוֹנָה

cū, vel פקדתו בְּכַדְוֹנָה terti a cum seri vt
פקדתו בְּכַדְוֹנָה faciēs eū Jiób. 4, וְכַדְוֹנָה sper
nēs eū puer. 14,

Et cū scdo פקדתו בְּכַדְוֹנָה visitaſti te se
cūda cū seghól vt פקדתו בְּכַדְוֹנָה formaſ
te Isaie. 45. וְכַדְוֹנָה dās te. Jere.
20. וְכַדְוֹנָה redimens te. Isa. 44.
Et cū chiric vt. 2. para. 34. Ece
ce ego וְכַדְוֹנָה addo te, vt grego
te ad pñes tuos, Et. 2. Reg. 4.
Isbóseth filij Saúl וְכַדְוֹנָה inimí
cāstis tibi, Et Ero. 23. Si occur
reris boui וְכַדְוֹנָה imicāstis tibi.

Et si

Et si tertia, vel secūda litera fuerit gutturalis, erit cū serī, vel patách secūda vt pri. 1. Reg. 21. Ego שְׁמִטָה mitto te, Et. Isa. 43. בָּרָאָה creans te. Iahacób, Et Isa. 51. Semini Abrahám אֲהַבְּתֵנִי diligēti te, Et cū accētudi uisuo vt athnách, soph passúc Zachéph, tertia ē cū seghól, et caph cū camés, 7 raphébtv pfa. 120. שְׁמַרְתֵּנִי custodiēs te, Et rur sus Dñs שָׁמַרְךָ custodit te, Ecclesiastis. 2. אֲדַמְּנוֹתֶיךָ בְּרֵאשִׁיתֵיךָ creantis te, Et in pibél haddaaghús. Ecclesiastis. 7. Sernū tuū מְקַלְלֶיךָ maledicētē tibi, Et caph cū daghés. Deuter. 8. Dñs de⁹ מִפִּי erudit te.

Et cū tertio פִּקְדָנִי, v' פִּקְדֵנִי visitās me vt Jiób. 19. נִוְאלֵנוּ redimens me viuit, Isaie. 49. הִרְפֵנוּ formans me ex vtero, et reprobrās me. p̄o. 118. אֲהַבְּתֵנִי diligēs me. Isa. 41. et Jiób. 32. Tolle me וְשִׁבְנֵנִי faciēs me, Et cum patách loco serī vt Isa. 47. Dixisti, non est רֹאֵנִי videns me. **E**t cū quarto פִּקְדָם visitans eos vt נִוְאלֵם redimēs eos fortis, 7 רִדְפֵם psequēs eos, p̄o. 34.

פִּקְדָם cōgregās ea. p̄o. 38. et cū serī loco camés. p̄o. 67. דֹּמִינָשִׁים. **E**t cū q̄nto פִּקְדָם secūda cū seghól, vel cū patách פִּקְדָם visitans vos, vt Isa. 43. Dixit dñs נִוְאלֵכֶם redimēs vos. **E**t cum sexto פִּקְדָנוּ visitās nos. Isaie. 63. נִוְאלֵנוּ redimens nos, רֹאֵנוּ vidēs nos. Isa. 29. et 33. שְׁפִטָנוּ iudicans nos.

Et cū septimo פִּקְדָה visitās eā, vt Isa. 27. Ego dñs נִצְרָה seruo eā, 7. 24. וְיִרְמָה 7 destruit eā, Vel פִּקְדָה vt puer. 27. אֲבַנָה abscondens eā. Et in pibél haddaaghús. Ego מִפִּי seduco eam. Iose. 2. i quo Jod ē loco radicalis literæ. **E**t cū octavo פִּקְדָךְ visitās te, vt Isa. 49. Et פִּקְדָךְ redimens te fortis Iahacób. **E**t cum nono, et decimo פִּקְדָן אוּ פִּקְדָהן visitans eas, vel ans eas, tans vos,

Plurale masculinum.

Plurale masculinum decē iungit p̄noib⁹ remotō mēvt פִּקְדָנוּ visitantes eū tertia cū camés ppter Jod qđ scribitur אוּכְלָנוּ comedentes eum Jere. 2.

inuocantes eum. p̄o. 144. שְׁלֵחוּן
 quarētes cū. p̄o. 23. שְׁלֵחוּן
 mittētes cū. puer. 10. ¶ Et cū
 scdo פְּקָדֶיךָ visitantes te tertia
 cū seghól קְרִיבֶיךָ q̄rentes te. p̄o.
 9. רָפוּךְ reprobrātes te. p̄o. 68.
 ¶ Et cū tertio פְּקָדֶיךָ visitantes
 me tertia cū patách, qđ cū ath-
 nách, 7 sóph passúc, 7 sæpius cū
 Zachéph mutat in camés, רָדְפֵי
 psequētes me. p̄o. 7. שׂוֹנְאֵי
 tes me. p̄o. 9. לְהִמָּנֶת
 me. p̄o. 34. ¶ Et cum quarto
 פְּקָדֶיךָ visitātes eos tertia cū
 seri, 7 he cū seghól. ¶ Et cū q̄n-
 to פְּקָדֶיךָ visitātes vos tertia
 cū seri, 7 caph cū seghól לְהַצִּיבְכֶם
 opprimētes vos. Jud. 6. רָדְפֵיכֶם
 persequētes vos. Isa. 30. ¶ Et
 cū sexto פְּקָדֶיךָ visitantes nos,
 tertia itidē cū seri שׂוֹנְאֵינוּ
 odiētes nos. Exo. 1. ¶ Et cum septi-
 mo פְּקָדֶיךָ visitātes eā, tertia cū
 seghól, 7 he cū camés אֶפְנֵיהָ
 scōdētes eam. puer. 27. תִּמְכֶנָּה
 fulciētes eā. puer. 3. אֶהְרֶבְהָ
 gētes eā. puer. 18. ¶ Et cū octa-
 uo פְּקָדֶיךָ visitātes te, tertia cū
 patách, 7 iod cum chiric, 7 caph
 cū seuá, Sed cū accētu diuisiuo

vt sóph passúc, et athnách, pa-
 tách mutatur in camés אֶהְרֶבְהָ
 deuorantes te. Isa. 30. ¶ Et cū
 nono 7 decimo פְּקָדֶיךָ visitans
 tes eas, פְּקָדֶיךָ visitantes vos.

¶ De participio singulari
 foemineo.

פְּקָדֶיךָ participiū foemineū, et
 nō פְּקָדֶיךָ iūgitur decē pronomi-
 nib⁹, vt lenior sit pronūciatio.
 Quocirca tau daghessaf, et nō
 raphatur vt in cōiūctiōe nomi-
 nū desinentiū in he, 7 scda lites-
 ra in singulis est cum patách.

¶ Et cum primo פְּקָדֶיךָ visio-
 tans eum, וְיִצְּתָה consiliāns eū,
 2. Para. 22. וְאִמְתָּה nutriēs eū.
 2. Reg. 4. וְהִלְדָּתָה generās eū. p-
 uer. 17. ¶ Et cū scdo פְּקָדֶיךָ vi-
 sitans te, 7 tau cū seghól, qñ h3
 athnách, vel sóph passúc, vt
 וְהִלְדָּתָה generās te. Prouer. 23.
 ¶ Et cū tertio, 7 quarto פְּקָדֶיךָ
 פְּקָדֶיךָ visitans me, ans eos.
 ¶ Et cū q̄nto פְּקָדֶיךָ visitans
 vos, וְהִלְדָּתֶכֶם generās vos Jere.
 50. ¶ Et cum sexto, et septimo
 פְּקָדֶיךָ פְּקָדֶיךָ visitās nos, ās
 eā. ¶ Et cū octauo פְּקָדֶיךָ visi-
 tans te, פְּקָדֶיךָ negociatrix tua.

Eze.

Icedū quo
 q̄ de cōiun
 ctione ma
 cōr cū pro
 nominibus
 Et primuz
 quō iungit
 macōr qđ est cū camēs, ⁊ chólē
 vt פקוד, deide cū seuá ⁊ patách
 vt פקד, postremo cū seuá, ⁊ chólē
 vt פקודי bi memoriter tenen
 dum est qđ superi⁹ p̄ceptū est
 p̄nomina cū macōr quandoq̄
 esse passiuā, interdū actiuā.

C פקד igitur macōr, decē iun
 git p̄noib⁹ mutato camēs lato ī
 camēs chatéph istar פקדו או פקדו
 או פקדו או פקדו vt Gen. 24.
 פקדו cū audisset ip̄a, ⁊ פקדו dū
 fugeret ipse. ps. 3. פקדו dū tra
 xerit eum, Et Exod. 8. Non po
 teris פקדו facere ipsum solus.

Et cum secūdo פקדו Et quā
 do est in soph passūc, vel cū ath
 nách, aut Zachéph tertia est cū
 seghól, Gen. 2. In die פקדו quo
 comederis tu, ⁊ Deu. 6. פקדו
 Et cum dormieris tu, et. 29.
 פקדו vt tráseas tu, Et p̄ma cū
 súrec leui. 23. פקדו cū messue

ris tu Et p̄ma cū camēs lato,
 scđa existēte cū camēs chatéph,
 Et scđa gutturali existēte p̄ma
 ē cū camēs lato, scđa cū camēs
 chatéph vt Ruth. 3. Et si nolue
 rit פקדו redimere te vel ē cū
 seuá, ⁊ camēs chatéph vt פקדו
 vt custodiát te פקדו ad perfe
 quēdū te, Et. Hobadiáb. i. Ab
 dias In die פקדו quo steteris
 tu, Et euphonia causa scđa est
 cum camēs lato, et tertia cū ca
 mēs chatéph vt pri. Reg. 15.
 פקדו vt vngerē te in regē, Et
 Eze. 25. In oī פקדו contēnere
 tuo ē cū camēs lato eo qđ descit
 áleph. **E**t cū tertio פקדו. Et
 quādo ē iod tátū p̄nomen q̄mu
 nit est actiuū, si vero sit cū nun,
 ⁊ iod vcz פקדו tūc ē passiuū vt
 plurimū. Ambo eī iueniūt iter
 dū, ⁊ actiuā, ⁊ passiuā vt Soph.
 3. In tpe פקדו .i. quo q̄gregabo
 vos, Eze. 3. פקדו dū dico ego
 ad ipiū. Et iterdū p̄trabit ca
 mēs cū accētu vt ps. 37. p̄ eo qđ
 פקדו seq̄bar bonū, Et. 29. פקדו
 Ne descendam in lacū, Exo. 2.
 פקדו Nū iterficere me vis.
 Et scđa existēte gutturali, p̄ma

est cū camés lato, et scōa cū ca-
més chatéph vt. Eze. 20. In die
בְּחַרְיִי qua elegi. Israhel.

Et cum quarto פָּקַדְתֶּם. Gene.
34. Uenerūt de agro בְּשִׁמְעֵם cū
audissent ipsi, p̄o. 18. נִשְׁמְרוּ in
custodiēdo ea, Et. 104. Et non
dimisit boiem לְעִשְׂתָקָה vt iurijs
afficeret eos. Et p̄ma existente
gutturali, p̄ma ē cū camés lato
scōa vero cū camés chatéph vt
Hose. 9. Eterūt abominabiles
בְּאֵהָרֶבֶת scōm diligere eozū .i. se-
cūdū q̄ ipsi dilexerūt, Et Ha-
mōs. 2. p̄ co q̄ מֵאֵסָה abiecerūt
ipsi legē dñi.

Et cū q̄nto פָּקַדְתֶּם. Deut. 5.
Et fuit בְּשִׁמְעֵתֶם cum audissetis
vocē, Et cum sūrec. Leuiti. 19.
וְנִמְצְרֵתֶם. Et cū messueritis vos
messē, Et cū chólē p̄ter normā,
vt dilatef áleph euphoniæ grā
vt. Gene. 34. loq̄mini ad. Esau
בְּמִצְרַיִם cū inueneritis vos, Et
scōa exñte gutturali p̄ma ē cū
camés lato, scōa cū camés cha-
téph vt. Isa. 30. p̄ co q̄ מֵאֵסָתֶם
abiecistis verbū dñi, Et sic cū
alijs l̄fis vt. Deut. 20. בְּקִרְבָּתֶם
cū accesseritis ad bellū, vel cum

seuá, et camés chatéph. Gene. 3.
In die אֲכַלְתֶּם qua comederitis
ex co, Et Malachia. 1. בְּאֵמְרֵי.
Cū dixeritis, Et. Numeri. 15.
בְּאֲכַלְתֶּם. Cum comederitis de
pane trā. Et cū sexto פָּקַדְנוּ
Jebo. 4. Donec יַעֲרֹנוּ trāscēo
mus nos, Ero. 16. בְּאֲכַלְנוּ. Quā
do comedebam⁹ panē. Et cū
septimo פָּקַדְהָ be cum mapp̄le
Gene. 2. Et posuit eū in horto
Héden לְעִבְדָהּ וּלְשִׁמְרָה vt colce-
ret eū, et custodiret eū. Inuenit
et cū be quiescēte vt. 4. Reg. 8.
Adie יַוְבָה qua reliq̄t ip̄a terrā,
Et sic cū seghól, et be p̄ter nor-
mā q̄escēte vt. Aui. 15. בְּחִטְאָה.
Cū peccauerit ip̄a p̄ errorē, vel
פָּקַדְהָ aut פָּקַדְנָה vt. Genesis. 3.
לְחַמְמָה Et calefaceret ipsū scz.
pecus. Et cum octauo פָּקַדְתִּי
Ruth. 1. לְעִוְבָה vt relinquante,
Et. Jere. 2. Et amarum עִוְבָה
reliquisse te dominum tuum
Et cum nono פָּקַדְתִּי. Et in
verbis quiescentibus vt. Geni.
30. בְּבֹאֵן cū venirent ipsa. Et
cū additione be, vt. Ruth pri-
mo עַד־בְּאֵנָה. Donec ingrede-
rentur ipsa Betbléchem,

Reg. 16. **אָזְכֵּרְךָ** Recordabor tui
 ps. 41. **אֶבְרַחְנֶךָ** pbabo te. ps. 80.
אֶדְרֹגְךָ diligaz te. ps. 17. **Cheth**
 est cū caméschatéph, Et áleph
 cum patách vt **Gene. 27.** Et
אֶהְרַגְךָ occidá Zabacób, Et cuz
 accétudiuisuo. i. athnách, soph
 passúc est cū seghól vt **אֶמְרָאֵךְ** in
 uocabo te. ps. 85.

CEt secúda, vel tertia litera
 radicali, gutturali existéte cō
 muniter secúda ē cū camés ne
 corripiatur gutturalis litera, et
 hoc etiá cū alijs pnomínibus
 vt **אֶשְׁלַחְךָ** Et mittáte ad pha
 raronē. **Ero. 3.** Et in fœmineo
 psal. 136. **אֶשְׁכַּחְךָ** Oblitus
 fuero tui. Hierusaléz, Et inter
 dum hain gutturalis litera est
 cum seuá patách vt. **Eze. 16.**
אֶנְעַלְךָ et calciaui te. **Illud. Ho**
sea. 4. **אֶמְאַסְאֵךָ** Et repellá te,
 habet vltimú áleph redūdans
 Et interdum caph est daghes
 satum vt. **Gene. 12.** Terram
 quam **אֶרְאֶה** .i. ostendi tibi, Et.
Isa. 43. Et ab occidéte **אֶקְרַעְךָ**
 congregabo te, **q̄q̄** non sunt ex
 hoc binían. In **אֶמְרָאֵךְ** cōmunit̄
 tertia ē cū seri vt **אֶסְפָּרְךָ** **Flüera**

bo eos, **אֶעְזֹבְךָ** dereliquá eos.
Isa. 41. **אֶמְצַחְךָ** trássigá eos p̄o.
 17. **אֶשְׁחַקְךָ** cōtúdá eos, Sed il
 lud psalmi. 117. In noie dñi qz
אֶמִּילֵךְ occidá eos est cum camés,
 quia ē in soph passúc, alias cum
 patách loco seri. In **אֶמְקַרְנֶךָ** ter
 tia ē cū seghól, et nun daghes
 sato, et sic in alijs personis, vt
אֶשְׁמַרְנֶךָ custodiá illá psal. 118.
 Et **אֶמְקַרְךָ** vt **אֶשְׁכַּחְךָ** obliuiscar
 tui. **Isa. 41.** et p̄o. 136. Et **אֶזְכֵּרְכִי**
 meminero tui co. psal.

Tertia futuri psona sigula
 ris masculca, decē iūgíf pnois
 bus hoc modo **אֶמְקַרְנֶךָ** או **יִמְקַרְנֶךָ**
 או **יִמְקַרְךָ** או **יִמְקַרְךָ** או **יִמְקַרְךָ**
יִמְקַרְכֶם או **יִמְקַרְנֶךָ** או **יִמְקַרְנֶךָ**
יִמְקַרְךָ או **יִמְקַרְךָ** **U**isitabit
 eū, vel bit eum, vel bit eum, bit
 te, visitabit me, bit eos, bit vos,
 visitabit nos, visitabit eaz, vel
 visitabit eā, visitabit te, visita
 bit eas, visitabit vos vt **אֶשְׁמַרְנֶךָ**
 conseruabit, aut conseruet eū
 psalmo. 40. **יִרְדֹּפְךָ** persequet
 eum **Judicum. 9.** et cum camés
 ob gutturalē, vt dictum est
 in prima persona sicut **יִפְעַלְךָ**
 operabitur eum. **Isaia. 44.**

וְשִׁאֲלוּ interrogabit eū. Judi. 9.
 וַיִּמְצְאוּ Inueniet eū. Gene. 37.
 וַיִּחְפְּרוּ figet eū. Exo. 10. וַיִּחְפְּרוּ
 fodiet eū psal. 7. Et secūda cū
 seuá patách vt וַיִּתְאַרְהוּ formabit
 eū. Isa. 44. et cum camés cha-
 téph וַיִּתְאַרְהוּ formabit eū eo. ca.
 פֶּסֶס hæc duo sunt ex binían pí-
 hél haddaghus, Et cū nun res-
 dūdāte vt facilior sit pronūcia-
 tio vt in codē binían וַיְבָרְכֶנּוּ be-
 nedicet eū, וַיִּסְעֲדֵנוּ fulciet eum
 psal. 40. וַיַּעֲבֲרֵנוּ transibit eum
 Isa. 35. וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא praualebit ei. Ec-
 cliastes. 4. וַיִּקְרָא vocabat eum
 Jere. 23. וַיִּפְשַׁע עִי וַיִּפְשַׁע cū. Iose.
 8. וְשִׁאֲלוּ Interrogabit te. Jere.
 23. וְשִׁנְאָה odio hēbit te puerb.
 9. וַיִּעֲזָרְךָ auxiliabitur tui. Isa.
 44. וַיִּבְטֵחַ וַיִּבְטֵחַ obuiabit tibi. Gene.
 32. וַיִּסְעֲדֵךָ fulciet te psalmo. 19.
 Et secūda cum camés chatéph
 vt וַיִּרְדֵּךָ psequetur te. Eze. 35.
 vt legunt filij. Aser, vel cū seuá
 patách vt legunt filij naptali,
 Et cum caph, et he in fine vt
 וַיִּעֲזָרְךָ prohibebit te. 4. Reg.
 18. et וַיִּכָּהּ percutiet te. Isa. 10.
 וַיִּסְמְכֵנִי sustentabit me psalmo.
 3. וַיִּתְּמֵלֵנִי retribuet mihi psal.

17. וַיִּאֲבֵנֵנִי colliget me psalmo.
 26. וַיִּחַצֵּנִי opprimet me psal.
 55. וַיִּהַרְגֵנִי percutiet me psal.
 140. וַיַּעֲשֵׁבֵנִי peruertet me. Ijob
 9. Et cum patách loco seri vt
 וַיִּאֲהַבֵּנִי amabit me marit⁹ meo
 us. Gene. 29. Et. Exodi. 33.
 quia non וַיִּרְאֵנִי videbit me ho-
 mo scdm. Rab. David, Sed.
 Rab. Abra. dicit esse cū camés.
 Et alia quæ citauimus libro p-
 mo ca. 27. de permutatiōe pun-
 ctoruz. Et præter morē nun cū
 daghés vt. Ijob. 9. Et quis
 וַיִּתְּפֵסֵם cōtestabit me וַיִּתְּפֵסֵם ca-
 piet eos. Isa. 36. וַיִּעֲזָרְם adiuuat
 bit eos psalmo. 37. Et cum ca-
 més (vt præteritum) vice seri
 vt וַיִּלְבַּשֵׁם induet eos. Exodi.
 28. et. Deuteronomi. 28. וַיִּשְׂקֵם
 ponet eos, Et primo. para. 24.
 וַיִּחַלְקֵם. Et diuisit eos. David
 ponitur pro וַיִּחַלְקֵם. Seghól
 enim est loco patách, Et camés
 loco patách, quia propter se-
 ghól præcedens, cheth fuit ca-
 mesatum, וַיִּתְּמֵנֵנוּ redimet nos.
 psalmo. 138, et וַיִּזְכֵּרֵנוּ agnoscet
 nos. Isaia. 63. est cum camés
 loco seri, vel propter athnách,

tollent eū Gene.37. וְיִשְׁטֹפוּ inū
 dabūt te. Et cū nun redundāte
 præter morem, et normā vt, ps.
 62. וְרִדְפוּני Laudabūt te, וְרִדְפוּני
 sequētur me ps. 22. וְעִוְוֹנוּ adiu
 uabunt me, וְשִׁאלוּני interroga
 bunt me. ps. 34. Et cum nun re
 dundāte וְיִמְרָאוּני Inuocabunt
 me puerb. 1. Et eo. cap. וְשִׁחַרְטְנוּ
 Quærēt me, et nō וְיִמְצְאוּני inue
 niēt me, וְיִרְחִלוּ. Hereditabunt
 eā. ps. 68. Et cū nun redundāte
 וְיִמְצְאוּני inueniēt eaz. Jerem. 2.
 וְיִפְקְדוּ, Et cū iōd redūdante vt
 וְיִשְׁרְתוּני ministrabūt tibi Isaiæ.
 60. et nun est eū seghól eo q̄ sūt
 lōga propter atbnách, quod est
 sub tau.

¶ Secunda pluralis, sex iungit
 tur pronomibus hoc pacto
 תִּפְקְדוּהוּ תִפְקְדוּני תִּפְקְדוּם תִּפְקְדוּנוּ
 תִּפְקְדוּתוּ. Uisitabitis eū,
 tis me, tis eos, tis nos, tis eam,
 tis eas. vel uisitabūt eum et c. vt
 Job. 19. Ancillæ meæ vt alienū
 תִּחְשְׁבוּני reputabunt me, vt
 תִּחְשְׁבוּנהּ reputabunt.

¶ Tertia singularis fœminæ,
 decem iungitur pronomibus
 תִּפְקְדוּ אוּ תִפְקְדוּהוּ תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ

תִּפְקְדוּם תִּפְקְדוּנוּ תִפְקְדוּם תִּפְקְדוּהָ
 אוּ תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ
 uisitabit eum, vel uisitabit euz,
 uisitabit te, bit me, uisitabiteos
 bit nos, bit vos, bit eam, vel uis
 itabit eam, bit te, bit eas. tabit
 vos vt תִּלְכְּדוּ capiet eum psale
 mo. 34. תִּשְׁאַלְךָ postulat te
 Deuteronomi. 14. תִּשְׁמָרְךָ custo
 diet te puerb. 4. תִּנְצֵרְךָ ser
 uabit te puerbio. 2. תִּבְעֵלֵם de
 glutiet eos Deuterono. 11. Et
 cum sūrec loco chólē vt תִּשְׁמָרְךָ
 custodiet eos prouerbiorū. 14.
 תִּבְלַעְמוּ deglutiet eos Exodi. 15.
 תִּמְכַּנְהָ conculcabit eam Isae
 ix. 26.

¶ Secunda fœminæ, sex iungit
 tur pronomibus hoc modo
 תִּפְקְדוּהָ תִפְקְדוּני תִּפְקְדוּם תִּפְקְדוּנוּ
 תִּפְקְדוּהָ uisitabis eum,
 bis me, bis eos, bis nos, bis eaz,
 bis eas.

¶ Tertia pluralis decem iungi
 tur pronomibus vt תִּפְקְדוּ nisi
 q̄ תִּפְקְדוּ sex iungitur pronoiōb⁹.

¶ De uerbis quiescenti
 bus primæ coniugatio
 nis et eorū primo gene
 re. Caput. 18.

¶ Sunt

Sunt autē i
 binian cal
 nō solū p
 fecta, Sed
 ⁊ descētia,
 defectiua,
 et geminat ayt dictū ē supra eo.
 libro capite. 2. Et de pfectozuz
 gñe iā satis, nūc dicēdū ē de de
 scētibz, quozū tredecim sunt
 species, Prīa est quozū pma ra
 dicalis lra, quæ est aleph, q̄scit
 vt **ק** dixit. **S**ecūda ē quozum
 pma lra, quæ ē iod, q̄scit vt **י**
 descēdit. **T**ertia ē quozū secū
 da lra, quæ est vau, q̄scit, vt **ו**
 surrexit. **Q**uarta ē quozū se
 cūda quæ ē iod, quiescit, vt **י**
Inimicatus ē. **Q**uinta ē quo
 rū tertia, quæ ē aleph, q̄scit vt
א iuenit. **S**exta ē quozum
 tertia, quæ ē he quiescit, vt **ה**
 fecit. **S**eptima est quozum
 prima quæ est aleph, et tertia,
 quæ ē he, quiescit vt **א** voluit.
Octava est quozum prima
 quæ est iod, et tertia, quæ est a
 leph, quiescit, vt **י** exiuit.
Nona ē quozum prima quæ
 est iod, et tertia, quæ est he quie

scit vt **י** docuit. **D**ecima
 est quozum secūda, quæ ē aleph
 et tertia, quæ est he quiescit vt
א vidit. **U**ndecima ē quoz
 rum secūda, quæ est vau, et ter
 tia quæ est aleph quiescit, vt **א**
 venit. **D**uodecima est quoz
 rum secūda quæ est iod, ⁊ tertia,
 quæ est aleph, quiescit, vt **י**
 vomuit. **T**ertiadecima est
 quozū secūda quæ est iod, ⁊ ter
 tia quæ ē he, q̄scit, vt **י** vixit
 Sed de prima specie hoc in ca
 pite dicendum est.

Prima igitur species, quæ ē
 eorum quozum prima quæ est
 aleph, quiescit, in p̄teritis,
 participijs, et infinitiuis, p̄fec
 toz sequitur formā, Sed in fu
 turis aleph q̄scit, ⁊ litere **י**
 quæ sunt futuri signa sunt cum
 chōlem, et interdum aleph non
 scribitur. Et in hac specie
 quædam sunt transitiua, quæ
 d. m intransitiua, Et eius
 punctatura, et varietas, et
 coniunctio cum pronomine
 bus, et accentus est vt impero
 fectis, in his in quibus p̄fec
 toz sequuntur formam, vt

עבר אבך אבדת אבדתו אבדו אבדתם
 אבדנו אבדה אבדת אבדתו הכי נכונ
 אבך אבדים אבדו אבדה או אבדת
 אבדות : הפעול אבדו אבדו אבדו
 אבדה אבדות הפעול אבדו אבדו אבדו
 אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
 אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
 אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
 אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
 אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
 אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו

Præteritū perijt, sti, rijt, rüt,
 tis, mus, perijt, sti, stis, periens
 ꝛc. ꝛ cū patách אבך perijt Ec
 clesiastis. 9. passiuū participiū p
 ditꝰ, ti ꝛc. ꝑꝑ nō inuenit eo ꝑ
 est intrāsiuū qđ passiuo caret
 pticipio. Sed exēpli gratia pos
 sitū est. Infinitiuū perire, re, in
 pereūdo, cū perierit, ad pereun
 dū, siue vt pereat, a pereūdo, vť
 ne pereāt, Vel in pereundo ꝛc.

Et sic imperatiuū, ꝛ futurꝰ. Et sic
 אמך אמרת אמרתו אמרו אמרתם
 אמרנו אמרה אמרת אמרתו אמר
 אמרים אמרו אמרה או אמרת אמרות
 אמור אמורים אמרו אמורה אמורות
 אמר או אמר באמר באמר לאמר או
 לאמר מאמר אמור או אמרה אמרו
 אמרו אמרנה אמר או אמרה ואמר

האמר ואמרו תאמרו תאמר תאמרו
 תאמרנה או תאמרו

Dixit, sti, xi ꝛc. ꝛ cū accētū di
 uisiuo vt soph passūc, athnách
 est cum seri prouerb. i. In ciuis
 tate eloquia sua תאמר dicet.
 Et quando dictio est longa, ser
 ri mutatur in seghól vt Gene.
 i. ויאמר et dixit Deus, Et cum
 patách, ꝛ longū vt prouerbi. 7.
 ותאמרלו. Et dixit ei, Et sic cum
 prædictis accentibus vt Jiób.
 23. Et respōdit dñs, ויאמר et di
 xit, ꝛ sic de alijs. Cætera huius
 speciei verba, require in hebrai
 co dictionario,

De secūda specie, quor
 um prima, que est Jod,
 quiescit. Caput. 19.

Secūda spe
 cies est quo
 rum pri
 ma que est
 iod, quie
 scit vt ידע
 sciuit, cognouit. Remoto enim
 Jod de scriptura, remanet in
 hanelitu, Quippe post seri res
 gale punctū semper est iod quie
 scens, vt

Praeteritū. Genuit, genuisti, genui ꝛc. Imperatiuū. Genera ꝛc. Et sic אָבּוּלā, vel אָבּוּלā לָקַח, et cum athnāch et soph passūc לָקַח לָקַח. Ambulate. C futurum pariā vt אָלֶיךָ אָ אָלֶיךָ אָ. Vel אָלֶיךָ נִלְקַח וּלְךָ תִּלְכֹּת תִּלְכֹּת. Vel iōd quiescēte אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ la ctabo, bit, bis. Et אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ fundabo, bit, bis. Et אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ liniam, liniet, linies. Vel cum chōlem אִיסוּף יִסוּף תִּסוּף Addam, et, es, אִיסוּר יִסוּר תִּסוּר Erudiam, erudiet, erudies. Et cum seri, et chōlem אִבְּוֹשׁ יִבְּוֹשׁ Confūdā, confūdet, confūdes. Et אִינְרִי יִנְרִי timebo, timebit. Et cum sūrec אִיכָל וּיִכָּל תִּיכָל pote ro, poterit, poteris. Et cū seri, et patāch vt אִירַץ יִרַץ תִּרַץ Malignabo, malignabit, malignabis. Et secundum has formas variātur et alia huius speciei verba.

De tertia specie quæ est eorum quorum secunda litera, quæ vau, quiescit. Caput. 20.

Tertia spēs est verborū quorū scōa radicalis li tera q̄ ē vau quiescit, Et hānach. i.

Ista quiescēs q̄ ē post pūctū camēs i. āleph vt plimū n̄ scribit, iterō dū vero (q̄ q̄ rarissie,) scribit vt Iose. 10. וְזָכָה. i. ꝛ surget, ꝛ Zacha. 14. וְיִשָּׂא. Et exaltabit Et i his verbis tria vtriusq̄ nūi, et gn̄is, ē cū camēs pūcto regali, i cui⁹ potētia ē l̄ra quiescēs, vt dictū ē i. i. libro, s3. p̄ria ꝛ scōa p̄sona vtriusq̄ ꝛ nūi, ꝛ gn̄is ē cū patāch, qz remota scōa l̄ra radicali, quæ debuerat eē cum patāch (vt ē i verbis p̄fectis) remanet ei⁹ pūctatura i p̄ria l̄ra radicali. Excipit tñ illud. Zacha. 14. וְיִשָּׂא Quis spreuit, qd̄ ē cū patāch. ꝛ scōa, ꝛ p̄ria siglaris ē lōga, S3 iūcta vau p̄iūctiōi, corripit, P̄ria pl̄is sēp ē lōga. s3 scōa pl̄is sēp ē breuis tā cū vau, q̄ sine vau, et propter multiplicitem punctoꝝ est sine hānach, vt sit lenioꝝ. Tertia vtriusq̄ numeri

ē intrāstitiū, ¶ Inñitiū surgē, in surgendo, cū surgeret, ad surgēdū, à surgēdo. ¶ Imperatiū, Surge קומה tamen oē qđ est in psalmis est breue præter vnū. pō. 34. וקומה Et surge in adiutoriū meū. Sūt ⁊ alia breuia vt הורה suscitare. pō. 107. ושובה reuertere. pō. 131. ⁊. 114. et Isā. 44. קומה surge Mūeri. 10. ⁊. 2. para. 6. סרה declina Judicū. 4. Et sic הורה suscitare. re Judicū. 5. צורה obside. Isā. 21. ושובה reuertere. pō. 114, futuru Surgā ⁊c. שם שמה שמתי שמו. שם שמתם שמנו שמה שמת שמתן שם שמים שמן שמה שמות שום שומן שומן שמה שמות שום שום שמו שומן שומן אשום ישום השום בשום ישומן תשומן תשום תשומן תשומנה

¶ Posuit, sti, ui, rūt, stis, mus, it, sti, ui ⁊c.

¶ Est autē annotādū qđ nō solū cū vau secūda, ⁊ prima eiusdē ⁊ nūeri, ⁊ generis, corripiunt. S3 etiā sine vau interdū breuiant vt. ps. 99. שמה posuisti iniquitates nostras corā te. ¶ Sūt etiā in hac specie nōnulla q̄veniunt à themate הוה, ⁊ sunt in prate

ritis cū chólē, vt Gen. 44. Ma ne אור illuxit, Et אור illuminati sunt oculi mei. 1. Reg. 14. וני alienati sunt. pō. 57. שבו pulchruerunt Hume. 24. Et Ezechielis. 16. Ut recorderis ונשת et confundaris, Et Jerem. 15. ונשת confusa est, et erubuit, et sunt longa, Et sic Isā. 45. ונשת confusi sunt, Sed illud Isā. 24. ונשת ⁊ confundet, est breue. Et scđz hāc formā dices אור ארת ארתו טוב טובת טובתו Et secundum normam deberent esse אור אור instar כל potuit. Et sic à themate הוה cum feri dicitur מת mortuus est pro מת. Et sic מתה מתה mortua est mortui sumus. Sed residuum præteriti non dicimus cum feri, Et sic מתה מתה est cum daghēs Et sic cum daghēs in quo absorbetur tau radicale vltimuz מתה מתה Et participiū à themate הוה est טוב טובת טובת שובות הוה vt toarim, Et secundum normam debuerant esse טוב טובת טובת instar גדול גדול. Veniunt, cum sūrec, quia sūrec, ⁊ chólēm inuicem permutantur, vt חושם festinātes

festinantes Numeri. 32. et סָרָה declinans Isaia. 49. Et סָרָה declinantes Jere. 2. 7. 17. Et id genus. Et vau non est radicale Sed protractiuum, sicut et in perfectis verbis, Et multis in locis non scribitur vau. Et à themate חָרַץ cum serî, veniunt cum serî vt חָרַץ בְּנֵי חָרַץ לְנֵים. Rect^o, cti, cta, ta, pnoctâs, tes. Participium quoq; passiuum in verbis transitiuis, est cum sûrec vt חָרַץ positus, 7 cuz chólem interdum vt Isaia. 25. חָרַץ opertus pro חָרַץ Isa. 25. Et vau est protractiuum, sicut 7 in perfectis.

¶ Adacór vt dictum est habet chólem vt חָרַץ מוֹת קוֹם חָרַץ. Reuertî, mori, quiescere, surgere, ligare. Et cuz sûrec vt חָרַץ reuertî Job. 15. 7 קוֹם surge re, stare. ps. 17. Et חָרַץ mori. ps. 9. in titulo, Et cū lamed deseruiète vt plurimum est cum sûrec, vt חָרַץ לְקוֹת חָרַץ, Et cum additione be, 7 lôgum vt חָרַץ contendo. Isa. 24. Et breue vt. 3. Reg. 14. חָרַץ cuz ingressi fuerint pedes tui vrbé. ¶ Impera

tiuū cõiter est cū be, 7 longū vt חָרַץ Reuertere Israël Hose. 14. חָרַץ veni mecum. 3. Reg. 13. חָרַץ parce domine Joél. 2. חָרַץ festina in adiutorium meum psalmo. 37. Excipiuntur quæ supra memorauimus, Et cum chólem חָרַץ Reuertimini filia mea Ruth primo.

¶ Futurum cum sûrec, vel chólem vt חָרַץ. Et illuminati sunt oculi eius primi Regum. 14. Et Ezechielis. 35. Et ciuitates tuæ non חָרַץ habitabuntur. Vel secundum aliam formam vt Ezechielis. 16. חָרַץ reuertetur. Et חָרַץ dispergentur Zacharia. 1.

¶ Literæ futuri deseruientes sunt cum camés communiter et interdum cum serî vt חָרַץ à חָרַץ, q̄q̄ possunt esse et à חָרַץ vt habes capite. 19. et est conuenientius vt eius ostendit punctatura. Et si futuro adiungatur vau copulatiuū 7 conuersiuum futuri in prateritum et sit in soph passûc, vel cum athnách aut Zachéph tunc sûrec mutatur in chólem

vt Gene. 5. נִפְתָּח ו mortu⁹ est,
 Et. Hamos. 9. נִפְתָּח ו dissol
 luta est, aut dissoluit se. Et. 3.
 Reg. 2. נִפְתָּח Et reuers⁹ ē, r. 21.
 נִפְתָּח ו ieiunauit, Et po. 17. נִפְתָּח
 et volauit. Et sic cū tharca vt.
 Nūi. 31. נִפְתָּח ו moriet homici
 da, Et si dictio nō habeat ac
 cētū suspēsiuū, remouet vau, et
 chōlem mutatur in camēs cha
 téph, qz rapit verbū ad sequētē
 dictionē, vt נִפְתָּח ו pegrinat⁹ est
 Abrahā. Gene. 21. r. 22. נִפְתָּח .
 Et reuersus est. Abrahām, Et.
 46. נִפְתָּח et surrexit Iahacōb.
 Et sic absqz vau sequēte mo
 nosyllabo, aut dictione lōga vt
 3. Regū. 17. נִפְתָּח Reuertat
 quæso aīa pueri, Et sic iterdum
 cum accētū suspēsiuo vt. Deut.
 2. Ne נִפְתָּח āgustijs afficias Mo
 āb, Sed sadi est patachatū, Et
 Gene. 23. נִפְתָּח et confirmatus
 est ager. Hephzōn. Et quā
 do prima. vel secūda līa radiz
 calis est gutturalis, vel res tūc
 camēs mutat in patāch ob dif
 ficultatē camēs, vt נִפְתָּח ו lass⁹
 est, (vel fatigatus est), r mortu⁹
 est, Et primo. Reg. 14. נִפְתָּח et

fatigat⁹ ē populus, Et. 2. Reg.
 21. נִפְתָּח ו fatigatus est. David,
 ad quozū distictionē illud. Isa.
 6. נִפְתָּח . Et volauit ad me r. ē
 cum camēs, Et primo. Regū.
 25. נִפְתָּח ו et inuectus est
 in eos, Et. Job. 31. נִפְתָּח et fe
 stinauit, Sed נִפְתָּח et pepercit
 super te primo. Regum. 24. et.
 Eze. 24. נִפְתָּח . Et pepercit
 oculus meus eis, sunt cum ca
 mēs, נִפְתָּח . Et requieuit arca.
 Genesis. 8. Et iudicum. 4.
 נִפְתָּח et declinauit ad eam. Et.
 4. Regum. 18. נִפְתָּח et obsedit
 eam. In quibus omnibus lites
 ræ futuri deseruientes sunt
 cum camēs præter quam in
 נִפְתָּח quæ est cum patāch. Sed
 iam quo nam pacto pronomis
 iungatur, breuiter explicemus
 in verbo נִפְתָּח posuit.

Præteritum.

נִפְתָּח נִפְתָּח או נִפְתָּח נִפְתָּח
 נִפְתָּח נִפְתָּח נִפְתָּח נִפְתָּח
 נִפְתָּח . Posuit, posuit eum, vel
 posuit eum, posuit te, posuit
 eos, posuit vos, posuit nos,
 posuit eā

it eā, it te, it eas. ¶ שִׁמְתָּ שִׁמְתוּ אוּ
שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
¶ Posuisti, sti eum, vel sti
eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
eas. ¶ שִׁמְתוּ שִׁמְתוּ אוּ שִׁמְתָּהוּ
שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
¶ Posui, ui
eū, vel ui eū, ui te, ui eos, ui vos,
ui eā, ui te, ui eas, ui vos. ¶ שִׁמְוֹ
שִׁמְוֹהוּ שִׁמְוֹהוּ שִׁמְוֹהוּ שִׁמְוֹהוּ שִׁמְוֹהוּ
po
fuerūt, ūt eū, unt te, unt me, unt
eos, unt vos, unt nos, unt eam,
unt te, unt eas, unt vos.

¶ שִׁמְתָּם שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
posuistis,
stis eū, stis me, stis eos, stis nos,
stis eam, stis eas.

¶ שִׁמְנוּ שִׁמְנוּהוּ שִׁמְנוּהוּ שִׁמְנוּהוּ שִׁמְנוּהוּ
po
suimus, us euz, us te, us eos, us
vos, us eā, us te, us eas, us vos.

¶ שִׁמָּה שִׁמָּה אוּ שִׁמְתָּהוּ
שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
אוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
¶ Posuit, it eū, vel it eū, it te, it
me, it eos, it vos, it eā, vel it eā,
it te, it eas, it vos,

¶ שִׁמְתָּ וְשִׁמְתָּ בְּקוּ שִׁמְתָּ וְשִׁמְתָּ
posuisti, et stis, sicut posuisti, et

posuistis,

¶ Participiū.

¶ שִׁמְ שִׁמְ שִׁמְהוּ שִׁמְהוּ שִׁמְהוּ שִׁמְהוּ
שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ
pnēs, ēs eū, vī ēs eū,
ēs te, ēs me, vel ēs me, ēs eos, ēs
vos, ēs nos, ēs eā, ēs te, ēs eas,
ēs vos,

¶ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ
שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ
¶ Ponētes, tes eius, tes
tui, tes mei, tes eorum, tes ve
stros, tes nostros, tes eius, tes
tuos, tes earū, tes vestros,

¶ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ שִׁמְתָּהוּ
¶ Ponēs, ēs eū, ēs te,
ens me, ens eos, ēs vos, ēs nos,
ens eā, ēs te, ēs eas, ens vos, Et
sūt eū camēs, vt differāt a præ
terito.

¶ שִׁמְתוּ שִׁמְתוּ שִׁמְתוּ שִׁמְתוּ שִׁמְתוּ שִׁמְתוּ
שִׁמְתוּהוּ שִׁמְתוּהוּ שִׁמְתוּהוּ שִׁמְתוּהוּ שִׁמְתוּהוּ
¶ Ponētes, tes eius, tes tui, tes
mei, tes eorū, tes vīi, tes nīi, tes
eius, tes tui, tes earū, tes vīi,

¶ שִׁמְ שִׁמְ שִׁמְהוּ שִׁמְהוּ שִׁמְהוּ שִׁמְהוּ
שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ שִׁמְיָ
¶ Positus, tus ei⁹, tus tuus, tus

¶ I meus,

meus, tus eorū, tus vř, tus nř, tus eius, tus tuus, tus earum, tus vester.

שׁוֹמֵם שׁוֹמְךָ שׁוֹמֵי שׁוֹמֵהֶם שׁוֹמְכֶם שׁוֹמְכֵנו שׁוֹמְהֵם שׁוֹמְהֵךְ שׁוֹמְהֵיךְ Positi, ti eius, ti tui, ti mei, ti eorū, ti vři, ti nři, ti eius, ti tui, ti earū, ti vestri.

שׁוֹמְהָ שׁוֹמְתֵךְ שׁוֹמְתֵיךְ שׁוֹמְתֶם שׁוֹמְתֵיכֶם שׁוֹמְתֵינו שׁוֹמְתֵיהֶם שׁוֹמְתֵיהֶךְ שׁוֹמְתֵיהֶיךְ Posita, ta eius, ta tua, ta mea, ta eorū, ta vestra, ta nostra, ta eius, ta tua, ta eorū, ta vestra.

שׁוֹמְתֵי שׁוֹמְתֵיךְ שׁוֹמְתֵיךְ שׁוֹמְתֵיךְ שׁוֹמְתֵיךְ שׁוֹמְתֵיךְ שׁוֹמְתֵיךְ Posita, ta eius, ta tua, ta mea, ta eorū, ta vestra, ta ei, ta tua, ta earū, ta vestra.

שׁוֹם ponere coniungitur vt שׁוֹם participiū. Et sic imperatiuū שׁוֹם vt שׁוֹמְהוּ או שׁוֹמוּ pone eum, vel ne eū zc.

שׁוֹמוּ או שׁוֹמְהוּ או שׁוֹמוּ או שׁוֹמְכֵנו או שׁוֹמְכֵךְ או שׁוֹמְכֵיךְ או שׁוֹמְהֵנו או שׁוֹמְהֵךְ או שׁוֹמְהֵיךְ או שׁוֹמְהֵיךְ או שׁוֹמְהֵיךְ או שׁוֹמְהֵיךְ ponā, am eū, vel am eū, vel am eū, am te, am eos, az

vos, am eā, vel ponā eā, vel am eā, am te, am eas, am vos. Et sic, net, es, mus zc.

De quarta specie verborū quorū secūda quiescit q̄ est iod. Caput. 21.

Quarta species descendiū est quorū secūda quiescit quæ est iod vt אֵיבִי inimi-

cari, inimicus esse Exodi, 23. וְאֵיבִיתִי, Et inimicus ero zc. אֵיבִיתִי אֵיבִיתִי אֵיבִיתִי אֵיבִיתִי אֵיבִיתִי אֵיבִיתִי. Inimicatus est, zc. Sed annotandū q̄ secūda litera huius verbi, quæ est iod est apparēs, znō latet, nisi in nomine אֵיבִי. Inimicitia instar אֵיבִי terroꝝ ab אֵיבִי. Verbu quo שׁוֹמְהוּ שׁוֹמְהוּ שׁוֹמְהוּ שׁוֹמְהוּ שׁוֹמְהוּ. Depaupertus est, tus es, tus sus à שׁוֹמְהוּ pau-

Intellerit,

Intellerit, sti. psal. 138. **בְּנֵה** In-
telleristi cogitationes meas,
Alij reducunt ad tertia speciē,
et secundum illam flectunt, et
pnominibus iūgūt hac verba.

**De quita specie quæ est
verborum desinentium in
áleph quiescens.**

Caput. 22.

Quinta vero
species est
verboruz de
sinentium in
áleph q̄escēs
vt קרא מצא

vocauit, inuenit **קראת**
קראתי **קראתם** **קראנו**
או **קראת** **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**
או **קראת** **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**
קראת **קראתם** **קראתו** **קראתו**

Præteritum. Vocauit, vo-
cauisti, ui, üt, stis, mus, uit, sti,
stis, **Participium** vocans,

vocâtes, tes, vocâs, vel âs, tes
Passiuū participium vocas-
tus, vocati, ti, ta, tæ, **Infiniō**
tiuum, et gerūdium. Vocare,
vel vocare, vel re, vel vocare,
inuocando, cum v̄ocando, ad
vocandum, à vocando,

Imperatiuum. Voca, vocas-
te, voca, vocate, vel ate, vel ate,

Futurem vocabo, vocabit,
vocabis, vocabimus, büt, tis,
bit, bis, bunt, vel bunt,

Et prima existente guttura
li sic variatur **וכן קרא וכן**
הכנוני המקור חטא בחטא כחטא
לחטא מחטא הציוני כמו קרא האיתו
אחטא וחטא

Peccauit sicut vocauit, et sic
participium. Infinitium pecc-
care ꝛc. Imperetiuum vt voca.
futurem peccabo, bit cum se-
ghól, et sic totum.

Et veniens à themate פעל sic
declinatur **מלא מלאת מלאתי**
מלאו מלאתם מלאנו מלאה מלאת
מלאתו הבינוני מלא מלאים מלאה
מלאות כמו התאר המקור מלאות
הציוני מלא מלאו מלאו מלאנה
איתו אמלא ומלא תמלא נמלא
ומלאו תמלאו תמלא תמלאו

תמלאנא. Impleuit, sti, impleui, iplerunt, stis, mus &c.

C Tertia praeteriti foeminei est מראת, vel מראת, & sic מראת. Deute. 31. וּמִרְאֵת. Et vocauit vos, Et Exo. 5. וּמִרְאֵת. Et peccabit popl's tu^s. **C** Participium comunit in hac specie est cu feri, exceptis paucis, quae sunt cum seghol vt. 4. 1. Keg. 20. Ecce ego וְכִפַּרְתִּי sano te, Ecclias. 7. et אֶמְצֵא iuuenio ego &c. Et. 2. Et אֶחָטָא peccati dedit, Et. 8. Qui אֶחָטָא peccat faciens malu, Et. 9. Et אֶחָטָא peccans vnus, Et. Isa. 65. Et אֶחָטָא pecas filius cetum anozum, **C** Et foemineum מראת, vel מראת. Et macora, vel מראת. Et non מראת vocares nos, Et leuiti. 8. vsq ad die מראת quo ipleri fuerit dies consecratiōis v'ra, pro uerbio. 8. Timor dñi שִׁנְאָתִי odi remalu. **C** Imperatiuū מראת, vel sine he, et res cu feri aleph quiescete vt. Ruth. j. מראת vocate me amarā, in quo licet he foemineu signu non sit scriptu, est tamen in platione, Sed in illo. Exo. 2. מראת vocate eu,

apparet aleph, et e cum seghol **C** De sexta specie que e verboru quoz vltima descit, q e he **Caput. 23.**

C Sexta species verboru quoz vltima descit, que est he העבר : בנה בנית בנותי

בנו בניהם בנינו : בנתה בנות או בנית בניתו הבינונו : בנה בנים בני בנה בנות הפעול בנו בנותם בנות בנות הממור בנה או בנות בבנות בבנות לבנות מבנות הצווי בנה בנו בני בנה : האיתן אבנה יבנה הבנה נבנה יבנו תבני תבנה תבני תבניה . עשה עשית עשיתי עשו עשיתם עשונו עשתה עשית או עשית עשיתן

C Praeteritum. Aedifico, sti ui, rūt, stis, mus, uit, sti, stis.

C Participiū aedificas, tes, tes, as, tes, Passiuū aedificatus, ti, ta, ta. **C** Infinitiuū. Aedificare, vel aedificādo, do, in aedificādo, cū aedificauerit, ad aedificādū, ab aedificādo. **C** Imperatiuum Aedifica, ta, ca, ta, **C** futurum aedificabo

adificabo, bit, is, mus, büt, tis,
bit, bis, bo,

Facit, sti, ci, mus, rüt, stis, Et
sic residuum.

Est autē ānotādū q̄ he finalis
le interdū scribit̄, interdū vero
nō scribit̄, ⁊ iod ē loco he l̄ radicalis.
Mā l̄ ā הָיָה in vicē p̄
mutātur. Et secūdū normā ap
paret iod, vt in בָּנִיתָ, בָּנִיתָ, ⁊ sic
in secūda, et p̄ma pluralis in
terdū nō scribit̄, Sed ē in pro
latione vt .3. Reg. 8. Et domū
quā בָּנִיתָ adificauī, Et psal. 9.
הָיָה רָאִיתָ vidisti, quia tu laborē ⁊ c.
Tertia pluralis cōmuniter est
breuis, Sunt tamen non nulla
longa vt. Isa. 16. יָצָאתָ erraues
rüt in deserto, psal. 36. sicut fu
mus הָיָה defecerüt qd̄ ē lögum
quia ē i soph passūc teste. Rab.
Abra, ⁊ Rab. David, Et. Jiób,
24. מִדֵּי הָיָה viderüt dies ei⁹. Et
scdm normā p̄factorū בָּנִיתָ debe
ret esse בָּנִיתָ. Sic. n. inuenit̄ p̄fec
tū. Deut. 32. petra i qua חָקְקוּ
sperauerüt in ea, qd̄ est cū duo
bus camelis, pinde ac si foret cū
athnach, aut soph passūc, vt iod
pnūciatio sit lenior, Et sic psal.

72. נִשְׁתַּחֲוִיתָ declinauerüt pe
des mei. Tertia singularis foe
minei בָּנִיתָ adificauit, בָּנִיתָ de
fecit. po. 118. Et רָאִיתָ vidit po.
34. est cū tau loco he l̄ radicalis, et he signo foemineo. Et
hoc factū est, vt differat à ma
sculino singulari, Si. n. lateret
he radicalis, vt in בָּנִיתָ, ⁊ בָּנִיתָ, ter
tia foeminei eēt בָּנִיתָ cū he signo
foemineo, ⁊ sic nil eēt discrimi
nis iter masculinū, et foemineū,
quā in masculo he sit radica
lis l̄ a. Et quia he radicale (qd̄
necesse est apparere in t̄tia foe
minei) nimis aspere pnūciare, ⁊
mutarüt illud i tau, ⁊ dixerüt
בָּנִיתָ Deficit tñ int̄dū he radica
le, ⁊ tau est loco he foeminei
signi vt. leuiti. 25 הָיָה. Et fa
ciet fructū p̄ הָיָה. Adutā ē
scdm normā in iod apparēs, vt
po. 56. in te הָיָה sperauit aīa
mea, rōne dicta in tertia plu
ralis.

Participiū actiuum cōiter
ē breue et cū seghól ad differē
tiā participij p̄cedētis specio
ei. Excipiūt tñ nōnulla, q̄ iūcta
monosyllabo, aut dictiōi lögae

sunt cum feri, vt. Exo. 15. **יִשְׂעַ** **פְּלֵא** faciēs mirabile, Isa. 64. et **עָדַם** **יִשְׂעַ** faciens iustitiā, Et sic cum feri psal. 63. **כָּל־רְאִיָּה בָם** oīs videns in eis, 7. 146. **בְּנֵיהָ** adificans. Jerusalem, Gene. 14. **קָנָה** possidens coelos. Et scōm. **חַמַּמְסֹרֶת** omne **קָנָה** est cū feri, Sed, **כַּב**. David dicit se inuenisse illud prouerbio. 15. **כָּל־קָנָה לֵה** possidēs cor. Lamed cū daghēs, et ita propter daghēs **קָנָה** ē cū seghōl, Et primo paralipomenon. 21. Et locutus ē dominus ad **שְׁבַד הָיָה** vidētē David, psal. 79. **רָעָה** pascens Israēl, Gene. 4. Et erat. **חַבְלֵל** **רָעָה** pascens pecus, et. 46. Oīs **רָעָה** pascēs pecus, et. 47. **רָעָה** pascēs pecus, Jere. 4. A voce equitis **רָעָה** iaciētis arcu. Et dicūt, quæ sūt cū feri esse cōiūcta. i. in regimine genitiui. Et venit cū iod loco he vt. Isa. 38. sicut tabernaculū **רָעָה** pascētis, Et. Zacha. ii. o **רָעָה** pascēs.

Participiū foemineū **אֲמִנִּית** ē cū camēs vt **בְּנֵיהָ** adificās, **יִשְׂעַ** faciēs. Ester. 2. **רָעָה** pascēs

Gene. 29. Et scōm normā pfectuz ē **בְּנֵיהָ בְּנֵיהָ** sicut **פְּרִיָה** fructificās pō. 127. **בְּנֵיהָ** flēs thre. j. Et cū sūrec loco chōlem pō. 64. **רִמְיָה** filet laus. Passiuum vero ē cū ostēsiōne iod vice he vt **בְּנֵיהָ** 7c.

Thammacōz ē **בְּנֵיהָ** adificare, adificādo. 3. **כַּב**. 8. Et **יִשְׂעַ** bibere. Isa. 22. **יִשְׂעַ** ascendendo **חַבְלֵל**. 13. Et cū **וָאֵ** vidēdo. Isa. 6. **בְּנֵיהָ** plorādo. **יִשְׂעַ** faciedo. Jere. 2. Et cū **וָאֵ** patāch si fuerit līa gutturalis vt **רָעָה** videre. Genesis. 48. **יִשְׂעַ** facere. Gene. 50. **קָנָה** posside, acq̄re puer. 4. Et istar imperatiui **רָעָה** videre pō. 141. Inuenit **וָאֵ** pfectum mutato he ī **וָאֵ** p̄nūciatū vt **רָעָה** ad vidēdum. Eze. 28. **וָאֵ** est instar illius Deut. 19. **וָאֵ** vt diligas dñz deū tuū. Venit etiā cū **וָאֵ** q̄es scēte, et tau redūdante vice he, vt **יִשְׂעַ** facere. **דִּיחֵז**. 6. **וָאֵ** ad vidēdum. **חַבְלֵל**. 32. **וָאֵ** ad bibendum. **יִשְׂעַ**. 5. **יִשְׂעַ** bibere. Isa. 22. **וָאֵ** vidēdo. **יִשְׂעַ**. 42. **יִשְׂעַ** iurādo. **חֹזֵה**. 10. Inuenit et cum iod signo

radicalis litera cū patách loco seghól, quod tamen mutatur i camés, si diuisiuū habuerit accentū vt athnách, vt soph passúe, vt **יָשַׁב** et respexit. Gene. 4. **יָהָה** errabis puer. 7. **יָהָה** et infaniuit **יָהָה** accepta erit puer. 17. **יָהָה** irascetur. Gene. 18. **יָהָה** et iratus ē. Gene. 4. **יָהָה** et castrametatus est. Gene. 26. **יָהָה**. Et deleuit. Gene. 7. Et cum cheth interdū est cum patách vt **יָהָה** et aspiciat. Adio che. 4. Et puer. 27. ferrū ferro **יָהָה** acuet se, et vir **יָהָה** acuet faciā proximi sui **יָהָה** et diuisit. Gene. 33. **יָהָה** et agrotauit. 4. Reg. j. **יָהָה** videbo. Iob. 23. **יָהָה** et respōdit. 3. Reg. 20. **יָהָה** ascendet. Gene. 44. **יָהָה** et ascendit. Exodi. 8. **יָהָה** et feci **יָהָה** et fecit. Gene. 41. **יָהָה** et cōcepit. Gene. 16.

Et plurale pfectū vt **יָהָה** sperabūt p̄o. 35. **יָהָה** videbūt Isa. 26. **יָהָה** bibent psal. 77. **יָהָה** quaretis. Isai. 21. **יָהָה** flebūt. Isa. 33. **יָהָה** deficient. Isa. 30. **יָהָה** Inebriabūt se p̄o. 35. **יָהָה** abundabunt p̄o. 121.

Sūt etiā quadam futura defectiua, quorū prima radicalis l̄ra nō ē cū seghól, nec l̄ra, quæ sūt futuri signa, habēt ghablá vt **יָהָה** et bibit. Gene. 25. Et **יָהָה** et fleuit. Ibi. 24. **יָהָה** et dñabit d̄ Iacob, Et puer. 7. **יָהָה** declinet ad vias eius cor tuū, Et. Iere. 42. **יָהָה** et captiuū duxit, Et. Iob. 31. **יָהָה** et se duxit se i abscondito cor meū Et hoc vsu venit (teste. R. Iobnáb) vt verbū ad sequentē curat dictionē quē admodū veniūt **יָהָה** q̄ hitas i lebanon **יָהָה** edificasi cedris. Et ita veniūt nō nulla in soph passúe, et athnách vt. Gene. 27. Et attulit ei vinū **יָהָה** et bibit, Et eo ca. Et leuauit vocē suā **יָהָה** et fleuit. Et in hoc forsā multitudinē secutus est, **יָהָה** mirabile est (inquit. Rab. David) in oculis meis, quia in verbis quæ ita inuenimus, nec vnum inuenitur iuxta modum secundū nec **יָהָה** nec **יָהָה**, ne **יָהָה** aut **יָהָה**, nec in verbis quæ veniūt iuxta modum primum vt **יָהָה**. Si em̄ veniunt sic vt currat

currat verbū ad sequentem dictionē, quō nullū ex his vēit vt illa, cū illa veniāt vt hæc. Ueruntamen de quibusdam ratio reddēda ē. Dicimus .n. q̄ si à שָׁבַת .i. captiuauit, vnde dicitur וַיִּשְׁבּוּ, diceremus וַיִּשְׁבּוּ, videretur, aut putaretur esse ex verbis quorū p̄ma quiescit, quæ ē iod. i. à יִשְׁבּוּ. Sed in וַיִּשְׁבּוּ et cæteris paulo superius memoratis, non possumus errare, quia nō inuenitur יִשְׁבּוּ וַיִּשְׁבּוּ, Et sic dicēdum ē de וַיִּדְדוּ et dominabif ne putetur esse à יִדְדוּ. Sed de וַיִּשְׁבּוּ וַיִּשְׁבּוּ, non est apud nos ratio manifesta, vt par est. Et dicimus q̄ ratio vt non veniant vt וַיִּשְׁבּוּ et. est, quia non esset recta eorum pronuntiatio propter nunin. Et וַיִּדְדוּ latatus ē. Ithrō. Exodi. 18. est vt וַיִּשְׁבּוּ, Sed propter cheth gutturalem literam habet par täch teste. Kab. Jonāh. Quod ostendit et daghés, et seuá ipsius dáleth. Sed. Kab. Dauid in Adichlól rathonem ait esse, vt appareat, et manifestetur tertia radicalis litera, quæ la-

tet interdum vt in יִכְנֹן יִכְנֹן et cæteris similibus, dictum est, quæ non sunt, vt perfecta, Sed ad ostendum q̄ singula secundum normam, ita debebant esse, in aliquibus locis tam in præteritis, q̄ in participijs, et imperatiuis, et futuris, veniunt vt perfecta cum iod vice he, vt dictum est. Sed iam in verbo גָּלָה qualiter, et quibus iungantur pronomibus, explicemus.

¶ Præteritum
cum pnoibus.

גָּלָה גָּלָהוּ גָּלָה אִו גָּלָה גָּלָהוּ גָּלָה
גָּלָה גָּלָהוּ גָּלָה גָּלָהוּ גָּלָה גָּלָהוּ
Reuelauit, detexit, discooperuit, operuit eum, operuit te, vel operuit te, operuit me, operuit eos, it vos, operuit nos, it eam, operuit te, operuit eas, it vos, vt וַיִּפְּחוּ fecit eum. Deut. 32. וַיִּפְּחֵיךָ respondit ei p̄ri. Reg. 9. וַיִּפְּחֵיךָ fecit te deute. 32. וַיִּפְּחֵיךָ possedit te. Ibidem, וַיִּפְּחֵיךָ respondit tibi. Isaia. 30. וַיִּפְּחֵיךָ vidit eos. Gene. 32. וַיִּפְּחֵיךָ redemit eos
psal. 77.

faciens eam. *Isa. 45.* Et רודם
pro רודם dominās eis *psal. 67.*

גולים גולין גוליהם גוליהם
גוליהם גוליהם גוליהם גוליהם
Reuelātes, tes eius, tes tui, tes
mei, tes eorum, tes vři, tes nři,
tes eius, tes tui, tes earum, tes
vestri. ושיי faciētes eū *פו. 149.*

קושיהם ושיהם ושיהם
extēdentes eos. *Isa. 42.* ראי vi
dētes me *psal. 30.* כני cōt emnē
tes me *pri. Reg. 2.* צופיהם specu
latores tui. *Isa. 52.*

גולה גולתו גולתה גולתו גולתו
גולתכם גולתכו גולתה גולתה גולתו
Releuās, ās eā, ās te, ās
me, reuelās eos, ās vos, ās nos,
ās eā, ās te, ās eas, ās vos,

גולות גולותיו גולותה גולותה
גולותיהם גולותיהם גולותכו גולותכו
Reuelātes, tes eius, tes tui, tes mei, tes
eorū, tes vestri, tes nři, tes eius,
tes tui, tes earū, tes vestri.

גלוי גלויך גלויך גלויך גלויך
גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
Reuelatus, tus ei⁹, reuelatus
tuus, reuelatus meus, reuela
tus eorum, reuelatus vester,
tus nři, tus eius, reuelatus tu⁹,

reuelatus earū, tus vester גלוי
Jere. 32.

גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
Reuelati, ti eius, ti tui, ti
mei, lati eorū, ti vři, ti nři, ti ei⁹,
reuelati tui, ti earū, ti vři,

גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
Reuelata, ta ei⁹,
reuelata tua, ta mea, ta eorum,
ta vřa, ta nřa, ta eius, ta tua, ta
earū, ta vestra,

גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
גלויך גלויך גלויך גלויך גלויך
Reuelata, ta ei⁹, ta tua, ta mea
ta earum, ta vřa, ta nřa, ta ei⁹,
ta tua, ta earū, ta vřa,

¶ Ad acōz cum pronōibus:

גלותאו גלה גלותו או גלותה
גלותי או גלותכו גלותם גלותם
גלותכו גלותה גלותה גלותה
Reuelare, vř re, re ei⁹, vř re ei⁹,
re tuū, re meū, vř re meū, re eorū,
re vřm, re nřm, re ei⁹, re tuū, re
earū, re vřm בראיתו cū vidisset
iře *Judicū. 11.* Et. *Exo. 18.* Non
poteris ושיי facere eū, Et. *12.*
ושיי faciet iře. *z. 10.* In die

רְאוּתְךָ quo videris tu, et cum
 iud signo pluralis בְּבִנְיֹתֶיךָ cum
 edificaueris tu. *Eze.* 16. בְּעִלּוֹתֶיךָ
 dum ascenderes tu. *Exo.* 34.
 בְּעִלּוֹתַי dū ascēderē ego, et cū pa-
 tātch vice feri pri, para. 12. Et si
 לְרַמְתֵּנִי ad decipiendum me. Et
 לַעֲשׂוֹתָם vt facietis ea. *Deut.* 5.
 בְּרֹאוּתָם cū vidissēt ipsi pri. *Reg.*
 13. לְהִירוֹתָם vt dispgeret eos ps.
 105. לַעֲשׂוֹתְכֶם vt faciatis vos.
Deute. 4. בְּרֹאוּתְכֶם cū videritis
Jehos. 3. Et. *Isa.* 51. מִדּוֹ addes
 לְשִׁתּוֹתָהּ vt bibas illū et. *Deute.*
 10. לַעֲשׂוֹתָהּ vt facias illud,
 בְּעִלּוֹתָהּ quādo ascēdebat ipsa
 primo. *Reg.* 2.

Imperatiuū cum
 pronomine.

נִלְהֵ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ
 גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ
 גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ
 גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ גִלְהוּ
 Reuela, la eū, la mi
 bi, reuela eos, la nos, reuela eā,
 reuela eas, Reuelate, te eum, te
 me, Vel mibi, reuelate eos, te
 nos, te eam, te eas, Reuelate si-
 cut reuelate פְּרִינִי Redime me
 psalmo. 118. עֲנֵנִי responde mi,
 exaudi me psalmo. 4. פְּרִינִי Re-
 dime nos psal. 43.

futurū cū pronoiōb⁹

אֲנִלְהּ : אֲנִלְהוּ אוּ אֲנִלְכוּ אֲנִלְהּ
 אֲנִלְכֶם אֲנִלְכֶם אֲנִלְהּ אֲנִלְהּ אֲנִלְכֶם
 Reuelabo, bo eum, vel bo eū.
 bo te, bo eos, bo vos, bo eam, bo
 te, bo eas, bo vos, אֲרֹאֲנִי video
 bo eū. *Mūi.* 23. אֲעֲנֶךָ respōdes
 bo tibi. *Jiob.* 14. אֲפֹשֶׁךָ faciā te
Gene. 12. אֲעֲנֶם Respōdebo eis
Isa. 41. אֲרֹאֲךָ videbo te. *Eze.*
 16. אֲפֹשֶׁכָה faciā illud.

יִנְלֵה יִנְלֵהוּ אוּ יִנְלְכוּ יִנְלֵה יִנְלֵה
 יִנְלֵכֶם יִנְלֵכֶם יִנְלֵה יִנְלֵה
 reuelabit, bit euz, vel
 reuelabit eum, bit te, bit me,
 reuelabit eos, bit vos, Et ita
 residuū iuxta hāc formā רְאוּתְךָ
 videbit eū. *Judicum.* 15. וְכִוְדוּ
 spernet eū pri. *Reg.* 17. וְעִשָׂהוּ
 faciet illud. *Isa.* 44. תִּלְוֶהְךָ tol-
 let te psal. 51. וְעֲנֶךָ respōdebit
 tibi psal. 19. וְרֹאֲנִי videbit me.
Exo. 33. cum patāch vice feri,
 וְרֹאֲנִי videbit me. 2. *Reg.* וְעֲנֵנִי
 respōdebit mibi ps. 3. וְרֹאֲהָ vio-
 debit eā. *Gene.* 38. וְעִשָׂהוּ facie
 et illud leuiti. 9. וְרֹאֲנָה videbit
 eā. *Deut.* 7. וְרִעֲנָה pascet eā ps.
 79. וְעֲנֵנִי respōdebit nobis. psal-
 mo. 19. Et sic תִּנְלֵה תִנְלֵהוּ
 אוּ תִנְלְכוּ תִנְלֵה תִנְלֵה
 Reuelabis,

